ЦЕРКВА ІСУСА ХРИСТА СВЯТИХ ОСТАННІХ ДНІВ • ТРАВЕНЬ 2020

Ліягона

Виступи з генеральної конференції

Президент Нельсон заохочує святих слухати Господа

Президент Нельсон зачитує Проголошення про двохсотліття Відновлення

Церква затверджує символ, в якому наголошується на головній ролі Спасителя в Його Церкві

Підтримано нових генеральних авторитетів сімдесятників і генеральне президентство Товариства молодих чоловіків

Оголошено про будівництво 8 нових храмів

Заради цієї мети,
художник Йонгсанг Кім

“Ми пам’ятаємо, ми завжди пам’ятаємо страждання і смерть Христа заради спокути наших гріхів, і ми святкуємо це у ту найкращу із неділь, Господній день, коли Він піднявся з мертвих. Завдяки Воскресінню Ісуса Христа Відновлення має сенс, наші смертні життя мають сенс, і, зрештою, все наше існування має сенс”.

Старійшина Д. Тодд Крістофферсон,
з Кворуму Дванадцятьох Апостолів,
“Ділитися посланням про Відновлення і Воскресіння”, с. 113.

© ЙОНГСАНГ КІМ. КОПІЮВАННЯ ЗАБОРОНЕНО

Зміст, травень 2020

Том 23 • Номер 5

Суботня ранкова сесія

6 Вступне слово
Президент Рассел М. Нельсон

8 Хіба не підемо ми далі у такій величній справі?
Президент М. Рассел Баллард

12 Гарантувати праведний суд
Старійшина Джеймс Р. Разбанд

15 Особливо благородне покликання
Джой Д. Джоунс

18 Надихаючі духовні спогади
Старійшина Ніл Л. Андерсен

23 Глибоко у наше серце
Дуглас Д. Холмс

27 Молитви віри
Президент Генрі Б. Айрінг

Суботня післяобідня сесія

30 Підтримка генеральних авторитетів, територіальних сімдесятників та генеральних чинів
Президент Даллін Х. Оукс

31 Звіт Аудиторського відділу Церкви за 2019 рік
Кевін Р. Джергенсен

32 Поява Книги Мормона
Старійшина Уліссес Соарес

36 Прийдіть до Христа—живіть, як святі останніх днів
Старійшина Джон А. Мак-К'юн

38 Могутнє свідчення про живого Христа
Єпископ Джеральд Коссе

41 Подумайте про великодушність і велич Бога
Старійшина Дейл Г. Ренлунд

45 Сила Книги Мормона у наверненні
Старійшина Бенджамін М. З. Тай

48 Добра основа в майбутньому
Старійшина Гарі Е. Стівенсон

Суботня вечірня сесія

52 Осанна і алілуя—живий Ісус Христос: Головна постать Відновлення і Великодня
Старійшина Герріт У. Гонг

56 Як священство благословляє молодь
Лауді Рут Каоук

58 Як священство благословляє молодь
Ензо Сердж Петело

60 Об'єднані у виконанні Божої роботи
Джин Б. Бінгем

66 Він іде перед нами
Президент Генрі Б. Айрінг

69 Мелхиседекове священство і ключі
Президент Даллін Х. Оукс

72 Відкрити небеса для отримання допомоги
Президент Рассел М. Нельсон

Недільна ранкова сесія

75 Здійснення пророцтва
Старійшина Рональд А. Разбанд

78 Щоб вони бачили
Бонні Х. Кордон

81 Справжня яскравість надії
Старійшина Джеффрі Р. Холланд

84 "Нехай цей дім буде збудовано Моєму імені"
Старійшина Девід А. Беднар

88 Слухайте Його
Президент Рассел М. Нельсон

92 Вигук Осанни
Президент Рассел М. Нельсон

Недільна післяобідня сесія

93 Великий план
Президент Даллін Х. Оукс

96 Яке це благословення, що безперервне одкровення пророкам і особисте одкровення скеровують наше життя
Старійшина Квентін Л. Кук

101 Як знайти прихисток від життєвих бур
Старійшина Рікардо П. Гіменес

104 Прийдіть і відчуйте свою належність
Старійшина Дітер Ф. Ухтдорф

107 Найкращі домівки
Старійшина Л. Уітні Клейтон

110 Ділитися посланням про Відновлення і Воскресіння
Старійшина Д. Тодд Крістофферсон

114 Вперед з вірою
Президент Рассел М. Нельсон

64 Генеральні авторитети та генеральні чини Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів

116 Статистичний звіт за 2019 рік

117 Церковні новини

127 *За Мною йдіть*—Навчання з послань генеральної конференції

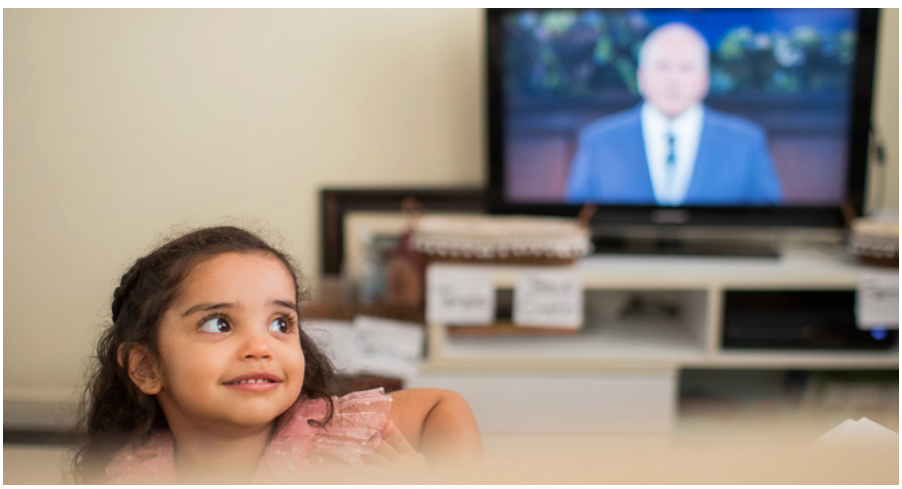

Сан-Паулу, Бразилія

190-а річна генеральна конференція

Суботня ранкова сесія, 4 квітня 2020
Веде: Президент Даллін Х. Оукс
Вступна молитва: старійшина Річард Дж. Мейнз
Заключна молитва: Мішель Крейг
Музичний супровід: Хор Скинії на Храмовій площі*: "Awake and Arise (Прокиньтесь і встаньте)", *Hymns,* № 8; "Вже настає ранковий час", *Гімни,* № 1, ар. Уілберга; "It Is Well with My Soul (Радість душі)", Спаффорд та Блісс, ар. Уілберга; "Діти Божі, йдіть до нас", *Гімни,* с. 22; "Перша молитва Джозефа Сміта", *Гімни,* № 14; "Джерело благословення", Гімни, № 26, ар. Уілберга.

Суботня післяобідня сесія, 4 квітня 2020
Веде: Президент Генрі Б. Айрінг
Вступна молитва: Мілтон Камарго
Заключна молитва: старійшина Рубен В. Альяуд
Музичний супровід: Хор Скинії на Храмовій площі: "Стоїть гора Сіон!", *Гімни,* № 4, ар. Уілберга; "Як вивчатиму Писання", *Гімни,* № 169, ар. Мерфі; "Господь—наш Бог і Цар!", *Гімни,* № 27; "Спокутар Ізраїля", *Гімни,* № 5, ар. Уілберга.

Суботня вечірня сесія, 4 квітня 2020
Веде: Президент Даллін Х. Оукс
Вступна молитва: старійшина Кайл С. Мак-Кей
Заключна молитва: Крістіна Б. Франко
Музичний супровід: Хор Скинії на Храмовій площі: "Let Zion in Her Beauty Rise (Повстань, Сіоне, у своїй красі)", *Hymns,* № 41, ар. Кейсен; "О Ясне Світло!", *Гімни,* № 44, ар. Уілберга; "Я Божеє дитя", *Гімни,* № 186; "Істина в світі знов!", *Гімни*, № 160, ар. Уілберга.

Недільна ранкова сесія, 5 квітня 2020
Веде: президент Даллін Х. Оукс
Вступна молитва: старійшина Брук П. Хейлз
Заключна молитва: старійшина Пітер М. Джонсон
Музичний супровід: Хор Скинії на Храмовій площі: "Truth Eternal (Істина вічна)", *Hymns,* № 4; "Святі, вашій вірі не буде кінця", *Гімни,* № 36, ар. Уілберга; "This Is My Beloved Son (Це мій улюблений Син)", *Children's Songbook,* 76, ар. Кардона; "Радіймо всім серцем", *Гімни,* № 3; "Був, Ізраїль, ти в полоні", *Гімни,* № 6, ар. Уілберга; гімни "Осанна"/"Дух Божий", Стівенс і *Гімни,* № 2, ар. Стівенса.

Недільна післяобідня сесія, 5 квітня 2020
Веде: Президент Генрі Б. Айрінг
Вступна молитва: старійшина Кевін Р. Дункан
Заключна молитва: старійшина Лінн Г. Роббінс
Музичний супровід: Хор Скинії на Храмовій площі: "Слава людині, що чула Єгову!", *Гімни,* № 15, ар. Уілберга; "Світанок палає", *Гімни,* № 21, ар. Мерфі; "Живе, живе Спокутар мій!", *Гімни,* № 69; "Ми вдячні, о Боже Всевишній", *Гімни,* № 10, ар. Уілберга.

* Музичний супровід для всіх сесій був записаний заздалегідь під керівництвом різних диригентів і за участю різних органістів; заключний гімн було записано Хором Скинії і шістьома іншими хорами з Аккри, Гана; Мехіко, Мексика; Сеулу, Південна Корея; Сан-Паулу, Бразилія; Франкфурту, Німеччина; і Окленду, Нова Зеландія.

Де знайти виступи з конференції
Щоб знайти виступи з конференції онлайн багатьма мовами, зайдіть на сайт conference.ChurchofJesusChrist.org і виберіть мову. Виступи також наявні в мобільному додатку "Євангельська бібліотека". Як правило, через шість тижнів після закінчення генеральної конференції відео- та аудіозаписи англійською мовою також наявні в розподільчих центрах. Інформація про генеральну конференцію доступна у відповідних форматах для членів Церкви з особливими потребами на сайті disability.ChurchofJesusChrist.org.

На обкладинці
Перша сторінка обкладинки: Картина Першого видіння, художник Ден Бурр
Остання сторінка обкладинки: Фотографія Мейсона Коберлі

Фотографії з конференції
Фотографії в Солт-Лейк-Сіті були зроблені Коді Белом, Джені Бінгем, Мейсоном Коберлі, Уестоном Колтоном, Браяном Ніколсоном і Леслі Нільссоном. Додаткові фотографії надали: Алекзендр Боргес, Марк Брансон, Ніколас Серей Бустаманте, Аннетт Кемпбелл, Каріса Кріер, Кеті Фрост, Алехандро Гутьєррес, Наталія Хепворт, Корін Найт, Ешлі Ларсен, Бруно Ліма, Ешлі Малілі, Мелані Міза, Кендрік Наварро, Артех Оджіджа, Вероніка Олсон, Елейн Палмер, Мелані Портер, Джонас Ребікі, Марк Ромессер, Елізабет Томпсон, Чанг Хо Цай, Емілі Утиканскі, Марко Варгас, Крістофер Уокер, Дейв Ворд, Джонатан Уінг, Джастін Райт.

Вест-Джордан, Юта, США

ТРАВЕНЬ 2020 ТОМ. 23 № 5.
ЛІЯГОНА 16720 192

Міжнародний журнал Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів

Перше Президентство: Рассел М. Нельсон, Даллін Х. Оукс, Генрі Б. Айрінг

Кворум Дванадцятьох Апостолів: М. Рассел Баллард, Джеффрі Р. Холланд, Дітер Ф. Ухтдорф, Девід А. Беднар, Квентін Л. Кук, Д. Тодд Крістофферсон, Ніл Л. Андерсен, Рональд А. Разбанд, Гарі Е. Стівенсон, Дейл Г. Ренлунд, Герріт У. Гонг, Уліссес Соарес

Редактор: Ренді Д. Фанк
Консультанти: Бекі Крейвен, Крістіна Франко, Шерон Юбенк, Уолтер Ф. Гонсалес, Ларрі С. Кечер, Джен Е. Ньюмен, Адріан Очоа, Майкл Т. Рінгвуд, Верн П. Стенфілл

Головний директор: Річард І. Хітон
Директор редакції церковних журналів: Аллан Р. Лойборг
Бізнес-менеджер: Гарфф Кеннон

Головний редактор: Адам С. Олсон
Помічник головного редактора: Раян Карр
Помічник з видавничих питань: Каміла Кастірллон
Редколегія: Марісса Денніс, Девід Діксон, Девід А. Едвардс, Метью Д. Фліттон, Гарретт Х. Гарфф, Джон Раян Дженсен, Аарон Джонстон, Шарлотта Ларкабал, Майкл Р. Морріс, Ерік Б. Мердок, Джошуа Дж. Перкі, Джен Пінборою, Річард М. Ромні, Мінді Селу, Лорі Фуллер Соса, Чакелл Варделай, Марісса Віддісон

Керівник художнього відділу: Тедд Р. Петерсон
Дизайнери: Дженетт Ендрюс, Фей П. Ендрус, Менді Бентлі, С. Кімбол Ботт, Томас Чайлд, Джошуа Денніс, Девід Грін, Коллін Хінклі, Ерік П. Джонсен, Сюзен Лофгрен, Скотт М. Моой, Елені Ріджер, Марк В. Робісон, К. Ніколь Уолкенхорст

Координатор з питань інтелектуальної власності: Коллетт Небекер Он
Керівник видавництва: Аммон Гарріс, Джейн Енн Пітерс
Видавництво: Айра Глен Едейр, Джулі Бардетт, Хосе Чавес, Браян У. Джиджі, Джинні Дж. Нільсон, Маррісса М. Сміт
Підготовка до друку: Джошуа Денніс, Аммон Гарріс

Відповідальний за друк: Стівен Т. Льюїс
Відповідальний за розповсюдження: Нельсон Гонсалес

За інформацією щодо передплати і цін поза межами Сполучених Штатів і Канади зайдіть на сайт store.ChurchofJesusChrist.org або звертайтеся до місцевого розподільчого центру Церкви або керівника приходу чи філії.

Рукописи і запитання надсилайте он-лайн на сайт liahona.lds.org; поштою до *Liahona,* floor 23, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; або електронною поштою на адресу: liahona@ChurchofJesusChrist.org.

Ліягона (слово з Книги Мормона, що означає "компас" або "дороговказ") друкується: албанською, англійською, біслама, болгарською, вірменською, в'єтнамською, голландською, грецькою, датською, естонською, індонезійською, ісландською, іспанською, італійською, камбоджійською, китайською, китайською (спрощеною), кірибаті, корейською, латвійською, литовською, мальгаською, маршалійською, монгольською, німецькою, норвезькою, польською, португальською, російською, румунською, самоанською, себуано, словенською, суахілі, тагальською, таїтянською, тайською, тонганською, угорською, українською, урду, фіджійською, фінською, французькою, хорватською, чеською, шведською та японською мовами. (Періодичність видання різна в залежності від мови).

© 2020 by Intellectual Reserve, Inc. Усі права застережено.
Надруковано в Україні.

Інформація щодо авторського права: Якщо не вказано інше, окремі особи можуть копіювати матеріали з *Ліягони* для особистого, некомерційного використання (а також для церковних покликань). Це право може бути скасовано у будь-який час. Ілюстративні матеріали не можна копіювати, якщо про це зазначено у відповідному місці біля ілюстрації. Із запитаннями щодо авторського права треба звертатися до Офісу інтелектуальної власності на адресу: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; електронна пошта: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

Ліягона українською мовою (ISSN 1096-5173) видається щомісяця Церквою Ісуса Христа Святих Останніх Днів, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150.

Сенді, Юта, США

Промовці за алфавітним порядком

Айрінг, Генрі Б., 27, 66
Андерсен, Ніл Л., 18
Баллард, М. Рассел, 8
Беднар, Девід А., 84
Бінгем, Джин Б., 60
Гіменес, Рікардо П., 101
Гонг, Герріт У., 52
Джергенсен, Кевін Р., 31
Джоунс, Джой Д., 15
Каоук, Лауді Рут, 56
Клейтон, Л. Уітні, 107
Кордон, Бонні Х., 78
Коссе, Джеральд, 38
Крістофферсон, Д. Тодд, 110
Кук, Квентін Л., 96
Мак-К'юн, Джон А., 36
Нельсон, Рассел М., 6, 72, 88, 92, 114
Оукс, Даллін Х., 30, 69, 93
Петело, Ензо Сердж, 58
Разбанд, Джеймс Р., 12
Разбанд, Рональд А., 75
Ренлунд, Дейл Г., 41
Соарес, Уліссес, 32
Стівенсон, Гарі Е., 48
Тай, Бенджамін М. З., 45
Ухтдорф, Дітер Ф., 104
Холланд, Джеффрі Р., 81
Холмс, Дуглас Д., 23

Тематичний покажчик

Адам і Єва, 60
Благословення, 58
Благословення священства, 56
Вдячність, 41
Великдень, 52
Вивчення Писань, 107
Відновлення, 8, 15, 27, 52, 60, 66, 75, 81, 88, 93, 110, 114
Віра, 27, 48, 72, 101, 114
Воскресіння, 52, 93, 110
Гідність, 58
Джозеф Сміт, 6, 8, 15, 18, 27, 32, 58, 60, 66, 75, 84, 88, 96, 101, 104, 110
Домівка, 107
Духовність, 48, 107
Єдність, 23, 60
Жертва, 23, 110
Жінки, 15, 60
Завіти, 84
Збирання Ізраїля, 66, 78
Знання, 18
Зцілення, 12
Істина, 69
Ісус Христос, 6, 12, 36, 38, 41, 45, 48, 52, 66, 72, 78, 81, 84, 88, 93, 101, 104, 110, 114
Ключі, 69
Книга Мормона, 12, 32, 38, 45, 110
Лихо, 6, 8, 32, 36, 38, 56, 88, 93, 101, 107
Любов, 18, 23, 36, 81, 110
Мелхиседекове священство, 69
Милість, 12
Мир, 6, 12, 36
Місіонерська робота, 27, 66, 75, 104, 110
Молитва, 27, 72
Мученицька смерть, 8
Навернення, 45
Навчання, 104
Надія, 81
Назва Церкви, 72
Небесний Батько, 18, 41, 81, 88
Обряди, 69, 84
Одкровення, 15, 23, 88, 96
Особисте зростання, 15, 45, 69
Особисте одкровення, 18, 88, 96
Пасха, 52
Патріарші благословення, 56
Переслідування, 8
Перше видіння, 6, 8, 15, 18, 27, 92, 69
Писання, 88
Підготовленість, 6
Піст, 72
План спасіння, 69
Покаяння, 23, 45, 104
Приклад, 78, 110
Провідництво, 23
Пророки, 1, 75, 88, 96
Пророцтво, 75
Процвітання, 107
Радість, 101
Свідчення, 18, 32, 48
Світло Христа, 78
Свобода волі, 23, 69
Святий Дух, 88, 96
Священство, 15, 58, 60, 66, 84
Сила, 27
Сімейна історія, 84, 88
Сім'я, 69
Спокута, 12, 38, 41, 52, 56, 93, 101
Справедливість, 12
Стосунки, 23
Страх, 6
Суд, 12, 69
Товариство допомоги, 60
Учнівство, 104, 107
Храми, 48, 56, 75, 88, 92, 114
Храмова робота, 52, 66, 81, 84, 114
Церковні покликання, 96
Церковні провідники, 30
Чоловіки, 60
Шлюб, 69
Щедрість, 41

Ключові моменти 190-ї річної генеральної конференції

Президент Рассел М. Нельсон мав ясне послання під час генеральної конференції: “Слухайте Його”.

“Ми повинні прагнути, як тільки можемо, слухати Ісуса Христа, Який промовляє до нас через силу і священнослужіння Святого Духа,—навчав Президент Нельсон.—

Мета цієї та будь-якої іншої генеральної конференції—допомогти нам слухати Його” (сторінка 7).

На конференції, зосередженій на Першому видінні і Відновленні, нас навчали, що ми можемо слухати Його, як робив це Джозеф Сміт у Священному гаю. Оточені наслідками всесвітньої пандемії, яка вражає мільйони людей, нас навчали слухати Його, щоб отримати скерування в наших труднощах. Дивлячись у яскраве майбутнє як для Церкви, так і для кожного з нас особисто, нас навчали поновити наші зусилля, щоб слухати Його та йти за Ним.

“Багато надихаючих складових цієї квітневої генеральної конференції 2020 року,—сказав Президент Нельсон,—… можна підсумувати двома божественними словами, що вказували: “Слухайте Його”. Ми молимося, щоб ваше зосередження на Небесному Батькові, Який промовив ці слова, і на Його Улюбленому Синові, Ісусі Христі, з усього іншого закарбувалося у вашій пам’яті найбільше”.

Вивчаючи послання цієї конференції і прагнучи “слухати слова Спасителя, прислухатися до них і з увагою ставитися до них”, ви побачите, як здійснюється обіцяння пророка у вашому житті: “страх зменшиться, а віра зміцніє” (сторінка 114).

- Президент Нельсон оголошує про новий символ Церкви на сторінці 73.
- Президент Нельсон зачитує проголошення про Відновлення на сторінці 91.
- Президент Нельсон проводить всесвітнє урочисте зібрання на сторінці 92.
- Президент Нельсон оголосив про будівництво восьми нових храмів на сторінці 115.
- Дізнайтеся більше про те, як ми можемо допомогти іншим #HearHim (Слухати Його) на сайті HearHim.ChurchofJesusChrist.org. ■

ЗОБРАЖЕННЯ В ЦЬОМУ НОМЕРІ

Ми намагаємося задокументувати кожну генеральну конференцію за допомогою зображень, які публікуємо. Хоча кожна конференція є унікальною, зображення в цьому номері відображають незвичні обставини, які були під час цієї конференції.

На додаток до зображень з трансляції, ви знайдете фотографії з чудової Храмової площі (хоч вона й незвично порожня через COVID-19 і будівництво), а також картини, які стосуються Відновлення євангелії, і надіслані членами Церкви фотографії того, як вони беруть участь у конференції по всьому світу.

ЗВЕРТАЮЧИСЬ ДО МЕНЕ ПО ІМЕНІ, ХУДОЖНИК УОЛТЕР РЕЙН

Президент Рассел М. Нельсон
Президент Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів

Вступне слово

Ми повинні прагнути, як тільки можемо, слухати Ісуса Христа, Який промовляє до нас через силу і священнослужіння Святого Духа.

Мої улюблені брати і сестри, ми вітаємо вас у 2020-му році на цій історичній квітневій генеральній конференції Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. З відомих вам причин я стою перед вами у порожньому залі!

Коли на жовтневій генеральній конференції 2019 року я обіцяв вам, що квітнева конференція буде "пам'ятною" та "незабутньою", я і не думав, що вона стане настільки пам'ятною і незабутньою *для мене* тому, що я говоритиму на зібранні, де фізично присутні менше 10 осіб! Утім знання про те, що відбувається трансляція і ви берете в ній участь за допомогою електронних засобів, а також чудове виконання хором гімну "It Is Well with My Soul" приносять велику втіху *моїй* душі.

Як вам відомо, присутність людей на цій генеральній конференції було суворо обмежено, оскільки ми намагаємося бути хорошими громадянами світу і робити все, щоб запобігти поширенню COVID-19. Пандемія цього вірусу значно вплинула на весь світ. Крім того, через неї на деякий час були внесені зміни в те, як проводяться наші церковні збори, місіонерське служіння та храмова робота.

Хоча сьогоднішні обмеження пов'язані з небезпечним вірусом, спектр особистих випробувань у житті набагато ширший, ніж ця пандемія. Майбутні випробування можуть настати внаслідок нещасного випадку, стихійного лиха або неочікуваного особистого горя.

Як ми можемо пережити такі випробування? Господь сказав нам: "Якщо ви будете готові, ви не злякаєтеся"[1]. Звичайно, ми можемо робити наші власні запаси їжі, води та коштів. Але не менш важливою для нас є потреба заповнити наші особисті *духовні* комори вірою, істиною та свідченням.

Наша основна мета у житті—підготуватися до зустрічі з нашим Творцем. Ми робимо це, стараючись кожного дня ставати більш схожими на нашого Спасителя, Ісуса Христа[2]. І ми робимо *це*, коли каємося щодня і отримуємо Його силу, яка очищує, зцілює та зміцнює. Тоді ми можемо відчувати тривалий мир і радість, навіть у буремні часи. Саме тому Господь просив нас стояти на святих місцях і "не сход[ити]"[3].

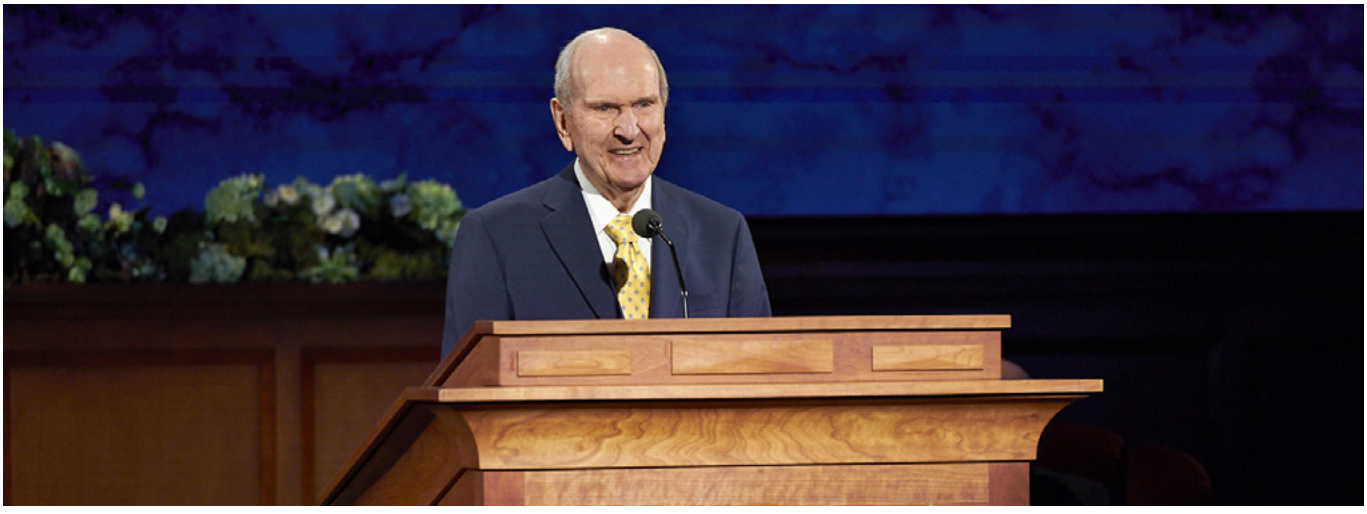

Цього року ми відзначаємо двохсоту річницю однієї з найвизначніших подій в історії світу, а саме—явлення Бога Батька та Його Улюбленого Сина, Ісуса Христа, Джозефу Сміту. Під час цього особливого видіння Бог Батько вказав на Ісуса Христа і сказав: "Це Мій Улюблений Син. Слухай Його!"[4]

Цей заклик, звернений до Джозефа, стосується кожного з нас. Ми повинні прагнути, як тільки можемо, слухати Ісуса Христа, Який промовляє до нас через силу і священнослужіння Святого Духа.

Мета цієї та будь-якої іншої генеральної конференції—допомогти нам слухати Його. Ми молилися і запрошуємо вас молитися про те, щоб Дух Господа перебував з нами настільки рясно, що ви зможете почути послання, які Спаситель має спеціально для вас—послання, які принесуть мир вашій душі. Послання, які зцілять ваше скрушене серце. Послання, які просвітлять ваш розум. Послання, які допоможуть вам дізнатися, що робити під час періодів сум'яття та випробувань.

Ми молимося про те, щоб ця конференція стала пам'ятною та незабутньою завдяки посланням, які ви почуєте, особливим оголошенням, які будуть зроблені, та діям, у яких вас буде запрошено взяти участь.

Наприклад, наприкінці недільної ранкової сесії ми проведемо всесвітнє урочисте зібрання, коли я скеровуватиму вас під час священної церемонії Вигуку Осанни. Ми молимось, щоб це стало для вас яскравим духовним моментом—коли ми в унісон по всьому світу будемо висловлювати нашу глибоку вдячність Богові Батьку та Його Улюбленому Синові, прославляючи Їх у такий унікальний спосіб.

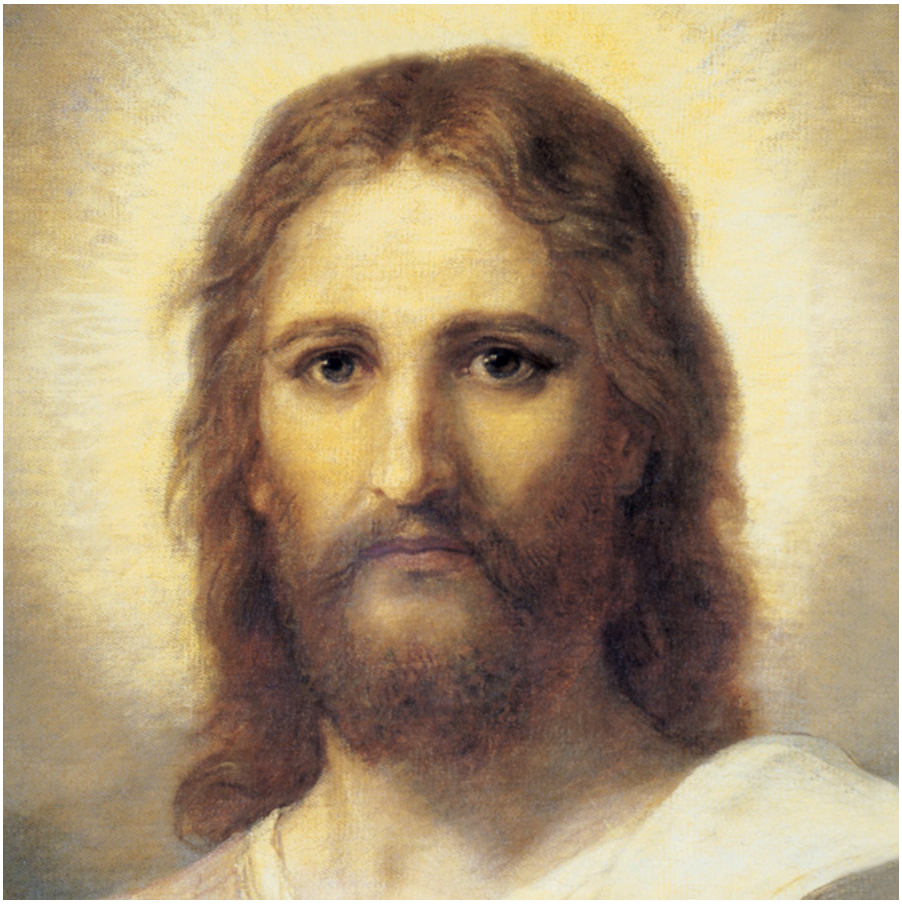

ПОРТРЕТ СПАСИТЕЛЯ, ХУДОЖНИК ГЕНРІХ ГОФМАН

Для цієї священної церемонії ми будемо використовувати чисті білі носовички. Але, якщо у вас таких немає, то ви можете просто махати рукою. Після Вигуку Осанни зібрання та хор разом виконають гімн "Дух Божий"[5].

Мої дорогі брати і сестри, це буде велична конференція. Це буде надзвичайний рік, коли ми будемо уважно зосереджуватися на Спасителі та Його відновленій євангелії. Найважливіші тривалі наслідки цієї історичної конференції полягатимуть у тому, що наші серця зміняться, і ми почнемо прагнути слухати Його все наше життя.

Ласкаво просимо на квітневу генеральну конференцію 2020 року! Я знаю, що Бог, наш Небесний Батько, та Його Син Ісус Христос, дбають про нас. Вони будуть з нами протягом цих двох славетних днів, коли ми стараємося наблизитися до Них і вшанувати Їх. У священне ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Учення і Завіти 38:30.
2. Див. 3 Нефій 27:27.
3. Учення і Завіти 87:8.
4. Джозеф Сміт—Історія 1:17.
5. *Гімни,* № 2.

Курітіба, Парана, Бразилія

Президент М. Рассел Баллард
Діючий президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Хіба не підемо ми далі у такій величній справі?

Ми завжди маємо пам'ятати про ціну, сплачену Джозефом і Гайрумом Смітами, разом з великою кількістю інших вірних чоловіків, жінок і дітей, заради встановлення Церкви.

Дуже вам дякую, Президенте, за такий чудовий початок. Брати і сестри, 215 років тому, у Джозефа і Люсі Мак Сміт, у штаті Вермонт, у краю, відомому як Нова Англія у північно-східній частині Сполучених Штатів, народився маленький хлопчик.

Джозеф і Люсі Мак вірили в Ісуса Христа, вивчали святі Писання, щиро молилися і ходили у вірі в Бога.

Вони назвали свого новонародженого хлопчика Джозефом Смітом молодшим.

Про сім'ю Смітів Бригам Янг сказав: "Господь ніколи не зводив Свого ока ні з [Джозефа Сміта], ні з його батька, ні з батька його батька, ні з його прабатьків аж до Авраама і від Авраама до потопу; від потопу до Еноха і від Еноха до Адама. Він наглядав за цією сім'єю і цією кров'ю, як вона циркулювала від самого початку і до народження цього чоловіка. [Джозефа Сміта] було висвячено наперед у вічності"[1].

Будучи улюбленцем своєї сім'ї, Джозеф молодший був особливо близьким зі своїм старшим братом Гайрумом, якому було приблизно шість років, коли народився Джозеф.

Минулого жовтня я сидів біля кам'яної плити для вогнища, яка була у маленькому будиночку Смітів у Шероні, штат Вермонт, де народився Джозеф. Я відчував любов Гайрума до Джозефа і уявив, як він тримає на руках свого маленького братика і навчає його ходити.

У батька й матері Смітів виникали особисті труднощі, які змушували їхню сім'ю багато разів переїжджати, поки вони не вирішили залишити Нову Англію і прийняли сміливе рішення вирушити далі на захід до штату Нью-Йорк.

Оскільки сім'я була дружньою, вони пережили ці труднощі і разом узялися за приголомшливу справу почати все заново на 40,5 гектарах (0,4 км^2), вкритих лісом, у Манчестері, поблизу Пальміри, штат Нью-Йорк.

Я не впевнений, що багато з нас усвідомлюють фізичні та емоційні труднощі, які принесли сім'ї Смітів нові починання—розчищення землі, насадження фруктових дерев і засадження полів, будівництво маленького дерев'яного будинку та інших фермерських споруд, поденна робота найманими працівниками та виробництво товарів для дому на продаж у місті.

На той час, коли сім'я прибула у західну частину штату Нью-Йорк, ту місцевість охопило релігійне збудження, відоме як Друге велике пробудження.

Буенос-Айрес, Аргентина

У ті часи дебатів і суперечок між релігійними групами Джозеф отримав чудове видіння, відоме сьогодні як Перше видіння. Ми благословенні, що маємо чотири основні розповіді про нього, якими я і скористаюся[2].

Джозеф писав: "У цей час великого [релігійного] збудження я часто серйозно замислювався і відчував великий неспокій, і незважаючи на те, що я переживав такі глибокі й часто гіркі почуття, я хоч і відвідував збори різних конфесій, коли випадала така можливість, але, разом з тим, тримався осторонь. … Але безладдя і суперечки між конфесіями були настільки великими, що неможливо було хлопцеві, настільки юному й не обізнаному в людях і житті, як я, дійти певного висновку—хто був правий, а хто помилявся"[3].

Джозеф звернувся до Біблії, щоб знайти відповіді на свої запитання, і прочитав Якова 1:5: "Якщо кому з вас не стачає мудрости, нехай просить від Бога, що всім дає просто, та не докоряє,—і буде вона йому дана"[4].

Він зауважив: "Ще ніколи жоден уривок з Писань не зворушував людського серця з такою силою, як тоді ці слова зворушили моє. Вони, здавалося, в повній мірі заволоділи почуттями мого серця. Я знову і знову вдумувався в ці слова"[5].

Джозеф зрозумів, що Біблія не містить всіх відповідей на життєві запитання; натомість вона навчала чоловіків і жінок як вони можуть знайти відповіді на свої запитання, спілкуючись безпосереднього з Богом через молитву.

Він додав: "І ось, сповнений рішучості просити від Бога, я пішов до лісу, щоб спробувати це здійснити. Сталося це вранці чудової, ясної днини ранньої весни тисяча вісімсот двадцятого року"[6].

Невдовзі після цього, Джозеф сказав, що "[стовп] світл[а] бу[в] на мені [і] я побачив двох Осіб, що стояли передi мною у повітрі, блиск і славу Яких неможливо описати. Один з них звернувся до мене, називаючи моє ім'я, і сказав, указуючи на іншого: [Джозефе,] *це Мій Улюблений Син, Слухай Його!*"[7]

Тоді Спаситель сказав: "Джозефе, сину Мій, твої гріхи прощені тобі. Іди своїм шляхом, ходи згідно з постановами Моїми і виконуй Мої заповіді. Ось, Я—Господь слави. Мене розіп'яли за світ, щоб усі, хто вірять у Моє ім'я, могли мати вічне життя"[8].

Джозеф додав: "Тож ледве зібравшись із силами і змігши говорити, я спитав у цих Осіб, що стояли наді мною у світлі, яка ж з усіх сект правильна"[9].

Він пригадував: "Вони сказали мені, що всі релігійні конфесії вірили в неправильні вчення і що ніяка з них не визнавалася Богом як Його Церква та царство. Та … у той самий час [я] отримав обіцяння, що повноту євангелії у певний час у майбутньому буде відкрито мені"[10].

Джозеф також зазначив: "Я бачив багатьох ангелів в цьому видінні"[11].

Після цього славетного видіння Джозеф написав: "Моя душа була сповнена любов'ю і протягом багатьох днів я міг радіти великою радістю. … Господь був зі мною"[12].

Він вийшов зі Священного гаю, щоб почати свою підготовку і стати пророком Бога.

Джозеф також почав дізнаватися про те, що переживали давні пророки—неприйняття, протидію й гоніння. Джозеф згадував, як розповів одному зі священиків, який брав активну участь у релігійному пробудженні, про те, що побачив і почув:

"Його поведінка надзвичайно вразила мене. Він поставився до моєї розповіді не тільки легковажно, але й з великим презирством, говорячи, що все це від диявола, що в наші часи немає видінь чи одкровень, що всі такі явища припинилися після того, як апостолів не стало, і що їх ніколи вже більше не буде.

Проте незабаром я довідався, що моя розповідь викликала велике упередження проти мене серед сповідників релігії, а також призвела до сильного переслідування, яке невпинно посилювалося; … і це було спільним для всіх сект; у цьому переслідуванні вони всі поєдналися"[13].

Три роки потому, у 1823 році, небеса знову відкрилися, аби Відновлення євангелії Ісуса Христа в останні дні тривало. Джозеф зазначив, що ангел на ім'я Мороній,

явився йому і сказав, "що Бог призначив мені роботу … [і що] існує схована книга, написана на золотих пластинах", яка містить "повноту вічної євангелії, … як Спаситель дав її давнім жителям [Америки]"[14].

Зрештою, Джозеф отримав, переклав і видав давній літопис, відомий сьогодні як Книга Мормона.

Його брат Гайрум, який завжди підтримував його, особливо після його болісної, небезпечної для життя операції на нозі у 1813 році, був одним зі свідків золотих пластин. Він також був одним з шести членів Церкви Ісуса Христа, коли її було організовано у 1830 році.

Протягом життя Джозеф і Гайрум разом стикалися зі зловмисниками і гоніннями. Наприклад, вони страждали у найжалюгідніших умовах у тюрмі в Ліберті, у штаті Міссурі, протягом п'яти місяців холодної зими 1838–1839 років.

У квітні 1839 року Джозеф написав своїй дружині, Еммі, описуючи їхню ситуацію у тюрмі в Ліберті:"Мені здається, що минуло десь п'ять місяців і шість днів з того часу, коли я потрапив під цілодобовий нагляд охорони з їхніми гримасами, і за стіни, ґрати і скрипучі залізні двері самотньої, темної, брудної в'язниці. … Як би там не було, ми не залишимося в цьому [місці], і ми радіємо цьому. Щоб з нами не сталося, неможливо потрапити в гіршу діру, ніж ця. … Ми ніколи не захочемо повернутися в таке місце, як Ліберті, в окрузі Клей, штат Міссурі. Ми достатньо настраждалися, щоб ніколи не забути його"[15].

Перед лицем переслідувань Гайрум виявляв віру в обіцяння Господа, включаючи гарантію врятуватися від своїх ворогів, якщо він так вирішить. У благословенні, яке Гайрум отримав у 1835 році під руками Джозефа Сміта, Господь пообіцяв йому: "Ти матимеш силу врятуватися від твоїх ворогів. Тебе невпинно прагнутимуть позбавити життя, але ти врятуєшся. *Якщо ти прагнеш* і бажаєш цього, *ти матимеш силу добровільно покласти своє життя,* щоб прославити Бога"[16].

У червні 1844 року Гайруму було дано вибір: жити чи покласти своє життя, аби прославити Бога і "запечата[ти] своє свідчення власною кров'ю"—пліч-о-пліч зі своїм улюбленим братом Джозефом[17].

За тиждень до фатальної подорожі в Картедж, де їх холоднокровно вбив озброєний натовп боягузів, які розмалювали свої обличчя, щоб їх не впізнали, Джозеф написав: "Я порадив своєму братові, Гайруму, посадити свою сім'ю на наступний пароплав і вирушити в Цинциннаті".

Мене все ще зворушує відповідь Гайрума, коли я згадую про неї: "Джозефе, *я не можу залишити тебе*"[18].

Тож, Джозеф і Гайрум вирушили до Картеджа, де вони стали мучениками за Христову справу та Христове ім'я.

В офіційному оголошенні про їхню мученицьку смерть сказано так: "Джозеф Сміт, Пророк і Провидець Господа, … явив світу Книгу Мормона, яку він переклав даром та силою Бога, і через нього її видали на двох континентах; він послав повноту вічної євангелії, яку вміщено в неї, до чотирьох частин світу; він явив одкровення і заповіді, з яких складається ця книга Учення і Завіти, та багато інших мудрих документів і настанов для блага дітей людських; він зібрав багато тисяч святих останніх днів, заснував велике місто і залишив славу та ймення, які не знищити. … І як більшість з Господніх помазаників у давнину, [Джозеф] запечатав свою місію і свої діяння своєю власною кров'ю; і так само його брат Гайрум. *У житті вони були нерозлучні, і в смерті їх не розділено!*"[19]

Після мученицької смерті Джозефа і Гайрума їхні тіла повернули в Наву, обмили і одягнули їх, щоб родина Смітів могла побачити своїх рідних. Їхня дорогоцінна матір згадувала: "Довгий час я збиралася силами, трималася кожною фіброю своєї душі і благала Бога зміцнити мене; але, коли я увійшла в кімнату і побачила своїх убитих синів, які обидва лежали перед моїми очима, та почула схлипування і стогін моєї сім'ї і плач, що сходив з уст дружин, дітей, братів і сестер, цього було занадто. Я ослабла й заволала до Господа в муках своєї душі: "Боже мій! Боже мій! Нащо Ти покинув цю родину?"[20]

У той момент суму й страждань вона згадувала, що вони сказали: "Мамо, не плач за нами, бо ми перемогли світ любов'ю"[21].

Вони справді перемогли світ. Джозеф і Гайрум Сміти, подібні до тих вірних святих, про яких сказано у книзі Об'явлення: "Прийшли від великого горя і випрали одіж свою, та вибілили її в крові Агнця [і перебувають] … перед Божим престолом, і в храмі Його день і ніч Йому служать. А Той, Хто сидить на престолі, розтягне намета над ними.

Вони голоду й спраги терпіти не будуть уже, і не буде палити їх сонце, ані спека яка.

Бо Агнець, що серед престолу, буде їх пасти, і водитиме їх до джерел вод життя. І Бог кожну сльозу з очей їхніх зітре!"[22]

Відзначаючи цю радісну подію, 200-річчя Першого видіння, ми

завжди маємо пам'ятати про ціну, сплачену Джозефом і Гайрумом Смітами, разом з великою кількістю інших вірних чоловіків, жінок і дітей, заради встановлення Церкви, аби і ви, і я могли насолоджуватися багатьма благословеннями та всіма тими явленими через одкровення істинами, які ми маємо сьогодні. Їхню вірність ніколи не слід забувати!

Я часто думав над тим, чому Джозеф, Гайрум і їхні сім'ї мали так багато вистраждати. Можливо, вони прийшли до пізнання Бога через страждання у спосіб, якого не можна було досягти без них. Завдяки цьому вони розмірковували про Гефсиманію і хрест Спасителя. Як сказав Павло: "Бо вчинено вам за Христа добродійство,—не тільки вірувати в Нього, але і страждати за Нього"[23].

Перед своєю смертю у 1844 році Джозеф написав святим натхненного листа. То був заклик до дій, який триває в Церкві і сьогодні:

"Браття [і сестри], *хіба не підемо ми далі у такій величній справі?* Рушаймо вперед, а не назад. Сміливіше, браття [і сестри]; і вперед, вперед до перемоги! …

Отже, як Церква і як народ, і як святі останніх днів, давайте принесемо Господу жертву в праведності"[24]

Слухаючи Духа під час цього святкування 200-ї річниці у ці вихідні дні, поміркуйте про те, яку жертву в праведності ви піднесете Господу у найближчі дні. Будьте відважними—розкажіть про це людині, якій ви довіряєте, а найважливіше, будь ласка, знайдіть час, аби зробити це!

Я знаю, що Спасителю приємно, коли ми в праведності приносимо Йому жертву від усього серця, саме так, як Він був задоволений відданою жертвою тих чудових братів, Джозефа і Гайрума Смітів, та всіх інших вірних святих. Про це я урочисто свідчу у священне і святе ім'я нашого Господа Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Бригам Янг, в *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 550; див. також Brigham Young, "Remarks", *Deseret News,* Oct. 26, 1859, 266.
2. Є чотири основні розповіді про Перше видіння, які я цитую; див. "Joseph Smith's Accounts of the First Vision", josephsmithpapers.org.
3. Джозеф Сміт—Історія 1:8.
4. Див. Джозеф Сміт—Історія 1:11.
5. Джозеф Сміт—Історія 1:12.
6. Джозеф Сміт—Історія 1:14.
7. Джозеф Сміт—Історія 1:17.
8. У Joseph Smith, "History, circa Summer 1832", 3, josephsmithpapers.org; правопис, пунктуацію та використання великих літер стандартизовано.
9. Джозеф Сміт—Історія 1:18.
10. Joseph Smith, "Church History", *Times and Seasons,* Mar. 1, 1842, 707; див. також josephsmithpapers.org.
11. Joseph Smith, "Journal, 1835–1836", 24, josephsmithpapers.org.
12. Joseph Smith, "History, circa Summer 1832", 3, josephsmithpapers.org; пунктуацію та використання великих літер стандартизовано.
13. Джозеф Сміт—Історія 1:21–22.
14. Джозеф Сміт—Історія 1:33–34.
15. Joseph Smith, "Letter to Emma Smith, 4 April 1839", 1–2, josephsmithpapers.org; правопис, пунктуацію та використання великих літер стандартизовано.
16. Joseph Smith, in "Minute Book 1", 186, josephsmithpapers.org; курсив додано; пунктуацію стандартизовано.
17. Див. Учення і Завіти 136:39.
18. Joseph Smith, "History of Joseph Smith", *The Latter-day Saints' Millennial Star,* Apr. 19, 1862, 248; курсив додано.
19. Учення і Завіти 135:3; курсив додано.
20. "Lucy Mack Smith, History, 1845", 312–313, josephsmithpapers.org; правопис і пунктуацію стандартизовано.
21. "Lucy Mack Smith, History, 1845", 313, josephsmithpapers.org.
22. Об'явлення 7:14–17.
23. Филип'янам 1:29.
24. Учення і Завіти 128:22, 24; курсив додано.

ДЖОЗЕФ І ГАЙРУМ СМІТИ СТОЯТЬ БІЛЯ РІЧКИ, ХУДОЖНИК ТЕОДОР С. ГОРКА

Старійшина Джеймс Р. Разбанд
Сімдесятник

Гарантувати праведний суд

Щоб гарантувати праведний суд, Спаситель, за допомогою Своєї спокутної жертви, очистить підлісок незнання і болючі шипи ран, завданих іншими.

У Книзі Мормона навчається про вчення Христа

Минулого жовтня Президент Рассел М. Нельсон попросив нас обдумати, наскільки іншим було б наше життя, якби наше "знання, здобуте з Книги Мормона, раптом забрали у [нас]"[1]. Я розмірковував над його запитанням, як і, я впевнений, багато хто з вас. Одна думка з'являлася знову й знову—без Книги Мормона та ясності подання в ній вчення Христа і Його спокутної жертви, де б я знайшов спокій?

Про вчення Христа, яке складається зі спасительних принципів і обрядів віри в Христа, покаяння, хрищення, дару Святого Духа і терпіння до кінця, навчають безліч разів в усіх Писаннях Відновлення, але з особливою силою—в Книзі Мормона[2]. Вчення починається з віри в Христа, і кожний його аспект залежить від надії на Його спокутну жертву.

Президент Нельсон навчав: "Книга Мормона дає найповніше і найавторитетніше розуміння Спокути Ісуса Христа, яке тільки можна де-небудь знайти"[3]. Чим краще ми розуміємо божественний дар Спасителя, тим краще ми усвідомимо нашим розумом і серцем[4] реальність запевнення Президента Нельсона, що "істини Книги Мормона мають *силу* зцілювати, заспокоювати, відновлювати, підтримувати, зміцнювати, втішати і підбадьорювати наші душі"[5].

Спокута Спасителя задовольняє усі вимоги справедливості

Надзвичайним доповненням до нашого розуміння Спокути Спасителя, яке принесло спокій, стало вчення Книги Мормона про те, що милостива жертва Спасителя задовольняє усі вимоги справедливості. Алма пояснив: "Бог Сам спокутує гріхи світу, щоб виконати план милості, щоб удовольнити вимоги справедливості, щоб Бог міг бути досконалим, справедливим Богом, і милосердним Богом також"[6]. Батьків план милості[7]—який в Писаннях також називається планом щастя[8] або планом спасіння[9]—не міг бути виконаний, якби усі вимоги справедливості не були задоволені.

Але в чому полягають "вимоги справедливості"? Обдумайте власний досвід Алми. Чи пам'ятаєте ви, що коли Алма був юнаком, то прагнув "знищити церкву"[10]? Дійсно, Алма сказав своєму сину Геламану, що був "катований муками пекла", оскільки він фактично "вбив багатьох [Божих] дітей", довівши "їх до знищення"[11].

Алма пояснив Геламану, що його зрештою огорнув спокій, коли "розум схопився" за вчення його батька "про пришестя … Ісуса Христа …, щоб спокутувати гріхи світу"[12]. Алма розкаявся і благав милості Христа[13], а після того відчув радість і полегшення, коли усвідомив, що Христос викупив його гріхи і заплатив усе, чого вимагала справедливість. Крім того, чого саме справедливість вимагала б від Алми? Сам Алма пізніше навчав: "Ніщо нечисте не може успадкувати царство Бога"[14]. Таким чином, частково полегшення Алми ймовірно було ще в тому, що, якби милість не втрутилася, справедливість не дозволила б йому повернутися до Небесного Батька й жити з Ним[15].

Спаситель зцілює рани, які ми не можемо зцілити

Але чи радів Алма лише за себе—що *йому* вдалося уникнути покарання і що *він* зможе повернутися до Батька? Ми знаємо, що Алма також переживав за тих, кого він відвернув від істини[16]. Але Алма самотужки не міг зцілити і відновити усіх, кого він відвернув. Він не міг сам гарантувати, що їм буде надана справедлива можливість дізнатися про вчення Христа і бути благословенними, живучи за цими радісними принципами. Він не міг привести назад тих, хто, можливо, помер, осліплений його лжевченням.

Одного разу президент Бойд К. Пекер навчав: "Думка, яка врятувала

Алму …: відновлення того, що ви не можете відновити, заживлення ран, які ви не можете заживити, полагодження того, що ви зламали і не можете полагодити,—це справжня мета Спокути Христа”[17]. Радісна істина, за яку “схопився” розум Алми, полягала не лише в тому, що він сам може очиститися, але й у тому, що ті, кому він завдав шкоди, також зможуть зцілитися і стати неушкодженими.

ХРИСТОС МОЛИТЬСЯ У ГЕФСИМАНСЬКОМУ САДУ, ХУДОЖНИК ГЕРМАН КЛЕМЕНЦ

Жертва Спасителя гарантує праведний суд

За багато років до того, як Алму було врятовано цим заспокійливим вченням, цар Веніямин навчав про всеосяжність зцілення, яке пропонувала спокутна жертва Спасителя. Цар Веніямин проголосив, що отримав “приємну новину великої радості” “від Бога через ангела”[18]. Однією такою приємною новиною була істина про те, що Христос страждатиме і помре за наші гріхи та помилки, аби гарантувати, що “*праведний суд* прий[де] на дітей людських”[19].

Чого саме вимагає “праведний суд”? У наступному вірші цар Веніямин пояснив, що, аби гарантувати праведний суд, кров Спасителя викупила “гріхи тих, хто пав через провину Адама”, і тих, “хто помер, не знаючи волю Бога щодо них, або хто грішив через незнання”[20]. Він навчав, що вимогою праведного суду також є те, що “кров Христа спокутує” гріхи малих дітей[21].

В цих уривках з Писань навчається славетного вчення: спокутна жертва Спасителя зцілює, як безкоштовний дар, тих, хто грішить через незнання,—тих, кому, як сказав Яков, “немає закону даного”[22]. Підзвітність за гріх залежить від світла, яке ми отримуємо, і базується на нашій здатності використовувати свободу вибору[23]. Ми знаємо про цю цілющу і втішаючу істину лише завдяки Книзі Мормона та іншим Писанням Відновлення[24].

Звичайно ж, коли дано закон, коли ми знаємо волю Бога, ми є підзвітними. Цар Веніямин наголошував: “Горе тому, хто знає, що повстає проти Бога! Бо спасіння не прийде до жодного з таких, тільки через покаяння і віру в Господа Ісуса Христа”[25].

Це також є приємною новиною вчення Христа. Спаситель зцілює і відновлює не лише тих, хто грішить у незнанні; тим, хто грішить проти світла, Спаситель пропонує зцілення за умови покаяння і віри в Нього[26].

Алма, напевно, “схопився” за ці обидві істини. Чи дійсно Алма міг відчувати те, що назвав “гостро[ю] … радіст[ю]”[27], якби думав, що Христос врятував лише його, але назавжди залишив тих, кому він завдав шкоди і відвів від істини? Звичайно, що ні. Щоб Алма міг відчувати повноту спокою, потрібно було, щоб ті, кому він завдав шкоди, також мали можливість стати неушкодженими.

Але як саме вони—або ті, кому ми завдаємо шкоди—можуть стати неушкодженими? Хоча ми й не розуміємо повністю священний процес, за допомогою якого спокутна жертва Спасителя зцілює і відновлює, ми знаємо, що, аби гарантувати праведний суд, Спаситель очистить підлісок незнання і болючі шипи ран, завданих іншими[28]. Цим Він гарантує, що усім Божим дітям буде дана можливість, маючи ясний розум, вибрати йти за Ним і прийняти великий план щастя[29].

Спаситель полагодить усе, що ми зламали

Саме ці істини надали б спокій Алмі. І саме ці істини також мають надати і нам великий спокій. Як тілесні чоловіки і жінки, ми усі штовхаємо—або інколи врізаємося—одне в одного і завдаємо шкоди. Будь-хто з батьків може свідчити, що біль, пов’язаний з нашими помилками, не є простим страхом нашого власного покарання, а страхом того, що ми якимось чином обмежили радість наших дітей або завадили їм побачити і сприйняти істину. Славетне обіцяння спокутної жертви Спасителя стосовно наших помилок як батьків полягає в тому, що Він не звинувачує в них наших дітей і

обіцяє зцілити їх[30]. І навіть коли вони згрішили проти світла—як ми усі це робимо—Його рука милості простерта[31] і Він викупить їх, якщо вони просто подивляться на Нього і залишаться живими[32].

Хоча Спаситель має силу полагодити те, що ми не можемо, Він заповідує нам робити все можливе, щоб зробити відшкодування частиною нашого покаяння[33]. Наші гріхи і помилки не лише змінюють наші стосунки з Богом, але й наші стосунки з іншими. Інколи наше зусилля, щоб зцілити і відновити, може бути чимось простим, наприклад: попросити пробачення, але в інших випадках відшкодування може потребувати багатьох років смиренних зусиль[34]. Однак, у разі багатьох наших гріхів і помилок, ми просто не в змозі повністю зцілити тих, кому завдали болю. Надзвичайне обіцяння миру Книги Мормона і відновленої євангелії полягає в тому, що Спаситель полагодить усе, що ми зламали[35]. І Він також полагодить нас, якщо ми звернемося до Нього з вірою і покаємося у тому болі, якого завдали[36]. Він пропонує ці обидва дари, тому що любить усіх нас досконалою любов'ю[37] і тому що Він зобов'язався гарантувати праведний суд, який відповідає вимогам справедливості і милості. Я свідчу, що це—істина, в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Рассел М. Нельсон, "Заключне слово", *Ліягона,* лист. 2019, с. 122.
2. Див. 2 Нефій 31; 3 Нефій 11:28, 32, 35, 39–40; Учення і Завіти 10:62–63, 67–70; 68:25; Мойсей 6:52–54; 8:24; Уложення віри 1:4.
3. Рассел М. Нельсон, "Книга Мормона: яким би було ваше життя без неї?", *Ліягона,* лист. 2017, с. 62.
4. Див. Учення і Завіти 8:2–3.
5. Рассел М. Нельсон, "Книга Мормона: яким би було ваше життя без неї?", с. 62.
6. Алма 42:15.
7. Див. Алма 42:15.
8. Див. Алма 42:8.
9. Див. Алма 24:14; Мойсей 6:62.
10. Див. Мосія 27:8–10.
11. Алма 36:13, 14.
12. Алма 36:17, 18.
13. Див. Алма 36:18.
14. Алма 40:26; див. також 1 Нефій 15:34; Алма 7:21; 11:37; Геламан 8:25.
15. Див. 3 Нефій 27:19; див. також Мойсей 6:57.
16. Див. Алма 36:14–17.
17. Boyd K. Packer, "The Brilliant Morning of Forgiveness", *Ensign,* Nov. 1995, 19–20.
18. Мосія 3:2, 3.
19. Мосія 3:10; курсив додано.
20. Мосія 3:11; див. також 2 Нефій 9:26.
21. Мосія 3:16; див. також Мосія 15:25; Мороній 8:11–12, 22.
22. 2 Нефій 9:25.
23. Див. 2 Нефій 2:26–27; Геламан 14:29–30.
24. Див. Уложення віри 1:2; див. також Учення і Завіти 45:54. Розповідаючи більше про вчення хрищення за померлих, пророк Джозеф одного разу сказав: "У той час, як одна частина людства в немилості судить і засуджує іншу, Величний Батько всесвіту дивиться на всю сім'ю людей поглядом батька і турбується про неї, як батько; він дивиться на людей як на своїх нащадків. … Він є мудрим Законодавцем, і Він судитиме всіх людей не за вузькими, егоїстичними поняттями людей. … Він судитиме їх "не відповідно до того, чого в них немає, а відповідно до того, що в них є"; ті, хто жив без закону, будуть суджені без закону, а ті, хто мав закон, будуть суджені за тим законом. Нам не треба сумніватися в мудрості й розумності Великого Єгови; Він вділяє суд або милість всім народам відповідно до їхнього достоїнства, засобів набуття розуму, законів, якими вони керуються, їхніх засобів отримання точної інформації, і … ми всі зрештою змушені будемо сповідати, що Суддя всієї землі чинив правильно" (*Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* [2007], с. 410).
25. Мосія 3:12; див. також 2 Нефій 9:27.
26. Див. Мосія 3:12; Геламан 14:30; Мороній 8:10; Учення і Завіти 101:78. Люди можуть не знати про певні заповіді і завіти або бути не в змозі використовувати свою свободу вибору у деяких обставинах, але все ще бути підзвітними в інших обставинах через світло Христа, яке вони мають (див. 2 Нефій 9:25; Мороній 7:16–19). Спаситель, Хто є нашим суддею і Хто гарантує праведний суд, розрізнить ці обставини (див. Мормон 3:20; Мойсей 6:53–57). І Він заплатив ціну в обох випадках—безумовно для перших, і за умови покаяння для останніх.
27. Алма 36:21.
28. Див. Мосія 3:11; див. також Д. Тодд Крістофферсон, "Викуплення", *Ліягона,* трав. 2013, с. 109; Алма 7:11–12 ("Він візьме на Себе муки і хвороби Свого народу. … І Він візьме на Себе їхні недуги"); Ісая 53:3–5 ("Направду ж Він немочі наші узяв і наші болі поніс"); 61:1–3 ("Господь помазав Мене … перев'язати зламаних серцем, … щоб радість вчинити сіонським жалобникам, щоб замість попелу дати їм оздобу, оливу радости замість жалоби"). Повчальним є те, що Спаситель цитував ці вірші з книги Ісаї, коли проголосив Себе Месією: "Сьогодні збулося Писання, яке ви почули!" (Див. Лука 4:16–21).
29. У духовному світі "євангелія проповідується тим, хто про неї не знає, хто не покаявся, і бунтівним, щоб їх можна було звільнити з їхньої неволі і вони могли рухатися у напрямку благословень, які підготував для них люблячий Небесний Батько" (Даллін Х. Оукс, "Надійтесь на Господа", *Ліягона,* лист. 2019, с. 27). Див. 1 Петра 4:6; 2 Нефій 2:11–16; Учення і Завіти 128:19;

Прово, шт. Юта, США

137:7–9; 138:31–35.

30. Див. Мойсей 6:54. Президент М. Рассел Баллард стосовно самогубства навчав цього вчення: “Лише Господь знає всі подробиці, і Він є Тим, Хто судитиме наші вчинки тут, на землі. Коли Він нас судитиме, я думаю, що Він візьме до уваги все: наші гени і хімічні процеси, стан нашого розуму, наші інтелектуальні здібності, вчення, які ми отримали, традиції наших батьків, наше здоров’я тощо. В Писаннях ми дізнаємося про те, що кров Христа спокутує гріхи людей, “хто помер, не знаючи волю Бога щодо них, або хто грішив через незнання” (Мосія 3:11)” (“Suicide: Some Things We Know, and Some We Do Not”, *Ensign,* Oct. 1987, 8; *Tambuli,* Mar. 1988, 18).
31. Див. Кн. Якова 6:5; Мосія 29:20; 3 Нефій 9:14; Учення і Завіти 29:1.
32. Див. Геламан 8:15.
33. Див. Левит 6:4–5; Єзекіїль 33:15–16; Геламан 5:17; Учення і Завіти 58:42–43.
34. Саме таких зусиль докладав Алма (див. Алма 36:24).
35. Президент Бойд К. Пекер переконливо навчав про це правило:

    “Інколи ви не можете полагодити те, що зламали. Можливо, образа відбулася дуже давно, або той, кому завдали шкоди, відмовився приймати ваше пробачення. Можливо, шкода була настільки великою, що ви не можете залагодити це, як би сильно цього не хотіли.

    Ваше покаяння не може бути прийнятим, поки не відбудеться відшкодування. Якщо ви не можете виправити те, що зробили, то ви знаходитеся в пастці. Легко зрозуміти, якими безпомічними й безнадійними ви себе тоді відчуваєте, і чому хочете здатися, як це хотів зробити Алма. …

    Як саме усе може бути полагоджено, ми не знаємо. Все це, можливо, й не буде досягнуто у цьому житті. З видінь і відвідувань ми знаємо, що слуги Господа продовжують роботу викуплення поза завісою.

    Це знання має втішати як невинних, так і винуватих. Я думаю про батьків, які невимовно страждають за помилки своїх свавільних дітей і втрачають надію” (“The Brilliant Morning of Forgiveness”, 19–20).
36. Див. 3 Нефій 12:19; див. також Матвій 6:12; 3 Нефій 13:11.
37. Див. Іван 15:12–13; 1 Івана 4:18; Дітер Ф. Ухтдорф, “Досконала любов проганяє страх геть”, *Ліягона,* трав. 2017, с. 107.

Джой Д. Джоунс
Генеральний президент Початкового товариства

Особливо благородне покликання

Ми, жінки віри, можемо черпати істинні принципи з досвіду Джозефа Сміта, що підказують, як нам отримати своє власне одкровення.

Я вдячна, що можу зосередити сьогодні свій виступ на ролях жінок, які вони продовжують і далі відігравати у Відновленні. Ясно, що впродовж усієї історії жінки займали визначне місце у плані нашого Небесного Батька. Президент Нельсон навчав: “Було б неможливо виміряти вплив … жінок і не лише в сім’ях, а і в Церкві Господа—як дружин, матерів і бабусь; як сестер і тіток; як вчителів і провідників; і особливо як чудових прикладів і щирих захисниць віри”[1].

У першому Товаристві допомоги в Наву 178 років тому пророк Джозеф Сміт порадив сестрам “жити відповідно до [їхніх] привілеїв”[2]. З їхнього прикладу ми навчаємося сьогодні. Вони згуртовано йшли за голосом пророка і жили з непохитною вірою в Ісуса Христа, допомагаючи закладати фундамент, на якому ми стоїмо тепер. Сестри, тепер наша черга. Ми маємо божественне доручення від Господа, і наш унікальний внесок, зроблений з вірою, є вкрай важливим.

Президент Спенсер В. Кімбол пояснив: “Бути праведною жінкою під час фінальних сцен цієї землі, перед Другим пришестям нашого Спасителя,—це особливо благородне покликання. Сила і вплив праведної жінки у наші дні можуть бути в десятки разів вагомішими, ніж у спокійні часи”[3].

Також і Президент Нельсон просив: “Я благаю моїх сестер Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів зробити крок вперед. Займіть ваше законне і необхідне місце у вашому домі, у вашій громаді і в царстві Бога—більше, ніж раніше”[4].

Недавно я мала привілей разом з групою дітей з Початкового товариства зустрічатися з Президентом Расселом М. Нельсоном у точній копії будинку сім’ї Смітів, що у Пальмірі, штат Нью-Йорк. Послухайте, як наш улюблений пророк навчає дітей про те, що *вони* можуть робити, аби зробити крок вперед.

Сестра Джоунс: “Мені цікаво знати, чи є у вас запитання, які б ви хотіли поставити Президенту Нельсону. Ви сидите тут з пророком. Є щось таке, про що вам завжди хотілося спитати у пророка? Так, Перл”.

Перл: “Важко бути пророком? Ви справді дуже зайняті?”

Президент Нельсон: "Звичайно ж, важко. Усе, що ми робимо, щоб стати більш схожими на Спасителя, робити важко. Наприклад, коли Бог хотів дати Мойсею Десять заповідей, куди Він сказав Мойсею піти? На вершину гори, на вершину гори Синай. Тому Мойсею довелося пройти всю дорогу й піднятися на ту гору, щоб отримати Десять заповідей. Небесний Батько міг би сказати: "Мойсей, ти починай там, а Я почну тут, і Я зустріну тебе посередині". Ні, Господу подобаються зусилля, бо зусилля приносять винагороди, які інакше прийти не можуть. Наприклад, ви коли-небудь вчилися грати на піаніно?"

Діти: "Так".

Перл: "Я на скрипці".

Президент Нельсон: "І ви практикуєтеся у грі?"

Діти: "Так".

Президент Нельсон: "Що станеться, якщо ви перестанете практикуватися?"

Перл: "Ви забудете".

Президент Нельсон: "Так, ви не будете розвивати своє вміння, чи не так? Тому, Перл, відповідь: так. Це вимагає зусиль, багато важкої роботи, багато навчання, і цьому ніколи немає кінця. Це добре! Це добре, тому що ми завжди розвиваємося. Навіть у наступному житті ми розвиваємося".

Відповіді Президента Нельсона цим любим дітям звучать і для кожного з нас. Господь любить, щоб докладали зусилля, а докладені зусилля приносять винагороду. Ми продовжуємо практикуватися. Ми завжди розвиваємося, коли стараємось наслідувати Господа[5]. Він не очікує від нас повної досконалості сьогодні. Ми продовжуємо підійматися на свою особисту гору Синай. Як і в минулі часи, наша подорож, справді, вимагає зусиль, важкої праці й навчання, але наше зобов'язання розвиватися приносить вічні винагороди[6].

Що ще ми дізнаємося завдяки пророку Джозефу Сміту та Першому видінню про зусилля, важку працю і навчання? Перше видіння спрямовує нас в *наших* унікальних ролях, які ми продовжуємо виконувати. Ми, жінки віри, можемо черпати істинні принципи з досвіду Джозефа Сміта, що підказують, як нам отримати своє власне одкровення. Наприклад:

- Ми долаємо труднощі.
- Ми звертаємося до Писань, щоб отримати мудрість, аби діяти.
- Ми виявляємо свою віру в Бога і довіру до Нього.
- Ми напружуємо свої сили, благаючи Бога, щоб Він допоміг нам перешкоджати впливу супротивника.
- Ми відкриваємо бажання свого серця Богу.
- Ми зосереджуємося на Його світлі, яке направляє нас у життєвому виборі і знаходиться на нас, коли ми звертаємося до Нього.
- Ми усвідомлюємо, що Він знає кожного з нас за іменем і має для кожного з нас окремі ролі для виконання[7].

Крім того, Джозеф Сміт відновив знання того, що ми маємо божественний потенціал і вічну цінність. Завдяки тому зв'язку з нашим Небесним Батьком, я вірю, Він *очікує*, щоб ми отримували одкровення від Нього.

Господь дав настанову Еммі Сміт "отрима[ти] Святого Духа", вивчати багато речей, "відкласти те, що від цього світу, … прагнути того, що від кращого" і "припа[сти] до завітів, які [вона] склала з Богом"[8]. Навчання необхідне для розвитку, особливо коли постійне напарництво Святого Духа навчає нас, що саме кожному з нас необхідно відкласти—мається на увазі те, що могло б *відволікати* нас або *заважати* нашому розвитку.

Президент Нельсон сказав: "Я благаю вас зміцнити свою духовну здатність отримувати одкровення"[9]. Слова нашого пророка завжди зі мною, коли я думаю про здатність жінок зробити крок вперед. Він благає нас про це, що вказує на пріоритетність цього. Він навчає нас, як духовно вижити у переповненому гріхом світі, отримуючи одкровення і діючи за ним[10]. Якщо ми робимо так, шануючи Господні заповіді і живучи за ними, то нам, як і Еммі Сміт, обіцяно "вінець праведності"[11]. Пророк Джозеф Сміт навчав, як важливо *знати*, що шлях, яким ми простуємо у цьому житті, схвалений Богом. Без цього знання ми "будемо втомлюватися у [своєму] розумі й слабнути"[12].

На цій конференції ми почуємо істини, які надихнуть нас змінити, покращити й очистити своє життя. Завдяки особистому одкровенню ми можемо запобігти тому, що дехто називає "приголомшенням від генеральної конференції",—коли ми після неї вирішуємо зробити *все* зараз. У жінок є багато капелюшків, але неможливо й непотрібно надівати їх всі одночасно. Дух допомагає нам визначити, на якій роботі зосередитися сьогодні[13].

Вплив люблячого Господа, який відчувається через Святого Духа, допомагає нам дізнатися, яким є *Його* пріоритет для

нашого розвитку. Прислухання до особистого одкровення веде до *особистого* розвитку[14]. Ми прислухаємося й діємо[15]. Господь сказав: "Просіть у Батька в Моє ім'я з вірою, віруючи, що ви отримаєте, і будете мати Святий Дух, Який виявляє все, що необхідно, дітям людським"[16]. Нашою триваючою роллю є отримання триваючого одкровення.

Коли ми, роблячи так, досягаємо вищого рівня уміння, то можемо отримати більше сили для виконання своїх індивідуальних ролей, щоб служити й виконувати роботу зі спасіння та піднесення—щоб по-справжньому "відкласти те, що від цього світу, і прагнути того, що від кращого"[17]. Тоді ми можемо ефективніше надихати наше підростаюче покоління робити те саме.

Брати і сестри, ми всі у своєму житті прагнемо Божої сили[18]. Існує чудова єдність між жінками і чоловіками у виконанні Божої роботи сьогодні. Ми маємо доступ до сили священства через завіти, спочатку укладені у водах хрищення і потім у стінах святих храмів[19]. Президент Нельсон навчав нас: "Кожна жінка і кожен чоловік, які укладають завіти з Богом і дотримуються їх, і ті, хто гідно бере участь в обрядах священства, мають безпосереднє право отримати силу Бога"[20].

Сьогодні особисто я припускаю, що як жінка я раніше у своєму житті не завжди усвідомлювала, що *я* мала право завдяки своїм завітам отримати силу священства[21]. Сестри, я молюся, щоб ми усвідомлювали й шанували силу священства, коли ми "зберігаємо вірність [нашим] завітам"[22], сприймаємо істини із Писань та прислухаємося до слів сучасних пророків.

Давайте сміливо заявимо про свою відданість нашому Небесному Батьку та Його Сину "з непохитною вірою в Нього, покладаючися повністю на заслуги Того, Хто владний спасати"[23]. Давайте радісно продовжувати далі нашу подорож—до нашого найвищого потенціалу—і допомагати оточуючим нас робити те саме завдяки любові, служінню, провідництву і співчуттю.

Старійшина Джеймс Е. Талмедж лагідно нагадав нам: "Найбільшим захисником жінок і жіноцтва є Ісус Христос"[24]. Проаналізувавши ролі, які жінки продовжують відігравати у Відновленні і для всіх нас, запитаймо, яка ж роль є найважливішою? Я свідчу, що ця роль полягає в тому, щоб *слухати* Його[25], наслідувати Його[26], довіряти Йому[27] і бути здатними відчувати Його любов[28]. Я знаю, що Він живе[29]. У священне ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

Сан-Бернардо, Сантьяго, Чилі

ПОСИЛАННЯ

1. Рассел М. Нельсон, "Благання до моїх сестер", *Ліягона,* лист. 2015, сс. 95–96.
2. Joseph Smith, in "Nauvoo Relief Society Minute Book", 38, josephsmithpapers.org.
3. *Учення Президентів Церкви: Спенсер В. Кімбол* (2006), с. 217.
4. Рассел М. Нельсон, "Благання до моїх сестер", с. 97.
5. Див. Учення і Завіти 58:26–28.
6. Див. Учення і Завіти 6:33.
7. Див. Джозеф Сміт—Історія 1:11–17.
8. Учення і Завіти 25:8, 10, 13.
9. Рассел М. Нельсон, "Одкровення для Церкви, одкровення для нашого життя", *Ліягона,* трав. 2018, с. 96.
10. Див. 2 Нефій 9:39.
11. Учення і Завіти 25:15.
12. *Lectures on Faith* (1985), 68.
13. Див. Учення і Завіти 42:61.
14. Президент Генрі Б. Айрінг сказав:

    "Так ось, якби ми з вами розмовляли наодинці (а мені хотілося б цього), коли ви відчуваєте себе вільно, щоб спитати про все, що хочете, я уявляю, як ви кажете щось на зразок: "О, Брате Айрінг, я відчув/ла щось таке, що ви описали. Святий Дух час від часу торкався мого серця й розуму. Але мені потрібно відчувати це постійно, аби не бути виснаженим/ою чи обманутим/ою. Чи це можливо? Якщо можливо, то що треба зробити, аби мати таке благословення?"

    Давайте почнемо з першої частини вашого запитання. Так, це можливо. Коли б я не потребував запевнення—а я потребую його час від часу,—я згадую

Старійшина Ніл Л. Андерсен
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Надихаючі духовні спогади

Коли особисті труднощі або умови у світі, які ми не контролюємо, затемняють наш шлях, надихаючі духовні спогади з нашої книги життя наче сяючі камінці, допомагають освітити дорогу попереду.

Через вісімнадцять років після Першого видіння пророк Джозеф Сміт написав детальну розповідь про свій досвід. Він пережив протистояння, переслідування, цькування, погрози і жорстокі напади[1]. Однак він продовжував сміливо свідчити про своє Перше видіння: "Я дійсно бачив світло, і у цьому світлі я бачив двох Осіб, і Вони насправді говорили зі мною. І хоч мене ненавиділи і переслідували за те, що я розповідав, що бачив видіння, це була правда. … Я знаю це і я знаю, що Бог це знає, і я не можу … зрікатися цього"[2].

У складні моменти свого життя Джозеф згадував події двадцятирічної давності, які стали для нього запевненням, що Бог його любить, і з яких розпочалося давно пророковане Відновлення. Обмірковуючи свою духовну подорож, Джозеф сказав: "Не звинувачуйте нікого за те, що він не вірить у мою історію. Якби я не пережив те, що пережив, то і сам би ніколи не повірив"[3].

Але ті події дійсно відбулися, і він ніколи не забував про них і не заперечував їх, вчинками стверджуючи своє свідчення протягом життя, яке добігло кінця у Картеджі. "Я йду, як ягня на заклання; але я спокійний,

Солт-Лейк-Сіті, шт. Юта, США

двох братів, Нефія і Легія, та інших слуг Господа, які трудилися з ними, відчуваючи лютий спротив. Вони служили у світі, що ставав дедалі злочестивішим. Їм доводилося мати справу зі страшенними обманами. Тому я набираюся сміливості—і ви також це можете—зі слів у цьому одному вірші з книги Геламана. Це заспокоєння можна знайти у розповіді про все те, що відбулося за цілий рік, так, неначе для автора це не було несподіваним. Послухайте:

"А в сімдесят і дев'ятому році почалася велика боротьба. Але сталося, що Нефій і Легій, і багато з їхніх братів, які знали про істинні питання вчення, маючи багато одкровень щодня, отже, вони проповідували людям, так що вони поклали край їхній боротьбі ще того самого року". [Геламан 11:23].

"[Вони мали] багато одкровень щодня". Ось нам з вами й відповідь на ваше перше запитання. Так, це можливо мати напарництво Святого Духа достатньою мірою, щоб кожного дня отримувати багато одкровень. Це буде нелегко. Але це можливо. Те, що буде для цього вимагатися, буде різним для кожної людини, бо ми починаємо звідти, де знаходимося у своєму унікальному життєвому досвіді" ("Gifts of the Spirit for Hard Times" [Brigham Young University fireside, Sept. 10, 2006], 3–4, speeches.byu.edu).

15. Див. 2 Нефій 2:16.
16. Учення і Завіти 18:18.
17. Учення і Завіти 25:10.
18. Див. Учення і Завіти 121:26, 33, 41, 45–46.
19. Див. Учення і Завіти 84:19–21.
20. Расссел М. Нельсон, "Духовні скарби", *Ліягона,* лист. 2019 с. 77.
21. Див. Рассел М. Нельсон, "Духовні скарби", сс. 76–79; Даллін Х. Оукс, "Ключі і повноваження священства", *Ліягона,* трав. 2014, сс. 49–52; Генрі Б. Айрінг, "Жінки і вивчення євангелії вдома", *Ліягона,* лист. 2018, сс. 58–60.
22. Учення і Завіти 25:13.
23. 2 Нефій 31:19.
24. James E. Talmage, *Jesus the Christ,* 3rd ed. (1916), 475.
25. Див. Джозеф Сміт—Історія 1:17.
26. Див. Матвій 4:19–20.
27. Див. Притчі 3:5–6; Учення і Завіти 11:12.
28. Див. Іван 13:34; Мороній 7:47.
29. Див. 2 Нефій 33:6; Учення і Завіти 76:22.

наче літній ранок; моя совість чиста від провин перед Богом і перед усіма людьми”[4].

Ваш надихаючий духовний досвід

У прикладі Джозефа Сміта є урок для нас. Разом з тихим скеруванням, яке ми отримуємо від Святого Духа, час від часу Бог сильно і дуже особисто запевняє нас у тому, що Він знає нас і любить, і що Він конкретно і відкрито благословляє нас. Пізніше, у тяжкі для нас часи, Спаситель нагадує нам про цей досвід.

Подумайте про своє власне життя. Протягом років я чув розповіді про тисячі надихаючих духовних випадків від святих останніх днів по всьому світу, які були для мене підтвердженням того, що Бог безсумнівно знає і любить кожного з нас і що Він щиро бажає відкрити Себе нам. Такі випадки можуть відбуватися у важливі моменти нашого життя або у моменти, які на перший погляд здаються зовсім не важливими, але вони завжди супроводжуються надзвичайно сильним духовним підтвердженням любові Бога.

Спогади про такі надихаючі духовні випадки змушують нас стати на коліна і проголосити те, що проголосив Джозеф Сміт: “Те, що я отримав, прийшло з небес. Я знаю це і я знаю, що Бог знає, що я знаю”[5].

Чотири приклади

Подумайте про ваші власні надихаючі духовні спогади, поки я ділитимуся кількома прикладами інших людей.

Багато років тому один літній патріарх колу, у якого відмовляли два клапани серця, благав тоді ще лікаря Рассела М. Нельсона зробити операцію, хоча на той момент ще не існувало хірургічного вирішення проблеми другого клапана. Лікар Нельсон зрештою погодився зробити операцію. Ось слова Президента Нельсона:

“Очистивши перший клапан, ми дійшли до другого. Ми побачили, що він цілий, але при цьому був так сильно розширений, що більше не міг виконувати свою функцію. Коли я оглядав цей клапан, в розумі з’явилося чітке послання: “*Зменш діаметр кільця*”. Я передав ці слова своєму асистенту. “Тканин клапану вистачить, *якщо* нам вдасться зменшити кільце до нормального розміру”.

Але як?! … Перед очима з’явилася ясна картина того, як можна накласти шви—тут зробити складку, а там—затяжку. … Я й досі пам’ятаю це уявне зображення—бездоганне, з пунктиром там, де слід було накласти шов. Операція була проведена згідно з явленою мені схемою. Ми протестували клапан і побачили, що теча значно зменшилася. “Це диво!”—вигукнув мій асистент”[6]. Патріарх прожив багато років.

Лікар Нельсон отримав скерування. І він знав: Богу відомо, що він знає про отримане ним скерування.

Ми з Кеті вперше зустрілися з Беатріс Магре у Франції 30 років тому. Недавно Беатріс розповіла мені про випадок, який вплинув на її духовне життя невдовзі після її хрищення у підлітковому віці. Ось її слова:

“Молодь нашої філії зі своїми провідниками здійснили півторагодинну подорож автомобілем від Бордо до пляжу в Лакано.

Перед поверненням додому один із провідників вирішив востаннє скупатися і пірнув в окулярах у хвилі. Коли він випірнув, то вже був без окулярів. … Він загубив їх в океані.

Без окулярів він не зміг би вести машину. А ми залишилися б далеко від дому.

Одна сповнена віри сестра запропонувала помолитися.

Я пробурмотіла, що молитва нам абсолютно не допоможе, і неохоче приєдналася до групи, аби разом помолитися, коли ми стояли по пояс у мутній воді.

Щойно молитва закінчилася, я простягнула свої руки, щоб усіх оббризкати. Коли я проводила рукою по поверхні океану, його окуляри опинилися в моїй руці. Сильне почуття проникло в мою душу—що Бог таки чує наші молитви і відповідає на них”[7].

Лікар Рассел М. Нельсон

Беатріс Магре

Сорок п'ять років по тому вона пригадувала це, ніби це сталося вчора. Беатріс отримала благословення і вона знала: Богу відомо, що вона знає про отримане благословення.

Випадки Президента Нельсона і сестри Магре дуже відрізняються, але в них обох незабутній надихаючий духовний спогад про Божу любов закарбувався в їхніх серцях.

Ці надихаючі події часто відбуваються, коли ми дізнаємося про відновлену євангелію або ділимося євангелією з іншими.

Цю фотографію було зроблено в Сан-Паулу, Бразилія, у 2004 році. Флоріпес Лусії Дамасіо з колу в Іпатінга, Бразилія, було 114 років. Говорячи про своє навернення, сестра Дамасіо розповіла мені, що місіонери у її селі дали благословення священства критично хворому немовляті, яке дивом одужало. Вона хотіла дізнатися більше. Коли вона молилася про їхнє послання, Дух незаперечно засвідчив їй, що Джозеф Сміт був пророком Бога. Вона охристилася, коли їй було 103 роки, а у 104—отримала ендаумент. Після цього кожного року вона по 14 годин їхала в автобусі, щоб провести тиждень в храмі. Сестра Дамасіо отримала підтвердження з небес, і вона знала: Богу відомо, що вона знає про істинність цього свідчення.

Ось духовний спогад про випадок з моєї першої місії у Франції, де я служив 48 років тому.

Проповідуючи "від дверей до дверей", ми з напарником залишили одній літній жінці Книгу Мормона. Коли ми повернулись до квартири жінки десь через тиждень, вона відкрила нам двері. Перш ніж щось було сказано, я фізично відчув духовну силу. Я продовжував сильно її відчувати, коли пані Еліс Одуберт запросила нас зайти всередину і сказала, що прочитала Книгу Мормона і знає, що вона істинна. Коли ми вийшли з її квартири того дня, я молився: "Небесний Батьку, будь ласка, допоможи мені ніколи не забувати те, що я щойно відчував". І я не забув.

У, здавалося б, звичайний момент біля дверей, таких як сотні інших дверей, я відчув силу небес. І я знав: Богу відомо, що я знаю, що небесні отвори відкрились.

Сестра Флоріпес Лусіа Дамасіо зі старійшиною Андерсеном.

Старійшина Андерсен христить Еліс Одуберт.

Індивідуальні і беззаперечні

Ці надихаючі духовні моменти настають у різний час і в різні способи, індивідуально у кожного з нас.

Подумайте про ваші улюблені приклади з Писань. Ті, хто слухав апостола Петра, "серцем розжалобились"[8]. Ламанійська жінка Авіш повірила у "чудесн[е] видіння її батька"[9]. А до свідомості Еноша дійшов голос[10].

Мій друг Клейтон Крістенсен так описав досвід, який отримав під час дуже молитовного читання Книги Мормона: "Прекрасний, теплий, сповнений любові Дух … огорнув мене й проник у душу. Мене охопило почуття такої любові, якої я ніколи не відчував, [і ці почуття поверталися знову й знову щовечора]"[11].

Бувають моменти, коли духовні почуття входять у наше серце наче полум'я, освітлюючи нашу душу. Джозеф Сміт пояснив, що ми інколи отримуємо "осяйність", а інколи—проливання чистого розуму[12].

Президент Даллін Х. Оукс, у відповідь на щире твердження одного чоловіка про те, що той ніколи не отримував такого досвіду, радив: "Можливо, відповіді на ваші молитви приходили знову й знову, але ви очікували якогось вражаючого знамення або гучного голосу, і тому все ще думаєте, що відповіді не було"[13]. Сам Спаситель говорив про людей з великою вірою, які "[отримали благословення] вогнем і Святим Духом, [але які] не знали цього"[14].

Як ви Його слухаєте?

Недавно ми чули, як Президент Рассел М. Нельсон сказав: "Я закликаю вас глибоко і часто замислюватися над цим ключовим питанням: Як *ви* Його слухаєте? Я також запрошую вас зробити все, щоб

чути Його краще й частіше”[15]. Він повторив це запрошення сьогодні вранці.

Ми чуємо Його в наших молитвах, в наших домівках, у Писаннях, у наших гімнах, коли ми гідно приймаємо причастя, коли заявляємо про нашу віру, коли служимо іншим і коли відвідуємо храм з іншими віруючими. Надихаючі духовні моменти настають, коли ми з молитвою слухаємо генеральну конференцію і коли старанніше виконуємо заповіді. Діти, цей досвід стосується й вас. Пам’ятайте: Ісус “навчав і священнослужив дітям, … і [діти] говорили … великі й дивовижні речі”[16]. Господь сказав:

“[Це знання] дано вам Моїм Духом, … і якби це не було Моєю силою, ви не могли б мати [його];

Отже, ви можете свідчити, що ви чули Мій голос і знаєте Мої слова”[17].

Ми можемо “чути Його” завдяки благословенню незрівнянної Спокути Спасителя.

Хоча ми й не можемо вибрати час, коли настануть ці надихаючі моменти, президент Генрі Б. Айрінг дав таку пораду для нашої підготовки: “Сьогодні ввечері і завтра ввечері ви можете помолитися і подумати, поставивши такі запитання: “Чи надсилав Бог послання, яке адресувалося тільки мені?”, “Чи бачив я Його руку в моєму житті або в житті мо[єї сім’ї]?”[18] За допомогою віри, послуху, смиренності і справжнього наміру відкриваються отвори небесні[19].

Зображення

Ось що ви можете подумати про свої духовні спогади. Завдяки постійній молитві, твердості у дотриманні наших завітів і дару Святого Духа ми знаходимо шлях у житті. Коли особисті труднощі, сумніви і розчарування затемняють наш шлях, або коли умови у світі, які ми не контролюємо, змушують нас непокоїтися про майбутнє, надихаючі духовні спогади з нашої книги життя, наче сяючі камінці, допомагають освітити дорогу попереду, приносячи запевнення, що Бог знає нас, любить нас і послав Свого Сина, Ісуса Христа, щоб допомогти нам повернутися додому. А коли загублені чи спантеличені люди відкидають свої надихаючі спогади, ми повертаємо їх до Спасителя, ділячись нашою вірою і спогадами з ними, допомагаючи їм знову згадати ті дорогоцінні духовні моменти, які вони колись цінували.

Деякий досвід є таким священним, що ми оберігаємо його в наших духовних спогадах і не ділимося ним[20].

“Ангели розмовляють силою Святого Духа; отже, вони промовляють слова Христа”[21].

“Ангели … не припинили священнослужити дітям людським.

Бо ось, вони підлеглі [Христу] у священнослужінні згідно … Його наказу, показуючи себе тим, хто сильної віри й твердого бажання до всілякого благочестя”[22].

А “Утішитель же, Дух Святий, … навчить вас усього, і пригадає вам усе”[23].

Прийміть свої священні спогади. Вірте їм. Запишіть їх. Поділіться ними з вашою сім’єю. Довіряйте тому, що вони з’явилися у вас від вашого Небесного Батька і Його Улюбленого Сина[24]. Завдяки їм ставтеся з більшим терпінням до ваших сумнівів і розумінням до ваших труднощів[25]. Я обіцяю вам: якщо ви охоче визнаєте і будете цінувати надихаючі духовні події вашого

Завдяки молитві, дотриманню завітів і Святому Духу ми отримуємо скерування в житті.

Духовні спогади, наче сяючі камінці, допомагають освітити дорогу попереду.

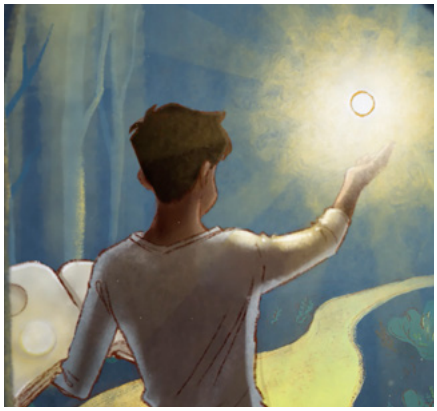

Ми ділимося нашою вірою і спогадами, щоб повернути до Спасителя тих, хто загубився.

життя, їх у вас буде все більше й більше. Небесний Батько знає вас і любить вас!

Ісус є Христос, Його євангелію було відновлено, а якщо ми будемо вірними, я свідчу, ми будемо належати Йому завжди, в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days,* vol. 1, *The Standard of Truth, 1815–1846* (2018), 150–153; див. також Joseph Smith, "History, 1838–1856, volume A-1 [23 December 1805–30 August 1834]", 205–209, josephsmithpapers.org; *Saints,* 1:365–366.
2. Джозеф Сміт–Історія 1:25.
3. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт*(2007), с. 530.
4. Учення і Завіти 135:4.
5. Мене завжди вражали слова, які знаходяться в Джозеф Сміт—Історія: "Я бачив видіння, я знаю це і я знаю, що Бог це знає" (Джозеф Сміт—Історія 1:25). Йому доведеться стояти перед Богом і визнати, що ці події в Священному гаю дійсно відбулися у його житті, через що його життя змінилося. Десь 25 років тому я вперше почув як старійшина Ніл А. Максвелл перефразував це висловлювання. Він надав такий приклад: "Дуже давно у травні 1945 року на острові Окінава, коли мені було вісімнадцять років, зі мною сталася така подія. То був не мій героїзм, а благословення для мене та інших під час бомбардування нашої позиції японською артилерією. Деякий час, бомбардуючи місце за межами нашої позиції, ворожа артилерія зрештою пристрілялась. Після цього вони мали вистрілити влучно, але принаймні на одну перелякану, егоїстичну молитву прийшла божественна відповідь. Бомбардування зупинилося. … Я отримав благословення, і я знав: Богу відомо, що я знаю про отримане благословення" ("Becoming a Disciple", *Ensign,* June 1996, 19).

   Старійшина Максвелл додав не лише те, що він знав, і не лише те, що Бог знав, але й те, що Богу відомо, що він знає про отримане благословення. Для мене це символічно піднімає підзвітність на сходинку вище. Інколи Небесний Батько супроводжує благословення, яке Він нам дав, сильним духовним підтвердженням того, що небеса втрутилися задля нашого блага. Цього не можна заперечувати. Це залишається з нами, а якщо ми чесні та вірні, то це змінить наше життя в майбутньому. "Я отримав благословення, і я знав: Богу відомо, що я знаю про отримане благословення".
6. Рассел М. Нельсон, "Дивовижна сила молитви", *Ліягона,* трав. 2003, с. 8.
7. Особиста історія, якою Беатріс Магре поділилася зі старійшиною Андерсеном 29 жовтня 2019 року; додатковий лист отримано електронною поштою 24 січня 2020 року.
8. Дії 2:37.
9. Алма 19:16.
10. Див. Енош 1:5.
11. Клейтон М. Крістенсен, "Найкорисніші знання", *Ліягона,* січ. 2009, с. 23.
12. Див. *Учення: Джозеф Сміт*, с. 210.
13. Dallin H. Oaks, *Life's Lessons Learned: Personal Reflections* (2011), 116.
14. 3 Нефій 9:20.
15. Russell M. Nelson, "How Do You #HearHim?" A Special Invitation", Feb. 26, 2020, blog.ChurchofJesusChrist.org.
16. 3 Нефій 26:14.
17. Учення і Завіти 18:35–36. Почуття завжди супроводжують духовне знання. "Ви скорі на беззаконня, але повільні у згадці Господа Бога вашого. Ви бачили ангела, і він говорив з вами; так, ви чули Його голос час від часу; і він розмовляв з вами тихим, лагідним голосом, але ви були поза почуттям, так що не сприймали його слова" (1 Нефій 17:45).
18. Генрі Б. Айрінг, "О, пам'ятайте ж, пам'ятайте", *Ліягона,* лист. 2007, с. 69.
19. Див. 2 Нефій 31:13; Мороній 10:4. Президент Даллін Х. Оукс відвідав нашу місію в Бордо, Франція, у 1991 році. Він пояснив нашим місіонерам, що справжній намір означає, що людина, яка молиться, каже Господу щось на кшталт: "Я не питаю з цікавості, але зі справжньою щирістю, щоб діяти відповідно до відповіді на мою молитву. Якщо Ти даси мені цю відповідь, я зміню своє життя. Я діятиму відповідно".
20. "Багатьом дано знати таємниці Бога; проте їм суворо наказано, щоб вони не передавали це, тільки відповідно до тієї частини Його слова, яку Він дав дітям людським, відповідно до уваги і старанності, яку вони приділяють Йому" (Алма 12:9).

    Старійшина Ніл А. Максвелл сказав: "Потрібно натхнення, щоб знати, коли ділитися [духовним досвідом]. Я пам'ятаю, як президент Меріон Дж. Ромні, поєднавши кмітливість і мудрість, сказав: "У нас було би більше духовного досвіду, якби ми так багато про нього не говорили" ("Called to Serve" [Brigham Young University devotional, Mar. 27, 1994], 9, speeches.byu.edu).
21. 2 Нефій 32:3.
22. Мороній 7:29–30.
23. Іван 14:26.
24. Істини євангелії доступні всім. За тиждень до конференції, після завершення роботи над моїм виступом, я отримав натхнення знайти книгу *Divine Signatures: The Confirming Hand of God* (2010) Джеральда Н. Лунда, який служив генеральним авторитетом сімдесятником з 2002 року до 2008 року. Я був радий, адже слова брата Лунда були чудовим другим свідком принципів, якими я поділився у цьому виступі конференції, і сподобаються усім, хто захоче отримати більше інформації про надихаючі духовні спогади.
25. Одна з улюблених цитат Президента Томаса С. Монсона належить шотландському поету Джеймсу М. Баррі: "Бог дав нам спогади, щоб у грудні нашого життя ми могли милуватися червневими трояндами" (у виступі: Thomas S. Monson, "Think to Thank", *Liahona,* Jan. 1999, 22). Те ж саме стосується і духовних спогадів. Вони можуть бути найкориснішими у холодні складні часи нашого життя, коли нам потрібні ті "червнев[і]" духовні спогади.

Дуглас Д. Холмс
Недавно звільнений з покликання першого радника у генеральному президентстві Товариства молодих чоловіків

Глибоко у наше серце

Господь намагається допомогти нам—всім нам—глибше прийняти євангелію у наші серця.

Сестри і брати, в який славетний час ми живемо! Святкуючи початок Відновлення, також доречно відзначити Відновлення, яке продовжується і свідками якого ми є. Я радію разом з вами, що живу в ці дні[1]. Господь продовжує через Своїх пророків розставляти по місцях усе, що нам необхідно, аби допомогти нам підготуватися прийняти Його[2].

Одним з цього необхідного є нова програма для дітей та молоді. Багато хто з вас знає, на чому наголошує ця програма: постановка цілей, нові емблеми приналежності і конференції "Заради зміцнення молоді". Однак ми не повинні дозволити цьому перешкодити нам побачити принципи, на яких побудована програма, і їхню мету: допомагати, щоб євангелія Ісуса Христа глибоко проникла у серця наших дітей і молоді[3].

Я переконаний, коли ми зрозуміємо ці принципи краще, то побачимо, що це більше, ніж програма для членів Церкви у віці від 8 до 18 років. Ми побачимо, як Господь намагається допомогти нам—всім нам—глибше прийняти євангелію у наші серця. Я молюся, щоб Святий Дух допомагав нам навчатися разом.

Стосунки—"Бути з ними"[4]

Перший принцип—це стосунки. Через те, що вони є природною складовою Церкви Ісуса Христа, ми іноді забуваємо про важливість стосунків у нашій повсякчасній подорожі до Христа. Від нас не очікується на самоті шукати шлях завітів або самотньо проходити його. Нам потрібна любов і підтримка батьків, інших членів родини, друзів і провідників, які також йдуть цим шляхом.

Такі стосунки вимагають часу. Часу бути разом. Часу сміятися, грати, навчатися і служити разом. Часу цінувати інтереси і труднощі одне одного. Часу бути відкритими і чесними одне з одним, намагаючись разом бути кращими. Ці стосунки і є однією з головних цілей зібрань, коли ми збираємося разом—сім'ями, кворумами, класами і приходами. Вони і є основою ефективного служіння[5].

Старійшина Дейл Г. Ренлунд дав нам ключ для розвитку цих стосунків, коли сказав: "[У] Церкві, щоб ефективно служити іншим, ми повинні дивитися на них … очима Небесного Батька. Тільки тоді ми можемо збагнути справжню цінність чиєїсь душі. Тільки тоді ми можемо відчути любов, яку Небесний Батько має до всіх Своїх дітей"[6].

Здібність бачити інших так, як їх бачить Бог—це дар. Я запрошую всіх нас прагнути цього дару. Якщо наші очі відкриті, щоб бачити[7], ми також зможемо допомагати іншим людям бачити себе такими, якими їх бачить Бог[8]. Президент Генрі Б. Айрінг зробив наголос на силі цього принципу, коли сказав: "Найважливішим буде те, що [інші] дізнаються від [вас], ким вони насправді є і ким вони дійсно можуть стати. Мені здається, що вони з лекцій мало про це дізнаються. Вони дізнаються про це через *відчуття* того, ким ви є, ким, на вашу думку, вони є і ким можуть стати"[9]. Допомагати іншим розуміти їхню істину особистість та мету—це один з найвеличніших дарів, яким ми можемо поділитися[10]. Бачення інших і себе такими, якими бачить нас Бог, поєднує наші серця "у єдності і в любові один до одного"[11].

При постійно зростаючому мирському впливі на нас, нам потрібна сила, яка надходить зі стосунків, сповнених любові. Отже, коли ми плануємо заходи, збори та інші зібрання, пам'ятаймо про головну мету цих зібрань—побудувати люблячі стосунки, які об'єднають нас і допоможуть прийняти євангелію Ісуса Христа глибше у наші серця[12].

Одкровення, свобода волі і покаяння—"З'єднати їх з небесами"[13]

Зрозуміло, що недостатньо просто бути поєднаними одне з одним. Є багато груп й організацій, у яких досягають єдності з багатьох різних причин. Однак єдність, якої ми прагнемо,—це стати єдиними у Христі, поєднати себе з Ним[14]. Аби з'єднати наші серця з небесами, нам потрібен власний духовний досвід, як щойно про це нам виразно розповів старійшина Андерсен[15]. Такий

досвід з'являється, коли Святий Дух приносить слово і любов Бога у наш розум і серце[16].

Це одкровення приходить через Писання, особливо через Книгу Мормона, через натхненні слова сучасних пророків та інших вірних учнів Христа і через спокійний тихий голос[17]. Ці слова мають більше значення ніж чорнило на папері, ніж звукові хвилі у наших вухах, думки у нашому розумі або почуття у наших серцях. Слово Бога—це духовна сила[18]. Воно—істина і світло[19]. Саме так, ми чуємо Його! Слово започатковує і зміцнює нашу віру у Христа та запалює у нас бажання ставати більш схожими на Спасителя, що означає каятися і йти шляхом завітів[20].

Минулого квітня Президент Рассел М. Нельсон допоміг нам зрозуміти центральну роль покаяння у цій подорожі, сповненій одкровень[21]. Він сказав: "Коли ми вирішуємо покаятися, ми вирішуємо змінитися! Ми дозволяємо Спасителю перетворити нас на кращу версію самих себе. … [М]и вибираємо стати більше схожими на Ісуса Христа!"[22] Через цей процес змін, підтриманий словом Бога, ми з'єднуємося з небесами.

Покаяння—це головне запрошення Президента Нельсона, яке є принципом свободи волі. Ми самі маємо *вибирати* покаяння. Не можна силоміць загнати євангелію у наші серця. Як старійшина Ренлунд сказав: "Мета нашого Небесного Батька у вихованні полягає не в тому, щоб Його діти *робили* те, що правильно, а в тому, щоб Його діти *вибирали* робити те, що правильно"[23].

У програмах, замінених програмою "Діти та молодь", було більше

500 різних вимог, які треба було виконати, щоб отримати різноманітні винагороди[24]. Сьогодні є одна головна вимога. Це—запрошення *вибрати* стати більше схожими на Спасителя. Ми робимо це, отримуючи слово Бога через Святого Духа і дозволяючи Христу змінювати нас на кращу версію самих себе.

Це набагато більше, ніж вправа у постановці цілей або у самовдосконаленні. Цілі—це просто знаряддя, які допомагають нам з'єднатися з небесами через одкровення, свободу волі і покаяння—прийти до Христа і глибше прийняти Його євангелію у наші серця.

Залучення і жертва—"Дозволити їм керувати"[25]

Зрештою, щоб прийняти євангелію Ісуса Христа глибоко у наші серця, нам потрібно залучитися до неї—віддавати їй наш час і наші таланти, жертвувати для неї[26]. Ми всі хочемо жити життям, наповненим сенсом, і це особливо стосується підростаючого покоління. Вони бажають бути залученими.

Євангелія Ісуса Христа є найвеличнішою роботою у світі. Президент Езра Тефт Бенсон сказав: "Нам заповідано Богом проповідувати євангелію усьому світу. Це і є причина, з якої ми повинні сьогодні об'єднатися. Лише євангелія врятує світ від лиха самознищення. Лише євангелія об'єднає чоловіків [і жінок] всіх рас і національностей у мирі. Лише євангелія принесе радість, щастя і спасіння людській сім'ї"[27].

Старійшина Девід А. Беднар сказав: "Коли ми уповноважуємо молодь, запрошуючи їх діяти і дозволяючи їм діяти, Церква буде просуватися вперед дивовижним чином"[28]. Дуже часто ми не запрошуємо молодь до цієї великої роботи Христа і не дозволяємо їм жертвувати заради неї. Старійшина Ніл А. Максвелл зауважив: "Якщо [наша] молодь не надто захоплена [роботою Бога], то вірогідніше за все їх захопить світ"[29].

Програма "Діти та молодь" зосереджена на тому, щоб давати відповідальність молоді. Вони вибирають свої власні цілі. Президентства кворумів та класів виконують свої відповідні ролі. Молодіжна рада приходу так само, як і рада приходу, зосереджується на роботі спасіння і піднесення[30]. І кворуми, і класи починають свої збори з обговорювання того, як виконувати роботу, яку Бог дав їм[31].

Президент Нельсон сказав молоді Церкви: "І якщо ви вирішите, якщо ви прагнете цього, … [ви] можете відіграти важливу роль у чомусь великому, чомусь грандіозному, чомусь величному! … Ви—серед найкращих з усіх, кого Господь *будь-коли* посилав у цей світ. У порівнянні з будь-яким іншим попереднім поколінням у вас є здатність бути розумнішими й мудрішими та мати більший вплив на світ!"[32] Іншим разом Президент Нельсон сказав молоді: "Я цілковито впевнений у вас. Я люблю вас, і Господь любить вас. Ми—Його народ—разом залучені до Його святої роботи"[33]. Молоді люди, чи ви можете відчувати довіру, яку Президент

Нельсон має до вас, і те, наскільки ви важливі у цій роботі?

Батьки і дорослі провідники, я запрошую вас бачити молодь такою, якою її бачить Президент Нельсон. Якщо молодь відчуватиме вашу любов і довіру, коли ви заохочуєте і вчите їх, як керувати—а потім не заважаєте їм це робити—вони здивують вас своїми ідеями, своєю здібністю та своїм зобов'язанням євангелії[34]. Вони відчують радість від вибору бути залученими у цю велику роботу і жертвувати заради Христа. Його євангелія глибше проникне в їхні серця, і робота просуватиметься вперед дивовижним чином.

Обіцяння і свідчення

Я обіцяю, якщо ми зосередимося на цих принципах—стосунках, одкровенні, свободі волі, покаянні та жертвуванні для цієї великої роботи—євангелія Ісуса Христа глибше проникне у всі наші серця. Ми побачимо, як Відновлення просувається вперед до своєї остаточної мети—викуплення Ізраїля і встановлення Сіону[35], де Христос буде царювати як Цар царів.

Я свідчу, що Бог продовжує робити все необхідне, аби підготувати Свій народ до цього дня. Нехай ми побачимо Його руку у цій славетній роботі, коли ми всі намагаємося "прийти до Христа, і вдосконалюватися в Ньому"[36]. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

Блаффдейл, шт. Юта, США

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Учення і Завіти 45:12. Президент Нельсон сказав: "Просто подумайте, яким все це є радісним і невідкладним: кожен пророк, починаючи від Адама, бачив наші дні. І кожен пророк говорив про *наші* дні, коли відбуватиметься збирання Ізраїля і підготовка світу до Другого пришестя Спасителя. Подумайте про це! З усіх людей, які будь-коли жили на планеті Земля, саме *ми* є тими, хто братиме участь у цьому остаточному великому збиранні. Яке ж це викликає захоплення!" ("Надія Ізраїля", [всесвітній духовний вечір для молоді, 3 червня 2018 р.], HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org).

   Старійшина Джеффрі Р. Холланд навчав:

   Який це чудовий час, щоб жити! Євангелія Ісуса Христа—це найбезперечніша, найпереконливіша, найнадійніша істина, що найбільше винагороджує, на землі і на небі, у часі і у вічності. Нічого—ніщо, ніхто, ніякий вплив—не утримає цю Церкву від виконання її місії та усвідомлення її долі, оголошеної ще від заснування світу … Не потрібно боятися майбутнього або бути невпевненими у ньому.

   На відміну від інших часів до нас, у цьому розподілі не буде відступництва всієї інституції; ключі священства не будуть втрачені, він не зазнає припинення одкровень від голосу Всемогутнього Бога. … В який чудовий час ми живемо!

   … Якщо ви не помітили, я оптимістичний стосовно останніх днів. … Вірте. Підніміться. Будьте вірними. І отримайте найбільшу користь від цього чудового часу, у який ми живемо!" (Facebook post, May 27, 2015; see also "Be Not Afraid, Only Believe" [address to Church Educational System religious educators, Feb. 6, 2015], broadcasts.ChurchofJesusChrist.org).
2. Див. Іван 1:12.
3. Невдовзі після того, як нас було покликано у генеральне президентство Товариства молодих чоловіків, президент Генрі Б. Айрінг обговорив з нами особливі випробування та можливості, з якими молодь Церкви стикається у цей час. Він радив нам зосередитися на тому, що допоможе глибоко закарбувати євангелію Ісуса Христа у їхні серця. Ця порада стала основним орієнтиром для нас як для президентства Товариства молодих чоловіків.
4. Див. "Be with Them (Бути з ними)", ChurchofJesusChrist.org/callings/aaronic-priesthood-quorums/my-calling/leader-instruction/be-with-them.
5. Див. Мосія 18:25; Мороній 6:5.
6. Дейл Г. Ренлунд, "Божими очима", *Ліягона,* лист. 2015, с. 94; див. також Мойсей 1:4–6.

   Президент Томас С. Монсон навчав: "Ми маємо обов'язок бачити людей не такими, якими вони є зараз, а такими, якими вони можуть стати. Я благаю вас думати про них саме так" ("Бачити інших такими, якими вони можуть стати", *Ліягона,* лист. 2012, с. 70).

   Старійшина Ніл А. Максвелл навчав: "Дуже часто через вигляд молодої людини, який *не відповідає* церковним нормам, або через її очевидно суперечливі запитання чи висловлені сумніви вона відразу отримує ярлики. Внаслідок цього людина віддаляється, а, іноді, залишає Церкву. Істинна любов не чіпляє ярликів!" ("Unto the Rising Generation", *Ensign,* Apr. 1985, 9).
7. Див. 2 Царів 6:17.
8. Стівен Л. Річардс, як член Першого Президентства, сказав: "Вищий ступінь розпізнання—це той, який розрізняє в інших і відкриває для них кращі риси, те добре, що в них є" (у Conference Report, Apr. 1950, 162; у Девід А. Беднар, "Швидкі спостерігати", *Ensign,* груд. 2006, с. 35; *Ліягона,* груд. 2006, с. 19). Див. також 2 Царів 6:17.
9. Henry B. Eyring, "Teaching Is a Moral Act" (address at Brigham Young University, Aug. 27, 1991), 3, speeches.byu.edu; курсив додано; див. також Генрі Б. Айрінг, "Допоможіть їм ставити високі цілі", *Ліягона,* лист. 2012, сс. 60–67.
10. Див. Мойсей 1:3–6.
11. Мосія 18:21; див. також Мойсей 7:18.
12. "Молоді чоловіки, у яких є міцні добрі стосунки з активними [святими останніх днів]—сім'єю, однолітками

ІСУС ХРИСТОС, ХУДОЖНИК ГАРРІ АНДЕРСОН

і провідниками,—які допомагають їм розвивати стосунки зі своїм Небесним Батьком, більш вірогідно залишаться активними. Конкретні частини програми, зокрема навчальний план для недільних зборів, програма заходів для [Товариства молодих чоловіків], очікування щодо особистих досягнень … самі по собі можуть мати невеликий вплив на ці стосунки. … Важливе питання не у тому, як повністю запровадити конкретні частини програми, а в тому, як вони допомагають добрим стосункам, які зміцнюють релігійну ідентичність молодих чоловіків [святих останніх днів]" (у "Be with Them (Бути з ними)", ChurchofJesusChrist.org/callings/aaronic-priesthood-quorums/my-calling/leader-instruction/be-with-them).

13. Див. "Connect Them with Heaven (З'єднати їх з небесами)", ChurchofJesusChrist.org/callings/aaronic-priesthood-quorums/my-calling/leader-instruction/connect-them-with-heaven.
14. Див. Іван 15:1–5; Іван 17:11; Філип'янам 4:13; 1 Івана 2:6; Кн. Якова 1:7; Омній 1:26; Мороній 10:32.
15. У Писаннях є багато прикладів цього; ось лише два з них: 1 Нефій 2:16; Енош 1:1–4.
16. Див. Лука 24:32; 2 Нефій 33:1–2; Кн. Якова 3:2; Мороній 8:26; Учення і Завіти 8:2–3.
17. Див. 2 Тимофію 3:15–16; Учення і Завіти 68:3–4; 88:66; 113:10.
18. Див. 1 Солунянам 1:5; Алма 26:13; 31:5; Геламан 3:29; 5:17; Учення і Завіти 21:4–6; 42:61; 43:8–10; 50:17–22; 68:4.
19. Див. Іван 6:63; 17:17; Алма 5:7; Учення і Завіти 84:43–45; 88:66; 93:36.
20. Див. Іван 15:3; 1 Петра 1:23; Мосія 1:5; Алма 5:7, 11–13; 32:28, 41–42; 36:26; 62:45; Геламан 14:13.
21. Див. 2 Нефій 31:19–21; 32:3, 5.
22. Рассел М. Нельсон, "Ми можемо чинити краще і бути кращими", *Ліягона,* трав. 2019, с. 67.
23. Дейл Г. Ренлунд, "Виберіть собі сьогодні", *Ліягона*, лист. 2018, с. 104.
24. Серед цих вимог були вимоги програми скаутів, яка до недавнього часу була частиною програми церковних заходів для хлопців і молодих чоловіків, в основному у Сполучених Штатах і Канаді. У територіях, де не було програми скаутів, кількість вимог була понад 200. До того ж різні заходи програм для хлопчиків, дівчаток, молодих чоловіків і молодих жінок були по-різному спланові, роблячи для сімей цей досвід складнішим.
25. Див. "Let Them Lead (Дозволити їм керувати)", ChurchofJesusChrist.org/callings/aaronic-priesthood-quorums/my-calling/leader-instruction/let-them-lead.
26. Див. Омній 1:26; 3 Нефій 9:20; 12:19; Учення і Завіти 64:34. "Релігія, яка не вимагає принесення в жертву всього, ніколи не матиме достатньої сили, щоб розвинути віру, необхідну для життя і спасіння" (*Lectures on Faith* [1985], 69).
27. Ezra Taft Benson, *The Teachings of Ezra Taft Benson* (1988), 167; у *"Проповідуйте Моєю євангелію": Путівник для місіонерського служіння* (2019), с. 13; див. також Рассел М. Нельсон, "Надія Ізраїля", HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org.
28. Зустріч зі старійшиною Девідом А. Беднаром; див. також "2020 Temple and Family History Leadership Instruction", Feb. 27, 2020, ChurchofJesusChrist.org/family-history.
29. Neal A. Maxwell, "Unto the Rising Generation", 11. Старійшина Максвелл продовжує: "Насправді, скільки президентств кворумів дияконів і вчителів просто назначають когось помолитися чи рознести причастя? Брати, вони—дійсно особливі духи, і вони можуть робити важливі справи, якщо дати їм можливість!"
30. Див. *General Handbook: Serving in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints (Загальний довідник: Служіння у Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів)* 2.2, ChurchofJesusChrist.org.
31. Кілька джерел доступні в Євангельській бібліотеці, щоб допомогти молоді керувати, зокрема "Quorum and Class Presidency Resources (Матеріали для президентств кворумів і класів)", "Як користуватися матеріалом. *За Мною йдіть—для кворумів Аронового священства і класів Товариства молодих жінок*" та у матеріалах для класів Товариства молодих жінок і кворумів Аронового священства у розділі "Покликання приходу".
32. Рассел М. Нельсон, "Надія Ізраїля", HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org. Під час цього самого духовного вечора Президент Нельсон сказав: "Наш Небесний Батько приберіг багатьох Своїх найблагороднішних духів—мабуть, я можу сказати: Свою найкращу команду—для цього фінального періоду. Ці благородні духи—ці найкращі гравці, ці герої—це ви!"
33. Рассел М Нельсон, вступне слово у "Діти та молодь: Зустріч віч-на-віч зі старійшиною Геррітом У. Гонгом", 17 лист. 2019, broadcasts.ChurchofJesusChrist.org.
34. Президент Нельсон сказав: "Нам потрібно дозволяти молодим людям керувати, особливо тим, кого було покликано і рукопокладено служити у президентствах класів і кворумів. Їм було делеговано повноваження священства. Вони дізнаються, як отримувати натхнення у керуванні їхнім класом або кворумом" (у "Діти та молодь: ознайомча відеопрезентація", 29 вер. 2019, ChurchofJesusChrist.org).

    Старійшина Квентін Л. Кук сказав: "Нашу молодь просять брати на себе більш особисту відповідальність у більш юному віці, щоб батькам та провідникам не потрібно було виконувати за молодь те, що вона може робити сама" ("Зміни для зміцнення молоді", *Ліягона,* лист. 2019, с. 40).
35. Президент Джордж К. Кеннон навчав: "Бог приберіг духів для цього розподілу, які мають сміливість і рішучість протистояти світу і всім силам диявола, видимим і невидимим, щоб безстрашно проголошувати євангелію, підтримувати істину, встановлювати й будувати Сіон нашого Бога, незважаючи ні на що. Він послав цих духів у цьому поколінні, щоб закласти основи Сіону, який ніколи не буде скинуто, і виростити сім'я, яке буде праведним й яке буде шанувати Бога, і буде шанувати найвищою мірою, і буде слухняним Йому за всіх обставин" ("Remarks", *Deseret News,* May 31, 1866, 203); див. також *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 187.
36. Мороній 10:32.

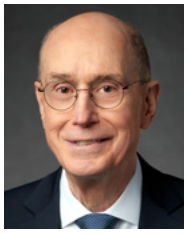

Президент Генрі Б. Айрінг
Другий радник у Першому Президентстві

Молитви віри

Якщо ми молимося з вірою, то стаємо невід'ємною частиною у Господній роботі, коли Він готує світ до Свого Другого пришестя.

На молитву старійшини Мейнза, промовлену на початку цієї першої сесії генеральної конференції, приходить відповідь. Через чудові послання і прекрасну музику до нас прийшло натхнення. Обіцяння Президента Рассела М. Нельсона про те, що ця конференція буде незабутньою, уже починає справджуватися.

Президент Нельсон визначив цей рік як "рік двохсотріччя, в який відзначається 200 років з часу, коли Бог Батько і Його Улюблений Син, Ісус Христос, явилися Джозефу Сміту у видінні". Президент Нельсон запропонував нам скласти особистий план, щоб підготуватися до цієї історичної конференції, на якій вшанування цієї події, за його словами, буде "поворотним пунктом в історії Церкви і [н]аша роль в ньому є вкрай важливою"[1].

Можливо, ви, як і я, почувши його послання, запитали себе: "Чим же моя роль є такою вкрай важливою?" Можливо, ви читали й молилися про події, пов'язані з Відновленням. Можливо, ви частіше, ніж будь-коли раніше, читали розповіді про кілька тих випадків, коли Бог Батько представляв Свого Улюбленого Сина. Можливо, ви читали про випадки, коли Спаситель говорив до дітей нашого Небесного Батька. Знаю, що я усе це робив і навіть більше.

Під час свого читання я знаходив посилання на уривки, що стосувалися священства Бога і початку розподілів. Я був смиренним, усвідомлюючи, що моя підготовка до цієї конференції була поворотним пунктом у моїй власній історії. Я відчув зміни у своєму серці. Я відчув нову вдячність. Я відчув, що мене сповнює радість від перспективи бути запрошеним взяти участь у цьому святкуванні триваючого Відновлення.

Я уявляю, що й інші завдяки ретельній підготовці відчувають себе більш радісними, більш оптимістичними і більш рішуче налаштованими служити у будь-якій якості, в якій потрібно Господу.

Ті незвичайні події, які ми святкуємо, були початком пророкованого останнього розподілу, в якому Господь підготовлює Свою Церкву і Свій народ, які носять Його ім'я, прийняти Його. Коли ми готуємося до Його пришестя, Він, зокрема, буде надихати кожного з нас, щоб ми могли подолати духовні труднощі й використати можливості, ніколи до цього не бачені.

У вересні 1840 року пророк Джозеф Сміт та його радники у Першому Президентстві проголосили наступне: "Робота Господа в останні дні є роботою незбагненної величі й майже поза розумінням смертних. Її слави переважають будь-які описання, її велич неперевершена. Це тема, яка зворушувала серця пророків і праведників від сотворіння світу, в усі наступні покоління і до цього часу; це дійсно є розподілом повноти часів, коли все, що в Христі Ісусі,—чи на небесах, чи на землі,—буде зібрано в Нім, і коли все буде відновлено, як говорилося про це всіма святими пророками від початку світу; бо в ньому здійсняться славетні обіцяння, дані батькам, і прояв сили Всемогутнього буде величним, славетним і неперевершеним".

Міско, Гватемала

Далі ними було сказано: “Ми маємо намір іти вперед, об’єднувати сили для розбудови Царства і встановлення священства в його повноті й славі. Робота, яку необхідно виконати в останні дні, має величезну значущість, і вона вимагатиме енергії, навичок, талантів і здібностей святих, щоб просуватися у славі й величі, описаній пророком [Даниїлом] [див. Даниїл 2:34–35, 44–45]; і зрештою вимагатиме від святих зосередження, щоб виконати діяння такої значущості й величі”[2].

Багато з того конкретного, що ми будемо робити і коли ми будемо це робити у Відновленні, яке розгортається, ще не відкрито. Та все ж Перше Президентство навіть у ті перші роки знало дещо про широчінь і глибочінь тієї роботи, яку Господь призначив для нас. Ось лише кілька прикладів того, що, як ми знаємо, буде відбуватися:

Через Своїх святих Господь запропонує дар Своєї євангелії “кожному народу, коліну, язику і всім людям”[3]. Технології та дива будуть і надалі відігравати свою роль—як і окремі “ловці людей”[4], які служать із силою та всезростаючою вірою.

Як народ, ми станемо більш згуртованими в оточенні конфліктів, що посилюються. Ми збиратимемося в духовній силі груп та сімей, сповнених світлом євангелії.

Навіть невіруючий світ визнає Церкву Ісуса Христа Святих Останніх Днів і усвідомить, що в ній є сила Бога. Вірні й сміливі учні у своєму повсякденному житті будуть безстрашно, смиренно і відкрито брати на себе ім’я Христа.

Як же тоді кожен з нас може взяти участь у цій роботі—такій значущій і грандіозній? Президент Нельсон навчав нас, як зростати в духовній силі. Якщо ми сприймаємо покаяння як радісну можливість завдяки нашій зростаючій вірі в те, що Ісус є Христос; якщо ми розуміємо й віримо в те, що Небесний Батько чує кожну нашу молитву; якщо ми стараємося виконувати заповіді й жити за ними, то ми зростаємо у своїй силі, щоб отримувати триваюче одкровення. Святий Дух може бути нашим постійним супутником. Відчуття світла залишатиметься з нами навіть тоді, коли світ навколо нас стає темнішим.

Джозеф Сміт є прикладом того, як зростати в такій духовній силі. Він показав нам, що молитва віри є ключем до одкровення від Бога. Він молився з вірою, віруючи, що Бог Батько відповість на його молитву. Він молився з вірою, віруючи, що лише завдяки Ісусу Христу його може бути звільнено від вини, яку він відчував через свої гріхи. І він молився з вірою, віруючи, що йому потрібно знайти істинну Церкву Ісуса Христа, щоб отримати те прощення.

Упродовж усього свого служіння Джозеф Сміт молився з вірою, щоб отримати триваюче одкровення. Коли ми стикаємося із сьогоденними труднощами і стикнемося з тими, які ще прийдуть, нам також потрібно буде дотримуватися цього самого зразка. Президент Бригам Янг сказав: “Я не знаю ніякого іншого способу для святих останніх днів, крім того, щоб кожним подихом бути реально у молитві до Бога, аби Він направляв і скеровував Свій народ”[5].

Тоді цими словами з причасної молитви: “Завжди пам’ятати Його” має описуватися наше щоденне життя. “Його” стосується Ісуса Христа. Наступні слова: “і дотримуватися Його заповідей” вказують, що це означає для нас пам’ятати Його[6]. Оскільки ми пам’ятаємо Ісуса Христа завжди, то можемо спитати у тихій молитві: “Яку роботу Ти маєш для мене?”

Така молитва, промовлена з вірою в Ісуса Христа, ввела в цей останній розподіл. І вона буде серцевиною тієї ролі, яку кожний з нас буде відігравати в його постійному розгортанні. Як і ви, я знайшов чудові приклади такої молитви.

Перший—приклад Джозефа Сміта. З вірою, подібною до дитячої, він спитав, яку роботу Господь має для нього. Відповідь Господа змінила історію світу.

Для мене найважливіший урок є в тому, як відреагував на напад Сатани Джозеф, коли він став навколішки, щоб помолитися.

Я знаю з досвіду, що Сатана та його слуги намагаються викликати в нас почуття, що ми повинні перестати молитися. Коли Джозеф Сміт з усіх своїх сил заволав до Бога, щоб

Він звільнив його від сили, яка намагалася скувати його, на його молитву про допомогу прийшла відповідь і йому явилися Небесний Батько та Ісус Христос.

Спроба Сатани завадити початку Відновлення була настільки сильною, бо молитва Джозефа була дуже важливою. Ми з вами будемо грати менші ролі у триваючому Відновленні. Та все ж ворог Відновлення буде намагатися утримати нас від молитви. Приклад віри та рішучості Джозефа може зміцнити нас у нашому намірі. Це—одна з багатьох причин, чому я у своїх молитвах дякую Небесному Батьку також і за пророка Джозефа.

Енош з Книги Мормона є ще одним зразком для моєї молитви віри, коли я стараюся грати свою роль у триваючому Відновленні. Якою б не буде ваша роль, ви також можете взяти його собі за особисто-но наставника.

Як і Джозеф, Енош молився з вірою. Він так описав свій досвід:

"І моя душа жадала; і я став навколішки перед моїм Творцем, і я заволав до Нього в палкій молитві і благанні за свою власну душу; і весь день я волав до Нього; так, і коли прийшла ніч, я все ще здіймав свій голос високо, щоб він досяг небес.

І дійшов до мене голос, кажучи: Енош, твої гріхи прощені тобі, і ти будеш благословен.

І я, Енош, знав, що Бог не може обманювати; отже, моя провина була змита.

І я сказав: Господи, як це сталося?

І Він сказав мені: Через твою віру в Христа, Якого ти до того ніколи не чув і не бачив. І багато років пройде перед тим, як Він явиться у плоті; отже, йди далі, твоя віра спасла тебе"[7].

Урок, який став благословенням для мене, передано цими словами: "Через твою віру в Христа, Якого ти до того ніколи не чув і не бачив".

Джозеф мав віру в Христа, щоб піти в гай і також щоб помолитися про звільнення від сил Сатани. І хоч він ще не бачив Батька і Сина, він все ж молився з вірою з всією силою свого серця.

Досвід Еноша дав мені такий самий безцінний урок. Коли я молюся з вірою, то маю Спасителя своїм Захисником перед Батьком і можу відчувати, що моя молитва досягає небес. Приходять відповіді. Отримуються благословення. Відчувається спокій і радість навіть у важкі часи.

Пам'ятаю, як ще бувши тільки-но покликаним членом Кворуму Дванадцятьох Апостолів, я стояв навколішках, молячись зі старійшиною Девідом Б. Хейтом. Він був того ж віку, що я тепер, і з тими ж труднощами, які тепер маю і я. Я пам'ятаю його голос, коли він молився. Я не розплющував очі, щоб поглянути, але мені здавалося, що він усміхався. Він говорив з Небесним Батьком з радістю в голосі.

Я можу згадати, з якою радістю він сказав: "В ім'я Ісуса Христа". Мені здалося, ніби старійшина Хейт відчував, що Спаситель підтвердив у ту мить те, про що він молився Батькові. І я впевнений, що це було отримано з усмішкою.

Наша здатність зробити дуже важливий внесок у справу чудового триваючого Відновлення буде збільшуватися, якщо збільшуватиметься наша віра в Ісуса Христа як нашого Спасителя і в Небесного Батька як нашого Батька. Якщо ми молимося з вірою, то стаємо невід'ємною частиною у Господній роботі, коли Він готує світ до Свого Другого пришестя. Я молюся про те, щоб усі ми могли знайти радість у виконанні роботи, яку Він запрошує кожного з нас виконати.

Я свідчу, що Ісус Христос живий. Це Його Церква і царство на землі. Джозеф Сміт є пророком Відновлення. Президент Рассел М. Нельсон є Господнім пророком на землі сьогодні. Він тримає всі ключі священства в Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Russell M. Nelson, "My 2020 Invitation to You: Share the Message of the Restoration of the Savior's Gospel", Jan. 1, 2020, blog.ChurchofJesusChrist.org.
2. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 518.
3. Мосія 15:28.
4. Матвій 4:19.
5. *Discourses of Brigham Young,* sel. John A. Widtsoe (1954), 43–44.
6. Учення і Завіти 20:77.
7. Енош 1:4–8.

Сенді, шт. Юта, США

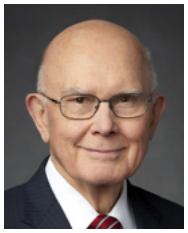

Представлено президентом Далліном Х. Оуксом
Першим радником у Першому Президентстві

Підтримка генеральних авторитетів, територіальних сімдесятників та генеральних чинів

Брати і сестри, зараз я представлю вам для підтримки голосуванням генеральних авторитетів, територіальних сімдесятників та генеральних чинів Церкви.

Будь ласка, проголосуйте у звичайний спосіб, де б ви не були. Якщо будуть ті, хто проголосує проти під час будь-яких пропозицій проголосувати, ми просимо вас звернутися до своїх президентів колів.

Запропоновано, щоб ми підтримали Рассела Меріона Нельсона як пророка, провидця, одкровителя і Президента Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів; Далліна Харріса Оукса як першого радника у Першому Президентстві та Генрі Бенніона Айрінга як другого радника у Першому Президентстві.

Хто підтримує, може виявити це.

Ті, хто проти, якщо такі є, нехай виявлять це.

Запропоновано, щоб ми підтримали Далліна Х. Оукса як президента Кворуму Дванадцятьох Апостолів і М. Рассела Балларда як діючого президента Кворуму Дванадцятьох Апостолів.

Хто підтримує, будь ласка, виявіть це.

Хто проти, можуть виявити це.

Запропоновано, щоб ми підтримали як членів Кворуму Дванадцятьох Апостолів: М. Рассела Балларда, Джеффрі Р. Холланда, Дітера Ф. Ухтдорфа, Девіда А. Беднара, Квентіна Л. Кука, Д. Тодда Крістофферсона, Ніла Л. Андерсена, Рональда А. Разбанда, Гарі Е. Стівенсона, Дейла Г. Ренлунда, Герріта У. Гонга та Уліссеса Соареса.

Хто підтримує, будь ласка, виявіть це.

Якщо хтось проти, можете вказати це.

Запропоновано, щоб ми підтримали радників у Першому Президентстві та Кворум Дванадцятьох Апостолів як пророків, провидців і одкровителів.

Всі хто підтримує, будь ласка, виявіть це.

Хто проти, якщо є, виявіть таким же чином.

Запропоновано, щоб ми звільнили наступних територіальних сімдесятників: старійшин Хорхе Т. Бесерру, Марка С. Брайса, Джеремі Р. Джеггі, Келлі Р. Джонсона, Адейніка А. Оєдірана і Моісеса Вілланueву.

Ті, хто бажає приєднатися до нас у вияві вдячності за їхнє відмінне служіння, будь ласка, виявіть це.

Запропоновано зі щирою подякою звільнити генеральне президентство Товариства молодих чоловіків подібним чином: Стівена В. Оуена як президента, Дугласа Д. Холмса як першого радника та М. Джозефа Бро як другого радника.

Усі, хто бажає приєднатися до нас у висловленні подяки цим братам за їхнє чудове служіння, будь ласка, виявіть це.

Запропоновано, щоб ми підтримали наступних генеральних авторитетів сімдесятників: Хорхе Т. Бесерру, Метью С. Холланда, Уільяма К. Джексона, Джеремі Р. Джеггі, Келлі Р. Джонсона, Тіеррі К. Мутомбо, Адейнка А. Оджедірана, Сіро Шмейла і Моісеса Вілланueву.

Усі хто підтримує, будь ласка, виявіть це.

Хто проти, виявіть таким же чином.

Запропоновано, щоб ми підтримали наступних нових територіальних сімдесятників: Джея Д. Андерсена, Фаапіто Ауапааy, Фредеріка К. Баллі мол., Кевіна У. Бірча, Джона У. Босвелла, III, Дж. Фрасіско Берера, Сухата Чаічана, Метью Р. Кларка, Л. Гвідо Крістобала, Едмарка Р. Думаса, Карлоса А. Габалдона, М. Андрю Галта IV, Кларка Г. Гілберта, Леонарда Д. Гріра, Владислава Ю. Гарностаєва, Д. Мартіна Гоурі,

Річарда І. Хітона, Брока К. Хаятта, Девіда Х. Хантсмана, Нормана К. Інсонга, Даніела Кабасона, Федеріка М. Канлайна, Джеффрі Дж. Керра, Юнгджуна Квона, Девіда Г. ЛяФранса, Рікардо К. Лейте, Марсела Лоуза, Хосе Г. Манаріна, Джеремію Дж. Моргана, Марка А. Мортенсена, Едуардо Ф. Ортего, Нейтана Д. Пейса, Майкла М. Пекера, Омара І. Паласіоса, Хорхе У. Переса, Кирила Похілько, Серхіо А. Понсіо, Артура Рескона, Мігеля А. Рейноса, Густаво Г. Ресенде, Роберта Г. Ріварола, Тонга Дж. Саі, Лучано Санкарі, Росендо Сантоса, Генрі Савстрома, Дж. Метью Скотта, Джеймса Е. Слотера, Роберта Т. Сміта, Рікардо А. Спенсера, Коліна К. Стаффера, Девіда К. Стюарта, Джареда У. Стоуна, Арлена М. Тумаліуана, Мартіна Дж. Турвея, Яна К. Вега, Пола Б. Віппі, Чеда Р. Вілкінсона і Дова Р. Вілсона.

Усі хто підтримує, будь ласка, виявіть це.

Хто проти, якщо такі є.

Запропоновано, щоб ми підтримали нове генеральне президентство Товариства молодих чоловіків: Стівена Дж. Ланда як президента, Ахмеда Салема Корбітта як першого радника та Бредлі Рея Вілкокса як другого радника.

Хто підтримує, може виявити це.

Якщо хтось проти, можете виказати це.

Запропоновано, щоб ми підтримали інших генеральних авторитетів, територіальних сімдесятників та генеральних чинів у їхньому теперішньому складі.

Усі хто підтримує, будь ласка, виявіть це.

Хто проти, якщо такі є.

Знову, ми пропонуємо тим, хто голосував проти під час будь-яких пропозицій проголосувати, звернутися до своїх президентів колів.

Ми дякуємо вам за вашу віру й постійні молитви за провідників Церкви. ■

Звіт Аудиторського відділу Церкви за 2019 рік

Представлено Кевіном Р. Джергенсеном
Генеральним директором Аудиторського відділу Церкви

Першому Президентству Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів

Дорогі брати, як установлено одкровенням і записано у 120 розділі Учення і Завітів, Рада з розподілення десятини схвалює витрати церковних коштів. Ця рада складається з Першого Президентства, Кворуму Дванадцятьох Апостолів та Верховного єпископату. Церковні підрозділи витрачали кошти згідно з затвердженими бюджетами і у відповідності з політикою і правилами.

Аудиторський відділ Церкви складається з дипломованих професіоналів і є незалежним від усіх інших відділів Церкви, він має відповідальність виконувати аудити з метою забезпечення перевірки щодо одержання надходжень, витрати коштів і охорони церковних фондів.

Базуючись на виконаних перевірках, Аудиторський відділ Церкви вважає, що всі фінансові операції, одержання надходжень, витрати коштів і церковних фондів Церкви у 2019 році записувалися і здійснювалися відповідно до затверджених церковних бюджетів, церковної політики і правил. Церква слідує практиці навчати своїх членів жити в межах бюджету, уникати боргів і робити заощадження на випадок потреби.

Надано з повагою,
Ревізійний відділ Церкви
Кевін Р. Джергенсен
Директор-розпорядник ■

Старійшина Уліссес Соарес
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Поява Книги Мормона

Історичні факти, а також особливі свідки Книги Мормона говорять про те, що поява цієї книги дійсно була дивовижною.

Одного разу під час зборів зі старійшинами Церкви пророк Джозеф Сміт проголосив: “Заберіть Книгу Мормона і одкровення, і де [тоді] наша релігія? Її немає”[1]. Мої дорогі брати і сестри, дивовижна поява Книги Мормона стала, після Першого видіння, другим основоположним етапом у ході відновлення євангелії Ісуса Христа в цьому розподілі. Книга Мормона свідчить про Божу любов до Його дітей, про самовіддану і божественну спокутну жертву Господа Ісуса Христа і про Його величне священнослужіння серед нефійців невдовзі після Його воскресіння[2]. Також вона свідчить, що залишки дому Ізраїля будуть зібрані воєдино завдяки Його роботі останніх днів і що вони не є знехтувані назавжди[3].

Коли ми вивчаємо історію появи цієї святої книги Писань в останні дні, то усвідомлюємо, що загалом уся справа була дивовижною—відтоді, як пророк Джозеф одержав золоті пластини від святого ангела, до їх перекладу “даром і силою Бога”[4], їх збереження й опублікування рукою Господа.

Поява Книги Мормона розпочалася задовго до того, як Джозеф Сміт одержав золоті пластини з рук ангела Моронія. Пророки давнини провіщали появу цієї священної книги в наші дні[5]. Ісая говорив про запечатану книгу, що коли вона з’явиться, люди будуть сперечатися щодо Божого слова. Завдяки цій обставині створяться умови, за яких Бог зможе здійснювати Свою дивовижну роботу і чудо, внаслідок чого “загине мудрість премудрих його, а розум розумних його заховається” в той час, як смиренні “побільшать у Господі радість свою, а люди убогі в Святому Ізраїля тішитись будуть”[6]. Єзекіїль говорив про кусок дерева Юди (Біблію) і кусок дерева Єфрема (Книгу Мормона), що їх буде об’єднано в одне ціле. І Єзекіїль (у Старому Завіті), і Легій (у Книзі Мормона) вказують на те, що вони “зрос[туться] одне з одним”, аби зруйнувати хибне вчення, встановити мир і привести нас до пізнання завітів[7].

Увечері 21 вересня 1823 року, через три з половиною роки після Першого видіння, у відповідь на щирі молитви Джозефа його тричі відвідав ангел Мороній—останній пророк нефійців у давній Америці. Під час їхніх бесід, які тривали цілу ніч, Мороній сказав Джозефу, що Бог має для нього дивовижну роботу—перекласти й опублікувати для світу натхненні слова давніх пророків Американського континенту[8]. Наступного дня Джозеф вирушив до місця неподалік свого дому, де століттями раніше, наприкінці свого життя, Мороній заховав пластини. На тому місці Джозеф знову побачив Моронія, який дав йому настанови, щоб підготуватися до одержання пластин у майбутньому.

Протягом наступних чотирьох років, 22 вересня кожного року, Джозеф отримував додаткові

Баунтіфул, шт. Юта, США

настанови і знання від Моронія стосовно того, як Господнє царство буде керовано в останні дні. Також частиною підготовки Джозефа було відвідування його ангелами Бога, що відкривало велич і славу подій, які матимуть місце в цьому розподілі[9].

Складовою тієї підготовки був також його шлюб з Еммою Хейл у 1827 році. Емма відіграла важливу роль, допомагаючи Пророку впродовж його життя і служіння. Зокрема, у вересні 1827 року вона супроводжувала Джозефа до пагорба, де були заховані пластини, і чекала на нього, поки ангел Мороній передавав літопис у руки Джозефа. Джозеф отримав обіцяння, що пластини будуть захищені, якщо він докладе всіх зусиль, щоб зберегти їх, доки вони не будуть повернені до рук Моронія[10].

Мої дорогі товариші в євангелії, багато сьогоднішніх знахідок давнини трапляються під час археологічних розкопок або навіть випадково під час будівельних робіт. Натомість Джозефа Сміта скерував до пластин ангел. І результат сам по собі був дивом.

Процес перекладу Книги Мормона також був дивом. Цей давній священний літопис не був "перекладений" у звичайний спосіб, як учені перекладали старовинні тексти, опановуючи спочатку відповідну давню мову. Нам слід сприймати цей процес більш як "одкровення", здійснене за допомогою фізичних інструментів, наданих Господом, а не як "переклад" людиною, обізнаною в мовах. Джозеф Сміт проголосив, що "силою Божою [він] переклав Книгу Мормона з ієрогліфів, знання яких вже втрачене світом, і в цій дивовижній справі [він] був сам—недосвідчений юнак, який

ІЛЮСТРАЦІЯ ДЖОШУА ДЕННІСА

за допомогою нового одкровення боровся з мирською мудрістю та невіглаством, накопиченим за вісімнадцять століть"[11]. Якщо враховувати дивовижно короткий час, за який Джозеф Сміт переклав пластини, допомога Господа в цьому перекладі, який можна назвати одкровенням, стає очевидною[12].

Писарі Джозефа свідчили про силу Бога, явлену під час роботи над перекладом Книги Мормона. Олівер Каудері якось сказав: "Це були дні, які не можна забути ніколи—сидіти, слухаючи голос, що диктувався натхненням з небес,—це пробуджувало виняткову вдячність від глибини душі! День у день я продовжував безперервно писати з його вуст, коли він перекладав … Кни[гу] Мормона"[13].

Згідно з історичними джерелами, з того часу, як у 1827 році Джозеф одержав пластини, робилися спроби викрасти їх у нього. Він зазначив, що "[пластини] усіма способами намагалися забрати" і "для здійснення цього наміру вдавалися до всіляких хитрощів, які тільки можна вигадати"[14]. Зрештою Джозеф і Емма були змушені переїхати з Манчестера, шт. Нью-Йорк, до Гармоні, шт. Пенсільванія, в пошуку спокійного місця, щоб почати роботу над перекладом, подалі від зловмисників та тих, хто хотів вкрасти пластини[15]. Як сказав один історик: "Так завершився перший складний етап зі збереження Джозефом пластин. … Все ж літопис був у безпеці, і з усіх сил намагаючись його захистити, Джозеф безсумнівно багато чого дізнався про шляхи Бога і людини, що стане йому в пригоді в майбутньому"[16].

Під час перекладу Книги Мормона Джозеф дізнався, що Господь вибере свідків, які побачать

пластини[17]. Це взірець, встановлений Самим Господом, коли Він сказав: "Справа всіляка ствердилась устами двох чи трьох свідків"[18]. Олівер Каудері, Девід Уітмер та Мартін Гарріс, які були одними з перших товаришів Джозефа у започаткуванні Божої дивовижної роботи в цьому розподілі, були першими свідками, покликаними нести особливе свідчення про Книгу Мормона світові. Вони свідчили про ангела, який зійшов з присутності Господа і показав їм давній літопис, а ще вони свідчили, що бачили письмена, вигравіювані на пластинах. Також вони свідчили, що чули голос Бога з небес, який сповістив, що давній літопис було перекладено даром і силою Бога. Після цього їм було заповідано свідчити про це всьому світові[19].

Дивовижним чином Господь покликав ще вісім свідків, щоб вони побачили золоті пластини і стали особливими свідками для світу істинності й божественності Книги Мормона. Вони свідчили, що бачили і уважно розглядали пластини та вигравіювані на них письмена. Незважаючи на негаразди, переслідування, усілякі труднощі і навіть те, що пізніше дехто з них похитнувся у вірі, ці одинадцять вибраних свідків Книги Мормона ніколи не зрікалися своїх свідчень про те, що вони бачили пластини. Джозеф Сміт більше не був єдиним, хто знав про відвідування Моронія і золоті пластини.

Люсі Мак Сміт написала, що її син прийшов додому, переповнений радістю, після того як пластини були показані свідкам. Джозеф пояснив це батькам такими словами: "Я відчуваю, ніби з мене зняли тягар, нести який одному було майже нестерпно; і те, що я вже не буду зовсім самотнім у світі, приносить радість моїй душі"[20].

Коли переклад Книги Мормона було завершено, Джозеф Сміт стикнувся з великими труднощами під час її публікації. Йому вдалося переконати друкаря на ім'я Егберт Б. Грандін у Пальмірі, шт. Нью-Йорк, надрукувати книгу лише після того, як Мартін Гарріс, виявляючи велику віру і жертву, віддав під заставу свою ферму, щоб покрити витрати на друк. Частково зважаючи на те, що після публікації Книги Мормона труднощі тривали, Мартін Гарріс смиренно продав 60 га своєї ферми, щоб покрити витрати за друк. Через одкровення, дане Джозефу Сміту, Господь настановив Мартіна Гарріса не прагнути своєї власності і сплатити за друк книги, яка містить "істину й слово Бога"[21]. У березні 1830 року було видано перші 5000 примірників Книги Мормона, а на сьогодні надруковано більше 180 мільйонів примірників більш ніж ста мовами.

Історичні факти, а також особливі свідки Книги Мормона говорять про те, що поява цієї книги дійсно була дивовижною. Втім сила цієї книги основується не лише на її дивовижній історії, а на її могутньому незрівнянному посланні, яке змінило незліченну кількість життів, і моє зокрема.

Вперше я прочитав усю Книгу Мормона, коли був юним студентом семінарії. За порадою своїх вчителів я почав читати її зі вступних сторінок. Обіцяння, яке міститься на перших сторінках Книги Мормона, все ще лунає в моєму розумі: "Обдумувати в серці … , і тоді спитати у Бога [з вірою], … в ім'я Христа, чи Книга істинна. Той, хто йде цим шляхом, … одержить свідчення її істинності й божественності силою Святого Духа"[22].

Пам'ятаючи про це обіцяння і щиро прагнучи більше дізнатися про її істинність, я вивчав Книгу Мормона з духом молитви, сторінка за сторінкою, виконуючи щотижневі завдання з уроків семінарії. Я пам'ятаю, ніби це було вчора, як тепле почуття поступово почало збільшувати мою душу і наповнювати моє серце, просвітлюючи моє розуміння і стаючи все більш і більш радісним, як це описував Алма під час проповідування слова Бога його народу[23]. Те почуття зрештою перетворилося на знання, яке проросло в моєму серці і стало фундаментом мого свідчення про важливі події і вчення, які містяться в цій священній книзі.

Завдяки цьому та іншим випадкам, які стали безцінним особистим досвідом, Книга Мормона дійсно стала наріжним каменем, на якому тримається моя віра в Ісуса Христа і моє свідчення про вчення Його євангелії. Ця книга стала для мене одним із стовпів свідчення про божественну спокутну жертву Христа. У моєму житті вона стала щитом проти намірів супротивника послабити мою віру і вселити в мій розум сумніви; завдяки цій книзі я сповнююся мужності сміливо проголошувати світові моє свідчення про Спасителя.

Мої дорогі друзі, моє свідчення про Книгу Мормона прийшло рядок за рядком[24], як диво моєму серцю. І дотепер це свідчення продовжує зростати, якщо я зі щирим серцем постійно прагну повніше зрозуміти слово Бога, яке міститься в цій надзвичайній книзі Писань.

Усі, хто чує мій голос сьогодні, я запрошую вас долучитися до

дивовижної появи Книги Мормона у вашому житті. Я обіцяю вам: якщо ви з молитвою і наполегливістю будете вивчати її слова, то зможете побачити щедрі благословення у вашому житті, а також здійснення обіцянь, які в ній містяться. Я ще раз підтверджую обіцяння, яке відлунням проходить по її сторінках, а саме: якщо ви "запитаєте у Бога, Вічного Батька, в ім'я Христа, чи не істинні вони; і якщо ви питатимете з щирим серцем, із справжнім наміром, маючи віру в Христа", Він з милістю "явить вам правду про це силою Святого Духа"[25]. Я можу запевнити вас, що Він дасть вам відповідь у дуже особистий спосіб, як Він зробив це для мене і багатьох інших людей по всьому світу. Ваш досвід буде таким же величним і священним для вас, яким був досвід Джозефа Сміта для нього, і яким він був для перших свідків і для всіх, хто прагнув отримати свідчення про достовірність і правдивість цієї священної книги.

Я свідчу, що Книга Мормона дійсно є словом Бога. Я свідчу, що цей святий літопис "пояснює вчення євангелії, окреслює план спасіння і розповідає людям, що саме їм треба робити, щоб досягти миру в цьому житті і вічного спасіння в житті прийдешньому"[26]. Я свідчу, що Книга Мормона—це Боже знаряддя для збирання Ізраїля в наші дні і для того, щоб допомогти людям прийти до пізнання Його Сина, Ісуса Христа. Я свідчу, що Бог живе й любить нас, і Його Син, Ісус Христос, є Спасителем світу, головним наріжним каменем нашої релігії. І я кажу це у священне ім'я нашого Викупителя, нашого Господаря і нашого Господа, Самого Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Joseph Smith, in "Minute Book 1", 44, josephsmithpapers.org; також у Бібліотеці історії Церкви в Солт-Лейк-Сіті; вживання великої літери стандартизовано.
2. Див. 3 Нефій 11–26.
3. Див. Єзекіїль 37:21–28; 1 Нефій 13:34–41; 3 Нефій 20:46; 21:1–11; вступ до Книги Мормона.
4. Вступ до Книги Мормона.
5. Див. Об'явлення 14:6–7; 1 Нефій 19:21.
6. Ісая 29:14, 19; див. також вірші 11–13.
7. Див. Єзекіїль 37:16–17; 2 Нефій 3:12.
8. Див. Джозеф Сміт—Історія 1:27–47; див. також Учення і Завіти 27:5; Joseph Smith, "History, 1838–1856, volume A-1 [23 December 1805–30 August 1834]", 5, josephsmithpapers.org.
9. Див. Джозеф Сміт—Історія 1:54; див. також Joseph Smith, "Church History", *Times and Seasons,* Mar. 1, 1842, 707, josephsmithpapers.org.
10. Див. Джозеф Сміт—Історія 1:59; Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт (2007), сс. 59–62.
11. Joseph Smith, "History, 1838–1856, volume E-1 [1 July 1843–30 April 1844]", 1775, josephsmithpapers.org; також у Бібліотеці історії Церкви в Солт-Лейк-Сіті; вживання розділових знаків стандартизовано. Див. також Joseph Smith, "Letter to James Arlington Bennet, 13 November 1843", 1, josephsmithpapers.org; також у Бібліотеці історії Церкви в Солт-Лейк-Сіті.
12. Див. John W. Welch, "Timing the Translation of the Book of Mormon: "Days [and Hours] Never to Be Forgotten", *BYU Studies,* vol. 57, no. 4 (2018), 11–50.
13. Олівер Каудері, цитовано в Джозеф Сміт—Історія 1:71, виноска; див. також *Latter Day Saints' Messenger and Advocate,* Oct. 1834, 14.
14. Джозеф Сміт—Історія 1:60.
15. Див. Джозеф Сміт—Історія 1:60–62.
16. Andrew H. Hedges, "All My Endeavors to Preserve Them": Protecting the Plates in Palmyra, 22 September–December 1827", *Journal of Book of Mormon Studies,* vol. 8, no. 2 (1999), 23.
17. Див. 2 Нефій 27:12–14; Етер 5:1–3.
18. Матвій 18:16.
19. Див. "Свідчення трьох свідків", Книга Мормона.
20. Joseph Smith, in Lucy Smith, *Biographical Sketches of Joseph Smith, the Prophet, and His Progenitors for Many Generations* (1880); див. також "Lucy Mack Smith, History, 1845", 154, josephsmithpapers.org.
21. Учення і Завіти 19:26.
22. Вступ до Книги Мормона; див. також Мороній 10:3–5.
23. Див. Алма 32:41–43.
24. Див. 2 Нефій 28:30.
25. Мороній 10:4.
26. Вступ до Книги Мормона.

Ольмуе, Марга-Марга, Чилі

Старійшина Джон А. Мак-К'юн
Сімдесятник

Прийдіть до Христа—живіть, як святі останніх днів

Ми можемо робити складні речі і допомагати іншим робити те саме, оскільки ми знаємо, кому ми можемо довіряти.

Дякую, старійшино Соарес, за ваше переконливе і пророче свідчення про Книгу Мормона. Недавно у мене була унікальна можливість потримати в руках одну сторінку оригіналу манускрипту Книги Мормона. Саме на тій сторінці, вперше у цьому розподілі, були написані наступні потужні слова Нефія: "І сталося, що я, Нефій, сказав моєму батькові: "Я піду і зроблю те, що Господь наказав, бо я знаю, що Господь не дає заповідей дітям людським без того, щоб не приготувати шлях для них, аби вони могли виконати те, що Він наказав їм"[1].

Коли я тримав ту сторінку, я відчув глибоку вдячність за зусилля, докладені 23-літнім Джозефом Смітом, який переклав Книгу Мормона "даром і силою Бога"[2]. Я також відчув вдячність за слова юного Нефія, якого попросили виконати дуже складне завдання—добути у Лавана пластини з латуні.

Нефій знав, що якщо він продовжить зосереджуватися на Господові, він успішно виконає те, що наказав йому Господь. Він зосереджувався на Спасителі усе своє життя, хоча і мав спокуси, фізичні випробування і навіть пережив зраду декого з найближчих членів своєї сім'ї.

Нефій знав, Кому він міг довіритися[3]. Невдовзі після того, як він вигукнув: "О нещасна я людина! Так, моє серце засмучене через мою плоть"[4], Нефій сказав: "Мій Бог був моєю підтримкою; Він вів мене крізь мої бідування в пустині; і Він врятував мене на водах великої глибини"[5].

Як послідовники Христа ми не звільнені від труднощів і випробувань у нашому житті. Від нас часто вимагається робити щось настільки складне, що здійснити це самим було б занадто важко або навіть неможливо. Коли ми приймемо запрошення Спасителя "прийдіть до Мене"[6], Він надасть нам необхідні підтримку, втішення і спокій так само, як Він робив це для Нефія і Джозефа. Навіть у наших найважчих випробуваннях ми можемо відчувати теплі обійми Його любові, якщо довіряємо Йому і приймаємо Його волю. Ми можемо відчувати радість, призначену для Його вірних учнів, бо "Христос—це радість"[7].

У 2014 році, коли я служив на місії повного дня, у нашій сім'ї відбулися несподівані події. Коли наш наймолодший син з'їжджав із крутого схилу на довгому скейтборді, він упав і отримав травму мозку, яка загрожувала його життю. Оскільки його стан погіршувався, медики швидко доставили його для невідкладної операції.

Наша сім'я стала на коліна у порожній кімнаті в лікарні і вилила в молитві наші серця Богу. У той

Міллкрік, шт. Юта, США

момент невизначеності і болю нас наповнила любов Небесного Батька і Його спокій.

Ми не знали на що чекати в майбутньому і чи побачимо знову нашого сина живим. Ми чітко розуміли, що його життя було в руках у Бога, і чим би все не скінчилося, з вічної точки зору це спрацює нам і йому на благо. Завдяки дару Духа ми були повністю готові прийняти будь-який розвиток подій.

Це було нелегко! Цей нещасний випадок привів до того, що йому довелося два місяці перебувати в лікарні у той час, як ми головували над 400-ми місіонерами повного дня. Наш син великою мірою втратив пам'ять. Його одужання вимагало довгих і складних сеансів фізіотерапії, мовної терапії і трудотерапії. Труднощі залишаються, але з часом ми стали свідками дива.

Ми добре розуміємо, що не кожне випробування, через яке ми проходимо, матиме бажаний для нас результат. Але якщо ми залишаємося зосередженими на Христі, то відчуємо спокій і побачимо дива Бога, якими б вони не були, в Його час і в Його спосіб.

Будуть часи, коли ми не побачимо, яким чином у певній ситуації може бути щасливий кінець і, можливо, навіть скажемо, як Нефій: "Моє серце засмучене через мою плоть"[8]. Можуть настати часи, коли нашою єдиною надією *буде* Ісус Христос. Яке це благословення—мати ту надію і довіряти Йому. Христос це Той, Хто завжди виконує Свої обіцяння. Його спокій певно матимуть всі, хто прийде до Нього[9].

Наші провідники мають глибоке бажання, щоб усі відчували мир і втіху через довіру до нашого Спасителя Ісуса Христа і надію на Нього.

Наш сучасний пророк, Президент Рассел М. Нельсон передав бачення Господа для світу і для членів Церкви Христа: "Наше послання світові просте й щире: ми запрошуємо всіх Божих дітей, які по обидва боки завіси, *прийти до їхнього Спасителя,* отримати благословення святого храму, мати нескінченну радість і підготуватися до вічного життя"[10].

Це запрошення "прийти до Христа" має *конкретне* застосування для святих останніх днів[11]. Як члени Церкви Спасителя, ми уклали з Ним завіти і стали Його духовно народженими синами і дочками[12]. Нам також була дана можливість працювати з Господом, запрошуючи людей прийти до Нього.

Коли ми трудимося з Христом, наші найбільш зосереджені зусилля мають бути в наших власних домівках. Будуть часи, коли члени сім'ї та найближчі друзі матимуть випробування. Вплив світу і, мабуть, навіть їхні власні бажання можуть змусити їх сумніватися в істині. Нам треба робити все можливе, щоб допомогти їм відчути як любов Христа, так і нашу любов. Мені згадується вірш з Писань, який ліг в основу нашого улюбленого гімну "Так всіх любіть ви", в якому нас навчають: "Люди пізнають—ми учні Христові, бо несемо світло любові"[13].

Коли ми любимо тих, хто сумнівається в істині, ворог усієї радості може намагатися викликати у нас відчуття, що ми зраджуємо тих, кого любимо, якщо *ми* самі продовжуємо жити за повнотою євангелії і навчати її істинам.

Наша здатність допомогти іншим прийти або повернутися до Христа великою мірою буде визначатися нашим прикладом виконання нашого власного зобов'язання залишатися на шляху завітів.

Якщо наше щире бажання—це врятувати близьких нам людей, нам слід самим міцно триматися біля Христа, прийнявши Його Церкву і повноту Його євангелії.

Якщо знову згадати Нефія, то ми знаємо, що він довіряв Господу завдяки впливу його батьків, які довіряли Господу, а також подавали приклад у дотриманні завітів. Це чудово проілюстровано у видінні Легія про дерево життя. Скуштувавши солодкий плід дерева, який сповнив його радістю, Легій "подивився навколо себе, щоб, можливо, знайти свою сім'ю"[14]. Він побачив Сарію, Сама та Нефія, які стояли "немовби не знали, куди їм іти"[15]. Потім Легій сказав: "я поманив їх; і я також сказав їм гучним голосом, щоб вони підійшли до мене і скуштували цей плід"[16]. Будь ласка, зверніть увагу на те, що Легій не відходив від дерева життя. Він духовно залишався з Господом і запросив свою сім'ю прийти туди, де *він* був, щоб вони скуштували плід.

Супротивник хотів би спокусити деяких людей відкинути радість євангелії, змусивши їх вважати, що вчення Христа і Його Церква не пов'язані між собою. Він би хотів, щоб ми вірили, що можемо самі неухильно просуватися шляхом завітів завдяки нашій власній духовності і без Його Церкви.

У ці останні дні Церкву Христа було відновлено для того, щоб допомогти завітним дітям Христа залишатися на Його шляху завітів.

В Ученні і Завітах ми читаємо: "Ось, це Моє вчення—той, хто кається й *приходить до Мене,*— ось хто *є* Моя Церква"[17].

Єпископ Джеральд Коссе
Верховний єпископ

Могутнє свідчення про живого Христа

Ключове послання Книги Мормона—це відновлення істинного знання про головну роль Ісуса Христа у спасінні та піднесенні людства.

Завдяки Церкві Христа ми зміцнюємося через досвід, отриманий нами у спільноті святих. Ми чуємо Його голос через Його пророків, провидців і одкровителів. Що найважливіше, через Його Церкву нам надаються всі ключові благословення Спокути Христа, які можна отримати лише виконавши священні обряди.

Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів—це Церква Христа на землі, відновлена в ці останні дні на благо усіх дітей Бога.

Я свідчу, що коли ми прийдемо до Христа і будемо жити як святі останніх днів, ми будемо з надлишком благословенні Його любов'ю, Його радістю і Його миром. Як Нефій, ми можемо робити складні речі і допомагати іншим робити те саме, оскільки ми знаємо, кому ми можемо довіряти[18]. Христос є нашим світлом, нашим життям і нашим спасінням[19]. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. 1 Нефій 3:7.
2. Титульна сторінка Книги Мормона; див. також Вступ до Книги Мормона.
3. Див. 2 Нефій 4:19.
4. 2 Нефій 4:17.
5. 2 Нефій 4:20.
6. Матвій 11:28.
7. Расселл М. Нельсон, "Радість і духовне виживання", *Ліягона,* лист. 2016, с. 82.
8. 2 Нефій 4:17.
9. Див. Матвій 11:28–30.
10. Рассел М. Нельсон, "Треба труд вершить", *Ліягона,* трав. 2018, сс. 118–119; курсив додано.
11. Див. Учення і Завіти 20:59.
12. Див. Мосія 5:7.
13. Див. Іван 13:35; див. також "Так всіх любіть ви", *Гімни,* № 193.
14. 1 Нефій 8:13.
15. 1 Нефій 8:14.
16. 1 Нефій 8:15.
17. Учення і Завіти 10:67; курсив додано.
18. Див. 2 Нефій 4:19.
19. Див. Псалми 26:1.

Одного сонячного весняного дня у 2017 році, коли проходили дні відкритих дверей у Паризькому храмі, Франція, до екскурсовода підійшов чоловік, лице якого було сумним. Він сказав, що мешкає біля храму, і визнав, що був активним противником його будівництва. Він розповів, що одного дня, дивлячись з вікна своєї квартири, побачив, як великий кран опускає з небес статую Ісуса і обережно ставить її на храмовій ділянці. Цей чоловік сказав, що пережите ним в ту мить цілковито змінило його ставлення до нашої Церкви. Він усвідомив, що ми—послідовники Ісуса Христа, і попросив нас простити йому ту шкоду, якої, можливо, завдав раніше.

Сенді, шт. Юта, США

Статуя *Крістус*, яка прикрашає ділянку Паризького храму та інших церковних будівель, є свідченням нашої любові до Спасителя. Оригінал цієї мармурової статуї створено данським скульптором Бертелем Торвальдсеном у 1820 році—саме в тому році, коли було отримано Перше видіння. Ця статуя дуже відрізняється від більшості тогочасних витворів мистецтва, що здебільшого зображують Христа, Який страждає на хресті. Робота Торвальдсена зображує живого Христа, Який здобув перемогу над смертю і з простертими руками запрошує всіх прийти до Нього. Лише сліди від цвяхів на Його долонях і ногах та рана на Його боці свідчать про

невимовні страждання, які Він переніс, щоб спасти все людство.

Можливо, одна з причин, чому нам, членам Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, подобається ця статуя, полягає в тому, що вона нагадує про описане у Книзі Мормона явлення Спасителя на Американський континент:

"І ось побачили вони Чоловіка, Який сходив з небес; і був Він одягнений у білі шати; і Він спустився і став поміж них; …

І сталося, що Він простер Свою руку вперед і звернувся до людей, кажучи:

Дивіться, Я є Ісус Христос, …

І Я випив з тієї гіркої чаші, яку Батько дав Мені, і прославив Батька, взявши на Себе гріхи світу"[1].

Потім Він запросив усіх чоловіків, жінок і дітей підійти та вкласти свої руки до Його боку і відчути сліди цвяхів на Його руках і ногах, і отримати в такий спосіб особисте свідчення, що Він дійсно є довгоочікуваним Месією[2].

Ця велична подія є кульмінаційною у Книзі Мормона. Уся "добра новина" євангелії міститься у цьому зображенні Спасителя, Який лагідно простягає Свої "руки милості"[3], щоб запросити кожну людину прийти до Нього і отримати благословення Його Спокути.

Ключове послання Книги Мормона—це відновлення істинного знання про головну роль Ісуса Христа у спасінні та піднесенні людства. Ця тема звучить знову й знову від вступної сторінки і до самих останніх слів останнього розділу. Протягом століть відступництва і духовного сум'яття глибше значення того, що Христос зробив у Гефсиманії та на Голгофі було втрачено або викривлено. Яку радість ймовірно відчував Джозеф Сміт, коли, перекладаючи 1-у книгу Нефія, дізнався про це чудове обіцяння: "Ці останні літописи [тобто Книга Мормона] … установлять істину перших [тобто Біблії] … і сповістять про те просте і цінне, що було вилучене з них; і сповістять усім колінам, язикам і людям, що Агнець Божий—це Син Вічного Бога, і Спаситель світу; і всі люди мають прийти до Нього, інакше вони не можуть бути спасенними"[4].

Прості й цінні істини про Спасителеву Спокуту лунають по всій Книзі Мормона. Наводячи кілька з цих істин, я запрошую вас обмірковувати, як вони змінили або можуть змінити ваше життя.

1. Спокута Ісуса Христа—це вільний дар, який пропонується *всім*, хто жив *раніше*, хто живе *зараз* і хто *буде* жити на землі[5].
2. Христос не лише поніс тягар наших гріхів; Він взяв на Себе наші скорботи, немочі, страждання, хвороби і всі недуги, притаманні смертному стану людства. Не існує такого страждання, болю чи смутку, якого Він не зазнав заради нас[6].
3. Завдяки спокутній жертві Спасителя ми можемо подолати негативні наслідки Падіння Адама, включно з фізичною смертю. Завдяки Христу для всіх Божих дітей, народжених на цій землі, незалежно від того, чи є вони праведними, відбудеться возз'єднання їхніх духів і тіл силою Воскресіння[7], і вони повернуться до Нього, щоб їх "було суджено відповідно до їхніх діянь"[8].
4. Але отримання повноти благословень Спасителевої Спокути залежить від того, наскільки старанно[9] ми живемо за "вченням Христа"[10]. У своєму сні Легій бачив "тісну і вузьку дорогу"[11], що веде до дерева життя. Його плід, який символізує любов Бога, що виявляється у могутніх благословеннях Христової Спокути, "є найцінніш им і найбажанішим …, і це є найвеличніший з усіх дарів Бога"[12]. Щоб отримати цей плід, ми повинні виявляти віру в Ісуса Христа, каятися, "прислухатися до слова

Бога”[13], отримати необхідні обряди і дотримуватися священних завітів до кінця нашого життя[14].

5. Своєю Спокутою Ісус Христос не лише змиває наші гріхи, але й також Він надає *уможливлюючу* силу, завдяки якій Його учні можуть “[скинути з себе] оболонку тілесної людини”[15], розвиватися “рядок за рядком”[16] і зростати у святості[17], щоб одного дня вони могли стати досконалими істотами за образом Христовим[18], гідними знову жити з Богом[19] і успадкувати всі благословення небесного царства[20].

Ще одна втішна істина, яка міститься у Книзі Мормона, полягає в тому, що Господня Спокута, хоч вона й безкінечна та всеохоплююча, є дуже персональним і особистим даром, призначеним кожному з нас індивідуально[21]. Так само, як Ісус запрошував кожного з нефійських учнів відчути Його рани, Він помер за кожного з нас, особисто, ніби ви або я були єдиною людиною на землі. Він запрошує кожного з нас прийти до Нього і отримати дивовижні благословення Його Спокути[22].

Особиста природа Христової Спокути стає ще більш реальною, коли ми обмірковуємо приклади визначних чоловіків та жінок у Книзі Мормона. Серед них Енош, Алма, Зизром, цар Ламоній та його дружина і люди царя Веніямина. Їхні історії навернення і живі свідчення є могутнім доказом того, як можуть змінитися наші серця і життя завдяки безмежній великодушності та милості Господа[23].

Пророк Алма поставив своєму народові таке нагальне запитання. Він сказав: “Чи пережили ви переміну в серці, і чи відчули ви, нібито співаєте пісню викупительної любові, я хочу спитати, чи можете ви відчувати це *тепер*?”[24] Це запитання є актуальним і сьогодні, бо ми—учні Господа, і Його викупительна сила має супроводжувати нас, мотивувати нас і змінювати нас кожного дня.

Запитання Алми також може бути перефразоване, щоб спитати: “Коли востаннє ви відчували лагідний вплив Спасителевої Спокути у своєму житті?” Це відбувається, коли ви відчуваєте всім своїм єством “гостру і солодку” радість[25], яка є свідченням для вашої душі, що ваші гріхи прощено; або коли раптом стає легше зносити болісні випробування; або коли ваше серце пом’якшується і ви знаходите сили пробачити когось, хто вам зашкодив. Або це може бути щоразу, коли ви помічаєте, як збільшилась ваша здатність любити інших і служити їм, або що ви, завдяки процесу освячення, стаєте іншою людиною, яка наслідує взірець Спасителя[26].

Я свідчу, що все це реально і є доказом того, що життя можуть змінюватися через віру в Ісуса Христа і Його Спокуту. Книга Мормона проясню є і розширює наше розуміння цього божественного дару. Вивчаючи цю книгу, ви будете чути голос живого Христа, Який запрошує вас прийти до Нього. Я обіцяю: якщо ви приймете це запрошення і будете жити так, як Він показав Своїм прикладом, Його викупительний вплив прийде у ваше життя. Спаситель силою Святого Духа змінюватиме вас день за днем “аж до дня досконалого”[27], коли ви, як Він проголосив, “побачите Моє обличчя і будете знати, що Я є”[28]. В ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. 3 Нефій 11:8–11.
2. Див. 3 Нефій 11:14–15.
3. Алма 5:33.
4. 1 Нефій 13:40.
5. Див. 2 Нефій 9:21; 26:24–27; Мойсей 3:13.
6. Див. Алма 7:11–12.
7. Див. 2 Нефій 10:25.
8. Мосія 3:24; див. також 2 Нефій 2:4, 10, 26; 9:6–7, 12–13, 15, 22; Мосія 3:12; 16:7–8; Алма 11:41–44; 42:6–8, 23; Геламан 14:16; Мормон 9:12.
9. Див. 2 Нефій 9:21; Мосія 3:12; Геламан 5:11; 14:18.
10. 2 Нефій 31:21; див. також 3 Нефій 27:20–21.
11. 1 Нефій 8:20.
12. 1 Нефій 15:36.
13. 1 Нефій 15:24.
14. Див. 2 Нефій 31.
15. Мосія 3:19.
16. 2 Нефій 28:30.
17. Див. Мосія 3:19.
18. Див. 3 Нефій 27:27; Мороній 10:32–33.
19. Див. 2 Нефій 2:8; Мосія 2:41.
20. Див. Алма 11:37.
21. Див. 2 Нефій 9:21.
22. Див. Омній 1:26; Алма 5:33; Мороній 10:32–33.
23. Див. Енош 1; Мосія 5; Алма 12; 18–19; 36.
24. Алма 5:26; курсив додано.
25. Алма 36:21.
26. Див. Мосія 3:19.
27. Учення і Завіти 50:24.
28. Учення і Завіти 93:1.

Старійшина Дейл Г. Ренлунд
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Подумайте про великодушність і велич Бога

Я закликаю вас кожного дня пам'ятати про велич Небесного Батька та Ісуса Христа і те, що Вони зробили для вас.

В усі часи, навіть у важкі, і особливо протягом них, пророки закликали нас пам'ятати про велич Бога і замислюватися над тим, що Він зробив для нас, як окремих людей, як сімей і як людства[1]. Цей заклик є в усіх Писаннях, але особливо на цьому наголошується у Книзі Мормона. На її титульній сторінці пояснюється, що одна з цілей Книги Мормона—"показати залишкові дому Ізраїлевого, які великі справи Господь зробив для їхніх батьків"[2]. Книга Мормона завершується благанням Моронія: "Ось, я б хотів закликати вас, що коли ви читатимете їх, … то пам'ятайте, наскільки милостивим був Господь до дітей людських, … і обдума[й]те це в серцях своїх"[3].

Те, наскільки часто пророки благають подумати про великодушність Бога, просто вражає[4]. Наш Небесний Батько хоче, щоб ми пам'ятали про Його великодушність і про великодушність Його Улюбленого Сина не тому, що Вони цьому радітимуть, а для того, щоб такі спогади впливали на нас. Коли ми думаємо про Їхню доброту, наше бачення і розуміння стають ширшими. Коли ми думаємо про Їхнє співчуття, то стаємо більш смиренними, молитовними і непохитними.

Зворушлива історія життя одного мого колишнього пацієнта є прикладом того, як нас може змінити вдячність за щедрість і співчуття. У 1987 році я познайомився з Томасом Нільсоном—чудовим чоловіком, який потребував пересадки серця. Йому було 63 роки, і він жив у Логані, Юта, у Сполучених Штатах. Відслуживши у Збройних силах під час Другої світової війни, він одружився з Донною Уайклс у Логанському храмі в Юті. Він став енергійним і успішним муляром. Останніми роками під час шкільних канікул йому дуже подобалося працювати разом зі своїм старшим онуком Джонатаном. Між ними виникли особливі узи, зокрема й тому, що багато в чому Том бачив себе у Джонатані.

Том відкрив для себе, як нудно чекати на донорське серце. Він був не дуже терпеливою людиною. Він завжди був здатен ставити цілі та досягати їх, старанно працюючи і виявляючи тверду рішучість. Через серцеву недостатність Том багато чого не міг робити й інколи запитував мене, що я роблю, аби пришвидшити процес. Жартуючи, він давав безліч пропозицій, що мені робити, аби скоріше здобути для нього донорське серце.

Одного радісного, але жахливого дня, для Тома знайшлося ідеальне донорське серце. Його розміри і група крові були такими, як треба, а юному донору було всього 16 років. Те донорське серце належало Джонатану, улюбленому онуку Тома. Раніше того дня Джонатан отримав несумісну з життям травму,

Прово, шт. Юта, США

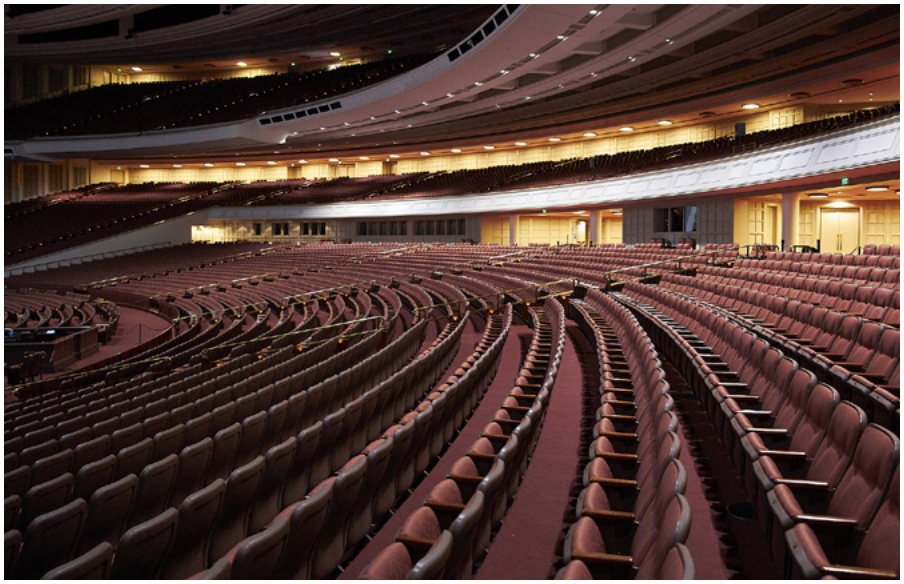

коли машину, в який він їхав, протаранив потяг.

Коли я відвідав Тома і Донну в лікарні, вони були вбиті горем. Важко уявити, що вони відчували, знаючи, що життя Тома може бути подовжене, якщо скористатися серцем їхнього внука. Спочатку вони відмовлялися й думати про те, щоб прийняти це серце від засмучених батьків Джонатана—їхньої дочки і зятя. Однак Том і Донна знали, що мозок Джонатана мертвий, і усвідомили, що це не їхні молитви про донорське серце для Тома стали причиною аварії, в яку потрапив Джонатан. Ні, серце Джонатана було тим даром, який міг благословити Тома саме тоді, коли це було потрібно. Вони зрозуміли, що ця трагедія якимось чином може обернутися на добро, і вирішили діяти.

Операція з трансплантації пройшла вдало. Згодом Том став зовсім іншою людиною. У нього не лише покращилося здоров'я і він не лише сповнився вдячності. Він сказав мені, що кожного ранку думав про Джонатана, свою дочку та зятя, про дар, який отримав, і значення цього дару. Хоча все ще явно можна було бачити притаманні Томові добрий гумор і твердість характеру, я помітив, що він став більш серйозним, вдумливим та щиросердим.

Після трансплантації Том прожив ще 13 років, чого в іншому випадку би не сталося. У його некролозі було сказано, що протягом цих років він змінив життя своїх рідних та інших людей своєю щедрістю і любов'ю. Він жертвував свої кошти на благодійність і був прикладом оптимізму та рішучості.

Подібно до Тома, кожен з нас отримав дари, які ми не могли подарувати самим собі,—це дари від нашого Небесного Батька та Його Улюбленого Сина, зокрема викуплення через спокутну жертву Ісуса Христа[5]. Ми отримали життя у цьому світі; ми отримаємо фізичне життя у прийдешньому та вічне спасіння і піднесення, якщо таким буде наш вибір, і все це завдяки Небесному Батькові та Ісусу Христу.

Щоразу, коли ми користуємося цими дарами, отримуємо благословення завдяки їм, чи навіть думаємо про них, нам слід замислюватися про жертву, великодушність і співчуття Тих, Хто їх подарував. Благоговійне ставлення до цих Дарувальників не лише спонукає нас бути вдячними. Роздуми про Їхні дари можуть і мають змінювати нас.

Одна з таких чудових змін сталася з Алмою молодшим. Коли Алма "ходив туди й сюди, бунтуючи проти Бога"[6], йому явився ангел. Цей ангел "голосом грому"[7] докорив Алмі за те, що той переслідував Церкву і "викрадав серця людей"[8]. Ангел додав таке застереження: "Іди і пам'ятай неволю твоїх батьків …; і пам'ятай, які великі справи [Бог] зробив для них"[9]. З усього, до чого можна було закликати, ангел наголосив саме на цьому.

Алма покаявся і запам'ятав. Згодом він розповів своєму синові Геламану про це застереження ангела. Алма радив: "Я б хотів, щоб ти зробив так, як зробив я, пам'ятаючи неволю наших батьків; бо вони були в залежності, і ніхто не міг визволити їх, окрім Бога Авраама, … Ісака, і … Якова; і Він дійсно визволив їх від їхніх скорбот"[10]. Алма сказав просто: "Я покладаю надію свою на Нього"[11]. Алма розумів, що пам'ятаючи визволення від залежності та підтримку під час "випробувань і всілякого лиха", ми приходимо до пізнання Бога та певності Його обіцянь[12].

Небагато хто з нас отримує досвід, настільки ж вражаючий, як у Алми, втім зміна, що відбувається

Сан-Бернардо, Сантьяго, Чилі

з нами, може бути настільки ж глибокою. У давні часи Спаситель пообіцяв:

“І дам вам нове серце, і нового духа дам у ваше нутро, і викину камінне серце …, і дам вам серце із плоті.

І духа Свого дам Я до вашого нутра. …

І будете Мені народом, а Я буду вам Богом!”[13]

Воскреслий Спаситель сказав нефійцям, як починається ця зміна. Він вказав, що є найголовнішим у плані Небесного Батька, кажучи:

“І Мій Батько послав Мене, щоб Мене було піднято на хресті; і після того як Мене було піднято на хресті, щоб Я міг *привести* всіх людей до Себе. …

І з цієї причини Мене було піднято; отже, згідно з силою Батька Я *приведу* всіх людей до Себе”[14].

Що означає для вас бути приведеними до Спасителя? Подумайте про те, що Ісус Христос підкорився волі Свого Батька, що Він переміг смерть, взяв на Себе ваші гріхи та помилки, отримав Батькову силу, щоб бути заступником для вас, і те, що Він назавжди викупив вас[15]. Чи цього недостатньо, щоб привести вас до Нього? Для мене цього достатньо. Ісус Христос “стоїть з відкритими обіймами, сподіваючись і будучи готовим зцілити, пробачити, очистити, зміцнити, звільнити та освятити [вас і мене]”[16].

Завдяки цим істинам наше серце має оновитися, і вони спонукатимуть нас зробити вибір—наслідувати Небесного Батька та Ісуса Христа. Втім навіть нове серце може “злегковажит[и] …, загубити вірний шлях”[17]. Щоб протидіяти цій тенденції, нам слід кожного дня замислюватися про отримані

нами дари та їхнє значення. Цар Веніямин радив: “Я б хотів, щоб ви запам’ятали, і завжди зберігали у пам’яті велич Бога … і Його великодушність і довготерпіння щодо вас”[18]. Якщо ми це робимо, то стаємо гідними отримати дивовижні небесні благословення.

Роздуми про великодушність і милість Бога допомагають нам стати більш духовно сприйнятливими. У свою чергу, завдяки збільшенню духовної чутливості, ми можемо дізнатися правду про все силою Святого Духа[19]. Зокрема, набути свідчення про істинність Книги Мормона, знання про те, що Ісус є Христос, наш особистий Спаситель і Викупитель, та що Його євангелію було відновлено в ці останні дні[20].

Якщо ми пам’ятаємо про велич нашого Небесного Батька та Ісуса Христа і те, що Вони зробили для нас, ми не будемо легковажно ставитися до цього, як і Том, який не ставився легковажно до серця Джонатана. З радістю і благоговінням Том кожного дня згадував про трагедію, завдяки якій продовжилося його життя. Маючи велике знання, що ми можемо бути спасенні й піднесені, нам слід пам’ятати, що за спасіння та піднесення сплачено велику ціну[21]. Ми можемо відчувати благоговійну радість, усвідомлюючи, що без Ісуса Христа ми приречені, але з Ним ми маємо змогу отримати найвеличніший дар, який може дати Небесний Батько[22]. Дійсно, завдяки цьому благоговінню, ми можемо радіти обіцянню “вічного життя в цьому світі” та зрештою отримати “вічне життя …, саме безсмертну славу” в світі прийдешньому[23].

Коли ми замислюємося про великодушність нашого Небесного Батька та Ісуса Христа, наша довіра до Них зростає. Наші молитви змінюються, оскільки ми знаємо, що Бог є нашим Батьком, а ми—Його дітьми. Ми не прагнемо змінити Його волю, але прагнемо підкоритися Його волі та отримати благословення, які Він хоче дарувати, якщо ми про них попросимо[24]. Ми стараємося бути більш лагідними, більш чистими, більш непохитними, більш схожими на Христа[25]. Завдяки цим змінам ми стаємо гідними й інших небесних благословень.

Визнаючи, що все добре походить від Ісуса Христа, ми більш ефективно будемо ділитися нашою вірою з іншими[26]. Ми матимемо мужність, коли стикнемося зі, здавалось би, нездійсненними завданнями і нестерпними обставинами[27]. Ми з ще більшою рішучістю будемо дотримуватися завітів, укладених нами, щоб йти за Спасителем[28]. Ми будемо сповнені любов’ю Бога, прагненням допомагати нужденним, не засуджуючи їх, будемо любити наших дітей і виховувати їх у праведності, будемо зберігати в пам’яті прощення наших гріхів та завжди радіти[29]. Це чудові плоди згадування про великодушність і милість Бога.

На противагу цьому Спаситель застерігав: “І нічим людина не ображає Бога, або ні на кого Його гнів

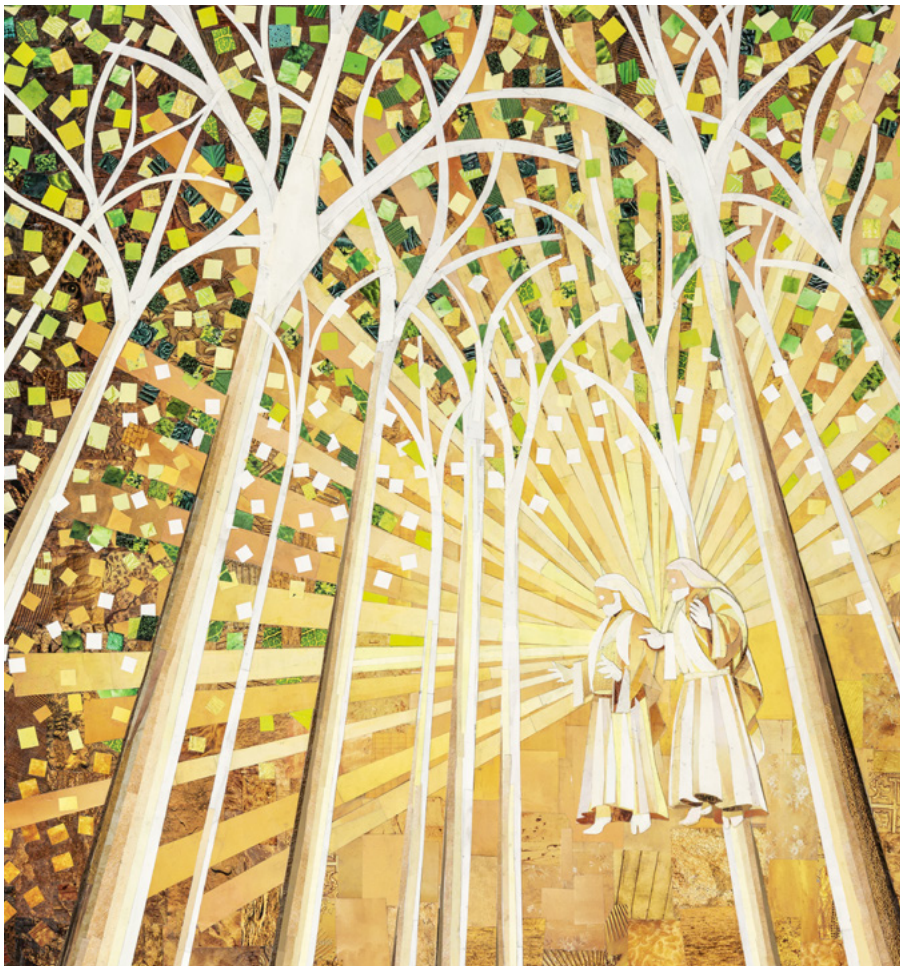

ПЕРШЕ ВИДІННЯ, ХУДОЖНИК КЕНДЕЛ РЕЙ ДЖОНСОН

не запалено, крім тих, хто не визнає Його руку в усьому”[30]. Я не думаю, що Бог ображений, коли ми забуваємо про Нього. На мій погляд, скоріше, Він глибоко розчарований. Він знає, що ми позбавили себе можливості наблизитися до Нього через згадування про Нього та Його великодушність. А тоді ми втрачаємо нагоду, щоб Він наблизився до нас, і обіцяні Ним конкретні благословення[31].

Я закликаю вас кожного дня пам’ятати про велич Небесного Батька та Ісуса Христа і те, що Вони зробили для вас. Хай згадування про Їхню великодушність ще сильніше пригорне до Них ваше схильне до легковажності серце[32]. Думайте про Їхнє співчуття, і ви будете благословенні більшою духовною чутливістю і станете більш схожими на Христа. Роздуми про Їхнє співпереживання допоможуть вам “вистояти вірними до кінця”, доки вас не буде “прийнято на небесах”, щоб “жити з Богом у стані нескінченного щастя”[33].

Наш Небесний Батько, вказуючи на Свого Улюбленого Сина, сказав: “Слухай Його!”[34] Коли ви дослухаєтеся до цих слів і будете слухати Його, пам’ятайте, з радістю і благоговінням, що Спаситель з любов’ю відновлює те, що ви не в змозі відновити, Він з любов’ю зцілює рани, які ви не в змозі зцілити, Він з любов’ю лагодить те, що було назавжди зламано[35], Він відшкодовує будь-яку завдану вам несправедливість[36] і Він з любов’ю назавжди відновлює навіть зламані серця[37].

Розмірковуючи про дари від нашого Небесного Батька та від Ісуса Христа, я пізнав Їхню безмежну любов і Їхнє безмежне співчуття до всіх дітей Небесного Батька[38]. Це знання змінило мене, і воно змінить також і вас. В ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див., наприклад, Авраам 2:16; Вихід 13:3; Ісус Навин 4:6–9; 1 Самуїлова 7:11–12.
2. Титульна сторінка Книги Мормона.
3. Мороній 10:3.
4. Див., наприклад, Повторення Закону 6:12; 11:18; Ісус Навин 4:21–24; 1 Самуїлова 7:12; Римлянам 2:4; 11:22; 2 Нефій 9:10; 33:14; Кн. Якова 1:7; Мосія 5:3; 25:10; 27:22; Алма 34:4; Геламан 12:2; 3 Нефій 4:33; 18:11–12; Мормон 2:13; Учення і Завіти 133:52; 138:2.
5. Див. Ісая 53:3–12; Лука 22:44; Іван 3:16; Галатам 2:20; Мосія 3:5–11; Алма 7:10–13; Учення і Завіти 19:16–19.
6. Мосія 27:11.
7. Мосія 27:11.
8. Мосія 27:9; див. також вірш 13.
9. Мосія 27:16.
10. Алма 36:2.
11. Алма 36:27.
12. Див. Алма 36:27–29.
13. Єзекіїль 36:26–28.
14. 3 Нефій 27:14–15, курсив додано. Див. також Іван 12:32; 2 Нефій 26:24.
15. Див. Мосія 15:7–9; Об’явлення 21:4.
16. Рассел М. Нельсон, “Ми можемо чинити краще і бути кращими”, *Ліягона,* трав. 2019, с. 67.
17. “Джерело благословення”, *Гімни* (2002), № 26.
18. Мосія 4:11; див. також Алма 36:2, 28–29; Етер 7:27; 10:2; Мороній 9:25.
19. Див. Мороній 10:4–5.
20. Див. титульну сторінку і вступ до Книги Мормона.
21. Див. Учення і Завіти 19:18–19.
22. Див. Учення і Завіти 14:7.
23. Див. Мойсей 6:59; див. також Алма 36:28.
24. Див. Путівник по Писаннях, “Молитва”.
25. Див. “Дай святості більше”, *Гімни,* с. 66.
26. Див. Филимону 1:6.
27. Див. 1 Самуїлова 17:37; 1 Нефій 4:2.
28. Див. Алма 5:6, 13, 26–28.
29. Див. Мосія 4:11–26.
30. Учення і Завіти 59:21.
31. Див. Учення і Завіти 88:63–64.
32. Див. “Джерело благословення”.
33. Мосія 2:41.
34. Див. Матвій 17:5; Марк 9:7; Лука 9:35; 3 Нефій 11:7; Джозеф Сміт—Історія 1:17.
35. Див. Boyd K. Packer, “The Brilliant Morning of Forgiveness”, *Ensign,* Nov. 1995, 19–20.
36. Див. Об’явлення 21:4.
37. Див. Псалми 147:3.
38. Див. 2 Нефій 26:33.

Старійшина Бенджамін М. З. Тай
Сімдесятник

Сила Книги Мормона у наверненні

Книга Мормона надає духовне живлення і план дій та з'єднує нас зі Святим Духом.

Розглянувши звіт після недавнього медичного огляду, я дізнався, що мені потрібно змінити спосіб життя. Щоб допомогти мені, мій лікар склав для мене план харчування і фізичних вправ, за допомогою якого, якщо виконуватиму його, моє здоров'я покращиться.

Якби кожен з нас пройшов духовний огляд, що б ми дізналися про себе? Які зміни призначив би нам зробити наш духовний лікар? Щоб стати тими, ким ми маємо стати, вкрай важливо знати, що робити, і робити те, що ми знаємо.

Ісус Христос є Великим Лікарем[1]. Завдяки Своїй Спокуті Він перев'язує наші болючі рани, бере на Себе наші недуги і зцілює наші розбиті серця[2]. Завдяки Його благодаті слабке може стати сильним[3]. Він просить нас йти за Ним[4]: учитись від Нього, слухати Його слова і ходити в лагідності Його Духа[5]. Він пообіцяв допомагати нам[6] у цьому процесі навернення, що триває усе життя і змінює нас та приносить нам вічну радість[7].

Щоб допомогти нам у наверненні, Спаситель дав нам це потужне знаряддя—Книгу Мормона. Книга Мормона надає духовне живлення і план дій та з'єднує нас зі Святим Духом. Вона написана для нас[8] і містить слово Бога у простоті[9]. У ній розповідається про нашу сутність, мету і долю[10]. Разом з Біблією Книга Мормона є свідченням про Ісуса Христа[11], і в ній говориться про те, як ми можемо дізнатися про істину і стати схожими на Нього.

Брату Со Поло було 58 років, коли він дізнався про відновлену євангелію Ісуса Христа. Коли я познайомився з ним, він уже кілька років служив президентом філії, однак я дізнався, що він ніколи не читав Книги Мормона, тому що вона ще не була перекладена на його рідну бірманську мову. Коли я запитав його, як він дізнався, що ця книга була істинною, навіть не прочитавши її, він відповів, що кожного дня вивчав книгу з картинками *Оповідання з Книги Мормона*, розглядаючи ілюстрації, використовуючи словник для перекладу англійських слів і уважно записуючи те, про що дізнався. Він пояснив: "Кожного дня, вивчаючи її, я молився про те, про що дізнався, і відчував спокій і радість, мій розум яснішав, а серце м'якшало. Я відчував, як Святий Дух свідчить мені, що це було істинним. Я знаю, що Книга Мормона—це слово Бога".

Як і брат Со Поло, кожен з нас може вивчати Книгу Мормона відповідно до наших обставин. Якщо ми бажаємо повірити у ці вчення і обдумати їх у нашому серці, то можемо запитати у Бога з вірою, чи істинні вони[12]. Якщо ми щиро бажаємо знати і маємо справжній намір діяти, Він відповість нам у нашому серці через Святого Духа. І саме силою Святого Духа ми пізнаємо

Баунтіфул, шт. Юта, США

правду про все[13]. Коли ми отримуємо божественне свідчення про Книгу Мормона, ми також дізнаємося тією ж силою, що Ісус Христос є Спаситель світу, що Джозеф Сміт—Його пророк та що Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів є Його відновленою Церквою[14].

Я, молодий чоловік, який тоді тільки-но починав своє місіонерське служіння, сів на літак, що прямував до Австралії. Відчуваючи себе дуже самотнім, схвильованим і малопідготовленим, але зобов'язавшись служити, я відчайдушно потребував запевнення, що те, у що я вірив, було істинним. Я щиро молився і читав Писання, але, наближаючись до пункту призначення, я відчував все більшу невпевненість у собі і мій фізичний стан погіршувався. Я боровся з цим вже протягом кількох годин, коли стюард, що йшов по проходу, зупинився біля мого сидіння. Він взяв з моїх рук Книгу Мормона, яку я читав. Він подивився на обкладинку і сказав: "Це чудова книга!", а потім віддав її мені і пішов собі далі. Я більше ніколи його не бачив.

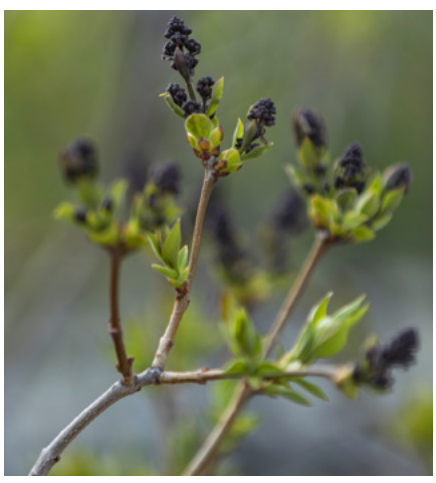

Його слова лунали у моїх вухах, а у своєму серці я чітко почув і відчув: "Я поруч і знаю, де ти є. Просто роби, що можеш, а Я зроблю решту". На тому літаку, що летів над Тихим океаном, завдяки вивченню Книги Мормона і спонуканням Святого Духа я отримав особисте свідчення про те, що мій Спаситель знав мене і що євангелія була істинною.

Старійшина Девід А. Беднар навчав: "Знання про істинність євангелії є суттю свідчення. Постійна вірність євангелії є суттю навернення"[15]. Навернення потребує, щоб ми були "виконавцями слова, а не слухачами самими"[16]. Господній план дій для нас—вчення Христа—дуже чітко викладений у Книзі Мормона[17]. Він вимагає:

- По-перше, *виявляти* віру в Ісуса Христа: *довіряти* Йому, *виконувати* Його заповіді і *знати*, що Він допоможе нам[18].
- По-друге, щоденно *каятися* у своїх провинах та *відчувати* радість і спокій, коли Він прощає нас[19]. Якщо ми каємося, то повинні *прощати* інших[20], це допомагає нам рухатися вперед. Спаситель пообіцяв завжди прощати нас, коли ми каємося[21].
- По-третє, *укласти завіти з Богом і дотримуватися їх* через такі обряди, як хрищення. Це допоможе нам залишатися на шляху завітів, який веде до Нього[22].
- По-четверте, *отримати* дар Святого Духа. За допомогою цього дару ми отримуємо напарництво Того, Хто освячує, втішає і скеровує нас[23].
- По-п'яте, *витерпіти* до кінця, *просуваючись вперед* з непохитною вірою і щоденно *бенкетуючи* словом Христа[24]. Бенкетуючи словами з Книги Мормона і дотримуючись її вчень, ми можемо подолати спокуси і отримати скерування і захист протягом нашого життя[25].

Постійно застосовуючи вчення Христа у нашому житті, ми подолаємо інерцію, яка заважає нам змінюватися, і страх, який не дозволяє нам діяти. Ми отримаємо особисте одкровення, тому що Святий Дух "*покаже* вам усе, що вам слід робити"[26], а "слова Христа *скажуть* вам усе, що вам треба робити"[27].

Протягом 20 років брат Хуанг Джунконг мав проблеми з алкоголем, сигаретами і нав'язливими азартними іграми. Коли брат Хуанг дізнався про Ісуса Христа і Його відновлену євангелію, він захотів змінитися заради своєї молодої сім'ї. Найважче йому було кинути паління. Будучи затятим курцем, він багато разів безуспішно намагався кинути палити. Одного разу йому в пам'яті закарбувалися такі слова з Книги Мормона: "з щирим серцем,

із справжнім наміром”[28]. Хоча попередні спроби не вдалися, він відчував, що, можливо, зможе змінитися з допомогою від Небесного Батька та Ісуса Христа.

Місіонери повного дня поєднали свою віру з його вірою та склали план практичних дій, порекомендувавши йому великі дози молитви і вивчення слова Бога. Щиро і зі справжнім наміром брат Хуанг діяв віддано й рішуче і з’ясував, що чим більше він зосереджувався на нових звичках, яких хотів набути, наприклад, вивчення Книги Мормона, тим менше він зосереджувався на звичках, яких хотів позбутися.

Пригадуючи цей досвід 15-річної давності, він зазначив: “Я не пам’ятаю, коли саме кинув палити, але, намагаючись кожного дня робити те, що, як я знав, запрошувало б Духа Господа в моє життя, і продовжуючи це робити, я з того часу більше не мав бажання палити”. Завдяки застосуванню вчень з Книги Мормона життя брата Хуанга змінилося, і він став кращим чоловіком та батьком.

Президент Рассел М. Нельсон пообіцяв: “Якщо ви з молитвою вивчатимете Книгу Мормона *кожного дня*, ви прийматимете кращі рішення—*кожного дня*. Я обіцяю: якщо ви будете розмірковувати над тим, що вивчаєте, отвори небесні відкриються і ви отримаєте відповіді на свої запитання і скерування у своєму житті. Я обіцяю: якщо ви щоденно занурюватимете себе у Книгу Мормона, ви зможете бути захищеними від лих сьогодення, навіть від всепоглинаючої чуми порнографії та інших згубних звичок, що отуплюють розум”[29].

Дорогі друзі, Книга Мормона—це слово Бога, і, вивчаючи її, ми можемо наближатися до Нього[30]. Якщо ми зробимо дослід над її словами, то отримаємо свідчення про її істинність[31]. Постійно живучи за її вченнями, ми не матимемо “більше бажання чинити зло”[32]. Наше серце, вираз нашого обличчя і наша природа будуть змінюватися, щоб ми ставали більш схожими на Спасителя[33]. Я впевнено свідчу вам, що Ісус є Христос, наш Спаситель, Викупитель і Друг. В ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

Нью-Йорк, шт. Нью-Йорк, США

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Марк 2:17.
2. Див. Псалми 146(147):3; Ісая 53:4; Матвій 8:17.
3. Див. 2 Нефій 25:23; Кн. Якова 4:7; Етер 12:27.
4. Див. Матвій 19:21; Марк 10:21; Лука 18:22; 2 Нефій 31:10.
5. Див. Учення і Завіти 19:23.
6. Див. Ісая 41:10.
7. Див. Мосія 2:41; 3:19; 5:2.
8. Див. 2 Нефій 25:8, 21–22; Мормон 7:1; 8:35.
9. Див. 2 Нефій 25:7; 31:2–3.
10. Див. 2 Нефій 2:25; Алма 40.
11. Див. Ісая 29:4, 11–18; Єзекіїль 37:16–21; 2 Коринтянам 13:1; 1 Нефій 13:38–42; 2 Нефій 3:12; 25:26.
12. Див. Алма 32:26–43.
13. Див. Мороній 10:3–5.
14. Див. Вступ до Книги Мормона.
15. Девід А. Беднар, “Навернені до Господа”, *Ліягона*, лист. 2012, с. 109.
16. Якова 1:22.
17. Див. 2 Нефій 31; 3 Нефій 11:31–40; 27:13–22.
18. Див. 1 Нефій 3:7; Мороній 7:33.
19. Див. Мосія 4:3.
20. Див. Матвій 18:21–35; Марк 11:25–26; Лука 6:37; 3 Нефій 13:14–15; Учення і Завіти 64:10; 82:1.
21. Див. Мосія 26:30; Мороній 6:8.
22. Див. 2 Нефій 31:17–18.
23. Див. 1 Нефій 10:19; 2 Нефій 33:1; 3 Нефій 11:32; 28:11; Мороній 6:4.
24. Див. 2 Нефій 31:20.
25. Див. 1 Нефій 15:24.
26. 2 Нефій 32:5; курсив додано.
27. 2 Нефій 32:3; курсив додано.
28. Мороній 10:4.
29. Рассел М. Нельсон, “Книга Мормона: яким би було ваше життя без неї?”, *Ліягона,* лист. 2017, сс. 62–63.
30. Говорячи про Книгу Мормона, пророк Джозеф Сміт сказав, що “людина буде ближча до Бога, твердо дотримуючись її заповідей, ніж будь-якої іншої книги” (Вступ до Книги Мормона).
31. Див. Кн. Якова 6:7; Алма 32:26–43.
32. Алма 19:33.
33. Див. 2 Коринтянам 5:17; Мосія 3:19; 5:2; Алма 5:14, 19.

Старійшина Гарі Е. Стівенсон
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Добра основа в майбутньому

Нехай же покращення Солт-Лейкського храму у майбутні роки змінюють і надихають нас.

Історія Солт-Лейкського храму

Давайте повернемося у спекотний, післяполуденний час 24 липня 1847 року, приблизно о 14.00. Після виснажливого 111-денного переходу зі 148 членами Церкви, які були у складі першої групи, що вирушила на захід, Бригам Янг, тоді президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів, хворий і слабкий через гірську гарячку, увійшов у Солт-Лейкську долину.

Два дні потому, видужуючи від своєї хвороби, Бригам Янг повів кількох членів Кворуму Дванадцятьох Апостолів та інших у дослідницький похід. Уільям Клейтон писав: "Ми прибули на прекрасне плато, приблизно за 1,2 км на північ від табору, яке було рівним і красиво піднімалося в його західній частині"[1].

Оглядаючи це місце з групою, Бригам Янг раптом зупинився і встромив свою палицю у землю, вигукнувши: "Тут стоятиме Храм нашого Бога". Одним з його товаришів був старійшина Уілфорд Вудрафф, який сказав, що ці слова "пронизали [його] немов блискавка", і він устромив гілку в землю, щоб позначити місце, де була палиця Президента Янга. Для храму було вибрано більше 16 гектарів землі й вирішено, що місто має бути "ідеально квадратної форми з півночі на південь і зі сходу на захід", з храмом у центрі[2].

На генеральній конференції у квітні 1851 року члени Церкви одностайно проголосували за пропозицію побудувати храм "для імені Господа"[3]. Два роки потому, 14 лютого 1853 року, ця ділянка була освячена Гебером Ч. Кімболом під час публічної церемонії, яку відвідало кілька тисяч святих, і була проведена служба, присвячена початку закладання фундаменту Солт-Лейкського храму. Через кілька місяців, 6 квітня, були закладені й освячені великі наріжні камені храму, що відбувалося під час урочистих церемоній, які включали в себе почесний караул з прапором, оркестри та процесію, яка прямувала під керівництвом провідників Церкви зі старої скинії до храмової ділянки, де біля кожного з чотирьох каменів були виголошені промови і молитви[4].

Під час служби, присвяченої початку будівництва храму, президент Янг згадав про те, що мав видіння, коли вперше стоячи на цій землі й оглядаючи цю долину, сказав: "Я знав [тоді] так само, як знаю і

зараз, що це земля, на якій має бути зведено храм,—він був перед моїми очима”[5].

Десять років потому Бригам Янг сказав такі пророчі слова на генеральній конференції у жовтні 1863 року: “Я хочу, щоб храм був побудований так, аби вистояти протягом тисячоліття. Цей храм не єдиний, який ми побудуємо; сотні з них буде побудовано й освячено для Господа. Цей храм буде відомий як перший храм, побудований в горах святими останніх днів. … Я хочу, щоб цей храм … стояв як гордий пам’ятник вірі, наполегливості і старанності святих Бога в горах”[6].

Оглядаючи цю коротку історію, я сповнююся трепетом через передбачення Бригама Янга—по-перше, через його запевнення, що в можливих межах і з використанням методів будівництва, доступних в той час і в тому місці, Солт-Лейкський храм буде побудовано у такий спосіб, що він стоятиме протягом Тисячоліття, і, по-друге, через його пророцтво про зростання кількості храмів у майбутньому по всьому світу, *яких буде сотні*.

“Тут стоятиме Храм нашого Бога”, —проголосив Президент Бригам Янг.

Оновлення Солт-Лейкського храму сприятиме здійсненню бажання Бригама Янга, аби храм вистояв протягом Тисячоліття.

Реконструкція Солт-Лейкського храму

Подібно до Бригама Янга, наш сучасний пророк з великою турботою дбає про Солт-Лейкський та всі інші храми. Протягом багатьох років Перше Президентство час від часу радило Верховному єпископату переконатися в тому, що фундамент Солт-Лейкського храму залишається міцним. Коли я служив у Верховному єпископаті, на запит Першого Президентства ми зробили повний огляд приміщень Солт-Лейкського храму, включаючи оцінку з допомогою останніх досягнень у сфері сейсмічного захисту та будівельних технологій.

Служба, присвячена початку будівництва Солт-Лейкського храму, відбулася в 1853 році.

Ось кілька уривків з огляду, наданого Першому Президентству: “Під час планування і будівництва Солт-Лейкського храму були використані технології, кваліфікована робоча сила, будівельні матеріали, умеблювання та інші найкращі ресурси, доступні на той час. З часу свого освячення у 1893 році храм міцно стояв і служив маяком віри [і] надії та світлом людям. Аби храм працював, був чистим і залишався у хорошому стані, про нього дуже добре піклувалися. Гранітні стіни та внутрішнє перекриття підлоги й опорні балки перебувають у хорошому стані. Недавніми дослідженнями підтверджується, що місце, вибране Бригамом Янгом для храму, має дуже хороший ґрунт та відмінну щільність”[7]

Огляд завершувався висновком про те, що потрібні звичайний ремонт і вдосконалення, аби відремонтувати й оновити храм, включаючи зовнішнє покриття площі і поверхні прилеглих територій, застарілі системи енерго і водопостачання та території христильні. Однак також була рекомендація окремо розглянути можливість більш серйозного сейсмічного укріплення конструкції, починаючи

від самого фундаменту храму і до верхівки.

Фундамент храму

Як ви, можливо, пам'ятаєте, Президент Бригам Янг особисто ретельно залучався до участі у будівництві оригінального храмового фундаменту, який добре служив храму з часу його завершення 127 років тому. Недавно запропонований для храму пакет оновлення щодо сейсмостійкості використовуватиме технологію ізоляції фундаменту, яку навіть не уявляли в часи його будівництва. Вона вважається найновітнішою впровадженою технологією для захисту від землетрусів.

Ця технологія, розроблена недавно, застосовуватиметься, починаючи від самого фундаменту храму, і забезпечуватиме міцний захист проти ушкодження від землетрусу. По суті, вона структурно укріпляє храм, аби той стояв непохитно, навіть якщо земля і все, що знаходиться навколо нього, піддадуться сильній сейсмічній активності.

Про реконструкцію храму з використанням цієї технології було оголошено Першим Президентством минулого року. Під керівництвом Верховного єпископату будівництво почалося кілька місяців тому, у січні 2020 року. Очікується, що воно буде завершене приблизно за чотири роки.

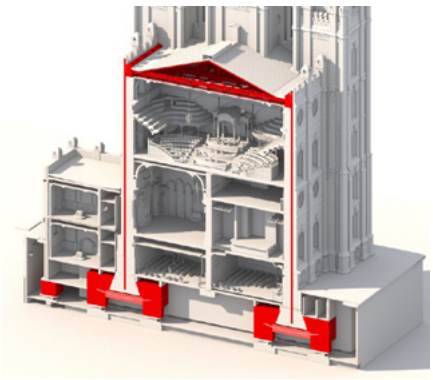

Запропонований для Солт-Лейкського храму пакет оновлення щодо сейсмостійкості вважається найновітнішою впровадженою технологією для захисту від землетрусів.

Зміцнюйте особистий фундамент

Розмірковуючи про наступні чотири роки життя цього прекрасного, величного, надихаючого Солт-Лейкського храму, який викликає благоговіння, я розцінюю цей час більше як час *оновлення*, а не час закриття! Подібний чином ми можемо запитати себе: "Як це масштабне оновлення Солт-Лейкського храму може надихнути нас вдатися до нашого власного духовного *оновлення, реконструкції, відродження, оживлення чи відновлення*?"

Самоаналіз може виявити те, що і ми, і наші сім'ї також можемо мати користь, влаштувавши в собі певний ремонт і реставрацію, а то й "сейсмічне" оновлення! Ми можемо почати цей процес, запитавши себе:

"Як виглядає мій фундамент?"

"Що включають у себе товстостінні, непохитні, міцні наріжні камені, які є складовою мого особистого фундаменту, на якому покоїться моє свідчення?"

"Якими є основоположні елементи мого духовного й емоційного характеру, які дозволять мені і моїй сім'ї залишатися стійкими й непохитними, аби вистояти під час приголомшливих і неспокійних "сейсмічних" подій, що неодмінно відбуватимуться в нашому житті?"

Ці події, подібні до землетрусу, часто важко передбачити, і вони з'являються з різним рівнем інтенсивності—у нас виникають важкі запитання або сумніви; до нас приходить лихо або нещастя; ми долаємо особисті образи на провідників Церкви, членів Церкви; не можемо сприйняти вчення або правило. Найкращий захист від цього лежить у нашому духовному фундаменті.

Чим можуть бути духовні наріжні камені нашого особистого і сімейного життя? Ними можуть бути прості, ясні і дорогоцінні принципи життя за євангелією—сімейна молитва, вивчення Писань, включаючи Книгу Мормона, відвідування храму і вивчення євангелії з допомогою посібника *За Мною йдіть* та під час домашнього вечора. Серед інших корисних ресурсів, які зміцнять ваш духовний фундамент, можуть бути: Уложення віри, Проголошення про сім'ю та документ "Живий Христос".

Як на мене, принципи, які включено у запитання, що, зокрема, обговорюються під час отримання храмової рекомендації, слугують міцною основою для духовного фундаменту—особливо перші чотири запитання. Я вважаю їх духовними наріжними каменями.

Ми, звичайно ж, знаємо ці запитання, оскільки Президент Рассел М. Нельсон зачитав їх для нас одне за одним під час останньої генеральної конференції.

1. Чи вірите ви в Бога, Вічного Батька, Його Сина Ісуса Христа та Святого Духа, і чи маєте ви свідчення про Них?
2. Чи маєте ви свідчення про Спокуту Ісуса Христа та про те, що Він є вашим Спасителем і Викупителем?
3. Чи маєте ви свідчення про Відновлення євангелії Ісуса Христа?
4. Чи підтримуєте ви Президента Церкви Ісуса Христа Святих

> Останніх Днів як пророка, провидця та одкровителя і як єдину людину на землі, яка має повноваження використовувати всі ключі священства?[8]

Чи розумієте ви, що можете ставитися до цих запитань, як до цінних складових вашого особистого фундаменту, які допоможуть вам укріпити і зміцнити його? Павло навчав ефесян про церкву, що була "збудован[а] на основі апостолів і пророків, де наріжним каменем є Сам Ісус Христос, що на ньому вся будівля, улад побудована, росте в святий храм у Господі"[9].

Одне з того, що приносить мені найбільшу радість у житті,—це знайомство по всьому світу з членами Церкви, які є живим прикладом віри в Ісуса Христа і в Його євангелію, та отримання натхнення від них. Вони мають міцні особисті фундаменти, які допомагають їм вистояти під час "сейсмічних" подій з твердим розумінням, незважаючи на їхні страждання й біль.

Я наведу приклад цього з особистого життя. Недавно я виступав на похоронах однієї прекрасної, енергійної молодої жінки й матері (також і друга нашої сім'ї). Вона була завзятим і перспективним гравцем у футбол, коли зустріла студента-стоматолога, свого майбутнього чоловіка, і вийшла заміж за нього. Вони були благословенні прекрасною, не за віком розвиненою донькою. Вона хоробро боролася з різними формами раку протягом шести важких років. Попри постійний емоційний і фізичний біль, який вона відчувала, вона довіряла своєму люблячому Небесному Батькові і її друзі в соціальних медіа часто цитували її відоме висловлювання: "Бог виявляється в деталях".

В одному зі своїх повідомлень в соціальних медіа вона написала, що хтось запитав її: "Як вам все ще вдається зберегти віру, маючи весь цей душевний біль, що оточує вас?" Вона твердо відповіла такими словами: "Бо саме віра веде мене крізь ці темні часи. Якщо у вас є віра, це не означає, що нічого поганого не станеться. Віра дозволяє мені сподіватися, що світло з'явиться знов. І те світло буде ще яскравішим, оскільки я пройшла крізь темряву. Хоча протягом багатьох років я часто відчувала темряву, світло я відчувала набагато частіше. Я бачила чудеса. Я відчувала присутність ангелів. Я знала, що мій Небесний Батько носив мене на руках. Нічого цього я б не відчула, якби життя було легким. Можливо, майбутнє цього життя й невідоме, але не моя віра. Якщо я вирішу зневіритися, тоді я виберу ходити лише в темряві. Бо без віри залишиться лише темрява"[10].

Її непохитне свідчення про віру в Господа Ісуса Христа—її слова і вчинки—надихали й інших людей. Хоча її тіло було *слабким,* вона надихала інших бути *сильнішими*.

Я згадую й про безліч інших членів Церкви, воїнів, подібних до цієї сестри, які щодня ходять у вірі, прагнучи бути істинними й безстрашними учнями нашого Спасителя, Ісуса Христа. Вони навчаються у Христа. Вони проповідують про Христа. Вони прагнуть наслідувати Його. Якими б не були дні їхнього життя—стабільними чи непевними—їхній духовний фундамент є міцним і непохитним.

Це віддані душі, які розуміють глибоке значення слів гімну: "Святі, вашій вірі не буде кінця" і "хто в Божому Слові себе врятував"[11]. Я не можу висловити словами, наскільки вдячний ходити серед тих, хто підготував духовний фундамент, достойний імені *святі*, і хто є достатньо сильними й стійкими, щоб вистояти перед великою кількістю негараздів життя.

Не думаю, що ми можемо переоцінити важливість такого міцного фундаменту в нашому особистому житті. Навіть у молодшому віці наших дітей з Початкового товариства навчають, коли вони співають саме про цю істину:

Мудрець на камені дім побудував,
І полинув дощ рясний. …
Полинув дощ і повінь почалась,
Та на камені встояв дім[12].

У Писаннях підтверджується ця основоположна доктрина. Спаситель навчав народ Америки:

"І якщо ви завжди робитимете це, благословенні ви, бо ви *збудовані на Моєму камені.*

А той серед вас, хто буде робити більше або менше, ті *не збудовані на Моєму камені*, але збудовані на піщаній основі; і коли дощ падатиме, і ріки розіллються, і вітри подують, і вдарять по них, вони впадуть"[13].

Провідники Церкви щиро сподіваються, що значні оновлення Солт-Лейкського храму сприятимуть здійсненню бажання Бригама Янга побачити, "що храм … побудований так, аби вистояти протягом тисячоліття". Нехай же покращення, які ми робимо у Солт-Лейкському храмі, у майбутні роки змінюють і надихають нас, як окремих людей, так і сім'ї, щоб ми також—метафорично—були

Старійшина Герріт У. Гонг
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Осанна і алілуя—живий Ісус Христос: Головна постать Відновлення і Великодня

У цю пору осанни і алілуї співаймо "Алілуя!", бо Він зацарює на вічні віки!

Дорогі брати і сестри: вигукуючи "Осанна" і "Алілуя", ми вшановуємо живого Ісуса Христа у цю добу безперервного Відновлення і у Великдень. З досконалою любов'ю наш Спаситель запевнює нас: "Щоб мали ви мир у Мені. Страждання зазнаєте в світі,—але будьте відважні: Я світ переміг!"[1]

Кілька років тому, коли ми з сестрою Гонг знайомилися з однією чудовою сім'єю, їхня маленька дочка Айві, ніяковіючи, принесла футляр зі своєю скрипкою. Вона взяла смичок від скрипки, підтягнула на ньому волос і натерла його каніфоллю. Потім вона поклала смичок в футляр, зробила реверанс і сіла. Будучи новачкою, вона просто поділилася всім, що знала про скрипку. Минули роки, і зараз Айві чудово грає на скрипці.

У цьому смертному житті усі ми трохи схожі на Айві з її скрипкою. Ми починаємо з азів. Докладаючи зусиль і виявляючи наполегливість, ми зростаємо і вдосконалюємось. З часом, завдяки моральній свободі волі та досвіду, набутому в земному житті, ми стаємо більш схожими на нашого Спасителя, коли трудимося з Ним в Його винограднику[2] і йдемо Його шляхом завітів.

Під час святкування ювілеїв, зокрема цієї 200-ї річниці Першого видіння, наголошується на подіях відновлення[3]. Відзначаючи безперервне Відновлення євангелії Ісуса Христа, ми також готуємося

Осло, Норвегія

"побудован[і] так, аби вистояти протягом тисячоліття".

Ми чинитимемо так, коли діятимемо за закликом апостола Павла: "Збира[ти] собі скарб, як *добру основу в майбутньому,* щоб прийняти правдиве життя"[14]. Я палко молюсь, щоб наш духовний фундамент був надійним і міцним, аби наше свідчення про Спокуту Ісуса Христа і про Його роль як нашого Спасителя і Викупителя стало для нас нашим власним наріжним каменем. І я свідчу про Нього в Його ім'я, саме Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. William Clayton journal, July 26, 1847, Church History Library, Salt Lake City.
2. Див. "At the Tabernacle, Presidents Woodruff and Smith Address the Saints Yesterday Afternoon", *Deseret Evening News,* Aug. 30, 1897, 5; "Pioneers' Day", *Deseret Evening News,* July 26, 1880, 2; Wilford Woodruff journal, July 28, 1847, Church History Library, Salt Lake City.
3. "Minutes of the General Conference of the Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, held at Great Salt Lake City, State of Deseret, April 6, 1851", *Deseret News,* Apr. 19, 1851, 241.
4. Див. "The Temple", *Deseret News,* Feb. 19, 1853, 130; "Minutes of the General Conference", *Deseret News,* Apr. 16, 1853, 146; "Minutes of the General Conference", *Deseret News,* Apr. 30, 1853, 150.
5. "Address by President Brigham Young", *Millennial Star,* Apr. 22, 1854, 241.
6. "Remarks by President Brigham Young", *Deseret News,* Oct. 14, 1863, 97.
7. Презентація Верховного єпископату щодо Солт-Лейкського храму для Першого Президентства, жовт. 2015 р.
8. Див. Рассел М. Нельсон, "Заключне слово", *Ліягона*, лист. 2019, с. 121.
9. Ефесянам 2:20–21.
10. Повідомлення Кім Олсен Уайт у соціальних медіа.
11. "Святі, вашій вірі не буде кінця", *Гімни,* № 36.
12. "Мудрець і глупак", *Збірник дитячих пісень,* с. 132; курсив, який є в оригіналі, у цьому прикладі прибрано.
13. 3 Нефій 18:12–13; курсив додано.
14. 1 Тимофію 6:19; курсив додано.

до Великодня. Святкуючи ці обидві події, ми радіємо поверненню Ісуса Христа. Він живий—не лише тоді, але й зараз; не для декого, але для всіх. Він прийшов і приходить, щоб зцілити зламаних серцем, визволити полонених, дати незрячим прозріння і відпустити на волю помучених[4]. Це—кожен з нас. Його викупительні обіцяння стосуються, без різниці, нашого минулого, нашого теперішнього або занепокоєнь щодо нашого майбутнього.

Завтра—Вербна неділя. За традицією, пальмове віття є священним символом, щоб виражати радість у нашому Господі, як під час *тріумфального в'їзду Христа в Єрусалим*, коли "безліч народу … взяли … пальмове віття, і вийшли назустріч Йому"[5]. (Можливо вам буде цікаво знати, що оригінал цієї картини Гаррі Андерсона висить в офісі Президента Рассела М. Нельсона, як раз позаду його столу). У книзі Об'явлення люди, які підносять хвалу Богові й Агнцю, роблять це, "зодягнені в білу одежу, а в їхніх руках було пальмове віття"[6]. У молитві освячення Кертлендського храму згадується про "мантії праведності" та "вінці слави" і, разом з цим, про пальмове віття[7].

Звичайно, значущість Вербної неділі полягає не в тому, що натовпи вітали Ісуса пальмовим віттям. У Вербну неділю Ісус в'їхав у Єрусалим, і в тому, як це відбулося, вірні вбачали здійснення пророцтва. Як і було передречено пророком Захарією[8] та Псалмоспівцем, наш Господь в'їхав у Єрусалим на віслюкові, а натовпи людей свідомо вигукували: "Осанна на висоті!"[9] Осанна означає "спаси нас"[10]. Тоді, як і нині, ми вигукуємо від радості: "Благословен, хто гряде у Господнє ім'я!"[11]

УРОЧИСТИЙ В'ЇЗД ХРИСТА В ЄРУСАЛИМ, ХУДОЖНИК ГАРРІ АНДЕРСОН

Через тиждень після Вербної неділі настає Великодня неділя. Президент Рассел М. Нельсон навчає, що Ісус Христос "прийшов, щоб виплатити борг, якого Він не мав, але який ми не могли виплатити"[12]. Воістину, завдяки Христовій Спокуті всі Божі діти "можуть бути спасенними через послушність законам і обрядам євангелії"[13]. У Великдень ми співаємо: "Алілуя!" "Алілуя" означає "славте ви Господа Єгову"[14]. Хор "Алілуя" з ораторії Генделя *Месія* є улюбленим Великоднім проголошенням, що Він—"Цар над царями, і Пан над панами"[15].

Священні події, які сталися між Вербною неділею і Великоднею неділею—це історія про осанну і алілую. Осанна—це благання до Бога про спасіння. Алілуя—це вияв нашої хвали Господу за надію на спасіння та піднесення. В осанні та алілуї ми бачимо живого Ісуса Христа як головну постать Великодня і Відновлення в останні дні.

Це Відновлення в останні дні почалося з теофанії—буквального явлення Бога Батька і Його Сина, Ісуса Христа, юному пророкові Джозефу Сміту. Пророк Джозеф казав: "Якби ви змогли побачити небеса протягом п'яти хвилин, ви б знали більше, ніж ви пізнали б, прочитавши все, що з цього приводу написано"[16]. Оскільки небеса знову відкриті, ми маємо знання і "віримо в Бога, Вічного Батька, і в Його Сина Ісуса Христа, і в Святого Духа"[17], які є Божеством.

На початку доби Відновлення, у Великодню неділю, 3 квітня 1836 року, після освячення Кертлендського храму явився живий Ісус Христос. Ті, хто бачив Його, так свідчили про Нього, образно поєднуючи і протиставляючи в описанні вогонь і воду: "Його очі були наче полум'я *вогненне;* волосся на Його голові було біле, наче *чистий сніг;* Його обличчя сяяло *яскравіше сонця,* а Його голос був немов шум *великої води,* саме голос Єгови"[18].

Тоді наш Спаситель проголосив: "Я перший і останній; Я Той, Хто живе, Я Той, Кого було вбито; Я ваш

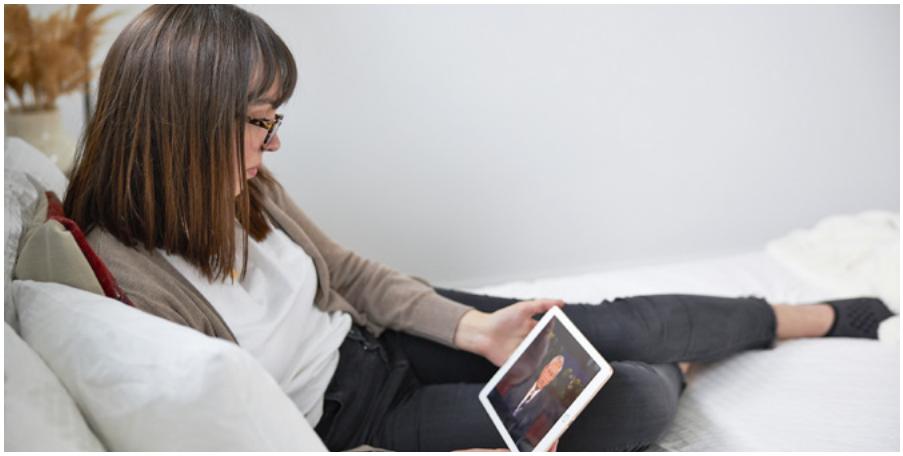

Вест-Джордан, шт. Юта, США

заступник перед Батьком”[19]. І знову, поєднання і протиставлення—перший і останній, Хто живе і Кого вбито. Він—Альфа і Омега, початок і кінець[20], Начальник і Виконавець нашої віри[21].

Після явлення Ісуса Христа також явилися Мойсей, Іліяс та Ілля. За божественним скеруванням ці великі пророки давнини відновили ключі та владу священства. Отже, “ключі цього розподілу ввірено”[22] Його відновленій Церкві, щоб благословити усіх Божих дітей.

Явлення Іллі у Кертлендському храмі також стало виповненням старозавітного пророцтва Малахії, що Ілля повернеться “перше ніж день Господній настане, великий й страшний”[23]. Крім того, явлення Іллі співпало, нехай навіть невипадково, з юдейською пасхальною порою, коли за традицією благоговійно очікують на повернення Іллі.

Багато набожних юдейських сімей виділяють місце для Іллі за своїм пасхальним столом. Багато хто наповнює чашу до вінця, щоб запросити і привітати його. А деякі люди під час традиційного Пасхального седеру посилали дитину до дверей, іноді трохи відкритих, щоб побачити, чи не стоїть назовні Ілля, чекаючи на запрошення увійти[24].

На виконання пророцтва і для здійснення частини обіцяного відновлення всього[25] Ілля дійсно явився, як і було обіцяно, у Великдень й на початку Пасхи. Він приніс запечатувальну владу, щоб поєднувати сім’ї на землі та в небесах. Мороній навчав пророка Джозефа, що Ілля “посадить у серця дітей обіцяння, дані батькам, і серця дітей привернуться до їхніх батьків. Бо без цього,—каже далі Мороній,—всю землю буде спустошено вщент [під час] … пришестя [Господнього]”[26]. Дух Іллі, який є проявом Святого Духа, наближає нас до наших поколінь—минулих, теперішніх і майбутніх—у наших генеалогіях, історіях та храмовому служінні.

Давайте також коротко згадаємо, що означає Пасха. Пасха—це згадування про визволення дітей Ізраїля від 400-річного полону. У книзі Вихід розповідається, як відбулося це визволення після настання кар: жаб, вошей, роїв мух, моровиці, гнояків, наривів, граду та вогню, сарани і густої темряви. Останньою карою була загроза, що помруть первородні по всьому краю, але не у домі Ізраїлевому, якщо одвірки на дверях в їхніх домівках буде покроплено кров’ю первородного ягняти, який не має вад[27].

Ангел-згубник пройшов повз домівки, позначені кров’ю ягняти, яка мала символічне значення[28]. Це проходження повз, або Пасха, символізує остаточне подолання смерті Ісусом Христом. Дійсно, завдяки спокутній крові Агнця Божого, наш Добрий Пастир має владу збирати Свій народ в усіх місцях і за будь-яких обставин у безпечне місце—до Своєї отари—по обидва боки завіси.

Важливо, що в Книзі Мормона говориться про “владу і воскресіння Христа”[29]—бо в цьому і є сутність Пасхи—в контексті двох відновлень.

Перше, воскресіння включає в себе фізичне відновлення нашого “належного і досконалого стану”; “кожну кінцівку і суглоб”, “навіть волосину з голови не буде загублено”[30]. Це обіцяння дає надію тим, хто втратив кінцівки, хто втратив можливість бачити, чути або ходити чи став жертвою безжальної хвороби, психічного захворювання чи інших станів, коли обмежується дієздатність. Він знаходить нас. Він зцілює нас.

Друге обіцяння Пасхи і Спокути нашого Господа полягає в тому, що в духовному сенсі “все буде відновлено до свого належного порядку”[31]. Це духовне відновлення є відображенням наших дій та бажань. Наче хліб, пущений по воді[32], воно є відновленням “того, що є добрим”, “праведним”, “справедливим” і “милостивим”[33]. Не дивно, що пророк Алма використовує слово *відновлювати* 22 рази[34], закликаючи нас “чинити справедливо, судити праведно й творити добро постійно”[35].

Оскільки “Бог Сам спокутує гріхи світу”[36], Господня Спокута може відновити не лише те, що було, але й те, що може бути. Оскільки Він знає наші муки, страждання, хвороби, наші спокуси всякого роду[37], Він може, виявляючи милість, допомогти нам у наших недугах[38]. Оскільки Бог є “досконалим, справедливим Богом, і милосердним Богом також”, план милості може “удовольнити вимоги справедливості”[39]. Ми каємося і робимо все, що в

наших силах. Він оточує нас навіки "руками Своєї любові"[40].

Сьогодні ми святкуємо відновлення і воскресіння. Разом з вами я радію безперервному Відновленню повноти євангелії Ісуса Христа. З тих пір, як воно розпочалося 200 років тому так само навесні, світло й одкровення продовжують надходити через Господнього живого пророка і Його Церкву, названу Його іменем—Церкву Ісуса Христа Святих Останніх Днів, та через особисте одкровення і натхнення, завдяки божественному дару Святого Духа.

Разом з вами у цю Великодню пору я свідчу про Бога, нашого Вічного Батька, і Його Улюбленого Сина, живого Ісуса Христа. Смертних людей безжалісно розпинали, і потім вони воскресли. Але тільки живий Ісус Христос у Своєму досконалому воскреслому тілі все ще має сліди від розп'яття на Своїх руках, ногах і боці. Тільки Він може сказати: "На долонях Своїх Я накреслив тебе"[41]. Тільки Він може сказати: "Я є Той, Кого було піднято. Я є Ісус, Якого було розіп'ято. Я є Син Божий"[42].

Подібно до маленької Айві з її скрипкою, ми в певному сенсі все ще є новачками. Дійсно, "чого око не бачило й вухо не чуло, і що на серце людині не впало, те Бог приготував був тим, хто любить Його!"[43] У ці часи ми можемо багато чого дізнатися про великодушність Бога і нашу здатність все більше любити людей, як Він, коли ми шукаємо Його і допомагаємо одне одному. У нові способи та у нових місцях ми можемо чинити праведно і ставати кращими, діючи крок за кроком, виявляючи доброту за добротою, особисто і разом.

Дорогі брати і сестри по всьому світу, коли ми зустрічаємося та навчаємося разом, ваша віра і доброчесність сповнюють мене почуттям захоплення від євангелії та вдячністю за неї. Ваше свідчення і пройдений вами євангельський шлях збагачують моє свідчення і мою подорож євангелією. Ваші турботи і радості, ваша любов до Божої сім'ї та спільноти святих і ваше розуміння відновленої істини та світла, отримане завдяки життєвому досвіду, збільшують моє розуміння повноти відновленої євангелії, головною постаттю якої є живий Ісус Христос. Разом ми уповаємо: "Господи, будь зі мною кожну мить"[44]. Усі ми знаємо, у біді гіркій ми можемо дякувати Богові за всі наші благословення[45]. У повсякденних справах та чомусь малому і простому ми можемо бачити, як щось велике відбувається у нашому житті[46].

"І станеться, що праведних буде зібрано з усіх народів, і вони йтимуть у Сіон, співаючи, з піснями вічної радості"[47]. У цю пору осанни і алілуї співаймо "Алілуя!", бо Він зацарює на вічні віки! Вигукуймо "Осанна!" Богові й Агнцю! У священне і святе ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Іван 16:33.
2. Див. Кн. Якова 5.
3. Як передречено у Писаннях, в історії людства є періоди або цикли духовного занепаду, які ми називаємо відступництвом, та періоди відновлення знання та істини, які ми називаємо духовним відновленням; див., наприклад, 2 Солунянам 2:3.
4. Див. Лука 4:18.
5. Іван 12:12–13; див. також Матвій 21:8–9; Марк 11:8–10.
6. Об'явлення 7:9.
7. Див. Учення і Завіти 109:76.
8. Див. Захарія 9:9.
9. Матвій 21:9.
10. Див. Путівник по Писаннях, "Осанна". У старозавітні часи люди махали пальмовим віттям, вигукуючи: "Просимо, Господи, спаси!" Вірш Псалми 118:25 містить повний текст усталеного у звичаях благання до Месії, викладеного як хіазм: "Просимо, Господи, спаси! Просимо, Господи, пощасти!"
11. Псалми 118:26; див. також 3 Нефій 11:17.
12. Russell M. Nelson, in *Handel's Messiah: Debtor's Prison* (video), ChurchofJesusChrist.org/media-library.
13. Уложення віри 1:3.
14. Див. Bible Dictionary, "Hallelujah".
15. George Frideric Handel, *Messiah,* ed. T. Tertius Noble (1912), viii; див. також Об'явлення 17:14.
16. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 425.
17. Уложення віри 1:1.
18. Учення і Завіти 110:3; курсив додано.
19. Учення і Завіти 110:4.
20. Див. Об'явлення 1:8; 3 Нефій 9:18; Учення і Завіти 19:1; 38:1; 45:7.
21. Див. Євреям 12:2; Мороній 6:4.
22. Учення і Завіти 110:16.
23. Див. Малахія 4:5.
24. Див. Stephen D. Ricks, "The Appearance of Elijah and Moses in the Kirtland Temple and the Jewish Passover", *BYU Studies,* vol. 23, no. 4 (1986), 483–486, byustudies.byu.edu.
25. Див. Учення і Завіти 86:10; див. також Дії 3:19–21.
26. Джозеф Сміт—Історія 1:39; останніми роками багато людей вказують на важливість тут присвійного займенника "їхніх".
27. Див. Вихід 7–12.
28. Див. Вихід 12:23.
29. Алма 41:2.
30. Див. Алма 40:23.
31. Алма 41:4.
32. Див. Екклезіяст 11:1.
33. Алма 41:13.
34. Слова *відновлено, відновлені, відновлення* або інші їх варіанти зустрічаються 22 рази в Алма 40:22–24 та в Алма 41, наголошуючи, як на фізичному, так і на духовному відновленні.
35. Див. Алма 41:14.
36. Алма 42:15.
37. Алма 7:11.
38. Див. Алма 7:12.
39. Алма 42:15.
40. 2 Нефій 1:15.
41. Ісая 49:16; 1 Нефій 21:16.
42. Учення і Завіти 45:52.
43. 1 Коринтянам 2:9.
44. "Господи мій, мене не залишай!", *Гімни,* № 91.
45. Див. "Дякуй Богу!", *Гімни*, № 145.
46. Див. Алма 37:6.
47. Учення і Завіти 45:71.

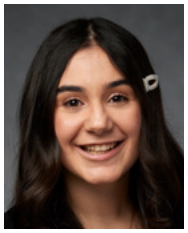

Лауді Рут Каоук
Член 14-го приходу Слейт Каньйон (іспаномовний), кіл Прово, штат Юта

Як священство благословляє молодь

Завдяки священству ми можемо отримати натхнення. Священство несе світло в наш світ.

Я вдячна за те, що я тут. Тільки-но дізнавшись, що я матиму можливість виступати сьогодні перед вами, я відчула і дуже велике хвилювання, і дуже велике смирення. Я дуже довго розмірковувала над тим, чим би я могла поділитися, і сподіваюсь, що Дух промовляє до вас безпосередньо через моє послання.

Як написано у Книзі Мормона, Легій перед своєю смертю дає кожному своєму сину благословення, що допомагає їм усвідомити, якими є їхні сильні сторони та їхній вічний потенціал. У своїй сім'ї я—наймолодша з вісьмох дітей, і минулого року вперше одна лише я залишилася вдома з батьками. Мені було важко, бо поряд не було моїх рідних братів та сестер і я не могла поговорити з ними. У ті вечори я відчувала себе дуже самотньою. Я вдячна за моїх батьків, які дуже старалися мені допомогти. Прикладом цього є те, що в особливо важкий для мене час тато запропонував мені дати благословення священства для втішення. Після його благословення нічого відразу не змінилося, однак я була здатна відчути спокій і любов від мого Небесного Батька і мого тата. Я відчуваю себе благословенною, бо маю гідного батька, який завжди може дати благословення священства, коли вони мені потрібні, і який допомагає мені усвідомити, якими є мої сильні сторони і мій вічний потенціал, так само як це робив Легій, коли благословляв своїх дітей.

Якими б не були ваші обставини, ви завжди можете мати можливість отримати благословення священства. Ви можете отримати благословення священства від членів сім'ї, друзів, братів-служителів, провідників священства і Небесного Батька, Який ніколи не залишить вас. Старійшина Ніл Л. Андерсен сказав: "Благословення священства безкінечно величніші, ніж людина, яку запрошено застосовувати цей дар. Коли ми гідні, обряди священства збагачують наше життя"[1].

Не вагайтеся, просіть благословення, коли ви дуже потребуєте скерування. Саме у важкі моменти ми потребуємо Духа, щоб мати найбільшу допомогу. Ніхто не є досконалим, і у всіх нас є труднощі. Хтось із нас, можливо, страждає від тривоги, депресії, залежності або почуття, що ми недостатньо хороші. Благословення священства можуть допомогти нам подолати ці труднощі й отримати спокій, коли ми рухаємося вперед, у майбутнє. Я сподіваюсь, ми стараємося жити гідно того, щоб отримати ці благословення.

Ще один спосіб, в який священство благословляє нас,—це через патріарші благословення. Я навчилася звертатись до свого патріаршого благословення завжди, коли відчуваю сум чи самотність. Моє благословення допомагає мені зрозуміти, яким є мій потенціал і конкретний план Бога, який Він має для мене. Воно втішає мене й допомагає поглянути вище моєї земної

Сан-Паулу, Бразилія

перспективи. Воно нагадує мені про мої дари і благословення, які я отримаю, якщо житиму гідно. Воно також допомагає мені пам'ятати й відчувати спокій від того, що Бог дасть відповіді і відкриє для мене двері саме в той момент, коли мені це буде найбільш потрібно.

Патріарші благословення допомагають нам підготуватися, щоб повернутися до нашого Небесного Батька й жити з Ним. Я знаю, що патріарші благословення приходять від Бога й можуть допомогти нам змінити те, що в нас слабке, на сильне. Це не послання від якогось "провісника"; цими благословеннями нам сказано те, що нам потрібно почути. Вони для кожного з нас—наче Ліягона. Якщо в нашому житті Бог на першому місці і ми маємо віру в Нього, Він вестиме нас через нашу особисту пустиню.

Як Бог благословив Джозефа Сміта священством, щоб могли бути відновлені благословення євангелії, так і ми можемо в нашому житті отримати благословення євангелії через священство. Щотижня нам дається привілей і можливість прийняти причастя. Завдяки цьому обряду причастя ми можемо завжди мати Духа з нами, Який може очистити нас. Якщо ви відчуваєте потребу позбутися чогось у своєму житті, зверніться до провідника, якому довіряєте і який може допомогти вам стати на правильний шлях. Ваші провідники можуть допомогти вам відчути повну силу Спокути Ісуса Христа.

Завдяки священству ми також можемо отримати благословення, які приходять через храмові обряди. Відвідавши храм уперше, я поставила собі за мету й пріоритет відвідувати храм регулярно. Виділяючи час і приносячи жертви, необхідні, щоб бути ближче до мого Небесного Батька в Його святому домі, я була благословенна тим, що отримала одкровення й підказки, які дійсно допомагали мені упродовж мого життя.

Завдяки священству ми можемо отримати натхнення. Священство несе світло в наш світ. Старійшина Роберт Д. Хейлз сказав: "Без сили священства "всю землю було б повністю спустошено" (див. УЗ 2:1–3). Не було б ні світла, ні надії—лише темрява"[2].

Бог підбадьорює нас. Він хоче, щоб ми повернулись до Нього. Він знає нас особисто. Він знає вас. Він любить нас. Він завжди знає, що з нами, і благословляє нас навіть тоді, коли ми відчуваємо, що не заслуговуємо на це. Він знає, чого ми потребуємо і коли ми цього потребуємо.

"Просіть—і буде вам дано, шукайте—і знайдете, стукайте—і відчинять вам;

бо кожний, хто просить, отримає; і той, хто шукає, знайде; і тому, хто стукає, буде відчинено" (Матвій 7:7–8).

Якщо у вас ще немає свідчення про священство, я закликаю вас молитися й просити, щоб самим знати про його силу, потім читати Писання, щоб почути Божі слова. Я знаю: якщо ми докладаємо зусилля, щоб відчути силу Божого священства у своєму житті, ми будемо благословенні. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Ніл Л. Андерсен, "Сила священства", *Ліягона,* лист. 2013, с. 92.
2. Robert D. Hales, "Blessings of the Priesthood", *Ensign,* Nov. 1995, 32.

ВАМ, МОЇ ТОВАРИШІ У СЛУЖІННІ, ХУДОЖНИКИ ЛІНДА КЕРЛІ КРІСТЕНСЕН І МАЙКЛ МАЛМ

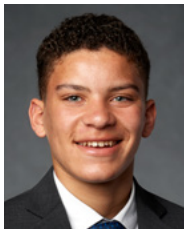

Ензо Сердж Петело
Член приходу Медов-Вуд,
Еджмонтський кіл, Прово, штат Юта

Як священство благословляє молодь

Ми отримали можливість служити подібно ангелам, проповідувати євангелію на всіх континентах на землі і допомагати душам прийти до Христа.

Брати і сестри, я по-справжньому вдячний за можливість у цей історичний вечір виступати перед вами і говорити про священний дар священства та про дивовижну силу, яку воно має, щоб благословляти молодь у цьому розподілі. Я молюся, щоб попри мою недосконалість Дух допомагав мені навчати істини.

Перше Президентство нагадало носіям Ааронового священства, що "[ви живете] у добу багатьох випробувань і можливостей—добу, коли було відновлено священство. [Ви маєте] повноваження виконувати обряди Ааронового священства. Якщо [ви будете] з молитвою і гідністю застосовувати цю владу, то щедро благослови[те] життя оточуючих"[1]. Нам, молодим чоловікам Церкви, також нагадали, що ми "улюблені [сини] Бога, і Він має для [нас] роботу, яку нам треба виконувати"[2], і ми допомагаємо в Його роботі "здійснювати безсмертя і вічне життя людини" (Мойсей 1:39).

Священство—це повноваження проводити обряди і давати можливість укласти завіти євангелії Спасителя для тих, хто гідний їх отримати і укласти. Завдяки цим обрядам священства і священним завітам приходять усі благословення Спасителевої Спокути, яка допомагає нам досягнути нашої божественної долі.

Джозеф Сміт був молодим чоловіком, якого покликав Бог відновити євангелію Ісуса Христа, і для цієї мети йому було дано священство, яке він використовував, щоб благословити все людство. В Ученні і Завітах 135 згадується багато благословень, які Джозеф дав молоді цього розподілу. Читаємо: "Джозеф Сміт … зробив більше для спасіння людей у цьому світі, ніж будь-яка інша людина, що будь-коли жила на світі, окрім Самого Ісуса. … [В]ін явив світу Книгу Мормона, … він послав повноту вічної євангелії … до чотирьох частин світу; він явив одкровення і заповіді, з яких склада[ються] … Учення і Завіт[и], … зібрав багато тисяч святих останніх днів, … і залишив славу та ймення, які не знищити" (Учення і Завіти 135:3).

Щоб служити так само ефективно, як це робив Джозеф, ми повинні гідно підготуватися, щоб використовувати Господню силу священства. Під час перекладу Книги Мормона Джозеф і Олівер Каудері захотіли охреститися, але у них не було відповідного повноваження. 15 травня 1829 р. вони стали на коліна у молитві, і їх відвідав Іван Хреститель, який передав їм ключі і повноваження Ааронового священства, промовивши: "Вам, мої товариші у служінні, в ім'я Месії я передаю священство Аарона, яке володіє

Ігл-Маунтен, шт. Юта, США

ключами священнослужіння ангелів, і євангелії покаяння, і хрищення зануренням для відпущення гріхів" (Учення і Завіти 13).

Ми отримали можливість служити подібно ангелам, проповідувати євангелію на всіх континентах на землі і допомагати душам прийти до Христа. У цьому служінні ми об'єднуємося у труді разом з Іваном Христителем, Мороні́єм, Джозефом Смітом, Президентом Нельсоном та іншими старанними служителями Господа.

Наше служіння як під провідництвом Його священства, так і силою Його священства об'єднує тих, хто присвятив себе тому, щоб старанно дотримуватися вчень Господа і жити за ними, що, як я особисто знаю, може бути важко, коли ми стикаємося з випробуваннями у молоді роки. Однак об'єднання з цими служителями Господа у виконанні Його роботи допоможе нам зміцнитися проти спокус та обманів супротивника. Ви можете бути маяком для всіх тих, хто невпевнений у собі. Ваше світло сяятиме настільки яскраво, що всі, з ким ви будете спілкуватися, будуть благословенні, просто знаходячись у вашій компанії. Іноді може бути важко сприймати присутність наших напарників у служінні, однак я вдячний за знання, що я є членом відданого кворуму священства, з яким я можу працювати, щоб наближатися до Христа.

Як і наші друзі та сім'я, Святий Дух є одним з наших найвідданіших і найнадійніших напарників. Однак, щоб запросити Його до постійного напарництва, ми мусимо бути у ситуаціях і місцях, де Він захоче бути присутнім. Це можна розпочати у нашій власній домівці, коли ми працюємо над тим, щоб зробити її святим місцем, беручи участь у

щоденному вивченні Писань і сімейній молитві, і, що найважливіше, особисто вивчаючи Писання і молячись.

На початку цього року у мене з'явилася радісна, але все ж упокорююча можливість—допомогти моїй молодшій сестрі Ошані просуватися вперед на шляху завітів, прийнявши запрошення охреститися і виконати одну з необхідних вимог для входження у целестіальне царство. Вона відклала своє хрищення на один місяць до часу, поки мене не висвятять у священника, щоб я мав привілей виконати цей обряд, а наші інші сестри мали б привілей працювати під провідництвом священства і бути свідками під час проведення обряду. Коли ми стояли з протилежних боків купелі і готувалися увійти у воду, я помітив її радість, яка була такою ж, як моя. І я відчув єдність з нею, розуміючи, що вона приймає правильне рішення. Ця можливість використовувати священство вимагала від мене бути уважнішим і менш легковажним у моєму житті за євангелією. Щоб підготуватися, я ходив до храму того тижня щодня; мої матуся, бабуся і сестра підтримували мене у виконанні хрищень за померлих.

Завдяки цьому досвіду я багато чого дізнався про священство і те, як мені гідно його застосовувати. Я знаю, що всі носії священства можуть відчувати те саме, що відчував я, коли ми наслідуємо приклад Нефія: "піду і зроблю" (див. 1 Нефій 3:7). Ми не можемо просто сидіти й очікувати, що Господь буде використовувати нас у Своїй великій роботі. Ми не повинні чекати поки ті, кому потрібна наша допомога, знайдуть нас; це наша відповідальність як носіїв священства бути прикладом і свідками Бога. Якщо ми робимо щось, що перешкоджає нашому вічному розвитку, ми мусимо змінитися прямо зараз. Сатана буде старанно намагатися утримати нас у плотському стані пошуку простих задоволень. Але я знаю: якщо ми докладемо зусилля, щоб знайти тих, хто буде підтримувати нас, і будемо щоденно каятися, то благословення, які прийдуть, будуть неймовірні і наше життя навіки зміниться, коли ми продовжуватимемо просуватися вперед на шляху завітів.

Я знаю, що це істинна Церква Ісуса Христа, який є нашим Спасителем і який передав ключі священства Своїм апостолам, які використовують його, щоб спрямовувати нас, особливо у ці дні випробування, і підготувати світ до Його повернення.

Я знаю, що Джозеф Сміт був пророком Відновлення і що Президент Нельсон є нашим живим пророком сьогодні. Я запрошую всіх нас вивчати життя цих великих носіїв священства та намагатися удосконалювати себе щоденно, щоб ми могли бути готовими зустрітися з нашим Творцем. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Звернення Першого Президентства, *Мій обов'язок перед Богом* (буклет, 2010), с. 5.
2. Тема кворуму Ааронового священства у *General Handbook: Serving in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints (Загальному довіднику: Служіння в Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів),* 10.1.2, ChurchofJesusChrist.org.

Джин Б. Бінгем
Генеральний президент Товариства допомоги

Об'єднані у виконанні Божої роботи

Найефективніший спосіб реалізувати наш божественний потенціал—це трудитися разом, будучи благословенними силою й повноваженнями священства.

Дорогі, чудові мої брати і сестри, як радісно бути з вами. Де б ви нас не слухали зараз, я обнімаю моїх сестер і сердечно тисну руку моїм братам. Ми об'єднані в роботі Господа.

Коли ми думаємо про Адама і Єву, нам часто спершу приходить думка про їхнє ідилічне життя в Еденському саду. Я уявляю собі, що погода завжди була чудовою—не надто спекотно і не надто холодно—і що багато смачних фруктів та овочів росли досяжними для них, тож вони могли їсти будь-коли, як захочуть. Оскільки цей світ був для них новим, їм довелося багато чого відкривати для себе, тому кожний день, коли вони знайомилися з життям тварин та досліджували своє прекрасне довкілля, був цікавим. Їм також було дано заповіді для виконання і різні способи дотримання тих настанов, які викликали спочатку певну тривогу й розгубленість[1]. Але оскільки вони прийняли рішення, які назавжди змінили їхнє життя, вони вчилися трудитися разом і ставати об'єднаними у досягненні цілей, які Бог поставив перед ними—і перед всіма Своїми дітьми.

А тепер уявіть собі цю саму пару у смертному житті. Вони повинні були працювати, щоб мати їжу, деякі тварини розглядали *їх самих* як їжу, і були великі труднощі, подолати які можна було тільки, якщо вони радилися й молилися разом. Я уявляю собі, що принаймні кілька разів вони розходилися у поглядах на те, як подолати ті труднощі. Однак внаслідок Падіння вони дізналися, що дуже важливо діяти в єдності й любові. Завдяки настановам, отримуваним з божественних джерел, їх було навчено плану спасіння та принципам євангелії Ісуса Христа, які роблять цей план здійснюваним. Оскільки вони зрозуміли, що земна мета і вічна ціль у них одні й ті самі, вони знаходили задоволення й досягали успіху, навчаючись трудитися разом у любові й праведності.

Коли в Адама і Єви народилися діти, вони навчали свою сім'ю того, про що дізналися від небесних посланців. Вони зосереджувалися на тому, щоб допомагати своїм дітям також зрозуміти і сприйняти ті принципи, дотримання яких зробило б їх щасливими в цьому житті, а також підготувало б їх, щоб вони, збільшивши свої можливості і краще слухаючи Бога, могли повернутися до своїх небесних батьків. У цьому процесі Адам і Єва вчилися цінувати різні сильні сторони одне одного й підтримувати одне одного у своїй вічно важливій роботі[2].

Приходили й проходили століття, а потім тисячоліття, і ясне уявлення про натхненні і взаємозалежні внески чоловіків і жінок почали затьмарюватися неправдивою інформацією та непорозуміннями. У період між тим дивовижним початком в Еденському саду і теперішнім часом супротивнику в його намаганнях підкорити наші душі цілковито вдалося досягнути своєї мети—розділити чоловіків і жінок. Люцифер знає: якщо йому вдасться порушити єдність, яку відчувають чоловіки і жінки, якщо йому вдасться спантеличити нас стосовно нашої божественної цінності і завітних обов'язків, то він успішно зруйнує сім'ї, які є необхідними елементами вічності.

Сатана підбиває до порівняння як засобу викликати почуття вищості або нижчості, приховуючи ту вічну істину, що природні відмінності чоловіків і жінок дані їм Богом і є однаково цінними. Він спробував принизити внески жінок і в сім'ї, і в громадянському суспільстві, тим самим применшуючи їхній вплив, який надихає на добро. Його мета—викликати сильне протистояння, а не шанування унікальних внесків чоловіків і жінок, що доповнюють один одного і сприяють єдності.

Тож з роками і по всьому світу повне розуміння божественно взаємозалежних і все ж різних внесків та обов'язків жінок і чоловіків значною мірою зникло. У багатьох суспільствах жінки стали підвладними чоловікам, а не їхніми рівноправними партнерами, їхня діяльність стала обмежена вузькою сферою. У ті темні часи духовний розвиток був ледь помітним; дійсно, мало духовного світла могло проникнути в розум і серце, загрузлі в традиціях домінування.

А потім світло відновленої євангелії засяяло "яскравіш[е] за сонце"[3], коли Бог Батько та Його Син, Ісус Христос, явилися юнаку Джозефу Сміту на початку весни 1820 року у Священному гаю, що в північній частині штату Нью-Йорк. З тієї події почався сучасний потік одкровень з небес. Одним з першим елементів первинної Христової Церкви, який мав бути відновлений, було повноваження священства Бога. Коли Відновлення продовжувало розгортатися, чоловіки і жінки почали по-новому усвідомлювати важливість і потенціал їхньої праці як партнерів, уповноважених і скеровуваних Богом у цій священній роботі.

У 1842 році, коли жінки недавно відновленої Церкви захотіли організувати офіційну групу, щоб допомагати в цій роботі, Президент Джозеф Сміт відчув натхнення організувати їх "під керівництвом священства за моделлю священства"[4]. Він сказав: "Тепер я повертаю ключ для вас в ім'я Бога …—це початок кращих днів"[5]. І оскільки ключ було повернуто, то для жінок по всьому світу поступово ставало все більше й більше освітніх, політичних та економічних можливостей[6].

Ця нова організація для жінок в Церкві, названа Товариством допомоги, не була схожою на тогочасні жіночі спільноти, оскільки була організована пророком, який діяв з повноваженням священства, щоб дати жінкам повноваження, священні обов'язки та офіційні посади у структурі Церкви, а не поза нею[7].

Від днів пророка Джозефа Сміта і до наших днів триваюче відновлення всього пролило світло на необхідність мати повноваження й силу священства, щоб допомагати і чоловікам, і жінкам виконувати їхні божественно призначені обов'язки. Недавно нас навчали, що жінки, яких було рукопокладено під керівництвом того, хто має ключі священства, діють з *повноваженням священства* у своїх покликаннях[8].

У жовтні 2019 року Президент Рассел М. Нельсон навчав, що жінки, які отримали ендаумент у храмі, мають *силу священства* у своєму житті і у своїх домівках, якщо вони дотримуються священних завітів, укладених з Богом[9]. Він пояснив, що "небеса відкриті *жінкам*, які отримали в дар силу священства Бога, що з'являється завдяки їхнім завітам священства, тією ж мірою, що і чоловікам, які є носіями священства". І він закликав кожну сестру "вільно користуватися силою Спасителя у допомозі [їхній] сім'ї та іншим людям, яких [вони] люб[лять]"[10].

Що це означає для нас з вами? Як розуміння того, що таке повноваження і сила священства, змінює наше життя? Один з ключів до цього—зрозуміти, що коли жінки і чоловіки трудяться разом, ми досягаємо більшого, ніж коли працюємо окремо[11]. Наші ролі скоріше є доповнюючими, ніж конкуруючими. Хоч жінок і не висвячують у чин священства, вони, як зазначено вище, благословенні мати силу священства, коли дотримуються своїх завітів, і вони діють з повноваженням священства, коли їх рукопокладено служити в якомусь покликанні.

Одного чудового серпневого дня я мала привілей сидіти з

Сіракузи, шт. Юта, США

Президентом Расселом М. Нельсоном в реконструйованому будинку Джозефа та Емми Сміт, що в Гармоні, штат Пенсільванія, неподалік місця, де було відновлено Ааронове священство в ці останні дні. Під час нашої розмови Президент Нельсон говорив про важливу роль, яку жінки відігравали у Відновленні.

Президент Нельсон: "Один з найважливіших аспектів, про який мені згадалося, коли я прийшов на це місце, де відбулося Відновлення священства,—це важлива роль, яку жінки відігравали у Відновленні.

Коли Джозеф тільки почав перекладати Книгу Мормона, хто був писарем?Так, він писав трохи, але не багато. Взялася Емма.

І тоді я думаю про Джозефа, який пішов помолитися в лісок неподалік їхнього дому у Пальмірі, штат Нью-Йорк. Куди він пішов? Він пішов у Священний гай. Чому він туди пішов? Тому що туди приходила мати, коли хотіла помолитися.

Це лише тільки дві жінки, які відіграли ключову роль у Відновленні священства і у Відновленні Церкви. Не сумнівайтеся, ми б могли сказати, що наші дружини так само важливі сьогодні, як тоді були ті. Звичайно ж, вони важливі".

Як і Емма, Люсі та Джозеф, ми найбільш ефективно діємо, коли з готовністю навчаємося одне від одного та єдині в нашій меті стати учнями Ісуса Христа й допомагати іншим на цьому шляху.

Ми навчені, що "священство благословляє життя Божих дітей у безліч способів. … У [церковних] покликаннях, храмових обрядах, сімейних стосунках і тихому, індивідуальному служінні жінки і чоловіки—святі останніх днів—йдуть вперед з силою і повноваженням священства. Ця взаємозалежність чоловіків і жінок у виконанні Божої роботи Його силою є центральною в євангелії Ісуса Христа, відновленій через пророка Джозефа Сміта"[12].

Єдність вкрай необхідна для божественної роботи, яку ми маємо привілей і покликані виконувати, але вона не з'являється сама по собі. Необхідні старання й час, аби по-справжньому радитися разом—вислухати одне одного, зрозуміти позиції одне одного й поділитися досвідом,—але завдяки цьому процесу приймаються більш натхненні рішення. У виконанні домашніх чи наших церковних обов'язків найефективніший спосіб реалізувати наш божественний потенціал—це трудитися разом, будучи благословенними силою й повноваженнями Його священства в наших різних, але доповнюючих одна одну ролях.

На що схоже те партнерство в житті завітних жінок сьогодні? Дозвольте мені навести приклад.

В Елісон і Джона було унікальне партнерство. На велосипеді-тандемі вони брали участь у перегонах на коротку й довгу дистанції. Щоб успішно змагатися на такому велосипеді, обоє велосипедисти повинні бути у злагоді. Вони мають нахилятися в одному напрямку в один і той же час. Один не може домінувати над іншим, але вони повинні ясно спілкуватися і кожен повинен виконувати свою частину. Пілот, той, хто спереду, контролює, коли слід гальмувати і коли ставати. Стокеру, тому, хто позаду, потрібно звертати увагу на те, що відбувається, і бути готовим надати додаткову допомогу, якщо вони трохи відстають, або трохи розслабитися, якщо вони надто наблизилися до інших велосипедистів. Вони повинні підтримувати одне одного, рухатися вперед і досягнути своєї мети.

Елісон пояснила: "Спершу якийсь час той, хто на місці пілота, казав: "Стаємо", коли нам потрібно було стати, і "Гальмуємо", коли нам потрібно було перестати крутити педалі. А з часом той, хто був стокером, навчився відчувати, коли пілот збирався ставати чи гальмувати, і слова вже були зайвими. Ми навчилися відчувати одне одного і могли сказати, коли комусь було важко, і [тоді] інший старався надолужити

Прово, шт. Юта, США

упущене. Насправді головне—це довіра й робота разом”[13].

Джон і Елісон були об’єднаними не лише тоді, коли крутили педалі свого велосипеда, вони були об’єднаними також і в шлюбі. Кожний бажав щастя іншому більше, ніж собі; вони бачили хороше одне в одному і працювали, щоб позбутися чогось не дуже хорошого в собі. Вони по черзі вели і по черзі віддавали більше сил, коли комусь з них було важко. Кожний цінував внесок іншого і знаходив кращі відповіді на їхні проблеми, коли вони об’єднували свої таланти й сили. Вони справді зв’язані одне з одним любов’ю, подібною до Христової.

У цей час, коли навколо нас звучить послання “я на першому місці”, надзвичайно важливо більше відповідати божественному зразку, як трудитися разом в єдності. Жінки мають особливі божественні дари [14], і їм дано унікальні обов’язки, але вони не більш—і не менш—важливі, ніж дари й обов’язки чоловіків. *Усі* вони призначені й потрібні, щоб здійснити божественний план Небесного Батька, аби дати кожному з Його дітей найкращу можливість реалізувати свій божественний потенціал.

Сьогодні “нам потрібні жінки, які мають сміливість і бачення нашої Матері Єви”[15], щоб об’єднатися зі своїми братами у приведенні душ до Христа[16]. Чоловікам потрібно стати справжніми партнерами, а не вважати, що лише вони самі є відповідальними, або не діяти як “удавані” партнери, тоді як жінкам доводиться виконувати багато роботи. Жінкам потрібно з бажанням “зробити крок вперед [та] зай[няти] своє законне і необхідне місце”[17] як партнерам, а не вважати, що їм потрібно все робити самим або чекати, аби їм сказали, що робити[18].

Дивитися на жінок як на дуже важливих учасників—це не просто створювати “рівність”, а розуміти доктринальну істину. Замість того, щоб створювати програму для цього, ми можемо активно працювати, аби цінувати жінок, як їх цінує Бог: як необхідних партнерів в роботі зі спасіння і піднесення.

Чи ми готові? Чи будемо ми намагатися подолати культурні упередження і чи сприймемо божественні зразки й усталений порядок, основані на фундаментальній доктрині? Президент Рассел М. Нельсон запрошує нас “йти пліч-о-пліч в цій священній роботі … [, щоб] допомогти приготувати світ до Другого пришестя Господа”[19]. Роблячи це, ми навчимося цінувати індивідуальний внесок кожного і збільшимо ефективність, з якою виконуємо свої божественні ролі. Ми відчуватимемо більшу радість, ніж будь-коли раніше.

Давайте всі вирішимо стати об’єднаними в натхненний Господом спосіб, щоб допомогти Його роботі рухатися вперед. В ім’я нашого улюбленого Спасителя, Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Буття 3:1–18; Мойсей 4:1–19.
2. Див. Мойсей 5:1–12. У цих віршах сказано про справжнє партнерство Адама і Єви: вони разом мали дітей (вірш 2); вони разом працювали, забезпечуючи себе та свою сім’ю (вірш 1); вони молилися разом (вірш 4); вони разом виконували заповіді Бога і приносили жертви (вірше 5); вони разом вчилися (вірші 4, 6–11) і навчали євангелії Ісуса Христа своїх дітей (вірш 12).
3. Джозеф Сміт—Історія 1:16.
4. Joseph Smith, in Sarah M. Kimball, “Auto-Biography”, *Woman’s Exponent,* Sept. 1, 1883, 51; див. також *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* (2007), 451.
5. Joseph Smith, in “Nauvoo Relief Society Minute Book”, 40, josephsmithpapers.org.
6. Див. George Albert Smith, “Address to the Members of the Relief Society”, *Relief Society Magazine,* Dec. 1945, 717.
7. Див. John Taylor, in Nauvoo Relief Society Minutes, Mar. 17, 1842, available at churchhistorianspress.org. За словами Елайзи Р. Сноу, Джозеф Сміт навчав, що жінки були формально організовані і в попередніх розподілах (див. Eliza R. Snow, “Female Relief Society,” *Deseret News,* Apr. 22, 1868, 81; *Дочки в Моєму Царстві* [2011], сс. 1–7).
8. Див. Даллін Х. Оукс, “Ключі і повноваження священства”, *Ліягона,* трав. 2014, с. 49–52.
9. Див. Рассел М. Нельсон, “Духовні скарби”, *Ліягона,* лист. 2019, сс. 78, 79.
10. Рассел М. Нельсон, “Духовні скарби”, с. 77.
11. “Але відновлена євангелія навчає тієї вічної істини, що чоловіки і дружини *взаємозалежні* одне від одного. Вони є рівноправними. Вони є партнерами” (Брюс С. і Марі К. Хейфен, “Подолати перепони і стати рівноправними партнерами”, *Ліягона,* серп. 2007, с. 28).
12. Gospel Topics, “Joseph Smith’s Teachings about Priesthood, Temple, and Women,” topics.ChurchofJesusChrist.org.
13. Особиста кореспонденція.
14. Див. Рассел М. Нельсон, “Благання до моїх сестер”, *Ліягона,* лист. 2015, с. 95–97.
15. Рассел М. Нельсон, “Благання до моїх сестер”, с. 97.
16. Див.*General Handbook: Serving in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints,* 1.4, ChurchofJesusChrist.org.
17. Рассел М. Нельсон, “Благання до моїх сестер”, с. 97.
18. “Мої дорогі сестри, яким би не було ваше покликання, які б не були ваші обставини, нам потрібні ваші думки, ваші ідеї і ваше натхнення. Нам потрібно, щоб ви сміливо висловлювалися на радах приходів і колів. Нам потрібно, щоб кожна заміжня сестра говорила, як “*повноцінний* і *рівноправний* партнер”, коли ви об’єднуєте зі своїм чоловіком свої зусилля в управлінні вашою сім’єю. Заміжні чи незаміжні, ви, сестри, володієте значним потенціалом та особливою інтуїцією, які ви отримали від Бога як дари. Ми, брати, не можемо точно відтворити ваш унікальний вплив. …

    Нам потрібна ваша сила!” (Рассел М. Нельсон, “Благання до моїх сестер”, с. 97).
19. Рассел М. Нельсон, “Благання до моїх сестер”, с. 97.

Генеральні авторитети та генеральні чини Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів

ПЕРШЕ ПРЕЗИДЕНТСТВО

Даллін Х. Оукс
Перший радник

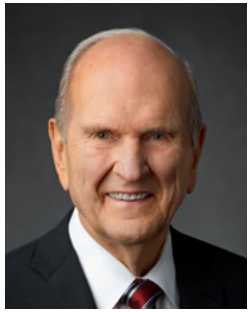
Рассел М. Нельсон
Президент

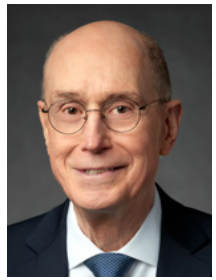
Генрі Б. Айрінг
Другий радник

КВОРУМ ДВАНАДЦЯТЬОХ АПОСТОЛІВ

М. Рассел Баллард

Джеффрі Р. Холланд

Дітер Ф. Ухтдорф

Девід А. Беднар

Квентін Л. Кук

Д. Тодд Крістофферсон

Ніл Л. Андерсен

Рональд А. Разбанд

Гарі Е. Стівенсон

Дейл Г. Ренлунд

Герріт У. Гонг

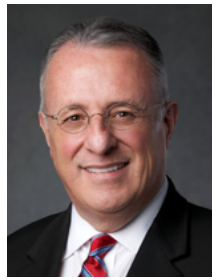
Улліссес Соарес

ПРЕЗИДЕНТСТВО СІМДЕСЯТНИКІВ

Л. Уітні Клейтон

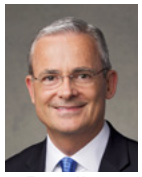
Патрик Керон

Карл Б. Кук

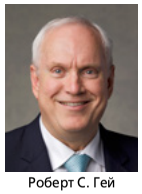
Роберт С. Гей

Теренс М. Вінсон

Хосе А. Тейшейра

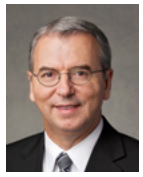
Карлос А. Годой

ГЕНЕРАЛЬНІ АВТОРИТЕТИ СІМДЕСЯТНИКИ

ВЕРХОВНИЙ ЄПИСКОПАТ

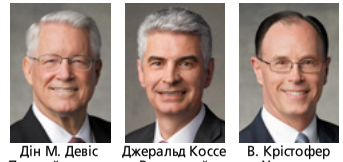

ГЕНЕРАЛЬНІ ЧИНИ

НЕДІЛЬНА ШКОЛА

ТОВАРИСТВО МОЛОДИХ ЖІНОК

ТОВАРИСТВО ДОПОМОГИ

ПОЧАТКОВЕ ТОВАРИСТВО

ТОВАРИСТВО МОЛОДИХ ЧОЛОВІКІВ

ТРАВЕНЬ 2020

Президент Генрі Б. Айрінг
Другий радник у Першому Президентстві

Він іде перед нами

Господь скеровує Відновлення Своєї євангелії і Своєї Церкви. Він досконало знає майбутнє. Він запрошує вас до роботи.

Мої улюблені брати і сестри, я вдячний за те, що можу бути з вами на цій генеральній конференції Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. У своєму запрошенні обміркувати те, як Відновлення Господом Своєї Церкви у цьому останньому розподілі благословило нас і наших рідних, Президент Рассел М. Нельсон пообіцяв, що цей досвід буде для нас не лише пам'ятним, а й незабутнім.

Мій досвід був настільки ж пам'ятним, як, я впевнений, був і ваш. Та чи буде він незабутнім залежить від кожного з нас. Для мене це важливо, оскільки досвід підготовки до цієї конференції так змінив мене, що я хочу, аби ці почуття не полишали мене. Дозвольте мені пояснити.

Моя підготовка привела мене до запису однієї події часів Відновлення. Я читав про цю подію багато разів, але завжди ставився до цього, як до розповіді про важливі збори, в яких брав участь Джозеф Сміт, пророк Відновлення. Але цього разу я побачив у цій розповіді, як Господь веде нас, Своїх учнів, у Своїй Церкві. Я побачив, що для нас, смертних людей, означає бути скеровуваними Спасителем світу, Творцем, Який знає все—минуле, теперішнє і майбутнє. Він навчає нас крок за кроком і скеровує нас, ніколи не примушуючи.

ІСУС ХРИСТОС ЯВЛЯЄТЬСЯ ПРОРОКОВІ ДЖОЗЕФУ СМІТУ Й ОЛІВЕРУ КАУДЕРІ, ХУДОЖНИК УОЛТЕР РЕЙН

Збори, які я описую, були однією з основних подій Відновлення. Ці збори відбулися в неділю, 3 квітня 1836 року, у Кертлендському храмі в штаті Огайо, через сім днів після його освячення. Джозеф Сміт описав цей величний момент в історії світу простими словами. Більша частина його розповіді записана в Ученні і Завітах 110:

"Пополудні я допомагав іншим президентам роздавати Господню вечерю членам Церкви, отримавши її від Дванадцятьох, чиїм привілеєм було прислуговувати за священним столом цього дня. Після виконання цього служіння для моїх братів, я відійшов до кафедри, завіси опустилися і я схилився, з Олівером Каудері, в урочистій та тихій молитві. Після того як ми встали, закінчивши молитву, нам обом відкрилося наступне видіння"[1].

"Завісу було знято з нашого розуму, і очі нашого розуміння було відкрито.

Ми побачили Господа, Який стояв над поручнями кафедри перед нами, а під Його ногами була плита з чистого золота кольором, наче бурштин.

Його очі були наче полум'я вогненне; волосся на Його голові було

біле, наче чистий сніг; Його обличчя сяяло яскравіше сонця, а Його голос був немов шум великої води, саме голос Єгови, Який мовив:

Я перший і останній; Я Той, Хто живе, Я Той, Кого було вбито; Я ваш заступник перед Батьком.

Ось, ваші гріхи прощено вам; ви чисті переді Мною; отже, підійміть свої голови і радійте.

Нехай серця ваших братів радіють, і нехай радіють серця всього Мого народу, який силою своєю побудував цей дім у Моє ім'я.

Бо ось, Я прийняв цей дім, і Моє ім'я буде тут; і Я являтимуся Моїм людям в милості в цьому домі.

Так, Я являтимуся Моїм слугам і говоритиму з ними Своїм власним голосом, якщо Мій народ дотримуватиметься Моїх заповідей і не осквернить цей святий дім.

Так, серця тисяч і десятків тисяч вельми радітимуть благословенням, які буде пролито, і ендаументу, яким Моїх слуг було обдаровано в цьому домі.

І слава цього дому дійде до іноземних країн; і це початок благословення, яке буде пролито на голови Мого народу. Саме так. Амінь.

Після того як це видіння закрилося, небеса знову було відкрито нам; і Мойсей явився перед нами і ввірив нам ключі збирання Ізраїля з чотирьох частин землі і виведення десяти колін з північного краю.

Після цього явився Іліяс і ввірив розподіл євангелії Авраама, кажучи, що в нас і нашому сімені всі покоління після нас буде благословлено.

А після того як це видіння закрилося, ще одне велике і славетне видіння раптом відкрилося нам, бо Ілля-пророк, який був забраний на небеса, не пізнавши смаку смерті, став перед нами і сказав:

Ось, повністю настав час, про який було сказано вустами Малахії—який свідчив, що його [Іллю] буде послано перед тим, як настане великий і жахливий день Господа,—

Щоб повернути серця батьків до дітей, а дітей до батьків, аби всю землю не було покарано прокляттям—

Отже, ключі цього розподілу ввірено у ваші руки; і через це ви можете знати, що великий і жахливий день Господа вже близько—під самими дверима"[2].

Отже, я читав цю розповідь багато разів. Святий Дух підтвердив мені, що ця розповідь є істинною. Але, коли я навчався і готувався до цієї конференції, то зміг ясніше побачити силу Господа, Який у дрібницях спрямовував Своїх учнів у Його роботі.

За сім років до того, як Мойсей ввірив Джозефу ключі збирання Ізраїля у Кертлендському храмі, "Джозеф дізнався з титульної сторінки Книги Мормона про те, що її метою було "показати залишкові дому Ізраїлевого, … що вони [можуть] знати завіти Господа, що вони не є знехтувані назавжди". У 1831 році Господь сказав Джозефу, що збирання Ізраїля почнеться в Кертленді, "і звідти [з Кертленду] ті, кому Я звелю, підуть поміж усіх народів, … бо Ізраїль буде спасенний, і Я поведу їх"[3].

Хоча для збирання Ізраїля і потрібна була місіонерська робота, Господь надихнув Своїх провідників навчити Дванадцятьох, які стали одними з наших перших місіонерів: "Пам'ятайте, ви не повинні іти до інших народів, поки не отримаєте власний ендаумент"[4].

Схоже, Кертлендський храм був важливим у покроковому плані Господа принаймні з двох причин: перша—Мойсей чекав на завершення будівництва храму, щоб відновити ключі збирання Ізраїля. І друга—Президент Джозеф Філдінг Сміт навчав, що "Господь наказав святим побудувати храм [Кертлендський храм], в якому Він міг явити ключі повноваження, і де апостоли могли отримати ендаумент та підготуватися підрізати Його виноградник востаннє"[5]. Хоча храмовий ендаумент, як він нам відомий сьогодні, не виконувався в Кертлендському храмі, на виповнення пророцтва підготовчі храмові обряди почали запроваджуватися там разом із виливом духовних проявів, які озброїли тих, кого було покликано на місії, обіцяним їм даром "сили з гори"[6], що привело до великого збирання через місіонерське служіння.

Після того, як ключі збирання Ізраїля було ввірено Джозефу, Господь надихнув Пророка послати членів Кворуму дванадцятьох на місії. Коли я вивчав це, мені стало зрозуміло, що Господь детально підготував шлях для Дванадцятьох, щоб ті вирушили на місії за кордон,

Сан-Паулу, Бразилія

де люди були підготовлені повірити їм і підтримати їх. З часом, тисячі людей було приведено через них у відновлену Церкву Господа.

Згідно з нашими записами, підраховано, що протягом двох місій Дванадцятьох на Британських островах, охристилося від 7500 до 8000 людей. Завдяки цьому було закладено фундамент місіонерської роботи в Європі. На кінець XIX століття близько 90000 людей зібралися в Америці, більшість з яких прибули з Британських островів і Скандинавії[7]. Господь надихнув Джозефа і тих вірних місіонерів, що вирушили працювати, аби зібрати врожай, який, напевно, на той час здавався непосильним для них. Але Господь, маючи досконале передбачення і досконалим чином організувавши їхню підготовку, уможливив цей результат.

Ви пам'ятаєте вочевидь просту й майже поетичну мову 110-го розділу Учення і Завітів:

"Ось, повністю настав час, про який було сказано вустами Малахії—який свідчив, що його [Іллю] буде послано перед тим, як настане великий і жахливий день Господа,—

Щоб повернути серця батьків до дітей, а дітей до батьків, аби всю землю не було покарано прокляттям—

Отже, ключі цього розподілу ввірено у ваші руки; і через це ви можете знати, що великий і жахливий день Господа вже близько—під самими дверима"[8].

Я свідчу, що Господь бачив далеке майбутнє і те, як Він вестиме нас, щоб ми допомагали Йому досягти Його цілей в останні дні.

Служачи у Верховному єпископаті багато років тому, я отримав завдання наглядати за групою дизайнерів і розробників, які створили те, що ми назвали FamilySearch. Я обачно вибрав слово "наглядати" за створенням, а не сказав, що я "скеровував" його. Багато розумних людей залишили свою роботу і прийшли, щоб створити те, чого хотів Господь.

Перше Президентство поставило ціль зменшити кількість повторюваних обрядів. Найбільше їх турбувало те, що ми не могли дізнатися, чи були вже виконані обряди за певну людину. Протягом кількох років—або того часу, який здавався роками—Перше Президентство запитувало мене: "Коли ви завершите цю роботу?"

З молитвою, старанністю та особистою жертвою дуже здібних людей завдання було виконано. Виконано крок за кроком. Першим завданням було зробити FamilySearch зручним у використанні для тих, хто не "товаришував" з комп'ютерами. Багато чого змінилося, і я знаю, буде змінюватися й надалі, бо коли б ми не розв'язали одну натхненну проблему, ми відкриваємо двері наступному одкровенню щодо удосконалення, яке є так само важливим, але ще не баченим. Навіть сьогодні FamilySearch стає тим, що потрібно Господу в якості складової Його Відновлення—і не лише для уникнення повторюваних обрядів.

Господь дозволив нам зробити вдосконалення, аби допомогти людям здобути почуття близькості і навіть любові до їхніх предків та виконати храмові обряди за них. Отже, відбувається те, про що Господь точно знав,—молоді люди стають комп'ютерними наставниками для своїх батьків і членів приходу. Усі здобули велику радість у цьому служінні.

Дух Іллі змінює серця молодих і літніх, дітей і батьків, онуків і бабусь та дідусів. Храми знову невдовзі з радістю плануватимуть служби хрищення та виконання інших священних обрядів. Бажання служити нашим предкам і єдність батьків та дітей зростають.

Господь бачив, що все це станеться. Він планував це, крок за кроком, як робив це і під час інших змін у Його Церкві. Він виховав і підготував вірних людей, які вирішують добре виконувати важкі справи. Він завжди з любов'ю і терпінням допомагав нам навчатися "рядок за рядком, приписання за приписанням, тут трохи і там трохи"[9]. Він неухильно тримається розкладу і послідовності виконання Своїх цілей, однак, Він гарантує й те, що жертва часто приносить благословення, яких ми не очікували.

Я завершу свій виступ, висловивши свою вдячність Господу—тому,

Президент Даллін Х. Оукс
Перший радник у Першому Президентстві

Мелхиседекове священство і ключі

У Церкві повноваження священства використовується під керівництвом провідника священства, який тримає ключі того священства.

Хто надихнув Президента Нельсона попросити мене принести певну жертву, щоб підготуватися до цієї конференції. Кожна година і кожна молитва під час моєї підготовки приносили благословення.

Я запрошую всіх, хто чує це послання або читає ці слова, вірити в те, що Господь скеровує Відновлення Своєї євангелії і Своєї Церкви. Він іде перед нами. Він досконало знає майбутнє. Він запрошує вас до роботи. Він приєднується до вас в ній. Він має готовий план для вашого служіння. І навіть жертвуючи чимось, ви відчуватимете радість, допомагаючи іншим піднятися, щоб бути готовими до Його пришестя.

Я свідчу вам, що Бог Батько живе. Ісус є Христом. Це—Його Церква. Він знає і любить вас. Він скеровує вас. Він підготував шлях для вас. У священне ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Учення і Завіти 110, заголовок до розділу; див. також Joseph Smith, "History, 1838–1856, volume B-1 [1 September 1834–2 November 1838]", Apr. 3, 1836, 727, josephsmithpapers.org.
2. Учення і Завіти 110:1–16.
3. Karl Ricks Anderson, *The Savior in Kirtland: Personal Accounts of Divine Manifestations* (2012), 276; Учення і Завіти 38:33.
4. Given in the apostolic charge administered by Oliver Cowdery, in "Minute Book 1", Feb. 21, 1835, 162, josephsmithpapers.org.
5. Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation,* comp. Bruce R. McConkie (1955), 2:234.
6. Учення і Завіти 38:32.
7. Див. James B. Allen, Ronald K. Esplin, and David J. Whittaker, *Men with a Mission: The Quorum of the Twelve Apostles in the British Isles, 1837–1841* (1992), 53, 302; Brandon S. Plewe, ed., *Mapping Mormonism: An Atlas of Latter-day Saint History* (2012), 104.
8. Учення і Завіти 110:14–16.
9. 2 Нефій 28:30.

Я вирішив ще поговорити на тему священства Бога,—тему, на яку вже говорили три попередніх промовця, що навчали нас, як священство благословляє життя молодих жінок, молодих чоловіків і дорослих жінок.

Священство—це божественна сила і повноваження, довірені нам, щоб ми використовували їх у роботі Бога на благо всім Його дітям. *Священство*—це не ті, кого було висвячено в чин священства, чи ті, хто використовує його повноваження. Чоловіки, які мають священство, не є самим "священством". Ми не повинні називати висвячених чоловіків *священством,* натомість належним буде називати їх *носіями* священства.

Сила священства існує як в Церкві, так і в сімейній організації. Але сила священства і повноваження священства діють в Церкві не так, як вони діють в сім'ї. Все це відбувається відповідно до принципів, установлених Господом. Мета плану Бога—вести Його дітей до вічного життя. Земні сім'ї є суттєво важливі у цьому плані. Церква існує, щоб надавати вчення, повноваження і обряди, необхідні для збереження сімейних стосунків у вічностях. Тому сімейна організація і Церква Ісуса Христа мають взаємопідтримуючий зв'язок. Благословення

Прово, шт. Юта, США

священства—наприклад, повнота євангелії, і обряди, як-от: хрищення, конфірмація і отримання дару Святого Духа, храмовий ендаумент і вічний шлюб—доступні як чоловікам, так і жінкам[1].

Священство, про яке ми говоримо тут, є священством Мелхиседековим, відновленим на початку Відновлення євангелії. Джозеф Сміт і Олівер Каудері були висвячені Петром, Яковом та Іваном, які проголосили себе "носіями ключів царства і розподілу повноти часів" (Учення і Завіти 128:20). Ці старші апостоли отримали це повноваження від Самого Спасителя. Усі інші повноваження або чини у священстві є додатками до Мелхиседекового священства (див. Учення і Завіти 107:5), бо воно "тримає право президентства та має владу і повноваження над усіма чинами в Церкві в усі віки світу" (Учення і Завіти 107:8).

У Церкві повноваження вищого священства, Мелхиседекового священства, та меншого або Ааронового священства, використовується під керівництвом провідника священства, наприклад, єпископа або президента, який тримає ключі того священства. Щоб зрозуміти, як використовується повноваження священства в Церкві, ми повинні зрозуміти принцип ключів священства.

Ключі Мелхиседекового священства царства були даровані Петром, Яковом та Іваном, але цим не завершилося відновлення ключів священства. Деякі ключі священства надійшли пізніше. Після освячення першого храму цього розподілу в Кертленді, штат Огайо, три пророка—Мойсей, Іліяс та Ілля—відновили "ключі цього розподілу", включаючи ключі, які стосуються збирання Ізраїля і роботи храмів Господа (див. Учення і Завіти 110), як дуже переконливо щойно розповів про це президент Айрінг.

Найбільш знайомий нам приклад роботи ключів—виконання обрядів священства. Обряд—це урочистий акт, який є ознакою укладання завітів і обіцяння благословень. У Церкві всі обряди виконуються з дозволу провідника священства, який тримає ключі від цього обряду.

Обряд, зазвичай, виконується людьми, яких було висвячено в чин у священстві і які діють під керівництвом того, хто має ключі священства. Наприклад, носії різних чинів Ааронового священства виконують обряд причастя, діючи під ключами і керівництвом єпископа, який тримає ключі Ааронового священства. Той самий принцип стосується обрядів священства, в яких у храмі служать жінки. Хоча жінки й не мають чину у священстві, вони виконують священні храмові обряди, будучи уповноважені президентом храму, який тримає ключі храмових обрядів.

Ще один приклад повноваження священства під керівництвом того, хто тримає ключі,—навчання

чоловіками і жінками, яких покликано навчати євангелії у класах в їхніх рідних приходах або на місії. Інші приклади стосуються тих, хто займає посади провідників у приході і використовує повноваження священства у своєму провідництві завдяки своїм покликанням, їх рукопокладено провідником священства, який тримає ключі у приході або колі і вони діють під його скеруванням. Саме так в Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів використовуються і приносять радість повноваження і сила священства[2].

Повноваження священства також використовується, а його благословення реалізуються в сім'ях святих останніх днів. Кажучи сім'ї, я маю на увазі чоловіка-носія священства і жінку, які перебувають у шлюбі, та їхніх дітей. Я також маю на увазі ті винятки з ідеальних стосунків, які спричинені смертю або розлученнями.

Той принцип, що повноваження священства можна використовувати лише під керівництвом того, хто тримає ключі від певної функції, є фундаментальним у Церкві, але він не стосується сім'ї. Наприклад, батько головує і використовує священство у своїй сім'ї владою священства, яке він має. Йому не потрібні скерування або дозвіл того, хто тримає ключі священства, щоб виконувати свої різноманітні сімейні функції. Ці функції включають в себе: надання поради членам своєї сім'ї, проведення сімейних зборів, надання благословень священства своїй дружині й дітям, або надання благословення на зцілення членам сім'ї чи іншим[3]. Церковні провідники навчають членів сім'ї, але не скеровують використання влади священства в сім'ї.

Той самий принцип стосується тієї ситуації, коли батька немає і керує в сім'ї матір. Вона головує у своєму домі і є тією особою, яка приносить силу і благословення священства у свою сім'ю завдяки своєму ендаументу і запечатуванню у храмі. Хоча її і не уповноважено давати благословення священства, які може давати лише особа, що має певний чин у священстві, вона може виконувати всі інші функції керівництва сім'єю. Чинячи так, вона використовує силу священства на користь дітям, над якими вона головує, займаючи посаду керівника в сім'ї[4].

Якщо батьки звеличуватимуть своє священство у власній сім'ї, це сприятиме виконанню місії Церкви такою ж мірою, як і виконання всього іншого, що вони можуть робити. Батьки, які мають Мелхиседекове священство, повинні використовувати свою владу "через переконання, довготерпіння, м'якість, і лагідність, і любов нелицемірну" (Учення і Завіти 121:41). Цей високий стандарт використання будь-якого повноваження священства є найважливішим в сім'ї. Носії священства також повинні виконувати заповіді, щоб мати силу священства, аби давати благословення членам своєї сім'ї. Вони мають розвивати любов у сімейних стосунках, щоб члени сім'ї хотіли звертатися до них по благословення. Батькам слід заохочувати членів сім'ї частіше отримувати благословення священства[5].

Під час цих зборів конференції, у той час, як ми шукаємо недовгого притулку від наших земних проблем, пов'язаних з руйнівною пандемією, нас навчали величним принципам вічності. Я заохочую кожного з нас спрямувати своє око на те, щоб сприйняти ці вічні істини так, аби наші тіла були "сповнен[і] світлом" (3 Нефій 13:22).

У Своїй проповіді перед великою кількістю людей, записаній в Біблії і в Книзі Мормона, Спаситель навчав, що земні тіла можуть бути сповненими світлом, або ж сповненими темрявою. Ми, звичайно ж, хочемо бути сповненими світлом, і наш Спаситель навчав нас, як ми можемо досягти цього. Ми повинні слухати послання, які стосуються вічних істин. Він використав приклад нашого ока, крізь яке ми вбираємо світло в наші тіла. Якщо наше око "єдиноспрямоване"—іншими словами, якщо ми зосереджуємося на отриманні вічного світла і розумінні,—то Він пояснив: "твоє тіло буде сповненим світлом" (Матвій 6:22; 3 Нефій 13:22). Але, якщо наше "око буде злим"—тобто, якщо ми прагнемо зла і приймаємо його в наші тіла,—то Він застерігав: "твоє тіло буде сповненим темряви" (вірш 23). Іншими словами, чим сповнені наші тіла—світлом чи темрявою,—залежить від того, як ми ставимося до вічних істин, яких нас навчають, або як ми сприймаємо їх.

Ми маємо прийняти запрошення Спасителя шукати вічні істини і просити, щоб зрозуміти їх. Він обіцяє, що наш Небесний Батько воліє навчати кожного істинам, яких він чи вона шукають (див. 3 Нефій 14:8). Якщо ми бажаємо цього і наше око єдиноспрямоване, щоб отримати їх, Спаситель обіцяє, що істини вічності "буде відчинено" нам (3 Нефій 14:7–8).

І навпаки, Сатана прагне заплутати наші думки або ввести в оману стосовно важливих питань, наприклад, функціонування священства Бога. Спаситель попереджав про таких: "Остерігайтеся лжепророків, які приходять до вас в одежі овечій, але в душі вони є хижі вовки" (3 Нефій 14:15). Він дав нам такий спосіб перевірки, щоб допомогти нам вибрати істину серед різних учень, які можуть спантеличити нас: "Ви пізнаєте їх по їхніх плодах,—навчав Він (3 Нефій 14:16). Добре дерево не може принести злий плід, також не може і зіпсоване дерево принести добрий плід" (вірш 18). Тому ми маємо дивитися на результати—"плоди"—принципів, які викладаються, та на людей, які навчають їм. Ця відповідь буде найкращою на багато заперечень, які ми чуємо проти Церкви та її вчень, політики і провідництва. Використовуйте перевірку, якій навчав Спаситель. Дивіться на плоди—результати.

Коли ми думаємо про плоди євангелії і відновленої Церкви Ісуса Христа, ми радіємо тому, як

Президент Рассел М. Нельсон
Президент Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів

Відкрити небеса для отримання допомоги

Давайте втілювати нашу віру в Господа Ісуса Христа в справи!

Церква в житті своїх сучасних членів розширилася з місцевих зібрань на гористому заході до своїх більше 16 мільйонів членів Церкви, які мешкають в різних країнах, а не лише у Сполучених Штатах. Зі зростанням Церкви ми відчули, що зросла і здатність Церкви допомагати своїм членам. Ми допомагаємо їм виконувати заповіді, виконувати обов'язки проповідувати відновлену євангелію, збирати Ізраїль і будувати храми по всьому світу.

Нас веде пророк, Президент Рассел М. Нельсон, чиї якості провідника Господь використав у досягненні розвитку, який ми відчували увесь час протягом вже більше двох років його провідництва. Зараз ми матимемо благословення почути виступ Президента Нельсона, який навчатиме нас, як нам і надалі розвиватися у цій відновленій Церкві Ісуса Христа у ці непрості часи.

Я свідчу про істинність цього і приєднуюся до вас у молитві за нашого пророка, виступ якого ми зараз почуємо, в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Даллін Х. Оукс, "Влада священства в сім'ї і в Церкві", *Ліягона,* лист. 2005, сс. 24–27.
2. Див. Рассел М. Нельсон, "Духовні скарби", *Ліягона,* лист. 2019, сс. 76–79; Даллін Х. Оукс, "Влада священства в сім'ї і в Церкві", сс. 24–27; Даллін Х. Оукс, "Ключі і повноваження священства", *Ліягона,* трав. 2014, сс. 49–52.
3. Див. Даллін Х. Оукс, "Повноваження священства", *Ліягона,* трав. 2018, сс. 65–68.
4. Див. Рассел М. Нельсон, "Духовні скарби", сс. 76–79.
5. Див. Рассел М. Нельсон, "Служіння з силою і владою від Бога", *Ліягона,* трав. 2018, сс. 68–75; Даллін Х. Оукс, "Повноваження священства", сс. 65–68.

Яка ж це була унікальна і чудова сесія! Дякую, дорогі Лауді та Ензо. Ви так добре представляли неперевершених молодих жінок і молодих чоловіків Церкви.

Мої дорогі брати і сестри, сьогодні ми чули багато виступів про Відновлення Церкви—тієї самої Церкви, яку наш Спаситель, Ісус Христос, встановив під час Свого земного служіння. Це Відновлення почалося 200 років тому у таку ж весняну пору, коли Бог Батько і Його Син, Ісус Христос, явилися юному Джозефу Сміту.

Через десять років після цього надзвичайного видіння пророка Джозефа Сміта і п'ятьох інших людей було покликано стати засновниками відновленої Церкви Господа.

Та невеличка група, яка зібралася 6 квітня 1830 року, стала всесвітньою організацією, яка налічує понад 16 мільйонів членів Церкви. Широко відомі ті добрі справи, які виконуються Церквою по всьому світу, щоб полегшити страждання людей і допомогти людству. Але її головна мета полягає в тому, щоб допомагати чоловікам, жінкам і дітям слідувати за Господом Ісусом Христом, виконувати Його заповіді і бути гідними отримати найвеличніше з усіх благословень—вічне життя з Богом і їхніми близькими[1].

Відзначаючи подію, яка відбулася у 1820 році, важливо пам'ятати, що хоча ми й шануємо Джозефа Сміта як пророка Бога, це не церква Джозефа Сміта і не церква Мормона. Це—Церква Ісуса Христа. Він постановив, як саме ця Церква має називатися: "Бо так буде Мою Церкву названо в останні дні, а саме: Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів"[2].

Я раніше вже говорив про необхідну зміну стосовно того, як ми називаємо Церкву[3]. З того часу багато чого змінилося, щоб досягти цього. Я дуже вдячний президенту М. Расселу Баллард і усьому Кворуму Дванадцятьох Апостолів, які стільки усього зробили, щоб очолити ці зусилля, а також тим, хто залучений до іншої ініціативи, про яку я оголошу цього вечора.

Церковні провідники і відділи, пов'язані з ними організації і мільйони членів Церкви—та інші—тепер використовують правильну назву Церкви. Офіційний стилістичний путівник Церкви було відкориговано. Офіційний

вебсайт Церкви тепер називається ChurchofJesusChrist.org. Адреси електронної пошти, назви вебсайтів і канали в соціальних медіа були оновлені. Наш улюблений хор тепер називається Хором скинії на Храмовій площі.

Ми доклали надзвичайних зусиль, бо, коли ми усуваємо ім'я Господа з назви *Його* Церкви, то ненавмисне усуваємо *Його* як ключову фігуру нашого поклоніння і нашого життя. Коли ми беремо на себе ім'я Спасителя під час хрищення, то зобов'язуємося свідчити—своїми словами, думками і вчинками,—що Ісус є Христос[4].

Раніше я вам обіцяв, що якщо ми "буде[мо] якнайкраще старатися, щоб відновити правильну назву Господньої Церкви", то Він "буде посилати Свою силу і проливати Свої благословення на голови святих останніх днів так рясно, як ми ще ніколи не бачили"[5]. Я повторюю це обіцяння сьогодні.

Щоб допомогти нам пам'ятати Його і визначати Церкву Ісуса Христа Святих Останніх Днів як *Господню Церкву*, ми із задоволенням представляємо символ, який буде означати, що Ісус Христос займає центральне місце у Своїй Церкві.

Цей символ включає назву Церкви, яка міститься на наріжному камені. Ісус Христос є наріжним каменем[6].

У центрі символу зображено мармурову статую Торвальдсена *Крістус* Тут зображено воскреслого, *живого* Господа, який простягає руки, щоб обійняти усіх, хто прийде до Нього.

Символічним є те, що Ісус Христос стоїть під аркою. Арка нагадує нам про воскреслого Спасителя, Який виходить з гробниці на третій день після Свого розп'яття.

Цей символ має бути знайомий багатьом, адже ми вже давно асоціюємо відновлену євангелію з *живим*, воскреслим Христом.

Цей символ відтепер буде використовуватися як візуальний ідентифікатор для офіційної літератури, новин і подій Церкви[7]. Це нагадуватиме усім про те, що це—Церква Спасителя, і все, що ми робимо, як члени Його Церкви, зосереджується на Ісусі Христі і Його євангелії.

Мої дорогі брати і сестри, завтра Вербна неділя, про яку так чудово нас навчав старійшина Гонг. Це початок особливого тижня, який закінчується Великоднем. Будучи послідовниками Ісуса Христа, які живуть у часи, коли через пандемію COVID-19 весь світ знаходиться у сум'ятті, давайте не просто говорити про Христа, або проповідувати Христа, або використовувати цей символ, на якому зображено Христа.

Давайте втілювати нашу віру в Господа Ісуса Христа в справи!

Як ви вже знаєте, члени Церкви виділяють на піст один день кожного місяця.

Вчення про піст є стародавнім. Дійові особи з Біблії практикували його з найперших днів. Мойсей, Давид, Езра, Неемія, Естер, Ісая, Даниїл, Йоїл і багато інших постилися і проповідували про піст[8]. Через писання Ісаї Господь сказав: "Чи ж ось це *не* той піст, що Я вибрав його: розв'язати кайдани безбожности, пута ярма розв'язати й пустити на волю утиснених, і всяке ярмо розірвати?"[9]

Апостол Павло закликав святих у Коринті "бути в пості та молитві"[10]. Сам Спаситель проголосив,

що дещо "не виходить інакше, як *тільки* молитвою й постом"[11].

Недавно у відео в соціальних медіа я сказав, що "як лікар і як хірург, я із глибокою повагою ставлюся до медичних працівників, вчених і усіх, хто цілодобово працює над зупиненням поширення вірусу COVID-19"[12].

Зараз, як Президент Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів і апостол Ісуса Христа я проголошую: я *знаю*, що Бог "має всю силу, всю мудрість, і все розуміння; Він розуміє все, і Він милостива Істота, навіть до спасіння, для тих, хто покається і повірить в Його ім'я"[13].

Тому, у часи тяжкого лиха, наприклад, коли хвороба досягає пандемічних масштабів, найприроднiше, що ми можемо зробити—це волати до нашого Небесного Батька і Його Сина—Великого Лікаря—проявити Їхню дивовижну силу і благословити людей на землі.

У моєму відеопосланні я запросив усіх об'єднатися разом у пості у неділю, 29 березня 2020 року. Багато хто з вас, можливо, бачив це відео і приєднався до посту. Дехто, можливо, не постився. Однак нам все ще потрібна допомога з небес.

Лондон, Англія

Тому сьогодні ввечері, мої дорогі брати і сестри, у дусі синів Мосії, які віддавалися молитві і посту[14], і як частину нашої квітневої генеральної конференції 2020 року, я прошу про ще один всесвітній піст. Усі, кому дозволяє здоров'я,—давайте будемо поститися, молитися і об'єднаємо нашу віру знову. Давайте з молитвою благати про полегшення від цієї всесвітньої пандемії.

Я запрошую *усіх*, включаючи людей інших віросповідань, поститися і молитися у Страсну п'ятницю, 10 квітня, про те, щоб теперішню пандемію можна було взяти під контроль, життя людей, які надають допомогу, були захищені, економіка зміцнилася, а життя нормалізувалося.

Як ми постимося? Зазвичай, це два прийоми їжі або протягом 24 годин. Але ви вирішуєте, що саме ви вважатимете жертвою для себе, пам'ятаючи про вищу жертву, яку Спаситель зробив для вас. Давайте об'єднаємося і будемо благати про зцілення по всьому світу.

Страсна п'ятниця буде *досконалим* днем для того, щоб Небесний Батько і Його Син почули *нас*!

Дорогі брати і сестри, я висловлюю мою глибоку любов до вас, а також свідчу про божественність роботи, до якої ми залучені. Це *дійсно* Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Він очолює її і скеровує усе, що ми робимо. Я знаю, що Він відповість на благання Свого народу. Я свідчу про це у священне ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Учення і Завіти 14:7.
2. Учення і Завіти 115:4.
3. Див. Рассел М. Нельсон, "Правильна назва Церкви", *Ліягона,* лист. 2018, сс. 87–89.
4. Див. Рассел М. Нельсон, "Правильна назва Церкви", с. 88.
5. Рассел М. Нельсон, "Правильна назва Церкви", с. 89.
6. Див. Ефесянам 2:20.
7. Щоб поважати священну природу символу Церкви і зберегти правовий захист, офіційний символ Церкви буде використовуватися лише зі схвалення Першого Президентства і Кворуму Дванадцятьох Апостолів. Подальшу інформацію можна отримати, зв'язавшись з Офісом інтелектуальної власності Церкви за адресою cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.
8. Див. Вихід 34:28; 2 Самуїла 12:16; Езра 10:6; Неемія 1:4; Естер 4:16; Ісая 58:3; Даниїл 9:3; Йоїл 2:12.
9. Ісая 58:6; курсив додано.
10. 1 Коринтянам 7:5.
11. Матвій 17:21; курсив додано.
12. Рассел М. Нельсон, у відео "Prophet Invites All to Fast and Pray for Relief from COVID-19", Mar. 26, 2020, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
13. Алма 26:35.
14. Див. Алма 17:3.

Старійшина Рональд А. Разбанд
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Здійснення пророцтва

Є багато пророцтв, які були здійснені внаслідок Відновлення повноти євангелії Ісуса Христа.

Мої дорогі брати і сестри! Для мене честь виступати на цій історичній генеральній конференції, присвяченій річниці Першого видіння Джозефа Сміта, коли він побачив Бога Батька і Його Сина Ісуса Христа у гаю, який безсумнівно є Священним. Те видіння було дивовижним початком Відновлення євангелії і всього, що відбулося далі: від появи Книги Мормона до повернення повноваження і ключів священства, організації Господньої істинної Церкви, побудови храмів Бога, а також покликання пророків і апостолів, які скеровують роботу в ці останні дні.

За божественним задумом давні пророки Бога, під впливом Святого Духа, пророкували про Відновлення і те, що прийде в наші дні—в останній розподіл і повноту часів. Саме ця робота "запалювала серце" давніх провидців[1]. Протягом поколінь вони провіщали, мріяли, бачили у видіннях і пророкували про майбутнє Божого царства на землі, яке Ісая назвав "чудом й дивом"[2].

Є багато пророцтв, які були здійснені внаслідок Відновлення повноти євангелії Ісуса Христа, включаючи появу Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Однак сьогодні я зверну увагу лише на кілька моїх улюблених. Про них мені розповідали мої дорогі вчителі Початкового товариства і про них я дізнався на колінах моєї матері-ангела.

Даниїл, який завдяки своїй вірі в Господа Ісуса Христа і за допомогою Божих ангелів-служителів протистояв левам, був одним із тих, хто бачив у видінні наші дні. Коли Даниїл тлумачив сон вавилонського царя Навуходоносора, він пророкував про те, що Господня Церква постане в останні дні як невеличкий камінь, який "з гори відірвався … сам, не руками"[3]. "Сам, не руками" означає, що за допомогою божественного втручання Господня Церква зростатиме у величі, доки не заповнить усю землю, і "навіки не зруйнується, … [а] буде стояти [вічно]"[4].

Переконливим свідченням здійснення Даниїлових слів є те, що члени Церкви з усього світу дивляться і слухають цю конференцію сьогодні.

Відданий апостол Петро описав "[час] відновлення всього … від віку"[5]. Апостол Павло написав, що в повноту часів Бог "усе об'єднає в Христі …"[6], "де наріжним каменем є Сам Ісус Христос"[7]. Я надзвичайно сильно відчував істинність цих пророцтв, коли брав участь в освяченні Римського Італійського храму. Усі пророки і апостоли ділилися своїми свідченнями про Ісуса Христа, Викупителя світу, як це робили Петро і Павло. Брати та сестри, Церква—це живий приклад "відновлення всього", і наші члени Церкви є свідками здійснення тих давніх божественних пророцтв.

Йосип з Єгипту пророкував, що в останні дні "провидця поставить Господь Бог мій, який буде вибраним провидцем для плоду моїх стегон"[8]. "Бо він буде робити [Господнє] діло"[9]. Тим провидцем був Джозеф Сміт, пророк Відновлення.

Іван Богослов так пророкував про ангела Всемогутнього, який мав поєднати важливі складові Відновлення: "І побачив я іншого Ангола, що летів серед неба, і мав благовістити вічну Євангелію мешканцям

Норт-Солт-Лейк, шт. Юта, США

землі, і кожному людові, і племені, і язику, і народові”[10]. Тим ангелом був Мороній. Він бачив наші дні, як це записано у Книзі Мормона. Неодноразово являючись Джозефу Сміту, він підготував його до служіння, зокрема, до перекладу Книги Мормона: ще одного свідчення про Ісуса Христа.

Про наші часи провіщали й інші пророки. Малахія говорив про Іллю, який “приверне … серце батьків до синів, і серце синівське до їхніх батьків”[11]. Прихід Іллі відбувся, і як наслідок—сьогодні землю вкривають 168 храмів. Кожен храм призначений для гідних членів Церкви, які укладають священні завіти й отримують обряди благословення для себе і за своїх померлих предків. Ця священна робота, описана Малахією, є “центральною частиною Творцевого плану для вічної долі Його дітей”[12].

Ми живемо у час, про який було пророковано; ми—народ, якому ввірено приготування до Другого пришестя Ісуса Христа; нам належить зібрати Божих дітей: тих, хто почує і прийме істини, завіти й обіцяння вічної євангелії. Президент Нельсон називає це “*найбільшим* випробуванням, *найвеличнішою* справою і *найвеличнішою* роботою на землі в цей час”[13]. Про це диво я приношу своє свідчення.

За дорученням Президента Рассела М. Нельсона у лютому цього року я освятив храм у Дурбані, Південно-Африканська Республіка. Це був день, який я пам’ятатиму все своє життя. Я знаходився серед членів Церкви, які прийшли до євангелії так, як колись давно пророкував Єремія—“по одному з міста, а з роду по два”[14]. Учення Ісуса Христа об’єднує нас усіх, по всьому світу, як синів і дочок Бога, як братів і сестер в євангелії. Незалежно від того, як ми виглядаємо чи вдягаємося, ми—єдиний народ Небесного Батька, Чий план від початку полягав і полягає в тому, щоб знову об’єднати Його сім’ю через укладання і дотримання священних храмових завітів.

У 1834 році пророк Джозеф у будинку школи в Кертленді, шт. Огайо, передрік невеличкому зібранню носіїв священства: “Цього вечора ви бачите лише маленьку групу [носіїв] священства, але ця Церква заповнить Північну і Південну Америку—вона заповнить цілий світ”[15].

Останнім часом я подорожував світом, щоб зустрічатися з членами Церкви. Мої Брати з Кворуму дванадцятьох виконували подібні доручення. Однак хто може встигнути за нашим дорогим пророком, Президентом Нельсоном, чиї поїздки протягом перших двох років служіння Президентом Церкви стали для нього нагодою зустрітися зі святими у “32 країнах і місцевостях Сполучених Штатів”[16], аби свідчити про живого Христа.

Я пам’ятаю, як юнаком отримав своє місіонерське покликання. Я хотів служити в Німеччині, як мій батько, брат і чоловік сестри. Не чекаючи, коли хтось повернеться додому, я побіг до поштової скриньки і відкрив покликання. Я прочитав, що був покликаний до місії Східних штатів з центром у Нью-Йорку. Я засмутився, а тоді зайшов у дім і відкрив Писання, щоб знайти втіху. Я почав читати в Ученні і Завітах: “Слухайте і знайте, у Мене є багато людей у цьому місці, у краях навколишніх; і широкі двері буде відкрито у краях навколишніх на цій східній землі”[17]. Те пророцтво, дане пророку Джозефу Сміту у 1833 році, було для мене одкровенням. У той момент я усвідомив, що був покликаний саме в ту місію, де Господь хотів, аби я служив. Я навчав Відновленню і величі його початку, коли наш Небесний Батько звернувся до Джозефа Сміта і сказав: “Це Мій Улюблений Син, слухай Його!”[18]

Надзвичайну важливість для всієї Церкви має пророцтво Ісаї, проголошене більш як за 700 років до народження Ісуса Христа: “І станеться на кінці днів, міцно поставлена буде гора дому Господнього на шпилі гір, … і полинуть до неї всі люди”[19].

Сьогодні я уявляю мільйони наших членів Церкви і друзів, які беруть участь у цих зборах за допомогою електронних засобів зв’язку через телебачення, Інтернет або іншим чином. Ми ніби разом сидимо “на шпилі гір”[20]. Саме Бригам Янг сказав ті пророчі слова: “Ось це місце”[21]. Святі, серед яких були й мої предки-піонери, працювали над встановленням Сіону у Скелястих горах, “виконуючи волю

і бажання Того, Хто повеліває народами землі”[22].

Сьогодні я стою на священній землі, на якій побували мільйони відвідувачів. У 2002 році Солт-Лейк-Сіті приймав Зимові Олімпійські ігри. Хор Скинії співав на церемонії відкриття, і Церквою проводилися концерти й програми для гостей та відвідувачів з дуже багатьох країн. Я завжди пам’ятатиму вид храму на задньому плані під час вечірніх новин, які транслювалися по всьому світу.

Протягом років президенти Сполучених Штатів, королі, судді, прем’єр-міністри, посли та офіційні особи з багатьох країн приїздили до Солт-Лейк-Сіті і зустрічалися з нашими провідниками. Президент Нельсон приймав керівників Національної асоціації сприяння прогресу кольорового населення—організації Сполучених Штатів, яка виступає за рівні права без дискримінації за расовою ознакою. Я пам’ятаю, як стояв пліч-о-пліч з цими друзями і керівниками, коли вони разом з Президентом Нельсоном закликали до “більшої цивілізованості та расової гармонії у світі”[23].

Ще більше людей побували на Храмовій площі й зустрілися з провідниками Церкви. Наведу лише кілька прикладів з минулого року: ми приймали 68-у Конференцію Організації Об’єднаних Націй з питань громадянського суспільства—всесвітнє зібрання, і перше у своєму роді, яке відбувалося за межами Нью-Йорка. Ми зустрічалися з В’єтнамським комітетом у справах релігії та послами з Куби, Філіппін, Аргентини, Румунії, Судана, Катара і Саудівської Аравії. Також ми приймали Генерального секретаря Всесвітньої Мусульманської Ліги.

Прово, шт. Юта, США

Те, що я описую, є здійсненням пророцтва Ісаї про те, що в останні дні народи полинуть до “гори дому Господнього”[24]. Прекрасний Солт-Лейкський храм є осередком цієї величі і слави.

Людей привертає не пейзаж, хоча вид у нас дивовижний, а суть чистої релігії, яка проявляється у дусі, величі, доброті та гостинності Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів та її людей; у нашій любові, подібній до любові Бога, і нашій відданості вищій справі, яку Джозеф Сміт назвав “справою Христовою”[25].

Ми не знаємо, коли повернеться Спаситель, але ми знаємо інше. Нам слід бути готовими серцем і розумом, бути гідними прийняти Його і мати честь бути учасниками всього, про що було пророковано багато років тому.

Я свідчу, що Президент Рассел М. Нельсон є Господнім пророком на землі і поруч з ним знаходяться апостоли, покликані Богом і підтримані як пророки, провидці і одкровителі. І, мої дорогі брати і сестри, Відновлення триває.

Я завершую словами пророцтва Джозефа Сміта, про істинність яких я свідчу: “Жодна нечиста рука не може зупинити прогрес цієї роботи. Нехай вирують переслідування, нехай об’єднуються погромники, нехай збираються армії, нехай зводяться наклепи, але істина Божа просуватиметься сміливо, благородно і незалежно, доки не проникне на кожний континент, відвідає кожний край, пронесеться кожною країною і зазвучить у кожному вусі, доки цілі Бога не буде досягнуто і Великий Єгова не скаже, що роботу виконано”[26]. Тож я свідчу, що ці пророцтва Джозефа Сміта здійснюються.

Я даю обіцяння: якщо ви будете прислухатися до натхненної поради нашого дорогого пророка Президента Рассела М. Нельсона, апостолів та інших провідників Церкви, якщо ви будете зважати на слова давніх пророків, які передвіщали наші дні, вас буде наповнено

Бонні Х. Кордон
Генеральний президент Товариства молодих жінок

Щоб вони бачили

Шукайте можливостей і моліться про них, аби ваше світло сяяло, щоб інші могли бачити шлях до Ісуса Христа.

Брати і сестри, наші серця були благословенні й оновлені Духом, який ми відчували на цій конференції.

Двісті років тому на молодого чоловіка у гаю спустився стовп світла. У цьому світлі Джозеф Сміт побачив Бога Батька і Його Сина, Ісуса Христа. Світло розсіяло духовну темряву, яка вкрила землю, і вказало подальший шлях для Джозефа Сміта і для всіх нас. Завдяки світлу, що з'явилося того дня, ми можемо отримати повноту благословень, які доступні через Спокуту нашого Спасителя, Ісуса Христа.

Завдяки Відновленню Його євангелії ми можемо бути сповненими світлом нашого Спасителя. Однак це світло призначено не лише для вас і мене. Ісус Христос закликав нас: "[Н]ехай ваше світло сяє перед цим народом, щоб вони бачили ваші добрі вчинки і прославляли вашого Батька, Який на небесах"[1]. Я полюбила цю фразу—"щоб вони бачили". Це важливе запрошення від Господа бути більш спрямованими, аби допомагати іншим побачити шлях до Христа і ним прийти до Нього.

Коли мені було 10 років, моя сім'я мала за честь приймати у себе в гостях старійшину Л. Тома Перрі, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, коли він виконував доручення у моєму містечку.

У кінці дня наша сім'я сиділа разом з сім'єю Перрі у нашій вітальні, насолоджуючись смачним яблучним пирогом моєї матусі, а старійшина Перрі розповідав історії про святих по всьому світу. Я була зачарована.

Прово, шт. Юта, США

до глибини серця і душі духом і справою Відновлення. Я обіцяю, що ви будете бачити руку Бога у вашому житті, чути Його підказки і відчувати Його любов. В ім'я Ісуса Христа, з вдячністю за Відновлення Його євангелії і Його Церкви, на доказ Його незрівнянної любові, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 520.
2. Ісая 29:14.
3. Даниїл 2:45; див. також Учення і Завіти 65:2.
4. Даниїл 2:44.
5. Дії 3:21.
6. Ефесянам 1:10.
7. Ефесянам 2:20.
8. 2 Нефій 3:6.
9. 2 Нефій 3:8.
10. Об'явлення 14:6.
11. Малахія 4:6.
12. "Сім'я: Проголошення світові", *Ліягона,* трав. 2017, с. 145.
13. Рассел М. Нельсон, "Надія Ізраїля" (Всесвітній духовний вечір для молоді, 3 червня 2018 р.), HopeofIsrael. ChurchofJesusChrist.org.
14. Єремія 3:14.
15. Джозеф Сміт, узято з *Учення Президентів Церкви: Уілфорд Вудрафф* (2004), с. 26.
16. Див. Valerie Johnson, "President Nelson Became the Prophet 2 Years Ago. What Has Happened Since Then?" *Church News,* Jan. 13, 2020, thechurchnews.com.
17. Учення і Завіти 100:3.
18. Джозеф Сміт—Історія 1:17.
19. Ісая 2:2; див. також Михей 4:1–2.
20. Ісая 2:2.
21. Фраза "Ось це місце" вперше була приписана Бригаму Янгу Уілфордом Вудраффом, коли він звертався з промовою під час відзначення Дня піонерів в липні 1880 р. (див. "Pioneers' Day", *Deseret Evening News,* July 26, 1880, 2).
22. Brigham Young, Mar. 31, 1861, Historian's Office reports of speeches, 1845–1885, Church History Library, Salt Lake City.
23. Див. "First Presidency and NAACP Leaders Call for Greater Civility, Racial Harmony", May 17, 2018, newsroom. ChurchofJesusChrist.org.
24. Ісая 2:2; див. також Михей 4:1–2.
25. *Учення: Джозеф Сміт,* с. 357.
26. *Учення: Джозеф Сміт,* с. 143.

Бригам-Сіті, шт. Юта, США

Вже було доволі пізно, коли моя мати покликала мене на кухню і поставила мені просте запитання: "Бонні, ти нагодувала курей?"

Моє серце обірвалося; я не нагодувала. Не бажаючи покидати присутності апостола Господа, я запропонувала, щоб кури попостилися до ранку.

Моя мати відповіла чітким: "Ні". Відразу після цього старійшина Перрі зайшов на кухню і своїм глибоким бадьорим голосом запитав: "Я чув, комусь потрібно нагодувати курей? Можна ми з сином приєднаємось до тебе?"

О, на яку безмежну радість перетворилося тепер годування курей! Я побігла взяти наш великий жовтий ліхтар. Радісна, я повела гостей до курника, підстрибуючи на протоптаній стежці. З ліхтарем, що розгойдувався у моїй руці, ми перетнули ділянку з кукурудзою і пройшли через пшеничне поле.

Дійшовши до маленької зрошувальної канави, яка перетинала стежку, я інстинктивно перестрибнула через неї, як це робила багато разів до цього. Я не звернула уваги на зусилля старійшини Перрі встигати за мною на темній невідомій стежці. Моє танцююче світло не допомогло йому побачити канаву. Він не мав постійного освітлення, щоб бачити, тому вступив прямо у воду і голосно зітхнув. У паніці я обернулася і побачила, як мій новий друг витягнув свою мокру ногу з канави і вилив воду зі свого важкого шкіряного черевика.

У мокрому черевику, який хлюпав водою, старійшина Перрі допоміг мені нагодувати курей. Коли ми закінчили, він з любов'ю нагадав: "Бонні, мені потрібно бачити стежку. Мені потрібно, щоб світло було там, де я йду".

Я світила світлом, але не так, щоб це допомогло старійшині Перрі. Зараз, знаючи, що йому потрібно було світло від мене, щоб безпечно пройти стежкою, я зосередилася на тому, щоб ліхтар був прямо перед ним, і ми змогли без проблем повернутися додому.

Мої дорогі брати і сестри, протягом багатьох років я обмірковувала принцип, якому я навчилася від старійшини Перрі. Коли Господь запрошує, аби наше світло сяяло, то це не означає безладно помахувати нашим променем світла, роблячи світ взагалі яскравішим. Це означає фокусувати світло таким чином, щоб інші могли бачити шлях до Христа. Це збирання Ізраїля *по цей бік завіси*—допомагати іншим побачити наступний крок далі, щоб укласти священні завіти з Богом й дотримуватися їх[2].

Спаситель свідчив: "Знайте, Я є світло; Я подав приклад для вас"[3]. Розгляньмо один з Його прикладів.

Жінка біля колодязя була самарянкою, яка не знала Ісуса Христа, і в її власному оточенні її вважали ізгоєм. Ісус зустрів її і почав з нею розмовляти. Він говорив з нею про воду. Потім Він повів її до більшого світла, коли назвав Себе "жив[ою] вод[ою]"[4].

Христос, сповнений милосердям, знав про неї та її потреби. Він говорив з нею на її рівні і почав з розмови про щось спільне з нею і знайоме їй. Якби Він на цьому і завершив, це було б гарною історією. Але це не змусило б її піти у місто і проголосити: "Ходіть но, побачте … Чи Він не Христос?"[5] Поступово, у розмові, вона впізнала Ісуса Христа і, незважаючи на її минуле, стала знаряддям для світла, яке осявало шлях для інших, щоб вони бачили[6].

Тепер, подивимося на двох людей, які наслідували приклад Спасителя щодо сяючого світла. Нещодавно мого друга Кевіна посадили на вечері поруч з виконавчим директором. Його непокоїло, про що говорити протягом двох годин. Слідуючи натхненню, Кевін сказав: "Розкажіть мені про свою сім'ю. Звідки ваші предки?"

Чоловік зовсім мало знав про своїх предків, отже Кевін витяг свій телефон і сказав: "У мене є додаток, який поєднує людей з їхніми сім'ями. Подивимось, що ми можемо знайти".

Після довгої розмови новий друг Кевіна запитав: "Чому сім'я настільки важлива для вашої Церкви?"

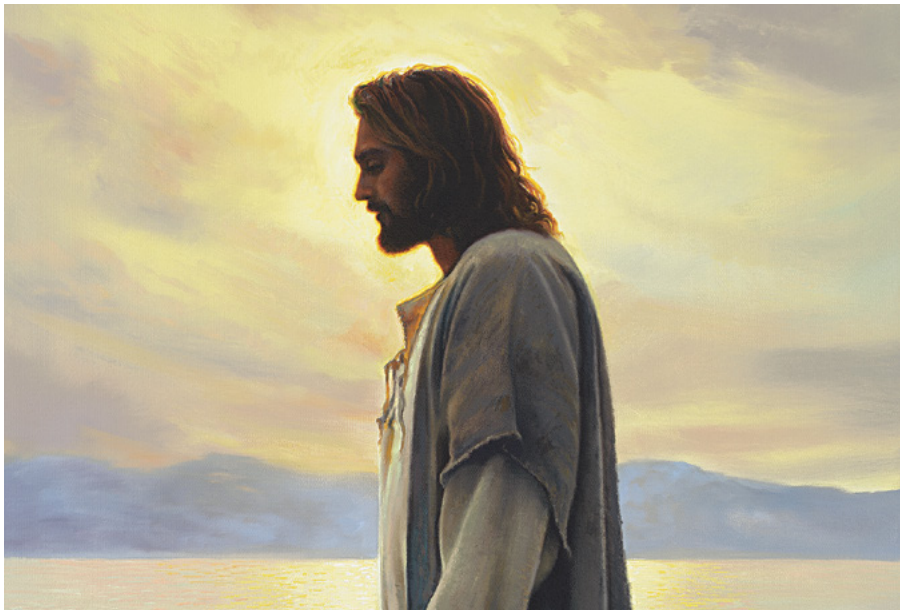

ХОДИ ЗІ МНОЮ, ХУДОЖНИК ГРЕГ ОЛСЕН

Кевін відповів просто: “Ми віримо, що продовжимо жити після того, як помремо. Якщо ми знайдемо наших предків і віднесемо їхні імена у священне місце, яке називається храмом, ми зможемо виконати шлюбні обряди, що дозволить нашим сім’ям бути разом навіть після смерті”[7].

Кевін розпочав з чогось спільного зі своїм новим другом. Потім він знайшов спосіб свідчити про світло і любов Спасителя.

Друга історія—про Еллу, баскетболістку університету. Вона стала прикладом, коли отримала своє покликання на місію під час того, як була далеко, на навчанні. Вона вирішила відкрити своє покликання перед всією своєю командою. Вони майже нічого не знали про Церкву Ісуса Христа і не розуміли бажання Елли служити. Вона часто молилася, щоб знати, як пояснити про її покликання на місію таким чином, щоб члени її команди, можливо, відчули Духа. Яка ж її відповідь?

“Я зробила презентацію у PowerPoint,—сказала Елла,—бо у мене це так добре виходить”. Вона розказала їм про потенційну можливість служити в одній з більш ніж 400 місій і вірогідність вивчення нової мови. Вона згадала про тисячі місіонерів, які вже служать. Елла завершила презентацію зображенням Спасителя і цим коротким свідченням: “Баскетбол—це одна з найважливіших справ у моєму житті. Я перетнула всю країну і покинула свою сім’ю, щоб грати у цій команді з цим тренером. Лише дві інші речі важливіші для мене, ніж баскетбол—моя віра і моя сім’я”[8].

Тепер, якщо ви зараз думаєте так: “Це чудові приклади на 1000 ватт, але я лише лампочка на 20 ватт”, пам’ятайте, що Спаситель свідчив: “Я є світоч, який ви будете піднімати”[9]. Він нагадує нам, що Він дасть світло, якщо ми просто вкажемо іншим дорогу до Нього.

У вас й у мене є достатньо світла, щоб ділитися ним *прямо зараз.* Ми можемо освітити наступний крок, щоб допомогти комусь підійти ближче до Ісуса Христа, а потім наступний крок і наступний.

Запитайте себе: “Кому необхідне моє світло, щоб знайти потрібний їм шлях, який вони не можуть побачити?”

Мої любі друзі, чому так важливо світити нашим світлом? Господь сказав нам, що “ще багато є на землі … кого утримують від істини, бо вони не знають, де знайти її”[10]. Ми можемо допомагати. Ми можемо цілеспрямовано світити своїм світлом, щоб інші могли бачити. Ми можемо запрошувати[11]. Ми можемо йти разом з тими, хто крокує до Спасителя, не важливо, наскільки вони кульгають. Ми можемо збирати Ізраїль.

Я свідчу, що Господь звеличить кожне маленьке зусилля. Святий Дух підкаже нам, щоб ми знали, що казати і робити. Такі дії вимагатимуть від нас вийти з нашої зони комфорту, але ми можемо бути впевненими, що Господь допоможе сяяти нашому світлу.

Я така вдячна за світло Спасителя, яке продовжує спрямовувати цю Церкву через одкровення.

Я запрошую всіх нас наслідувати приклад Ісуса Христа і з милосердям піклуватися про тих, хто навколо нас. Шукайте можливостей і моліться про них, аби ваше світло сяяло, щоб інші могли бачити шлях до Ісуса Христа. Його обіцяння величне: “Хто йде вслід за Мною, не буде ходити у темряві той, але матиме світло життя”[12]. Я свідчу, що наш Спаситель, Ісус Христос, є дорогою, правдою, життям, світлом і любов’ю для світу. В ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. 3 Нефій 12:16.
2. Див. Рассел М. Нельсон, “Надія Ізраїля” (всесвітній духовний вечір для молоді, 3 червня 2018 р.), HopeofIsrael.churchofJesusChrist.org.
3. 3 Нефій 18:16.
4. Див. Іван 4:9–30.
5. Іван 4:29.
6. Див. Роберт і Мері Ланд, “Повага Спасителя до жінок”, *Ліягона,* бер. 2015, сс. 32–36.
7. Особисте листування.
8. Особисте листування.
9. 3 Нефій 18:24.
10. Учення і Завіти 123:12.
11. Див. Дітер Ф. Ухтдорф, “Місіонерська робота: діліться тим, що в серці”, *Ліягона,* трав. 2019, сс. 15–18.
12. Іван 8:12.

Старійшина Джеффрі Р. Холланд
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Справжня яскравість надії

Оскільки через Відновлення було підтверджено ту фундаментальну істину, що Бог працює в цьому світі, тож ми можемо мати надію, ми повинні мати надію, навіть коли стикаємося з чимось непереборним.

Минулого жовтня Президент Рассел М. Нельсон запросив нас подивитися *вперед*—на цю квітневу конференцію 2020 року, озирнувшись кожний по-своєму *назад*, щоб побачити велич Божої руки у відновленні євангелії Ісуса Христа. Ми із сестрою Холланд прийняли це запрошення пророка серйозно. Ми уявили собі, що живемо на початку 1800-х років, спостерігаючи за тогочасними релігійними віруваннями.

Прово, шт. Юта, США

У тій уявній обстановці ми запитали себе: "Чого тут не вистачає? Що ми хотіли б мати? Що, як ми *надіємося*, Бог дасть у відповідь на наше палке релігійне бажання?"

Перш за все, ми зрозуміли, що два століття тому ми б дуже надіялися на відновлення більш правильного уявлення про Бога, ніж те, яке того часу мала більшість людей, коли Він часто здавався схованим за століттями триваючих теологічних помилок і непорозумінь. Сказавши словами Вільяма Ейлері Чаннінга, видатного тогочасного релігійного діяча, ми б шукали "батьківського характеру Бога", що, як вважав Чаннінг, є "першою великою доктриною християнства"[1]. За цією доктриною Божество усвідомлювалося як турботливий Небесний Батько, а не як суворий суддя, який строго виконує правосуддя, або як відсутній господар, який одного разу був залучений у земні справи, а тепер зайнятий чимось десь в іншому місці у Всесвіті.

Так, нашими надіями у 1820 році було б знайти Бога, Який говорить і направляє так само відкрито тепер, як Він це робив у минулому, справжнього Батька—у самому повному розумінні цього слова. Він точно *не* був би холодним і владним правителем, Який наперед визначив небагатьох для спасіння, а потім решту людської сім'ї піддав прокляттю. Ні, Він був би Тим, Чия кожна дія, за божественним проголошенням, була б "на благо світові; бо Він … любить світ"[2] і кожного жителя в ньому. Саме любов була б для Нього остаточною причиною, щоб послати Ісуса Христа, Свого Єдинонародженого Сина, на землю[3].

Якби ми жили на початку XIX-го століття, то, говорячи про Ісуса, ми б з великою тривогою усвідомили, що у християнському світі значною мірою почали піддавати сумнівам реальність життя і Воскресіння Спасителя. Тому ми надіялися б на доказ, який би прийшов для всього світу, аби підтвердити біблійне свідчення того, що Ісус *є* Христос, у буквальному розумінні Син Бога, Альфа і Омега і єдиний Спаситель, Якого світ колись пізнає. Серед наших найдорожчих надій була б і та, що явлено буде ще один доказ-Писання, щось, що зможе стати ще одним свідченням про Ісуса Христа, збільшуючи і розширюючи наше знання про Його дивовижне народження, чудове священнослужіння, спокутну жертву і славетне

ПЕРШЕ ВИДІННЯ, ХУДОЖНИК ТОМ ХОЛДМЕН, У ХРАМІ В ПАЛЬМІРІ, ШТ. НЬЮ-ЙОРК

Воскресіння. Дійсно, такий документ був би праведністю, посланою з небес, і істиною, посланою з землі[4].

Дивлячись на тогочасний християнський світ, ми б надіялися знайти когось, уповноваженого Богом мати повноваження істинного священства, хто міг би охристити нас, дарувати дар святого Духа і виконати всі обряди євангелії, необхідні для піднесення. У 1820-му році ми б надіялися побачити здійснення красномовних обіцянь Ісаї, Михея та інших давніх пророків стосовно повернення величного дому Господа[5]. Ми були б у захваті від того, що побачимо славу знову встановлених святих храмів, де були б Дух, обряди, влада і повноваження навчати вічних істин, зцілювати особисті рани і об'єднувати сім'ї навічно. Я б роздивлявся скрізь і повсюди, щоб знайти когось, хто уповноважений сказати мені і моїй коханій Патрісії, що наш шлюб в такій обстановці буде запечатано на час і на вічність, і щоб нам ніколи не почути і щоб нам ніколи не нав'язували це переслідуюче прокляття—"допоки смерть не розлучить вас". Я знаю, що "[б]агато осель у домі [наш]ого Отця"[6], але, говорячи про себе, скажу, що якби я був тим щасливцем, який успадкував би одну з них, вона не могла б бути для мене нічим іншим, як просто розваленою хатиною, якщо Пат і наші діти не будуть зі мною, щоб нам разом мати те успадкування. І для наших предків, дехто з яких жив і помер у давнину, так і не почувши ім'я Ісуса Христа, ми мали б надію на те, що найбільш правильні і найбільш милосердні біблійні концепції будуть відновлені—практикування того, що живі виконують спасительні обряди за своїх померлих родичів[7]. Я не можу уявити собі, яке інше практикування виявляло б з більшою величчю турботу люблячого Бога про кожного з Його земних дітей, незалежно від того, коли вони жили чи де померли.

Що ж, список наших надій 1820-го року можна було б продовжувати й далі, але, можливо, найважливішим посланням Відновлення є те, що такі надії *не* будуть марними. Починаючи з подій у Священному гаю і триваючи до цього дня, ці бажання почали втілюватися в реальність і, як навчали апостол Павло та інші, стали для душі, мов справжні якорі, міцні та безпечні[8]. Те, на що колись лише надіялися, тепер вже стало історією.

Ось чому ми озираємося на ці 200 років Божої доброти до світу. А що ми бачимо попереду? У нас ще залишаються надії, які все ще *не* справдилися. Навіть тепер, коли ми говоримо, ми ведемо війну з COVID-19 і лунає сигнал: "Усі на палубу!" як серйозне нагадування, що вірус, який у 1000 разів менший за піщинку[9], може поставити на коліна все населення землі й світову економіку. Ми молимося за тих, хто втратив рідних під час цієї сучасної пошесті, а також про тих, хто тепер інфікований або ризикує захворіти. І, звичайно ж, ми молимося за тих, хто надає таку важливу медичну допомогу. Коли ми переможемо її—а ми переможемо,—давайте однаково відданно звільняти світ від вірусу голоду, звільняти мікрорайони й країни від вірусу бідності. Давайте надіятися на школи, де учні навчаються, а не бояться, що їх розстріляють, і на дар особистої гідності в кожній дитині Бога, без *будь-якого* расового, етнічного чи іншого упередження. Коротко кажучи, ми невтомно надіємося на більш віддане виконання двох великих

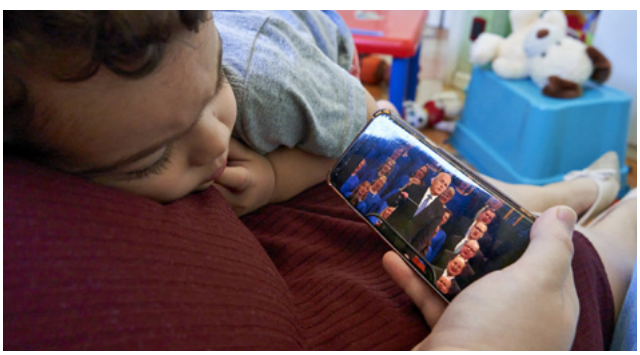

Табоан-да-Серра, Сан-Паулу, Бразилія

заповідей: любити Бога, виконуючи Його пораду, і любити своїх ближніх, виявляючи доброту і співчуття, терпіння і прощення[10]. Ці два великі божественні повеління все ще є—і завжди будуть—єдиною реальною надією, яку ми маємо, щоб дати нашим дітям надію на світ, кращий за той, який вони тепер знають[11].

Окрім цих глобальних бажань, багато хто в цій аудиторії сьогодні має глибоко особисті надії: надію зміцнити свій шлюб, а іноді просто надію на шлюб, надію позбутися залежності від чогось, надію на те, що норовлива дитина повернеться назад, надію на припинення сотні різних видів фізичного болю й емоційних страждань. Оскільки через Відновлення було підтверджено ту фундаментальну істину, що Бог працює в цьому світі, тож ми *можемо* мати надію, ми *повинні* мати надію, навіть коли стикаємося з чимось непереборним. Це те, що мається на увазі у Писаннях, коли Авраам зміг мати надію, навіть коли здавалося, що її немає[12]—це те, що він зміг повірити всупереч будь-якому резону, щоб *не* повірити, що він і його Сарра зможуть зачати дитину, коли це взагалі здавалося зовсім неможливим. Отже, я запитую: "Якщо так багато з наших надій 1820-го року змогли почати здійснюватися у спалаху божественного світла для простого хлопця, який стояв навколішках у невеличкому гаю у північній частині штату Нью-Йорк, то чому ж у нас не може бути надії, що на праведні бажання і прагнення, подібні до Христових, буде дивовижно й чудесно дано відповіді Богом усіх надій?" Нам усім потрібно вірити, що те, чого ми бажаємо у праведності, одного дня якимось чином і в якийсь спосіб усе ж здійсниться для нас.

Брати і сестри, ми знаємо, що на початку XIX-го століття була певна нестача релігійних істин. Більш того, ми знаємо про деякі з сучасних релігійних недоліків, які все ще залишають голод і надію на дещо з того, що не виповнилося. Ми знаємо про різноманіття тих невдоволень, через які дехто відходить від традиційних церковних інституцій. Ми також знаємо, як написав один вдумливий автор, що "багато релігійних лідерів [нашого часу], здається, не мають ключа до розгадки" такої тенденції й пропонують у відповідь на неї "малокалорійну кашу терапевтичного деїзму, дешевого символічного активізму, ретельно перекрученої єресі [або просто] якусь дурницю, що не надихає"[13], і все це в той час, коли світ потребує набагато більшого, коли підростаюче покоління заслуговує набагато більшого і коли Ісус у Свої дні запропонував набагато більше. Як учні Христа, ми в наші дні можемо піднятися вище тих давніх ізраїльтян, які жалілися: "Повисихали наші кості, і загинула наша надія"[14]. Дійсно, якщо ми остаточно втрачаємо надію, то втрачаємо останнє, чим володіємо. Над самою брамою до пекла Данте написав попередження всім, хто мандрує його *Божественною комедією:* "Лишай всю надію,—сказав він,—той, хто сюди входить"[15]. Справді, коли надія зникає, те, що у нас залишається,—це полум'я пекла, палаюче зусібіч.

Тож коли нас притіснено до стіни і, як співається в гімні, "на серце тужні думи йдуть о цій сумній порі"[16], серед найнеобхідніших для нас чеснот буде цей безцінний дар надії, тісно поєднаний з нашою вірою в Бога та нашим милосердям до інших.

У цей рік двохсотріччя, коли ми озираємося назад, щоб побачити все, що нам було дано, і порадіти, усвідомлюючи, як багато надій справдилося, я повторюю думку однієї прекрасної сестри, колишньої місіонерки, яка кілька місяців тому сказала нам в Йоганнесбурзі: "[Ми] не для того пройшли так далеко, щоб на цьому зупинитися"[17].

Перефразовуючи одну з найбільш надихаючих прощальних промов, будь-коли записаних у Писаннях, я скажу разом з пророком Нефієм і тією молодою сестрою:

"Мої улюблені браття [і сестри], після того, як ви [отримали ці перші плоди Відновлення], я спитаю вас, чи все зроблено? Слухайте, я кажу вам: Ні. …

[В]и повинні просуватися вперед з непохитною вірою в Христа, *маючи справжню яскравість надії,* і любов до Бога і до всіх людей. … Якщо ви просуватиметеся вперед, … каже Батько: Ви будете мати вічне життя"[18].

Мої брати і сестри, я дякую за все, що нам було дано в цей останній і найвеличніший з усіх розподіл—розподіл відновленої євангелії Ісуса Христа. Дари, що рясно приходять від тієї євангелії, для мене означають усе—усе, тому, стараючись подякувати своєму Небесному Батьку за надію на я маю "обіцяння, щоб їх дотримати-ся, і милі, щоб пройти до того, як засну, і милі, щоб пройти до того, як засну"[19]. Тож давайте просуватися вперед з любов'ю у своєму серці, йдучи у "яскравості надії"[20], що освітлює шлях святого сподівання впродовж уже 200 років. Я свідчу, що майбутнє буде сповнено чудес і щедро благословенним,

як і минуле. У нас є всі підстави надіятися на благословення навіть ще більші за ті, які ми вже отримали, бо це є робота Всемогутнього Бога, це є Церква триваючого одкровення і це є євангелія безмежної Христової благодаті і безмежного Його милосердя. Я свідчу про всі ці істини і про ще більше, в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. "The Essence of the Christian Religion", in *The Works of William E. Channing* (1888), 1004.
2. 2 Нефій 26:24.
3. Див. Іван 3:16–17.
4. Мойсей 7:62.
5. Див. Ісая 2:1–3; Єзекіїль 37:26; Михей 4:1–3; Малахія 3:1.
6. Іван 14:2.
7. Див. 1 Коринтянам 15:29; Учення і Завіти 128:15–17.
8. Див. Євреям 6:19; Етер 12:4.
9. Див. "Examination and Description of Soil Profiles", in *Soil Survey Manual,* ed. C. Ditzler, K. Scheffe, and H. C. Monger (2017), nrcs.usda.gov.
10. Див. Матвій 22:36–40; Марк 12:29–33; див. також Левит 19:18; Повторення закону 6:1–6.
11. Див. Етер 12:4.
12. Див. Римлянам 4:18.
13. R. J. Snell, "Quiet Hope: A New Year's Resolution", *Public Discourse: The Journal of the Witherspoon Institute,* Dec. 31, 2019, thepublicdiscourse.com.
14. Єзекіїль 37:11.
15. Це всім відомий переклад цієї фрази. Однак більш буквальний переклад є таким: "Усі надії залиште, ви, хто входить сюди" (Dante Alighieri, "The Vision of Hell", in *Divine Comedy,* trans. Henry Francis Cary [1892], canto III, line 9).
16. "Господи мій, мене не залишай!", *Гімни,* № 91.
17. Джудіт Махлангу (спільна для кількох колів конференція поблизу Йоганнесбурга, Південна Африка, 10 лист. 2019), in Sydney Walker, "Elder Holland Visits Southeast Africa during "Remarkable Time of Growth", *Church News,* Nov. 27, 2019, thechurchnews.com.
18. 2 Нефій 31:19–20; курсив додано.
19. "Stopping by Woods on a Snowy Evening", lines 14–16, in *The Poetry of Robert Frost: The Collected Poems,* ed. Edward Connery Lathem (1969), 225.
20. Див. 2 Нефій 31:20.

Старійшина Девід А. Беднар
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

"Нехай цей дім буде збудовано Моєму імені"

(Учення і Завіти 124:40)

Отримані у храмах завіти і виконані там обряди є необхідними для освячення наших сердець і для кінцевого піднесення синів і дочок Бога.

У Священному Гаю 200 років тому юний Джозеф Сміт бачив Бога, Вічного Батька, та Його Сина, Ісуса Христа, і розмовляв з Ними. Від Них Джозеф дізнався про істинну природу Божества і процес постійного одкровення, коли це божественне видіння розпочало в ці останні дні "урядження виповнення часів"[1].

Приблизно три роки по тому, у відповідь на палку молитву увечері 21 вересня 1823 року, спальня Джозефа почала наповнюватися світлом, доки вона "не стала світлішою, ніж у полудень"[2]. Біля його ліжка з'явився чоловік, назвав юнака по імені і проголосив, що "він вісник, посланий … з присутності Бога, і що його ім'я Мороній"[3]. Він розповів Джозефу про появу Книги Мормона.

А після цього Мороній процитував уривок з книги Малахії у Старому Завіті з деяким відхиленням від викладу мовою, що використовується у Біблії короля Джеймса:

"Ось, Я відкрию вам Священство, рукою пророка Іллі, перед пришестям великого й жахливого дня Господа. …

І він посадить у серця дітей обіцяння, дані батькам, і серця дітей повернуться до їхніх батьків. Бо без цього всю землю буде спустошено вщент за Його пришестя"[4].

Важливим було те, що настанова Моронія Джозефу Сміту про місію

Рексбург, шт. Айдахо, США

Іллі розпочала храмову і сімейно-історичну роботу в останні дні і була ключовою у відновленні "всього, про що провіщав Бог від віку вустами всіх святих пророків Своїх"[5].

Я молюся про допомогу Святого Духа, коли ми будемо разом навчатися про завіти, обряди і благословення, доступні нам у храмах Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів.

ІЛЛЯ ВІДНОВЛЮЄ КЛЮЧІ ЗАПЕЧАТУВАЛЬНОЇ ВЛАДИ СВЯЩЕНСТВА, ХУДОЖНИК РОБЕРТ Т. БАРРЕТТ

Повернення Іллі

Я почну із головного запитання: Чому було важливим повернення Іллі?

"З одкровення останніх днів ми дізнаємося, що Ілля мав силу Мелхиседекового священства запечатувати"[6] і він був останнім пророком, який її мав до часу приходу Ісуса Христа[7].

Пророк Джозеф Сміт пояснив: "Дух, влада і покликання Іллі є в тому, щоб ви мали владу тримати ключі … *повноти Мелхиседекового священства* і … отримати … всі обряди, що належать царству Божому, і саме для того, щоб повернути серця батьків дітям, а серця дітей—батькам, саме тим, хто є на небесах"[8].

Ця священна влада запечатування є необхідною, бо завдяки їй "що на землі ти зв'яжеш, те зв'язане буде на небі, а що на землі ти розв'яжеш, те розв'язане буде на небі"[9].

Далі Джозеф пояснив: "Як Бог візьметься за спасіння цього покоління? Він пошле Іллю-пророка. … Ілля відкриє завіти, щоб запечатати серця батьків до дітей і дітей до батьків"[10].

Ілля явився разом із Мойсеєм на горі Переображення і передав це повноваження Петру, Якову та Івану[11]. Ілля знову явився з Мойсеєм та Іліясом 3-го квітня 1836 року у Кертлендському храмі і передав ті самі ключі Джозефу Сміту та Оліверу Каудері[12].

Відновлення Іллею повноваження запечатувати у 1836 році було необхідним, щоб підготувати світ до Другого пришестя Спасителя, і воно стало початком великої зацікавленості у дослідженні сімейної історії в усьому світі.

Змінювати, привертати й очищати серця

Слово *серце* вжито у Головних трудах понад 1000 разів. Цим простим але важливим словом часто називають глибокі почуття особи. Наше серце—поєднання наших бажань, вподобань, намірів, мотивів і ставлень—характеризує нас і визначає, ким ми станемо. І суть роботи Господа полягає в тому, щоб змінювати, повертати й очищати серця через євангельські завіти й обряди священства.

Ми будуємо святі храми і входимо в них не лише для того, щоб отримати яскравий досвід як окремі особи чи сім'ї. Натомість отримані завіти і виконані обряди в храмах є необхідними для освячення наших сердець і для кінцевого піднесення синів і дочок Бога.

Насадження в серцях дітей обіцянь, зроблених батькам, а саме: Авраму, Ісааку та Якову—повернення сердець дітей до їхніх батьків, дослідження сімейної історії і виконання вікарних храмових обрядів—це праця, яка благословляє осіб по обидва боки завіси. Коли ми починаємо завзято займатися цією священною роботою, ми виконуємо заповіді любити Бога і наших ближніх і служити їм[13]. І таке безкорисливе служіння допомагає нам дійсно "Слухати Його!"[14] і приходити до Спасителя[15].

Найсвященніші завіти і обряди священства можна отримати лише в храмі—домі Господа. Усе, чого ми навчаємося, і все, що виконується в храмі, наголошує на божественності Ісуса Христа і Його ролі у величному плані щастя Небесного Батька.

Зсередини назовні

Президент Езра Тефт Бенсон описав важливу модель, яку використовує Викупитель у здійсненні "безсмертя і вічн[ого] життя людини"[16]. Він сказав: "Господні зусилля спрямовані зсередини назовні. Світ впливає [на нас] ззовні всередину. Світ витягає людей з нетрів. Христос витягає нетрі з людської душі, і тоді вони самі витягають себе з нетрів. Світ формує людей, змінюючи навколишнє оточення. Христос змінює людей, які згодом змінюють своє оточення. Світ впливає на людську поведінку, однак Христос може змінити саму природу людини"[17].

Завіти й обряди священства є важливими у постійному процесі духовного переродження і трансформації, вони є засобами, якими Господь працює з кожним з нас *зсередини назовні.* Завдяки завітам, які ми непохитно шануємо, завжди пам'ятаємо і які написані "Духом Бога Живого … на тілесних таблицях серця"[18], ми маємо мету і запевнення, що отримаємо благословення у смертному житті й у вічності. Якщо гідно проходити обряди і постійно про них пам'ятати, це відкриває небесні канали, через які у наше життя може проливатися сила божественності.

Ми приходимо в храм не для того, щоб заховатися від зла світу чи втекти від нього. Натомість ми приходимо в храм, щоб подолати злочестивий світ. Коли ми запрошуємо у наше життя "силу божественності"[19] через отримання обрядів священства та укладання і дотримання священних завітів, ми благословляємося силою, яка перевищує нашу власну силу[20], щоб подолати спокуси і випробування смертного життя, чинити добро і ставати кращими.

Слава цього дому дійде до іноземних країн

Перший храм цього розподілу було побудовано у Кертленді, Огайо, та освячено 27 березня 1836 року.

В одкровенні пророку Джозефу Сміту, наданому через тиждень після освячення, Господь проголосив:

"Нехай серця ваших братів радіють, і нехай радіють серця всього Мого народу, який силою своєю побудував цей дім у Моє ім'я. …

Так, серця тисяч і десятків тисяч вельми радітимуть благословенням, які буде пролито, і ендаументу, яким Моїх слуг було обдаровано в цьому домі.

І слава цього дому дійде до іноземних країн; і це початок благословення, яке буде пролито на голови Мого народу"[21].

Будь ласка, зверніть увагу на фрази *серця тисяч і десятків тисяч вельми радітимуть,* і *слава цього дому дійде до іноземних країн.* Це були дивовижні заяви для квітня 1836 року, коли було дуже мало членів Церкви і лише один храм.

Сьогодні, у 2020 році, у нас є 168 діючих храмів. Ще сорок дев'ять храмів зараз будуються, або про їх будівництво було оголошено. Доми Господа будуються на "островах моря"[22] і в країнах і місцях, які раніше багато хто вважав непідходящими для храмів.

Обряд ендаументу зараз надається 88 мовами і буде доступний багатьма іншими мовами по мірі будівництва храмів з метою благословити більшу кількість дітей Бога. Протягом наступних 15 років кількість мов, якими будуть доступні храмові обряди, вірогідно, подвоїться.

Цього року ми розпочнемо будівництво 18 храмів. На противагу цьому, 150 років пішло на те, щоб побудувати 18 перших храмів—від організації Церкви у 1830 році до освячення храму в Токіо, Японія, Президентом Спенсером В. Кімболом у 1980 році.

Подумайте, наскільки було прискорено храмову роботу лише протягом життя Президента Рассела М.

Нельсона. Коли Президент Нельсон народився 9 вересня 1924 року, у Церкви було 6 діючих храмів.

Коли через 60 років його було висвячено в апостоли, 7 квітня 1984 року, діяло 26 храмів, це поява 20 нових храмів протягом 60 років.

Коли Президента Нельсона підтримали як Президента Церкви, працювали 159 храмів, тобто за 34 роки, поки він служив членом Кворуму дванадцятьох, з'явилися 133 храми.

З того часу, як він став Президентом Церкви 14 січня 2018 року, Президент Нельсон оголосив про будівництво 35 нових храмів.

Дев'яносто шість відсотків існуючих храмів були освячені протягом життя Президента Нельсона. 84 відсотка були освячені з моменту його висвячення в апостоли.

Завжди зосереджуйтеся на тому, що має найбільше значення

Як членам відновленої Церкви Господа, нам важко осягнути постійне прискорення Його роботи в останні дні. І ще більше храмів будуються.

Бригам Янг сказав: "Щоб виконати цю роботу потрібен не один храм, але тисячі храмів, і тисячі, і десятки тисяч чоловіків і жінок підуть у ті храми і служитимуть за людей, які жили настільки давно, наскільки відкриє Господь"[23].

Зрозуміло, що оголошення про побудову кожного нового храму є джерелом великої радості і причиною дякувати Господу. Але нам слід в основному зосереджуватися на завітах і обрядах, які можуть змінити наші серця і поглибити нашу відданість Спасителю, а не просто на місці розташування чи на красі будівлі.

Ми, як члени відновленої Церкви Господа, маємо наступні головні обов'язки: (1) "Слухати Його!"[24] і змінювати наші власні серця через завіти і обряди, і (2) радісно виконувати божественно наданий обов'язок—запропонувати храмові благословення усій людській сім'ї по обидва боки завіси. Зі скеруванням Господа і з Його допомогою ми дійсно виконаємо ці священні обов'язки.

Будівництво Сіона

Пророк Джозеф Сміт проголосив: "Будівництво Сіона—це справа, яка цікавила народ Божий в кожну добу. Це тема, про яку пророки, священники і царі говорили з особливою радістю. Вони з радісним передчуттям чекали на день, в якому ми живемо, і, запалені небесним і радісним очікуванням, вони співали, і писали, і пророкували про наш день, але вони померли, не побачивши його; … нам було залишено побачити, взяти участь і допомагати у просуванні слави останніх днів"[25].

"Небесне священство з'єднається із земним, щоб досягти тих величних цілей; … робот[и] про яку Бог і ангели з радістю думали цілі покоління тому; яка запалювала серце давніх патріархів і пророків; роботу, яка повинна принести знищення сил темряви, оновлення землі, Славу Бога і спасіння людської сім'ї"[26].

Я урочисто свідчу, що Батько і Син явилися Джозефу Сміту і що Ілля відновив повноваження запечатування. Священні храмові завіти і обряди можуть зміцнити нас і очистити наші серця, коли ми "Слухаємо Його!"[27] і отримуємо силу божественності у нашому житті. І я свідчу, що ця робота останніх днів зруйнує сили темряви і приведе до спасіння людської сім'ї. Про ці істини я радісно свідчу у священне ім'я Господа Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Ефесянам 1:10.
2. Джозеф Сміт—Історія 1:30.
3. Джозеф Сміт—Історія 1:33.
4. Джозеф Сміт—Історія 1:38–39.
5. Дії 3:21.
6. Bible Dictionary in the LDS English version of the Bible, "Elijah".
7. Путівник по Писанням, "Ілля".
8. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 313; курсив додано.
9. Матвій 16:19; див. також Матвій 18:18; Геламан 10:7; Учення і Завіти 124:93; 132:46.
10. *Учення: Джозеф Сміт*, с. 315.
11. Див. Матвій 17:3.
12. Див. Учення і Завіти 110:13–16.
13. Див. Матвій 22:34–40.
14. Джозеф Сміт—Історія 1:17.
15. Див. Омній 1:26; Мороній 10:30, 32.
16. Мойсей 1:39.
17. Ezra Taft Benson, "Born of God", *Ensign,* Nov. 1985, 6.
18. 2 Коринтянам 3:3.
19. Див. Учення і Завіти 84:20–21.
20. Див. "Я йтиму за Христом", *Гімни,* № 129.
21. Учення і Завіти 110:6, 9–10.
22. 2 Нефій 29:7.
23. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* (1997), 310.
24. Джозеф Сміт—Історія 1:17.
25. *Учення: Джозеф Сміт,* с. 187.
26. *Учення: Джозеф Сміт,* с. 520.
27. Джозеф Сміт—Історія 1:17.

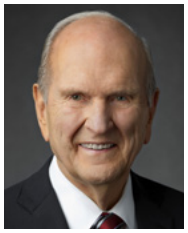

Президент Рассел М. Нельсон
Президент Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів

Слухайте Його

Наш Батько знає, що коли нас охоплюють невпевненість і страх, то це допоможе нам найкраще слухатися Його Сина.

Мої дорогі брати і сестри, як же я вдячний за те, що завдяки використанню технологій ми можемо зустрітися разом, щоб поклонятися цього недільного ранку. Яке ж це для нас благословення—знати, що євангелія Ісуса Христа відновлена на землі!

За кілька минулих тижнів більшість з нас відчула, що їхнє особисте життя порушилося. Землетруси, пожежі, повені, епідемії та їхні наслідки порушили заведені порядки і призвели до нестачі продуктів, основних споживчих товарів та заощаджень.

Серед усього цього ми хвалимо вас і дякуємо вам за те, що в цей час сум'яття ви вибрали послухати слово Господа, приєднавшись до нас на цій генеральній конференції. На фоні дедалі більшої темряви, яка супроводжується стражданнями, світло Ісуса Христа сяє яскравіше, ніж будь-коли раніше. Лише подумайте про ті добрі справи, які кожний з нас може зробити у цей час глобальних потрясінь. Ваша любов до Спасителя і віра в Нього можуть бути дуже сильним каталізатором для якоїсь людини, щоб вона дізналася про Відновлення повноти євангелії Ісуса Христа.

Протягом двох останніх років ми з сестрою Нельсон зустрічалися з тисячами з вас по всьому світу. Ми збиралися з вами на відкритих аренах і в готельних танцювальних залах. У кожному місці я відчував, що знаходжуся у присутності Господніх обранців і бачу, як перед моїми очима відбувається збирання Ізраїля.

Ми живемо в ті дні, на які "очікували наші предки з нетерпінням"[1]. Ми сидимо у першому ряді, щоб *на власні очі побачити* те, що пророк Нефій бачив *лише у видінні*,—що сила Агнця Божого зійде "на завітний народ Господа, який був розсіяний по всьому лицю землі; і були вони озброєні праведністю і силою Бога у великій славі"[2].

Ви, мої брати і сестри, серед тих чоловіків, жінок та дітей, яких бачив Нефій. Ви тільки-но подумайте про це!

Де б ви не жили чи якими б не були ваші обставини, Господь Ісус Христос є *вашим* Спасителем, а Божий пророк, Джозеф Сміт, є *вашим* пророком. Він був висвячений наперед ще до заснування цієї землі, щоб бути пророком цього останнього розподілу, коли "нічого не буде приховано"[3] від святих. Одкровення продовжують линути від Господа у цьому триваючому процесі Відновлення.

Що для вас означає те, що євангелію Ісуса Христа було відновлено на землі?

Це означає, що ви та ваша сім'я можете бути запечатаними разом навіки! Це означає, що оскільки ви були охрищенні тим, хто має повноваження від Ісуса Христа, і були конфірмовані у члени Його Церкви, ви можете насолоджуватися постійним напарництвом Святого Духа. Він буде скеровувати й захищати вас. Це означає, що ви

Нью-Йорк, штат Нью-Йорк, США

ніколи не залишитеся без втішення або без доступу до Божої сили, що допомагатиме вам. Це означає, що завдяки силі священства ви можете бути благословенні, коли отримуєте необхідні обряди й укладаєте завіти з Богом та дотримуєтеся їх. Яким же якорем для наших душ є ці істини, особливо в ці часи, коли буря лютує.

У Книзі Мормона описано класичний підйом та занепад двох великих цивілізацій. На їхній історії показано, як легко для більшості людей забути Бога, зневажити застереження Господніх пророків та прагнути влади, популярності й плотських задоволень[4]. Пророки минулих часів неодноразово проголошували "велике і дивовижне людям, у що [більшість з них] не вірили"[5].

Те саме і в наші дні. Упродовж років велике і дивовижне чулося з освячених кафедр по всьому світу. Та все ж більшість людей *не* сприймає цих істин—або тому, що вони не знають, де їх шукати[6], або тому, що вони слухають тих, хто не має всієї істини, або тому, що вони відкинули істину у гонитві за мирським.

Супротивник досконало знає свою справу. Упродовж тисячоліть він видає добро за зло і зло—за добро[7]. Його послання мають тенденцію бути голосними, зухвалими і хвастливими.

А послання від нашого Небесного Батька разюче відрізняються від них. Він спілкується з нами просто, тихо і з такою вражаючою ясністю, що ми не можемо зрозуміти Його неправильно[8].

Наприклад, коли б Він не представляв Свого Єдинонародженого Сина смертним землі, Він дивовижно робив це всього лише кількома словами. На горі Переображення Петру, Якову та Івану Бог сказав: "Це Син Мій Улюблений,—Його слухайтеся!"[9] Його слова нефійцям на давній землі Щедрій були такі: "Ось Мій Улюблений Син, в Якому Я задоволений, в Якому Я прославив Своє ім'я—слухайте Його"[10]. І Джозефу Сміту, в тому проникливому проголошенні, яким було відкрито цей розподіл, Бог просто сказав: "*Це Мій Улюблений Син. Слухай Його!*"[11]

ХРИСТОС ЯВЛЯЄТЬСЯ У ЗАХІДНІЙ ПІВКУЛІ, ХУДОЖНИК АРНОЛЬД ФРІБЕРГ

А тепер, мої дорогі брати і сестри, замисліться над тим фактом, що у всіх цих трьох згаданих випадках люди, яким Батько представляв Сина, саме перед цим знаходилися в стані страху і, до певної міри, розпачу.

Апостоли були налякані, побачивши Ісуса Христа, огорнутого хмарою на Горі Переображення.

Нефійці були налякані тим, що відбувалося через руйнування й темряву, триваючими упродовж кількох днів.

Джозеф Сміт, саме перед тим, як небеса було відкрито, відчув, що його скувала сила темряви.

Наш Батько знає, що коли нас охоплюють невпевненість і страх, то це допоможе нам найкраще слухатися Його Сина.

Якщо ми будемо прагнути слухатися—справді слухатися—Його Сина, нас буде скеровано, аби знати, що робити у будь-якій ситуації.

Найперше слово в Ученні і Завітах—*прислухайтеся*[12]. Воно означає "слухати з наміром послухатися"[13]. Прислухатися означає "слухайте Його"—*слухати*, що каже Спаситель, а потім *з увагою ставитися* до Його поради. У цих двох словах—"слухайте Його"—Бог дає нам модель для досягнення успіху, щастя й радості в цьому житті. Нам слід *слухати* слова Господа, *прислухатися* до них і *з увагою ставитися* до того, що Він сказав нам!

Якщо ми прагнемо бути учнями Ісуса Христа, нам потрібно уважніше, ніж будь-коли раніше, *слухати Його*. Це вимагає свідомого й постійного зусилля сповнювати своє щоденне життя Його словами, Його вченнями, Його істинами.

Ми просто не можемо покладатися на інформацію, з якою стикаємося в соціальних медіа. З мільярдами слів онлайн і в насиченому рекламою світі, який постійно пронизується

галасом, огидними зусиллями супротивника, куди ж ми *можемо* звернутися, щоб почути Його?

Ми можемо звернутися до Писань. Вони навчають нас про Ісуса Христа та Його євангелію, про важливість Його Спокути і чудового плану щастя та викуплення, який було дано нам Небесним Батьком. Щоденне занурення у слово Бога є вкрай необхідним для духовного виживання, особливо в ці дні потрясіння, яке дедалі посилюється. Якщо ми кожного дня бенкетуємо словами Христа, слова Христа скажуть нам, як реагувати на труднощі, з якими ми ніколи не думали стикнутися.

Ми також можемо *слухати Його* в храмі. Дім Господа *є* домом навчання. Там Господь навчає у Свій власний спосіб. Там кожний обряд навчає про Спасителя. Там ми вчимося, як розсувати завісу і більш ясно спілкуватися з небесами. Там ми можемо навчатися, як не підкорятися супротивнику і використовувати владу Господнього священства для зміцнення себе й тих, кого ми любимо. Як же палко кожний з нас повинен шукати там захистку.

Коли ці тимчасові обмеження через COVID-19 будуть зняті, будь-ласка, заплануйте регулярний час для поклоніння і служіння у храмі. Кожна хвилина того часу буде благословляти вас і вашу сім'ю так, як *ніщо* інше. Виділяйте час, щоб обдумати те, що ви чуєте й відчуваєте, знаходячись там. Просіть Господа навчити вас, як відкрити небеса, щоб благословити своє життя і життя тих, кого ви любите й кому служите.

Оскільки поклоніння у храмі тепер неможливе, я запрошую вас збільшити свою участь в сімейно-історичній роботі, зокрема, в дослідженні сімейної історії та в індексуванні. Я обіцяю: якщо ви будете виділяти більше часу для храмової та сімейно-історичної роботи, то збільшите й посилите свою здатність слухати Його.

Ми також ясніше *чуємо Його*, якщо покращуємо свою здатність розпізнавати шепіт Святого Духа. Ще ніколи раніше не було так необхідно знати, як Дух говорить до нас, ніж це є тепер. У Божестві Святий Дух є посланцем. Він приноситиме у ваш розум думки, які Батько і Син хочуть, щоб ви отримали. Він—Утішитель. Він буде приносити відчуття спокою у ваше серце. Він свідчить про істину і буде підтверджувати те, що є істинним, коли ви слухаєте й читаєте слово Господа.

Я знову благаю вас зробити *все можливе*, щоб зміцнити свою духовну здатність отримувати особисте одкровення.

Це допомагатиме вам знати, як рухатися вперед у своєму житті, що робити в часи кризи і як розпізнавати спокуси й обман супротивника та уникати їх.

І, насамкінець, ми *слухаємо Його*, коли звертаємо увагу на слова пророків, провидців і одкровителів. Висвячені апостоли Ісуса Христа завжди свідчать про Нього. Вони вказують шлях, коли ми пробираємося зі стиснутим серцем лабіринтом свого смертного життя.

Що відбуватиметься, якщо ми більш щиро слухаємо, прислухаємося і з увагою ставимося до того, що Спаситель вже сказав, і того, що Він каже тепер через Своїх пророків? Я обіцяю, що ви будете благословенні мати додаткову силу, щоб подолати спокуси, труднощі й слабкості. Я обіцяю, що у вашому шлюбі, сімейних стосунках і повсякденній роботі відбуватимуться чудеса. І я обіцяю, що ваша здатність відчувати радість буде збільшуватися, навіть якщо у вашому житті буде посилюватися тривожність.

Ця квітнева генеральна конференція 2020 року є для нас часом відзначити подію, яка змінила світ. В очікуванні цієї 200-ї річниці Першого видіння Джозефа Сміта Перше Президентство і Рада Дванадцятьох Апостолів обдумували, що могли б зробити *ми*, аби належним чином відзначити цю виняткову подію.

Те богоявлення людині стало початком Відновлення повноти євангелії Ісуса Христа і з нього почався цей розподіл повноти часів.

Ми міркували, що, можливо, слід було б звести якийсь монумент. Але коли ми роздумували над унікальним історичним та міжнародним впливом Першого видіння, то відчули спонукання створити монумент не з граніту чи каменю, а зі слів—слів урочистого і священного проголошення,—написаних не для того, щоб їм бути висіченими на "таблицях камінних", а щоб їм бути вигравіюваними на "тілесних таблицях" наших сердець[14].

З часу організації Церкви було випущено лише п'ять проголошень, останнім з яких був документ "Сім'я: Проголошення світові", представлений Президентом Гордоном Б. Хінклі в 1995 році.

Тепер, коли ми розмірковуємо над цим важливим часом в історії світу і Господнім дорученням збирати Ізраїль у підготовці до Другого пришестя Ісуса Христа, ми, Перше Президентство і Рада Дванадцятьох Апостолів, видаємо наступне проголошення. Його назва—"Відновлення повноти євангелії Ісуса Христа: Проголошення світові, присвячене двохсотій річниці цієї події". Його авторами є Перше Президентство і

Елк-Рідж, шт. Юта, США

Рада Дванадцятьох Апостолів Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. На ньому стоїть дата—квітень 2020 року. Щоб підготуватися до сьогоднішнього дня, я попередньо записав це проголошення у Священному гаю, де Джозеф Сміт вперше побачив Батька і Сина.

"Ми урочисто проголошуємо, що Бог любить Своїх дітей у кожній країні світу. Бог Батько дав нам божественне народження, незрівнянне життя і нескінченну спокутуючу жертву Свого Улюбленого Сина, Ісуса Христа. Силою Батька Ісус Христос піднявся знову і отримав перемогу над смертю. Він—наш Спаситель, наш Взірець і наш Викупитель.

Двісті років тому, чудового весняного ранку 1820 року, юний Джозеф Сміт, прагнучи дізнатися, до якої церкви йому приєднатися, пішов помолитися в ліс, що був неподалік його дому у північній частині штату Нью-Йорк, США. У нього були запитання стосовно спасіння його душі, і він вірив у те, що Бог направить його.

Ми зі смиренням проголошуємо, що у відповідь на його молитву Бог Батько і Його Син, Ісус Христос, явилися Джозефу й урочисто відкрили "відновлення всього", як це було пророковано у Біблії. У цьому видінню він дізнався, що після смерті первопокликаних апостолів Христову новозавітну Церкву було втрачено на землі. Джозеф Сміт мав бути знаряддям в її поверненні.

Ми підтверджуємо, що під керівництвом Батька і Сина небесні посланці приходили, щоб навчати Джозефа та знову встановити Церкву Ісуса Христа. Воскреслий Іван Хреститель відновив повноваження христити зануренням для відпущення гріхів. Троє з первопокликаних апостолів—Петро, Яків та Іван—відновили апостольство і ключі повноваження священства. Приходили також і інші, у тому числі й Ілля, який відновив повноваження з'єднувати сім'ї назавжди у вічних стосунках, які продовжуються і після смерті.

Ми далі свідчимо, що Джозефу Сміту було дано дар і силу Бога перекласти давній літопис—Книгу Мормона: Ще одне свідчення про Ісуса Христа. Сторінки цього священного тексту містять розповідь про особисте священнослужіння Ісуса Христа серед людей на Західній півкулі невдовзі після Його Воскресіння. Вона навчає про мету життя та пояснює вчення Христа, яке є основним для досягнення тієї мети. Книга Мормона як Писання–супутник Біблії свідчить, що всі людські істоти є синами і дочками люблячого Небесного Батька, що Він має божественний план для нашого життя і що Його Син, Ісус Христос, промовляє сьогодні, як і в дні давнини.

Ми проголошуємо, що Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів, яка була організована 6 квітня 1830 року, є відновленою новозавітною Христовою Церквою. Ця Церква основується на досконалому житті її наріжного каменя—Ісуса Христа, на Його нескінченній Спокуті та буквальному Воскресінні. Ісус Христос знову покликав апостолів і дав їм повноваження священства. Він запрошує всіх нас прийти до Нього і Його Церкви, отримати Святого Духа, спасительні обряди і здобути нескінченну радість.

Минуло двісті років відтоді, як це Відновлення було розпочате Богом Батьком та Його Улюбленим Сином, Ісусом Христом. Мільйони людей по всьому світу сприйняли знання про ці пророковані події.

Ми з радістю проголошуємо, що обіцяне Відновлення продовжується й далі через триваюче одкровення. Земля вже ніколи не буде знову такою ж, коли Бог "усе об'єдна[є] в Христі" (Ефесянам 1:10).

З благоговінням і вдячністю ми, Його апостоли, запрошуємо всіх дізнатися—як знаємо ми,—що небеса відкриті. Ми підтверджуємо, що Бог робить відомою Свою волю Своїм улюбленим синам і дочкам. Ми свідчимо, що ті, хто з молитвою вивчатимуть це послання про Відновлення і діятимуть з вірою, будуть благословенні отримати своє власне свідчення про його божественність і його мету—підготувати світ до обіцяного Другого пришестя нашого Господа і Спасителя, Ісуса Христа".[15]

Улюблені брати і сестри, це наше проголошення світу з нагоди двохсотріччя Відновлення євангелії

Ісуса Христа в її повноті. Його перекладено 12 мовами. Невдовзі його буде перекладено й іншими мовами. Воно відразу ж стане доступним на вебсайті Церкви, з якого ви можете отримати його копію. Вивчайте його особисто і з членами вашої сім'ї та друзями. Розмірковуйте над істинами і думайте про те, як вплинуть ті істини на ваше життя, якщо ви будете слухати їх, прислухатися до них і звертати увагу на заповіді й завіти, що супроводжують їх.

Я знаю, що Джозеф Сміт є висвяченим наперед пророком, якого Господь вибрав, щоб відкрити цей останній розподіл. Через нього Господню Церкву було відновлено на землі. Джозеф запечатав своє свідчення власною кров'ю. Як же я люблю й шаную його!

Бог живе! Ісус є Христос! Його Церкву було відновлено! Він та Його Батько, наш Небесний Батько, наглядають за нами. Я свідчу про це у священне ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Учення і Завіти 121:27.
2. 1 Нефій 14:14.
3. Учення і Завіти 121:28.
4. Див. 1 Нефій 22:23.
5. Етер 12:5.
6. Див. Учення і Завіти 123:12.
7. Див. Ісая 5:20; 2 Нефій 15:20.
8. Див. 2 Нефій 25:4; Алма 5:43.
9. Марк 9:7; Лука 9:35
10. 3 Нефій 11:7.
11. Джозеф Сміт—Історія 1:17.
12. Див. Учення і Завіти 1:1.
13. У Старому Завіті слово *прислухатися* перекладено з гебрейського слова *shama*, яке є сильним дієсловом, що означає "слухати з наміром послухатися". Дієслово *прислухатися* та його форми є характерними для Писань і зустрічаються в 40 розділах Учення і Завітів.
14. Див. 2 Коринтянам 3:3.
15. Цей переклад є попереднім. Офіційний переклад проголошення буде наявним протягом наступних місяців.

Вигук Осанни

Представлено Президентом Расселом М. Нельсоном
Президентом Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів

Баунтіфул, шт. Юта, США

Тепер, мої дорогі брати і сестри, святкуючи річницю Першого видіння Джозефа Сміта, ми відчули, що буде доцільним порадіти разом, взявши участь у Вигуку Осанни.

Цей священний вигук вперше пролунав у цьому розподілі під час освячення Кертлендського храму 27 березня 1836 року. Тепер його вигукують під час освячення кожного храму. Це—священне віддання данини Батькові і Сину, яке символізує реакцію натовпу людей на тріумфальний в'їзд Спасителя в Єрусалим. Він також підтверджує той досвід, який юний Джозеф мав того дня у Священному гаю, а саме: те, що Батько і Син є двома прославленими Істотами, Яким ми поклоняємося і Яких прославляємо.

А тепер я продемонструю, як виконується Вигук Осанни. Поки я робитиму це, я запрошую наших колег з медіа, щоб вони поставилися до цього дуже священного ритуалу з гідністю й повагою.

Кожний учасник бере чистий білий носовичок і, тримаючи його за один кінець, махає ним, вимовляючи разом з усіма такі слова: "Осанна, Осанна, Осанна Богу і Агнцю", які повторюємо тричі, після цього кажемо: "Амінь, Амінь і Амінь". Якщо у вас немає білого носовичка, ви можете просто махати рукою.

Брати і сестри, зараз я запрошую вас встати і взяти участь у Вигуку Осанни, після чого прозвучать гімни "Осанна" та "Дух Божий"[1].

На знак диригента, будь ласка, приєднайтеся до співу гімну "Дух Божий".

Осанна, Осанна, Осанна Богу і Агнцю.
Осанна, Осанна, Осанна Богу і Агнцю.
Осанна, Осанна, Осанна Богу і Агнцю.
Амінь, Амінь і Амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. *Гімни,* № 2.

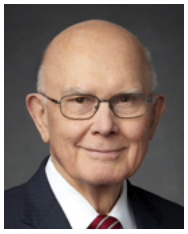

Президент Даллін Х. Оукс
Перший радник у Першому Президентстві

Великий план

Ми, хто знає Божий план і хто уклав завіти брати в ньому участь, маємо прямий обов'язок навчати цих істин.

Навіть за цих унікальних випробувань і труднощів ми справді благословенні! Завдяки цій генеральній конференції ми відчули рясноту скарбів і радості Відновлення євангелії Ісуса Христа. Ми раділи видінню Батька і Сина, з якого почалося Відновлення. Нам було нагадано про дивовижну появу Книги Мормона, головна мета якої—свідчити про Ісуса Христа і Його вчення. Ми відчули натхнення завдяки радісній реальності одкровення, яке дається пророкам і нам особисто. Ми почули дорогоцінні свідчення про безкінечну Спокуту Ісуса Христа і реальність Його воскресіння. І нас було навчено інших істин повноти Його євангелії, які було відкрито Джозефу Сміту після того, як Бог Батько проголосив цьому щойно покликаному пророку: "Це Мій Улюблений Син, слухай Його!" (Джозеф Сміт—Історія 1:17).

Було підтверджено наші знання про відновлення священства і його ключів. Було оновлено нашу рішучість сприяти тому, щоб Господню відновлену Церкву знали за її правильним ім'ям, як Церкву Ісуса Христа Святих Останніх Днів. І нас було запрошено приєднатися в пості й молитві з метою мінімізувати існуючі і майбутні наслідки спустошуючої всесвітньої пандемії. Сьогодні вранці ми були натхненні тим, як сучасний Господній пророк представив історичне проголошення Відновлення. Ми підтверджуємо сказане про те, що ті, хто з молитвою вивчатимуть послання Відновлення і діятимуть з вірою, будуть благословенні отримати власне свідчення про його божественність і його мету у підготовці світу до обіцяного Другого Пришестя нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа[1].

Прово, шт. Юта, США

План

Усе це є складовою божественного плану, мета якого в тому, щоб діти Бога були піднесені і стали подібними до Нього. Цей план, про який в Писаннях говориться як про "великий план щастя", "план викуплення" і "план спасіння" (Алма 42:8, 11, 5) і який було відкрито під час Відновлення, бере початок з Наради на Небесах. Ми як духи бажали досягти вічного життя, яке мають наші небесні батьки. На той момент ми сягнули повноти того розвитку, який був можливим поза смертним досвідом у фізичному тілі. Щоб надати нам подальший досвід, Бог Батько спланував створення цієї землі. За планом, у земному житті ми будемо забруднені гріхом, долаючи виклики, необхідні для нашого духовного зростання. Також ми станемо підвладними фізичній смерті. Щоб урятувати нас від смерті і гріха, за планом нашого Небесного Батька буде даний Спаситель. Завдяки Його воскресінню всіх буде викуплено від смерті, а завдяки Його спокутній жертві буде сплачено ціну, необхідну для того, щоб усіх було очищено від гріха на умовах, які визначені для нашого зростання. Спокута Ісуса Христа відіграє ключову роль у плані Батька.

Під час Наради на Небесах усім духовним дітям Бога було представлено план Батька разом з його смертними наслідками і випробуваннями, небесною підтримкою і славетною долею. Ми бачили кінець від початку. Усі міріади смертних людей, які були народжені на цій землі, обрали план Батька і відстоювали його в небесному

КАРТИНА ДЖАСПІНА КУНЦА

протистоянні, яке виникло згодом. Також багато хто уклав завіти з Батьком стосовно того, що буде робити в смертному житті. Якимось чином, що нам не було відкрито, наші вчинки в духовному світі вплинули на наші обставини в земному житті.

Земне життя і духовний світ

Зараз я підсумую деякі основні складові плану Батька і розповім про те, як вони впливають на нас під час земної подорожі та згодом у духовному світі.

Мета земного життя і можливості післяземного зростання полягає в тому, щоб нащадки Бога стали такими, як Він. Таким є бажання Небесного Батька щодо всіх Його дітей. Щоб заслужити цю щасливу долю, за вічними законами вимагається, щоб ми стали чистими створіннями завдяки Спокуті Ісуса Христа, аби могли жити в присутності Батька і Сина й радіти благословенням піднесення. Як говориться у Книзі Мормона, Він запрошує нас "усіх прийти до Нього і скуштувати від Його доброти; і Він ні від кого не відмовиться, хто прийде до Нього, від чорного і білого, зв'язаного і вільного, чоловічої статі і жіночої; і Він пам'ятає язичника; і всі є однаковими для Бога" (2 Нефій 26:33; див. також Алма 5:49).

Для того, щоб за божественним планом ми стали такими, як нам призначено стати, нам слід робити вибір уникати злої протидії, що спокушає смертних діяти всупереч Божим заповідям і Його плану. І ще від нас вимагається бути підвладними іншим викликам смертного життя, зокрема стражданню внаслідок гріхів інших людей або певних вроджених вад. Часом потрібне нам зростання досягається краще завдяки стражданню і лиху, ніж завдяки затишку і спокою. І жоден з цих викликів смертного життя не зможе досягти своєї вічної цілі, якщо божественне втручання звільнить нас від усіх гірких наслідків земного життя.

План розкриває нашу долю у вічності, мету і умови нашої подорожі земним життям, а також гарантує небесну допомогу, яку ми будемо отримувати. Заповіді Бога застерігають нас від потрапляння у небезпечні обставини. Учення натхненних провідників стають скеруванням для нашого шляху і джерелом запевнень, які підтримують нас у вічній подорожі.

За Божим планом нам даються чотири важливі запевнення, щоб допомагати в нашій подорожі смертним життям. Усі вони даються нам завдяки Спокуті Ісуса Христа, ключовій частині плану. *Перше запевнення* полягає в тому, що завдяки Його стражданням за гріхи, в яких ми покаялися, нас може бути очищено від цих гріхів. Тоді милостивий остаточний Суддя не "пам'ята[тиме] їх більше" (Учення і Завіти 58:42).

Друге запевнення—в тому, що Спокутою нашого Спасителя передбачено, що Він візьме на Себе всі інші земні недуги. Це дозволяє нам отримувати божественну допомогу і силу зносити неминучі тягарі смертного життя, особисті й загальні, такі як: війни та епідемії. З усіх наших Писань у Книзі Мормона дано найясніше пояснення цієї важливої сили Спокути. Спаситель узяв на Себе "муки і хвороби [і недуги] Свого народу. … Він візьме на Себе їхні недуги, щоб Його нутро сповнилося милості, будучи у плоті, щоб Він міг знати, будучи у плоті, як допомогти Своєму народові в його недугах" (Алма 7:11–12).

Третє запевнення—в тому, що Спаситель, завдяки Своїй нескінченній Спокуті, скасовує остаточність

смерті і дає нам радісну впевненість, що всі ми воскреснемо. У Книзі Мормона говориться: "Це відновлення прийде до всіх, старих і молодих, залежних і вільних, чоловіків і жінок, злочестивих і праведних; і навіть жодна волосина з їхніх голів не впаде; але все буде відновлено до своєї досконалої форми" (Алма 11:44).

Цієї Великодньої пори ми святкуємо реальність Воскресіння. Воно дає нам потрібне бачення і силу, щоб витримати труднощі смертного життя, які випадають на долю кожного з нас і тих, кого ми любимо. Це можуть бути фізичні, розумові чи емоційні вади, які ми отримуємо при народженні або яких набуваємо протягом смертного життя. Завдяки Воскресінню ми знаємо, що ці земні вади є лише тимчасовими!

Серед обіцянь відновленої євангелії є те, що Воскресіння може дати нам можливість бути з членами нашої сім'ї—чоловіком, дружиною, дітьми і батьками. Це знання дуже підтримує нас у виконанні сімейних обов'язків у земному житті. Воно допомагає нам жити разом в любові у цьому житті, очікуючи на радісне возз'єднання і близькі стосунки в наступному.

Останнє, *четверте запевнення* полягає в тому, що згідно з сучасним одкровенням наш розвиток не завершується з кінцем смертного життя. Мало що було відкрито стосовно цього важливого запевнення. Нам сказано, що це життя є часом підготуватися до зустрічі з Богом і що нам не слід відкладати наше покаяння (див. Алма 34:32–33). Все ж нам сказано, що в духовному світі євангелія проповідується навіть серед "злочестивих і непокірних, які відкинули істину" (Учення і Завіти 138:29) і ті, кого там навчено, здатні покаятися в очікуванні Останнього Суду (див. вірші 31–34, 57–59).

Ольмуе, Марга-Марга, Чилі

Ось іще кілька інших важливих принципів плану нашого Небесного Батька:

Відновлена євангелія Ісуса Христа дає нам унікальне бачення тем цнотливості, шлюбу і народження дітей. За євангелією шлюб, визначений Божим планом, є необхідним для досягнення мети Божого плану: створити божественно визначені передумови для земного народження і підготувати членів сім'ї до вічного життя. "Шлюб призначено від Бога для людини,—сказав Господь,— … щоб земля змогла досягти кінцевої мети свого сотворіння" (Учення і Завіти 49:15–16). У цьому Його план, звичайно, йде всупереч певному потужному мирському тиску, який проявляється в законах і нормах поведінки.

Сила породжувати смертне життя є найславетнішою силою, яку Бог дав своїм дітям. Її використання було санкціоновано першою заповіддю, даною Адаму і Єві, але іншу важливу заповідь було дано, щоб заборонити зловживання нею. Усяке використання цієї сили породження у тій чи іншій мірі поза шлюбом є гріховним приниженням і спотворенням цієї найбожественнішої якості чоловіків і жінок. У відновленій євангелії на законі цнотливості робиться особливий наголос, зважаючи на ту мету, яку відіграють наші сили породження у здійсненні Божого плану.

Що ще?

Протягом цих двохсот років з часу Першого видіння, з якого почалося Відновлення, нам відомо про Господній план, і вже два століття нас підтримують його благословення завдяки цій відновленій Церкві. Щодо подій минулого в цьому 2020 році ми вже здобули стопроцентне бачення (або зір 20/20 за американськими вимірами).

Однак, якщо дивитися в майбутнє, наше бачення не настільки ясне. Нам відомо, що зараз, через два століття після Відновлення, в духовному світі перебуває багато працівників, які пройшли земний досвід і виконують там роботу з проповідування. Також нам відомо, що зараз ми маємо набагато більше храмів для виконання обрядів вічності для тих, хто кається і приймає Господню євангелію з будь-якого боку завіси смерті. Усе це сприяє здійсненню плану Небесного Батька. Божа любов є настільки великою, що, за винятком небагатьох, хто свідомо став синами прокляття, Він уготував славетну долю всім Своїм дітям (див. Учення і Завіти 76:43).

Ми знаємо, що Спаситель повернеться і настане Тисячоліття мирного правління, яким завершиться земна частина Божого плану. Також нам відомо, що будуть окремі воскресіння: для праведних та неправедних, і обов'язково буде

Старійшина Квентін Л. Кук
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Яке це благословення, що безперервне одкровення пророкам і особисте одкровення скеровують наше життя

Безперервне одкровення отримувалося і продовжує отримуватися встановленими Господом шляхами.

Сьогодні я говоритиму про безперервне одкровення пророкам і безперервне особисте одкровення, які скеровують наше життя.

Іноді ми отримуємо одкровення, навіть коли не знаємо Господніх цілей. Незадовго до того, як у червні 1994 року старійшину Джеффрі Р. Холланда покликали бути апостолом, я отримав чудове одкровення, що його буде покликано. Я був регіональним представником і не бачив жодної причини, чому мені було дане це знання. Але ми були

Сан-Бернардо, Сантьяго, Чилі

останній суд для кожної людини після її воскресіння.

Нас судитимуть за нашими вчинками, бажаннями нашого серця і тим, якими людьми ми стали. Внаслідок цього суду всі діти Бога перейдуть у царство слави відповідно їхнього послуху і того, де вони почуватимуть себе зручно. Суддею в усьому цьому є наш Спаситель, Ісус Христос (див. Іван 5:22; 2 Нефій 9:41). Завдяки Його всезнанню Він має досконале розуміння всіх наших вчинків і бажань: як тих, в яких ми не покаялися або які не змінили, так і тих, в яких покаялися або які були праведними. Отже, після Його суду ми всі визнаємо, "що Його вироки справедливі" (Мосія 16:1).

На завершення я скажу про переконання, яке я отримав, прочитавши багато листів і переглянувши багато прохань від людей, які бажали повернутися до Церкви після того, як їх імена були видалені зі списків або після відступництва. Багато членів нашої Церкви не зовсім розуміють цей план спасіння, в якому є відповіді на більшість запитань стосовно доктрини і натхненної політики відновленої Церкви. Ми, хто знає Божий план і хто уклав завіти брати в ньому участь, маємо прямий обов'язок навчати цих істин і робити все можливе, щоб ділитися ними з іншими й жити за ними в наших земних обставинах. Я свідчу про Ісуса Христа, нашого Спасителя і Викупителя, завдяки Якому все це можливо, в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. "Відновлення повноти євангелії Ісуса Христа: Проголошення світові, присвячене двохсотій річниці цієї події", узято з Рассел М. Нельсон, "Слухайте Його", *Ліягона,* трав. 2020, с. 91.

напарниками, коли ще молодими місіонерами служили в Англії на початку 1960-х років, і я ставився до нього з великою любов'ю. Я вважав цей духовний досвід виявленою мені лагідною милістю. Останніми роками я замислювався, чи то не Господь готував мене бути молодшим серед Дванадцятьох по відношенню до мого чудового напарника по місії, який був моїм молодшим напарником, коли ми були молодими місіонерами[1]. Іноді я застерігаю молодих місіонерів, щоб вони з добротою ставилися до своїх молодших напарників, бо ніколи не знають, коли ті можуть стати їхніми старшими напарниками.

У мене є непохитне свідчення, що цю відновлену Церкву скеровує наш Спаситель, Ісус Христос. Він знає, кого покликати бути Його апостолами і в якій послідовності покликати їх. Він також знає, як підготувати Його старшого апостола бути пророком і Президентом Церкви.

Цього ранку ми мали благословення почути, як наш любий пророк, Президент Рассел М. Нельсон, робить важливе проголошення світові щодо Відновлення повноти євангелії Ісуса Христа, присвячене 200-й річниці цієї події[2]. У цьому історичному проголошенні Президента Нельсона ясно сказано, що походження Церкви Ісуса Христа, її існування і скерування на майбутнє основані на принципі безперервного одкровення. Це нове проголошення є словом люблячого [Небесного] Батька до Його дітей.

Ще раніше Президент Спенсер В. Кімбол висловив почуття, які переповнюють мене сьогодні. Він сказав: "З-поміж усього ми найбільше повинні радіти в наш час тому, що небеса насправді відкриті і що відновлена Церква Ісуса Христа заснована на камені одкровення. Безперервне одкровення насправді є життєвою силою євангелії живого Господа і Спасителя, Ісуса Христа"[3].

Пророк Енох бачив наперед дні, у які ми живемо. Господь дав Еноху знати, що настане велика злочестивість, і пророкував, що будуть "великі страждання". Однак Господь пообіцяв: "Але Мій народ Я збережу"[4]. "І праведність пошлю Я з небес; а істину пошлю Я з землі, щоб свідчити про Мого Єдинонародженого"[5].

Президент Езра Тефт Бенсон навчав з великою силою, що Книга Мормона—ключовий камінь нашої релігії—вийшла з землі на виконання Господнього проголошення Енохові. Батько і Син та ангели і пророки, які являлися пророку Джозефу Сміту, "посилалися небесами для того, щоб відновити необхідну владу в царстві"[6].

Пророк Джозеф Сміт отримував одкровення за одкровенням. Про деякі з них говорилося на цій конференції. Багато одкровень, отриманих пророком Джозефом, були збережені для нас в Ученні і Завітах. Усі Головні труди Церкви містять думку і волю Господа для нас у цьому останньому розподілі[7].

Окрім цих важливих основоположних Писань, ми благословенні безперервним одкровенням живим пророкам. Пророки—це "уповноважені слуги Господа, наділені владою промовляти від Його імені"[8].

Деякі одкровення є надзвичайно важливими, а інші збільшують наше розуміння фундаментальних божественних істин та містять скерування для наших днів[9].

Ми дуже вдячні за одкровення, дане Президенту Спенсеру В. Кімболу, яким священство й храмові благословення поширюються на всіх гідних членів Церкви чоловічої статі з червня 1978 року[10].

Я служив із багатьма з Дванадцятьох, які були присутніми під час отримання цього важливого одкровення і брали в цьому участь. Під час особистих розмов кожен з них підтверджував, що Президент Кімбол та вони відчували могутнє і єднальне духовне скерування. Багато з них сказали, що це було найпотужніше одкровення з тих, що вони отримували до або після того часу[11].

Ті з нас, хто зараз служить у Кворумі Дванадцятьох Апостолів, були благословенні у наші дні, коли важливі одкровення давалися через сучасних пророків[12]. Президент Рассел М. Нельсон діяв як уповноважений слуга Господа, *особливо*, коли йдеться про одкровення, як допомогти сім'ям перетворити свої домівки на святилища віри, як збирати розсіяний Ізраїль по обидва боки завіси та як благословити членів Церкви, які мають ендаумент, в тому, що стосується священних храмових обрядів.

Коли про важливі зміни, призначені благословити наші домівки, було оголошено на жовтневій генеральній конференції 2018 року, я свідчив, "що під час обмірковування Радою Першого Президентства і Кворуму Дванадцятьох Апостолів у храмі, … після того, як наш улюблений пророк звертався з благанням до Господа, щоб отримати одкровення …, всі ми отримали могутнє підтвердження"[13].

У той час було отримано й інші одкровення, які стосувалися священних храмових обрядів, але про це не оголошувалося і це не впроваджувалось[14]. Початок цьому скеруванню було покладено, коли Президент Рассел М. Нельсон отримав особисте пророче одкровення, а учасники цього процесу отримали лагідне і могутнє підтвердження. Президент Нельсон, зокрема, залучив сестер, які головують над організаціями: Товариством допомоги, Товариством молодих жінок і Початковим товариством. Остаточне скерування, отримане в храмі Першим Президентством і Кворумом Дванадцятьох Апостолів, було глибоко духовним і сильним. Кожен з нас знав, що ми отримали думку, волю і голос Господа[15].

З усією урочистістю я заявляю, що безперервне одкровення отримувалося і продовжує отримуватися встановленими Господом шляхами. Я свідчу, що нове проголошення, зроблене Президентом Нельсоном цього ранку, є одкровенням, призначеним благословити усіх людей.

Ми запрошуємо усіх бенкетувати за столом Господнім

Ми також заявляємо про наше щире бажання возз'єднатися з тими, у кого похитнулося їхнє свідчення, хто став малоактивним або чиї імена було вилучено з церковних записів. Ми хочемо разом з вами бенкетувати "словами Христа" за столом Господнім, щоб вивчати те, що всім нам слід робити[16]. Ви потрібні нам! Ви потрібні Церкві! Ви потрібні Господу! Ми щиро молимося про те, щоб ви приєдналися до нас у поклонінні Спасителю світу. Ми знаємо, що дехто з вас, можливо, постраждав від образ, недоброзичливості чи іншої поведінки, не подібної до Христової. Ми також знаємо, що чиясь віра похитнулась, і причини цього, можливо, не повністю усвідомлені, зрозумілі чи усунуті.

Бувало, що й віра декого з наших найстійкіших і найвідданіших членів Церкви слабшала на деякий час. Мені подобається історія з життя У.У. Фелпса, який залишив Церкву і свідчив проти пророка Джозефа Сміта в одному з судів у Міссурі. Покаявшись, він написав Джозефу: "Я знаю про моє становище, ти знаєш про нього і Бог знає про нього, і я хочу бути спасенним, якщо мені допоможуть мої друзі"[17]. Джозеф простив його, повернув до роботи і з любов'ю написав: "Колишні друзі зрештою стають друзями знову"[18].

Брати і сестри, яким би не було ваше становище, будь ласка, знайте, що Церква і її члени радо вас приймуть, коли ви повернетеся!

Особисте одкровення скеровує наше життя

Особисте одкровення доступне всім, хто смиренно шукає скерування від Господа. Воно настільки ж важливе, як і одкровення, яке дається пророкам. Завдяки особистому духовному одкровенню від Святого Духа мільйони людей отримали свідчення, необхідне, щоб стати охрищеними і конфірмованими членами Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів.

Особисте одкровення—це велике благословення, яке отримується після хрищення, коли нас "освячено прийняттям Святого Духа"[19]. Я пригадую, як отримав особливе духовне одкровення, коли мені було 15 років. Мій любий брат шукав скерування від Господа, як йому відповісти нашому дорогому татові, який не хотів, щоб мій брат служив на місії. Я також молився зі щирим наміром і отримав особисте одкровення про істинність євангелії.

Роль Святого Духа

Особисте одкровення ґрунтується на духовних істинах, отриманих від Святого Духа[20]. Святий Дух відкриває всю істину, особливо те, що стосується Спасителя, і свідчить про неї. Без Святого Духа ми не могли б дійсно знати, що Ісус є Христос. Його основна роль полягає в тому, щоб свідчити про Батька і Сина та Їхні титули і Їхню славу.

Святий Дух може сильно впливати на будь-яку людину[21]. Цей вплив не буде постійним, якщо ця людина не охрищена і не отримала дар Святого Духа. Святий Дух також очищує людину в процесі покаяння і прощення.

Дух спілкується з людиною дивовижним чином. Господь дав таке чудове описання:

"Я скажу тобі у твоєму розумі і у твоєму серці, через Святого Духа, Який зійде на тебе і Який буде жити у твоєму серці.

Тепер ось, це є дух одкровення"[22].

Хоча Його вплив може бути надзвичайно могутнім, найчастіше Він сходить тихо і відчувається як спокійний, лагідний голос[23]. У Писаннях є багато прикладів того, як Дух впливає на наш розум, зокрема промовляє мир нашому розуму[24], займає наші думки[25], просвітлює наш розум[26] і навіть відчувається як голос, який доходить до нашої свідомості[27].

Наша підготовка до отримання одкровень ґрунтується, зокрема, на таких принципах:

- Моління про духовне скерування. Нам потрібно благоговійно та зі смиренням шукати і запитувати[28] та бути терпеливими і покірними[29].
- Підготовка до отримання натхнення. Для цього нам потрібно жити в гармонії з ученнями Господа і дотримуватися Його заповідей.
- Гідне прийняття причастя. Роблячи це, ми засвідчуємо Богові та укладаємо завіт з Ним, що ми беремо на себе ім'я Його Святого Сина і що ми пам'ятаємо Його і виконуємо Його заповіді.

Дотримуючись цих принципів, ми стаємо готовими отримувати і розпізнавати спонукання та скерування від Святого Духа, і діяти за ними. Серед них "мирні речі—те, що приносить радість [і] … життя вічне"[30].

Наша духовна підготовка значно підсилюється, якщо ми регулярно вивчаємо Писання та істини євангелії і обмірковуємо настанови, які шукаємо. Але пам'ятайте, що слід бути терпеливими і покладатися на Господній розклад часу. Господь, Який знає все, дає нам скерування тоді, коли Він "Сам прийме рішення навчати нас"[31].

Одкровення, які стосуються виконання нами покликань і доручень

Святий Дух також даватиме одкровення, які стосуються виконання нами покликань і доручень. Зі свого досвіду я знаю, що важливе духовне скерування найчастіше приходить, коли ми, виконуючи свої обов'язки, стараємося благословити інших.

Пригадую один випадок, що стався, коли я був молодим єпископом. Мені в розпачі зателефонувала подружня пара майже перед тим, як я мав вирушити в аеропорт, щоб летіти у відрядження. До того, як вони прийшли, я благав Господа дати мені знати, як я можу благословити їх. Мені через одкровення було відкрито суть їхньої проблеми і те, як я мав діяти. Завдяки цьому, даному в одкровенні, скеруванню, я зміг виконати священні обов'язки у своєму покликанні єпископа, незважаючи на обмаль часу. Єпископи по всьому світу також розповідали мені про подібний досвід. Коли я був президентом колу, то отримував не лише важливі одкровення, але мене особисто й *поправляли*, що було необхідним для досягнення цілей Господа.

Запевняю вас, що отримувати скерування через одкровення може кожен з нас, коли ми смиренно трудимося у Господньому винограднику. Здебільшого скерування для нас приходить від Святого Духа. Іноді та з певною метою воно приходить безпосередньо від Господа. Я особисто свідчу, що це істина. Скерування для всієї Церкви дається Президенту і пророку Церкви.

Ми, сучасні апостоли, мали привілей працювати і подорожувати з нашим нинішнім пророком, Президентом Нельсоном. Я перефразую слова, сказані Уілфордом Вудраффом про пророка Джозефа Сміта; вони у рівній мірі стосуються Президента Нельсона. Я бачив "діяння Божого Духа з ним, одкровення Ісуса Христа для нього і виповнення цих одкровень"[32].

Сьогодні я смиренно благаю, щоб кожен з нас шукав безперервного одкровення, яке б скеровувало наше життя, і діяв за підказками

Рексбург, шт. Айдахо, США

ОСТАННЯ ВЕЧЕРЯ, ХУДОЖНИК ХОРХЕ КОККО САНТАНГЕЛО

Духа, які ми отримуємо, коли поклоняємося Богові Батьку в ім'я нашого Спасителя, Ісуса Христа, про Якого я свідчу, в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. У 1960 р., коли мінімальний вік, в якому молоді чоловіки могли їхати на місію, було зменшено з 20 до 19 років, я був одним з останніх, хто вирушив на місію у 20 років, а старійшина Джеффрі Р. Холланд був одним з перших, хто вирушив у 19 років.
2. Див. "Відновлення повноти євангелії Ісуса Христа: Проголошення світові, присвячене двохсотій річниці цієї події", узято з Рассел М. Нельсон, "Слухайте Його", *Ліягона,* трав. 2020, с. 91. Це проголошення долучене до п'яти інших, які були оприлюднені у цьому розподілі Першим Президентством і Кворумом Дванадцятьох Апостолів.
3. *Учення Президентів Церкви: Спенсер В. Кімбол* (2006), с. 259; див. також Матвій 16:13–19.
4. Мойсей 7:61.
5. Мойсей 7:62. Далі Господь сказав: "Я зроблю так, що праведність та істина вимиватимуть землю, неначе потопом, щоб зібрати Моїх вибраних з чотирьох чвертей землі" (Мойсей 7:62; див. також Псалми 84:12).
6. Ezra Taft Benson, "The Gift of Modern Revelation", *Ensign,* Nov. 1986, 80.
7. Див. Ezra Taft Benson, "The Gift of Modern Revelation", 80.
8. Hugh B. Brown, "Joseph Smith among the Prophets" (Sixteenth Annual Joseph Smith Memorial Sermon, Logan Institute of Religion, Dec. 7, 1958), 7.
9. Див. Hugh B. Brown, "Joseph Smith among the Prophets", 7. В усіх випадках одкровення узгоджуються зі словом Бога, даним попереднім пророкам.
10. Див. Офіційна декларація 2; див. також 2 Нефій 26:33. Цим одкровенням було відкрито шлях для застосування вчення, викладеного у Книзі Мормона, що "всі є однаковими для Бога", в тому числі "чорні і білі, зв'язані і вільні, чоловічої статі і жіночої" (див. 2 Нефій 26:33). Це чудове одкровення було отримане і підтверджене у священній верхній кімнаті Солт-Лейкського храму Першим Президентством і Кворумом Дванадцятьох Апостолів.
11. Багато з апостолів зазначали, що це одкровення було настільки могутнім і настільки священним, що для описання його би не вистачило будь-яких слів і, у певному сенсі, це применшило би глибоку й могутню природу цього одкровення.
12. Див. "Сім'я: Проголошення світові", *Ліягона*, трав. 2017, с. 145. Це проголошення було зачитано Президентом Гордоном Б. Хінклі на генеральних зборах Товариства допомоги, які відбулися 23 вересня 1995 року в Солт-Лейк-Сіті, шт. Юта. Див. також Томас С. Монсон, "Ми знову зібралися на конференцію", *Ліягона*, лист. 2012, сс. 4–5. Президент Монсон оголосив про зменшення мінімального віку, з якого можна служити на місії.
13. Квентін Л. Кук, "Глибоке й тривале навернення до Небесного Батька і Господа Ісуса Христа", *Ліягона,* лист. 2018, с. 11.
14. Одкровення щодо священних храмових обрядів були впроваджені у всіх храмах, починаючи з 1 січня 2019 р. Важливо розуміти, що конкретні деталі стосовно храмових обрядів обговорюються тільки в храмі. Однак здійснюється навчання принципам. Старійшина Девід А. Беднар чудово навчав про важливість храмових завітів та обрядів і те, як через них "у наше життя може проливатися сила побожності" ("Нехай цей дім буде збудовано Моєму імені", *Ліягона,* трав. 2020, с. 86).
15. Цей процес і збори відбувалися у Солт-Лейкському храмі в січні, лютому, березні та квітні 2018 р. Остаточне одкровення було отримане Першим Президентством і Кворумом Дванадцятьох Апостолів 26 квітня 2018 р.
16. Див. 2 Нефій 32:3.
17. *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days,* vol. 1, *The Standard of Truth, 1815–1846* (2018), 418.
18. *Saints,* 1:418.
19. 3 Нефій 27:20.
20. Святий Дух є членом Божества (див. 1 Івана 5:7; Учення і Завіти 20:28). Він має тіло з духа, яке за формою та подобою нагадує людське (див. Учення і Завіти 130:22). Його вплив може бути присутнім повсюди. Він об'єднаний у меті з нашим Небесним Батьком та Ісусом Христом, нашим Спасителем.
21. Щоб краще зрозуміти, що таке Світло Христа і в чому різниця між Світлом Христа і Святим Духом, див. 2 Нефій 32; Учення і Завіти 88:7, 11–13; "Світло, Світло Христа", Путівник по Писаннях. Див. також, Бойд К. Пекер, "Світло Христа", *Ліягона,* трав. 2005, сс. 8–14.
22. Учення і Завіти 8:2–3.
23. Див. Геламан 5:30; Учення і Завіти 85:6.
24. Див. Учення і Завіти 6:23.
25. Див. Учення і Завіти 128:1.
26. Див. Учення і Завіти 11:13.
27. Див. Енош 1:10.
28. Див. Матвій 7:7–8.
29. Див. Мосія 3:19.
30. Учення і Завіти 42:61.
31. Neal A. Maxwell, *All Things Shall Give Thee Experience* (2007), 31.
32. Уілфорд Вудрафф, узято з *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* (2007), с. 285.

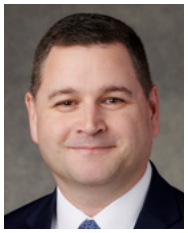

Старійшина Рікардо П. Гіменес
Сімдесятник

Як знайти прихисток від життєвих бур

Ісус Христос і Його Спокута є тим прихистком, якого всі ми потребуємо незалежно від того, які саме бурі обрушуються на наше життя.

У середині 90-х років, навчаючись в коледжі, я служив у Четвертому підрозділі Пожежної охорони міста Сантьяго в Чилі. Служачи там, я жив у пожежному депо разом з усіма, хто був на нічних чергуваннях. Наприкінці року мені повідомили, що я маю бути в пожежному депо у новорічну ніч, оскільки тоді майже завжди виникають якісь надзвичайні ситуації. У відповідь я здивовано спитав: "Дійсно?"

Я пригадую, як разом з колегами чекав, коли опівночі в центрі Сантьяго почнуть запускати феєрверки. Ми стали обійматися і бажати одне одному, щоб у новому році все було добре. Раптом у пожежному депо почав лунати сигнал тривоги, сповіщаючи, що десь сталася надзвичайна ситуація. Ми взяли наше спорядження і вскочили у пожежну машину. По дорозі до місця події, коли ми проїжджали повз натовпи людей, які святкували Новий рік, я помітив, що вони, здебільшого, були безтурботними і легковажними. Вони розслабилися і насолоджувалися теплою літньою ніччю. Втім, десь неподалік, люди, до яких ми поспішали на допомогу, були в серйозній небезпеці.

Завдяки цьому я усвідомив, що хоча іноді наше життя може бути доволі спокійним, для кожного з нас настане час, коли ми стикнемося з неочікуваними викликами і бурями, які долатимемо на межі наших можливостей. Фізичні, розумові й сімейні проблеми, труднощі з працевлаштуванням, стихійні лиха та інші питання життя або смерті—це лише кілька прикладів бур, з якими ми стикнемося у цьому житті.

Стикаючись з тими бурями, ми часто відчуваємо розпач або страх. Президент Рассел М. Нельсон сказав: "Віра є протиотрутою від страху"—*це віра в нашого Господа Ісуса Христа* ("Виявляйте свою віру", *Ліягона*, трав. 2014, с. 29). Спостерігаючи за бурями, які впливають на життя людей, я дійшов висновку, що незалежно від того, яка саме буря б'є нас—незалежно від того, чи є вихід з проблеми або чи можна побачити, коли все скінчиться,—існує лише один прихисток, який є однаковим від усіх видів бур. Цей єдиний прихисток, даний нам нашим Небесним Батьком,—це наш Господь Ісус Христос і Його Спокута.

Нікому з нас не уникнути цих бур. Геламан, пророк з Книги Мормона, дав нам такі настанови: "Пам'ятайте, пам'ятайте, що на камені нашого Викупителя, Який є Христос, Син Бога, ви повинні побудувати свій фундамент; так, щоб коли диявол пошле вперед свої могутні вітри, так, свої стріли у вихорі, так, коли весь його град і його могутня буря вдарить по вас, воно не матиме сили над вами, щоб втягнути вас до безодні нещастя і нескінченного горя, завдяки каменеві, на якому ви збудувалися, який є надійним фундаментом, фундаментом, що на ньому якщо люди будують, вони не можуть упасти" (Геламан 5:12).

Старійшина Роберт Д. Хейлз, якому довелося долати бурі у своєму житті, сказав: "Страждання—це

Осло, Норвегія

те, що є спільним для всіх; наша реакція на страждання є індивідуальною. Страждання може повести нас по одному з двох шляхів. Воно може зміцнювати і очищувати, якщо прикладається віра, або може стати руйнівною силою в нашому житті, якщо ми не маємо віри в спокутну жертву Господа" ("Your Sorrow Shall Be Turned to Joy", *Ensign,* Nov. 1983, 66).

Для того, щоб скористатися прихистком, який дає нам Ісус Христос і Його Спокута, ми повинні мати віру в Нього—таку віру, завдяки якій зможемо долати всі страждання у цьому обмеженому земному стані. Він обіцяв, що зробить наші тягарі легкими, якщо ми будемо звертатися до Нього стосовно всього, що ми робимо.

Він сказав: "Прийдіть до Мене, усі струджені та обтяжені, і Я вас заспокою!

Візьміть на себе ярмо Моє, і навчіться від Мене, бо Я тихий і серцем покірливий,—і знайдете спокій душам своїм.

Бо ж ярмо Моє любе, а тягар Мій легкий!" (Матвій 11:28–30; див. також Мосія 24:14–15).

Існує висловлювання, що "для людини, яка має віру, пояснення не потрібні. А людині, яка не має віри, пояснити щось неможливо". (Це висловлювання приписувалося Фомі Аквінському, але, скоріш за все, воно є неточним переказом того, чого він навчав). Однак ми маємо обмежене розуміння того, що відбувається тут, на землі, й часто у нас немає відповідей на запитання *чому*. Чому це відбувається? Чому це відбувається зі *мною*? Чого я маю навчитися? Коли у нас немає відповідей, саме тоді слова, сказані нашим Спасителем пророку Джозефу Сміту у в'язниці Ліберті, цілковито стануть у пригоді:

"Мій сину, мир душі твоїй; твоя скрута і твої страждання будуть лише на короткий час;

І тоді, якщо ти витерпиш це достойно, Бог піднесе тебе на висоту" (Учення і Завіти 121:7–8).

ХРИСТОС У ГЕФСИМАНІЇ, ХУДОЖНИК МАЙКЛ Т. МАЛМ

Хоча багато людей справді вірять *в* Ісуса Христа, головне запитання полягає в тому, чи ми *віримо* Йому і чи ми *віримо* в те, чого Він навчає нас і що просить нас робити. Ймовірно хтось може подумати: "Що Ісус Христос знає про те, що відбувається зі мною? Звідки Він знає, що мені потрібно для щастя?" Воістину, це про нашого Викупителя і Заступника говорив пророк Ісая, кажучи:

"Він погорджений був, Його люди покинули, страдник, знайомий з хоробами. …

Направду ж Він немочі наші узяв і наші болі поніс. …

А Він був ранений за наші гріхи, за наші провини Він мучений був,—кара на Ньому була за наш мир, Його ж ранами нас уздоровлено!" (Ісая 53:3–5).

Апостол Петро також навчав нас про Спасителя, кажучи: "Він тілом Своїм Сам підніс гріхи наші на дерево, щоб ми вмерли для гріхів та для праведности жили; Його ранами ви вздоровилися" (1 Петра 2:24).

Хоча наближався час мученицької смерті Петра, його слова не були сповнені страху чи песимізму; навпаки, він наставляв святих "тішитися", хоч вони й були "засмучені … всілякими випробовуваннями". Петро радив нам пам'ятати, що "досвідчення [нашої] віри …, яке … хоч і огнем випробовується", приведе до "похвал[и], і чест[і], і слав[и] при з'явленні Ісуса Христа" і до "спасіння [нашим] душам" (1 Петра 1:6–7, 9).

Петро продовжив:

"Улюблені, не дивуйтесь огневі, що вам посилається на випробовування, немов би чужому випадку для вас.

Але через те, що берете ви участь у Христових стражданнях,

то тіштеся, щоб і в з'явленні слави Його раділи ви й звеселялись" (1 Петра 4:12–13).

Президент Рассел М. Нельсон навчав, що "святі можуть бути щасливими за будь-яких обставин. … Коли наше життя зосереджене на Божому плані спасіння … та на Ісусі Христі і Його євангелії, ми можемо відчувати радість незалежно від того, що відбувається—або не відбувається—у нашому житті. Радість приходить від Нього і завдяки Йому. Він є джерелом всієї радості" ("Радість і духовне виживання", *Ліягона*, лист. 2016, с. 82).

Звичайно, легше казати про все це, коли ми не знаходимося серед бурі, ніж дотримуватися цього і застосовувати це під час бурі. Але, сподіваюсь, ви відчуваєте, що я, ваш брат, щиро прагну поділитися з вами тим, наскільки важливо знати, що Ісус Христос і Його Спокута є тим прихистком, якого всі ми потребуємо незалежно від того, які саме бурі обрушуються на наше життя.

Я знаю, що усі ми—діти Бога, що Він любить нас і що ми не самотні. Я запрошую вас прийти і побачити, що Він може полегшити ваші тягарі й буде тим прихистком, якого ви шукаєте. Прийдіть і допоможіть іншим знайти прихисток, якого вони так прагнуть. Прийдіть і залишайтеся з нами у цьому прихистку, який допоможе вам протистояти життєвим бурям. У моєму серці немає жодного сумніву, що, прийшовши, ви побачите, ви допоможете і ви залишитесь.

Пророк Алма свідчив своєму синові Геламану: "Я знаю, що ті, які покладають надію свою на Бога, будуть підтримані в їхніх випробуваннях, і їхніх бідах, і їхніх

скорботах, і будуть піднесені в останній день" (Алма 36:3).

Сам Спаситель сказав:

"Отже, нехай ваші серця буде втішено …, бо вся плоть у Моїх руках; будьте спокійними та знайте, що Я є Бог. …

Отже, не бійтеся навіть самої смерті, бо в цьому світі ваша радість неповна, але повна ваша радість в Мені" (Учення і Завіти 101:16, 36).

У гімні "Душа моя, надію май завжди", який неодноразово зворушував моє серце, міститься послання втішення нашим душам. Там є такі слова:

"Душа моя, надію май завжди:
Колись і ти ввійдеш у вічний дім;
Не буде там ні смутку, ні журби,
В блаженстві вічно будем жити в нім.
Надію май завжди, душа моя:
Зігріє Бог любов'ю всі серця"
(Гімни, № 61).

Я знаю, що коли ми стикаємося з життєвими бурями, то якщо ми докладаємо усіх зусиль та покладаємося на Ісуса Христа і Його Спокуту як наш прихисток, ми будемо благословенні полегшенням, втіхою, зміцненням, помірністю і миром, яких прагнемо, з впевненістю у наших серцях, що наприкінці нашого часу перебування тут, на землі, ми почуємо слова Учителя: "Гаразд, рабе добрий і вірний! … Увійди до радощів пана свого!" (Матвій 25:21). В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

Ольмуе, Марга-Марга, Чилі

Старійшина Дітер Ф. Ухтдорф
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Прийдіть і відчуйте свою належність

Ми запрошуємо всіх Божих дітей з усього світу приєднатися до нас у цій величній справі.

Мої дорогі брати і сестри, мої дорогі друзі, кожного тижня члени Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів по всьому світу поклоняються нашому улюбленому Небесному Батькові, Богу і Царю Всесвіту, та Його Улюбленому Синові, Ісусу Христу. Ми розмірковуємо над життям і вченнями Ісуса Христа—єдиної безгрішної душі, яка колись жила, незаплямованого Агнця Божого. Настільки часто, наскільки можливо, ми приймаємо причастя у пам'ять про Його жертву та визнаємо, що Він є центром нашого життя.

Ми любимо і шануємо Його. Через Свою глибоку і вічну любов Ісус Христос страждав та помер за вас і за мене. Він зруйнував браму смерті, розбив вщент бар'єри, які розділяли друзів та рідних[1], приніс надію тим, хто її не мав, зцілення хворим та свободу полоненим[2].

Йому ми присвячуємо наші серця, наші життя та нашу щоденну відданість. З цієї причини "ми говоримо про Христа, ми втішаємося у Христі, ми проповідуємо Христа [і] ми пророкуємо про Христа, … щоб наші діти могли знати, до якого джерела їм звертатися за прощенням їхніх гріхів"[3].

Учнівство в дії

Проте, щоб бути учнем Ісуса Христа, необхідно робити набагато більше, ніж тільки говорити і проповідувати про Христа. Сам Спаситель відновив Свою Церкву, аби допомогти нам на шляху до того, щоб стати більш схожими на Нього. Завдяки структурі Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, ми маємо можливості на ділі застосовувати основи учнівства. Беручи участь в діяльності Церкви, ми вчимося розпізнавати Святого Духа та діяти за Його підказками. Ми розвиваємо свою схильність виявляти співчуття та доброту до людей.

Для цього необхідно докладати зусилля все життя, і це вимагає практикування.

Успішні спортсмени безліч годин відпрацьовують основні елементи своїх видів спорту. Медики, мережеві спеціалісти, інженери, що займаються ядерною фізикою, і навіть я—кухар-любитель, якому подобається змагатися на кухні у Гарріет,—стають вмілими і вправними тільки тоді, коли старанно практикуються у своєму ремеслі.

Як капітан в авіакомпанії, я часто тренував пілотів за допомогою симулятору польоту—складної машини, яка відтворює реальний політ. Завдяки симулятору пілоти вивчають не тільки основи польотів, але також відпрацьовують свою поведінку та реакції в несподіваних ситуаціях, які можуть трапитися, коли вони будуть командувати екіпажем справжнього літака.

Такий самий принцип стосується й учнів Ісуса Христа.

Активна участь у діяльності Церкви Ісуса Христа та використання величезної кількості можливостей, які вона надає, допоможуть нам краще підготуватися до мінливих життєвих обставин, якими б і наскільки б серйозними вони не були. Нам, членам Церкви, радять занурюватися в слова Бога, передані через Його пророків, давніх і сучасних. Завдяки щирій та смиренній молитві до нашого Небесного Батька, ми вчимося розпізнавати голос Святого Духа. Ми відповідаємо на заклики служити, навчати, планувати, піклуватися та брати участь в обрядах. Ці можливості дозволяють нам зміцнювати наш дух, розум і характер.

Міллкрік, шт. Юта, США

Вони допоможуть нам підготуватися до укладання і дотримання священних завітів, які благословлять нас у цьому житті та в житті прийдешньому.

Прийдіть і приєднайтеся до нас!

Ми запрошуємо всіх Божих дітей з усього світу приєднатися до нас у цій величній справі. Прийдіть і побачте! Навіть у цей складний період пандемії COVID-19 зустрічайтеся з нами онлайн. Зустрічайтеся з нашими місіонерами онлайн. Дізнайтеся самі, що це за Церква! Коли цей важкий період скінчиться, зустріньтеся з нами в наших домах і наших місцях поклоніння!

Ми запрошуємо вас прийти і допомогти! Приходьте і служіть з нами, служіть Божим дітям, ідучи слідами Спасителя та покращуючи цей світ.

Прийдіть і відчуйте свою належність! Ви зробите нас сильнішими. І ви також станете кращими, добрішими і щасливішими. Ваша віра поглибиться й стане більш непохитною—збільшиться здатність терпіти бурхливість і неочікувані випробування життя.

А з чого ж почати? Існує багато можливих способів.

Ми запрошуємо вас читати Книгу Мормона. Якщо ви не маєте свого примірника, ви можете почитати її на сайті ChurchofJesusChrist.org[4] або завантажити додаток "Книга Мормона". Книга Мормона—це ще одне свідчення про Ісуса Христа та супутник Старого і Нового Завітів. Ми любимо всі ці Святі Писання та вчимося з них.

Ми запрошуємо вас відвідати сайт ComeuntoChrist.org, щоб дізнатися про вчення та вірування членів Церкви.

Запросіть місіонерів зустрітися з вами онлайн або, якщо це можливо, у вас вдома—у них є послання надії та зцілення. Ці місіонери—наші дорогоцінні сини і доньки, які служать у багатьох місцях світу, жертвуючи для цього власними коштами та часом.

У Церкві Ісуса Христа ви знайдете сім'ю людей, які не дуже відрізняються від вас. Ви знайдете людей, які потребують вашої допомоги та які бажають допомогти вам у вашому прагненні стати найкращою версією самих себе—тією людиною, стати якою вас створив Бог.

Обійми Спасителя відкриті для всіх

Можливо, ви думаєте: "Я зробив помилки у своєму житті. Я не впевнений, що зможу колись відчути свою належність до Церкви Ісуса Христа. Бог не може бути зацікавленим у такій людині, як я".

Хоч Ісус Христос і є "Царем Царів"[5], Месією, "Сином живого Бога"[6], Він дійсно щиро піклується про кожну дитину Бога. Він дбає про кожного, незалежно від становища людини—від того, наскільки вона багата чи бідна, наскільки недосконала чи розвинена. Під час Свого земного життя Спаситель служив усім: щасливим і успішним, зломленим та загубленим, і тим, хто втратив надію. Більшість людей, яким Він служив, не були якимись видатними, красивими чи багатими. Більшість людей, яким Він допомагав підвестися, не могли запропонувати у відповідь багато—лише свою вдячність, смиренне серце та бажання мати віру.

Якщо Ісус провів Своє смертне життя, служачи "найменшим цим"[7], то чому б Йому не любити їх і сьогодні? Хіба в Його Церкві не знайдеться місця для всіх Божих дітей? Навіть для тих, хто відчуває себе недостойним, забутим чи самотнім?

Немає якогось конкретного рівня досконалості, якого ви повинні досягнути, щоб заслужити на Божу благодать. Ваші молитви не повинні бути гучними або красномовними, або граматично правильними, щоб досягти небес.

Насправді, Бог не має улюбленців[8]—те, що цінує світ, не має жодного значення для Нього. Він знає ваше серце і любить вас незалежно від вашого звання, фінансових статків або кількості читачів в Інстаграмі.

Коли ми схиляємося своїм серцем до нашого Небесного Батька і наближаємося до Нього, ми відчуваємо, як Він наближається до нас[9].

Ми—Його улюблені діти.

Навіть ті, хто відмовляється від Нього.

Навіть ті, хто, подібно до впертої, неслухняної дитини, сердиться на Бога або Його Церкву, пакує валізи та йде, грюкнувши дверима і заявивши, що тікає і ніколи не повернеться.

Коли дитина тікає з дому, вона може не помітити стурбованих батьків, які виглядають у вікно. З ніжністю в серцях вони дивляться, як йде їхній син чи їхня донька—сподіваючись, що їхня дорогоцінна дитина навчиться чогось з цього тяжкого досвіду та, можливо, побачить життя новими очима—і врешті-решт повернеться додому.

Так само і наш люблячий Небесний Батько. Він чекає нашого повернення.

Ваш Спаситель, зі сльозами любові та співчуття в очах, чекає

вашого повернення. Навіть коли ви відчуваєте себе далеко від Бога, Він побачить вас; Він матиме співчуття до вас і побіжить, щоб обійняти вас[10].

Прийдіть і відчуйте свою належність.

Бог дозволяє нам вчитися на наших помилках

Ми—прочани, які йдуть шляхом смертного життя у грандіозному пошуку сенсу та найвищої істини. Часто все, що ми бачимо,—це лише відрізок шляху прямо перед нами—нам не видно, куди дорога веде за поворотом. Наш люблячий Небесний Батько не дав нам усіх відповідей. Він очікує, що ми багато чого з'ясуємо самостійно. Він очікує, що ми будемо вірити,—навіть коли це важко.

Він очікує, що ми розправимо плечі та станемо трошки більш рішучими—трошки зміцнимо характер—і зробимо ще один крок уперед.

Саме так ми вчимося та зростаємо.

Ви дійсно хотіли б, щоб вам все ретельно пояснювали? Ви дійсно хотіли б, аби на всі запитання були відповіді? Щоб усі маршрути були детально вказані?

Я вважаю, що більшості з нас швидко набрид би такий небесний мікроменеджмент. Ми вчимося важливим урокам з життєвого досвіду, навчаючись на своїх помилках. Каючись і усвідомлюючи для себе, що "злочестивість ніколи не була щастям"[11].

Ісус Христос, Син Бога, вмер, щоб нас не було засуджено за наші помилки і наш розвиток не було навік зупинено. Завдяки Йому ми можемо каятися, а наші помилки перетворяться на сходи, які ведуть до більшої слави.

Вам не треба йти цим шляхом на самоті. Наш Небесний Батько не залишив нас блукати в темряві.

Ось чому весною 1820 року Він явився зі Своїм Сином, Ісусом Христом, юному Джозефу Сміту.

Лише подумайте про це! Бог Всесвіту явився людині!

Це була перша з багатьох зустрічей Джозефа з Богом та іншими небесними істотами. Багато слів, які пророкли йому ці божественні істоти, записані в Писаннях Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Вони доступні для всіх. Будь-хто може читати їх та дізнатися, яке послання є у Бога для нас у наші дні.

Ми запрошуємо вас вивчати їх.

Джозеф Сміт був досить молодим, коли отримав ці одкровення. Більшу частину їх він отримав ще до того, як йому виповнилося 30 років[12]. Йому бракувало досвіду, і деяким людям, можливо, здавалося, що він не відповідає уявленню, яким би мав бути пророк Господа.

Утім Господь все одно його покликав—використавши модель, яку ми знаходимо всюди у Священних Писаннях.

Бог не чекав, доки з'явиться досконала людина, щоб відновити Його євангелію.

Якби так було, то Йому й досі довелося би чекати.

Джозеф багато в чому був схожий на нас з вами. Хоча Джозеф припускався помилок, Бог використав його для досягнення Своїх величних цілей.

Президент Томас С. Монсон часто повторював ці слова поради: "Кого Господь покликає, того Господь готує"[13].

Апостол Павло пояснював святим у Коринті: "Дивіться-бо, браття, на ваших покликаних, що небагато хто мудрі за тілом, небагато хто сильні, небагато хто шляхетні"[14].

Бог використовує слабких та простих, щоб досягти Своїх цілей. Ця істина є свідченням того, що саме Божою силою, а не людською, виконується Його робота на землі[15].

Слухайте Його, йдіть за Ним

Коли Бог явився Джозефу Сміту, Він представив Свого Сина, Ісуса Христа, і сказав: "Слухай Його!"[16]

Джозеф до самого кінця свого життя слухав Його і йшов за Ним.

Як і для Джозефа, наше учнівство починається з бажання слухати Спасителя Ісуса Христа і йти за Ним.

Якщо ви бажаєте йти за Ним, зберіть свою віру і візьміть на себе Його хрест.

Ви зрозумієте, що *належите* до Його Церкви—місця тепла й гостинності, де ви можете приєднатися до величної справи учнівства та щастя.

Я сподіваюсь, що в цю двохсоту річницю Першого видіння, коли ми розмірковуємо над Відновленням Церкви Ісуса Христа та дізнаємося про нього більше, ми усвідомимо, що це не просто історична подія. Ми з вами відіграємо надзвичайно

Осло, Норвегія

важливу роль у цій величній історії, яка й досі триває.

У чому ж тоді наша з вами роль?

Пізнавати Ісуса Христа. Вивчати Його слова. Слухати Його та йти за Ним, беручи активну участь у цій величній роботі. Я запрошую вас прийти і відчути свою належність!

Вам не потрібно бути досконалими. Вам просто потрібно мати бажання розвивати свою віру і наближатися до Нього кожного дня.

Наша роль—любити Бога і служити Йому, а також любити Його дітей і служити їм.

Якщо ви робитимете так, Бог оточить вас Своєю любов'ю, радістю та певним скеруванням у цьому житті, навіть у найсерйозніших обставинах і не тільки.

Про це я свідчу і залишаю вам своє благословення з глибокою вдячністю і любов'ю до кожного з вас, у священне ім'я нашого Спасителя, нашого Господаря—в ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Ефесянам 2:13–14.
2. Див. Лука 4:18.
3. 2 Нефій 25:26.
4. Див. Книгу Мормона на сайті ChurchofJesusChrist.org/study/scriptures/bofm.
5. 1 Тимофію 6:15.
6. Див. Матвій 16:15–17.
7. Матвій 25:40 .
8. Див. Дії 10:34.
9. Див. Учення і Завіти 88:63.
10. Дивіться реакцію батька, який бачить повернення свого блудного сина, в Лука15:20.
11. Алма 41:10.
12. Наприклад, з 138 розділів Учення і Завітів більше 100 є одкровеннями, які Джозеф Сміт отримав до свого 30-го дня народження—до 23 грудня 1835 року.
13. Thomas S. Monson, "Duty Calls", *Ensign,* May 1996, 44.
14. 1 Коринтянам 1:26.
15. Див. 1 Коринтянам 1:28–29; 2 Коринтянам 4:7.
16. Джозеф Сміт—Історія 1:17.

Старійшина Л. Уітні Клейтон
З президентства сімдесятників

Найкращі домівки

Спаситель є досконалим інженером, будівельником і дизайнером інтер'єру. Його план—це досконалість і вічна радість для наших душ.

Недавно мою увагу привернув білборд у Солт-Лейк-Сіті. На ньому була реклама компанії, яка займалася меблями та дизайном інтер'єру. Там було просто сказано: "Служимо найкращим домівкам у Солт-Лейк-Сіті".

Послання мене зацікавило—що таке "найкраща домівка"? Я замислився над цим запитанням, особливо стосовно дітей, яких ми виховали з моєю дружиною, Кеті, і їхніх дітей, яких вони виховують сьогодні. Як і будь-які батьки, ми непокоїлися про нашу сім'ю і молилися про неї. Ми і досі це робимо. Ми щиро бажаємо для них найкращого. Як вони та їхні діти можуть жити в найкращих домівках? Я подумав про домівки членів Церкви, які ми з Кеті мали привілей відвідати. Нас запрошували в домівки в Кореї та Кенії, на Філіппінах і в Перу, в Лаосі та Латвії. Я б хотів поділитися своїми спостереженнями стосовно хороших домівок.

По-перше, з точки зору Господа, створення найкращих домівок напряму пов'язано з особистими якостями людей, які там живуть. Ці домівки чудові і важливі не завдяки меблям або статкам чи соціальному статусу їхніх власників. Найкращою ознакою будь-якої домівки є відображення образу Христа в обличчях людей, які там живуть. Важливим є "дизайн інтер'єру" душ людей, які його населяють, а не сама будівля.

Якості Христа набуваються "по деякім часі"[1], якщо цілеспрямовано просуватися шляхом завітів. Якості, притаманні Христу, прикрашають життя людей, які намагаються жити доброчесно. Вони наповнюють домівки світлом євангелії, якою б не була підлога, глиняною чи мармуровою. Навіть якщо у вашій домівці ви єдина людина, яка виконує настанову "прагнути цього"[2], ви можете робити свій внесок у духовне оздоблення домівки вашої сім'ї.

Ми виконуємо настанову Господа—"організувати себе; приготувати кожну потрібну річ; і встановити дім", якщо організовуємо, готуємо і "встановлюємо" наші духовні життя, а не нерухомість. Коли ми з терпінням ідемо шляхом завітів Спасителя, наша домівка стає "домом слави, домом порядку і домом Бога"[3].

По-друге, жителі найкращих домівок виділяють час на те, щоб вивчати Писання і слова сучасних пророків щодня. Президент Рассел М. Нельсон запросив нас

“перетворювати” і “перероблювати” наші домівки вивченням євангелії[4]. В його запрошенні відчувається усвідомлення того, що в хороших домівках відбувається делікатна, важлива робота особистого зростання і “перероблення” наших слабкостей. Щоденне покаяння—це знаряддя трансформації, яке допомагає нам ставати добрішими, більш люблячими і розуміючими. Вивчення Писань наближає нас до Спасителя, Чия щедра любов і благодать сприяють нашому зростанню.

Біблія, Книга Мормона і Дорогоцінна Перлина містять розповіді про сім’ї, тому не дивно, що ці божественні книги є незрівнянними посібниками з побудови найкращих домівок. У них описано занепокоєння батьків, небезпеки спокус, тріумф праведності, випробування голодом та достатком, і жахи війни та переваги миру. Знов і знов у Писаннях нам показано, як сім’ї стають успішними завдяки праведності і як вони зазнають невдачі, якщо вибирають інші шляхи.

По-третє, у хороших домівках діють за планом, створеним Господом для Його найкращої домівки, храму. Будівництво храму починається з базових кроків—розчищення чагарників і вирівнювання землі. Ці перші кроки для підготовки ділянки можна порівняти із виконанням основних заповідей. Заповіді—це фундамент, на якому будується учнівство. Неухильне учнівство веде нас до того, що ми стаємо твердими, стійкими і непохитними[5], подібно до сталевого каркасу храму. Цей стійкий каркас дозволяє Господу послати Свого Духа, щоб Той змінював наші серця[6]. Відчувати могутню зміну в серці, це наче додавати красиві елементи до храмового інтер’єру.

Якщо ми з вірою просуваємося далі, Господь поступово змінює нас. Ми отримуємо Його образ у виразі нашого обличчя і починаємо випромінювати любов і красу Його характеру[7]. Коли ми стаємо більше схожими на Нього, ми будемо почуватися в Його домівці як удома, а Він почуватиметься як удома—в нашій.

Ми можемо підтримувати тісний зв’язок нашої домівки з Його домом, якщо будемо гідні мати храмову рекомендацію і будемо використовувати її настільки часто, наскільки дозволятимуть обставини. Якщо ми будемо це робити, святість дому Господа перебуватиме і в нашій домівці також.

Неподалік стоїть величний Солт-Лейкський храм. Його будували піонери найпростішими знаряддями з місцевих матеріалів, нескінченною тяжкою працею з 1853 по 1893 рік. Найкраще, на що були здатні перші святі в області інженерної майстерності, архітектури та дизайну інтер’єру, привело до створення шедевру, визнаного мільйонами.

З моменту освячення храму минуло майже 130 років. Як зазначив учора старійшина Гарі Е. Стівенсон, на зміну принципам інженерії, використаним під час створення храму, прийшли новіші, безпечніші норми. Не покращити технічний стан храму і не зміцнити структурно слабкі місця—означало б зрадити довіру піонерів, які зробили все можливе і залишили храм наступним поколінням доглядати його.

Церква розпочала чотирирічний проект посилення структурної та сейсмічної міцності храму[8]. Фундамент, підлога і стіни будуть укріплені. Найсучасніші із доступних сьогодні технічних знань приведуть храм у відповідність до сучасних норм. Ми не побачимо цих структурних змін, але їх результат буде реальний і важливий. У всій цій роботі буде збережено особливості красивого дизайну інтер’єру храму.

За прикладом перебудови Солт-Лейкського храму нам слід виділити час на оцінювання нашої духовної сейсмостійкості, аби переконатися, що вона відповідає вимогам сучасності. Якщо ми періодично себе оцінюємо і запитуємо Господа: “Чого ще бракує мені?”[9]—це може допомогти нам створити найкращу домівку.

По-четверте, найкращі домівки є прихистком від штормів життя. Господь пообіцяв, що ті, хто виконують заповіді Бога, будуть “процвітати на цій землі”[10]. Боже процвітання—це сила просуватися вперед попри проблеми життя.

У 2002 році я засвоїв важливий урок стосовно проблем. Перебуваючи в Асунсьйоні, Парагвай, я зустрівся з президентами колів міста. На той момент у Парагваї була жахлива фінансова криза, і багато членів Церкви страждали, нездатні звести кінці з кінцями. Я не бував у Південній Америці з часів своєї місії і ніколи не бував у Парагваї. Я служив у президентстві тієї території лише кілька тижнів. Побоюючись, що я нічого не міг порадити тим президентам колів, я попросив їх розповісти мені лише про те хороше, що відбувалося в їхніх колах. Перший президент колу розповів про те, що було хорошого. Наступний назвав, що було хорошого, і згадав кілька

проблем. Коли слово дійшло до останнього президента колу, він назвав лише кілька дошкульних проблем. Коли президенти колів пояснювали мені масштаби ситуації, я почав все більше непокоїтися, перебуваючи майже у відчаї від того, що не знав, що їм сказати.

Саме коли останній президент колу завершував свої коментарі, до мене прийшла думка: "Старійшино Клейтон, постав їм наступне запитання: "Президенти, із тих членів Церкви ваших колів, які сплачують повну десятину, щедрі пожертвування від посту, звеличують свої покликання в Церкві, дійсно щомісяця відвідують сім'ї в якості домашніх вчителів або візитних вчительок[11], проводять домашні сімейні вечори, вивчають Писання і щодня моляться сім'єю, скільки з них мають проблеми, які вони не можуть вирішити самі без втручання і допомоги Церкви?"

Діючи за отриманою мною підказкою, я поставив президентам колів це запитання.

Вони мовчки здивовано подивилися на мене, а потім сказали: *"Pues, ninguno (Пуес, нінгуно)"*, тобто: "Ну, жоден". Вони сказали мені, що ніхто з членів Церкви, які виконували усе згадане, не мав проблем, які вони були б нездатні вирішити самостійно. Чому? Бо вони жили в найкращих домівках. Життя з вірою надало їм сили, бачення і божественну допомогу, потрібні посеред економічного неспокою навколо них.

Це не означає, що праведні не будуть хворіти, мати нещасні випадки, зазнавати невдач у бізнесі або мати в житті багато інших випробувань. Смертне життя завжди несе якісь випробування, але знов і знов я бачив, що ті, хто намагалися виконувати заповіді, благословлялися здатністю знати, як рухатися вперед, зберігаючи спокій і надію. Ці благословення доступні всім[12].

Ольмуе, Марга-Марга, Чилі

Давид сказав: "Коли дому Господь не будує, даремно працюють його будівничі при ньому!"[13] Де б ви не жили, як би не виглядав ваш дім і яким би не був склад вашої сім'ї, ви можете допомогти побудувати найкращу домівку для вашої сім'ї. Відновлена євангелія Ісуса Христа надає плани побудови тієї домівки. Спаситель є досконалим інженером, будівельником і дизайнером інтер'єру. Його план—це досконалість і вічна радість для наших душ. З Його сповненою любові допомогою ваша душа також може бути всім, чим Він хоче, аби вона була. І ви можете бути найкращою версією себе і бути готовими встановити найкращу домівку і жити в ній.

Я із вдячністю свідчу, що Бог і Батько всіх нас живе. Його Син, Господь Ісус Христос, є Спасителем і Викупителем усього людства. Вони люблять нас досконалою любов'ю. Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів є царством Господа на землі. Сучасні пророки й апостоли скеровують її сьогодні. Книга Мормона—істинна. Відновлена євангелія Ісуса Христа—це досконалий план для побудови найкращих домівок. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Мойсей 7:21.
2. Уложення віри 1:13.
3. Учення і Завіти 88:119.
4. Див. Рассел М. Нельсон, "Стати взірцевими святими останніх днів", *Ліягона,* лист. 2018, с. 113.
5. Див. 1 Нефій 2:10; Мосія 5:15; 3 Нефій 6:14.
6. Див. Мосія 5:2; Алма 5:7.
7. Див. Алма 5:14, 19.
8. Землетрус 18 березня 2020 року переконливо свідчить про необхідність здійснення цього проекту.
9. Матвій 19:20.
10. Мосія 2:22.
11. У 2018 році домашнє і візитне вчителювання припинило своє існування і було введено служіння (див. Рассел М. Нельсон, "Служіння", *Ліягона,* трав. 2018, с. 100).
12. Коли ми робимо вибір не жити у відповідності із заповідями, благословення Господа певною мірою забираються. Ця модель повторюється у Книзі Мормона, і її іноді називають циклом праведності і злочестивості (див. *Book of Mormon Student Manual* [Church Educational System manual, 2009], 414, ChurchofJesusChrist.org).
13. Псалми 126:1.

Старійшина Д. Тодд Крістофферсон
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Ділитися посланням про Відновлення і Воскресіння

Відновлення належить світу, і його послання є особливо нагальним сьогодні.

Протягом цієї генеральної конференції ми говорили і радісно співали про здійснення давно пророкованого “відновлення всього”[1], про те, як “усе об’єднати в Христі”[2], про повернення повноти євангелії, священства і Церкви Ісуса Христа на землю, тобто про все те, що ми у сукупності називаємо “Відновлення”.

Але Відновлення не лише для тих із нас, хто радіє йому сьогодні. Одкровення Першого видіння надавалися не лише для Джозефа Сміта, але пропонуються як світло та істина для будь-кого, кому “не стачає мудрости”[3]. Книга Мормона належить людству. Обряди священства спасіння і піднесення були підготовлені для кожної особи, включно з тими, хто полишив це смертне життя. Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів та її благословення існують для всіх, хто бажає їх отримати. Дар Святого Духа—для всіх. Відновлення належить світу, і його послання є особливо нагальним сьогодні.

“Отже, як важливо звістити жителів землі, аби вони могли знати, що жодна плоть не може перебувати в присутності Бога інакше, як тільки через заслуги, і милість, і благодать Святого Месії, Який віддає Своє життя у плоті, і знов повертає його силою Духа для того, щоб принести воскресіння мертвим, будучи першим з тих, хто воскресне”[4].

З того дня, коли брат Пророка, Сем’юел Сміт, наповнив свою сумку щойно надрукованими примірниками Книги Мормона і попрямував пішки, аби поділитися новими Писаннями, святі невпинно працювали над тим, щоб “звістити [про це] жителів землі”.

У 1920 році, тоді ще старійшина Девід О. Мак-Кей, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, розпочав річний тур місіями Церкви. У травні 1921 року він стояв на маленькому цвинтарі у Фагалії, Самоа, перед добре доглянутими могилками трьох маленьких дітей, дочки і двох синів Томаса і Сари Хілтон. Ці три маленькі дитини, найстаршій з яких було 2 роки, померли, коли Томас і Сара служили місіонерами як молода сімейна пара у кінці 19-го сторіччя.

Перед від’їздом з Юти старійшина Мак-Кей пообіцяв Сарі, на той час овдовівшій, що він відвідає могилки її дітей в Самоа, оскільки вона ніколи вже не могла туди повернутися. Старійшина Мак-Кей написав їй: “Твої три малі дитини, сестро Хілтон, у найкрасномовнішій тиші … продовжують виконувати твою благородну місіонерську

Блаффдейл, шт. Юта, США

роботу, розпочату майже тридцять років тому". Потім він додав власний вірш:

Люблячі руки закрили їм очі,
Люблячі руки обрядали їхні маленькі тіла,
Чужі руки прикрашають їхні смиренні могилки,
Незнайомці шанують і оплакують їх[5].

Ця історія лише одна з тисяч, сотень тисяч, які промовляють про час, кошти і життя, принесені в жертву протягом 200 останніх років, щоб поділитися посланням про Відновлення. Наша мета—донести його до кожного народу, коліна, язика і всіх людей—незмінна і сьогодні. Свідченням цього є десятки тисяч молодих чоловіків, жінок та подружніх пар, які служать зараз у покликанні місіонерів повного дня, і члени Церкви, які загалом повторюють запрошення Пилипа прийти і побачити[6], і мільйони доларів, які щорічно витрачаються на підтримку цих зусиль по всьому світу.

Хоча наші запрошення нікого не примушують, ми сподіваємося, що вони будуть переконливими для людей. Для цього, я вважаю, потрібні принаймні три наступні складові: перша—ваша любов, друга—ваш приклад і третя—ваше використання Книги Мормона.

Наші запрошення не мають задовольняти наші інтереси, натомість вони мають бути виявом безкорисливої любові[7]. Ми отримаємо цю любов, відому як милосердя, чисту любов Христа, якщо про неї попросимо. Нас запрошують, нам навіть наказують "мол[итися] Батькові з усією енергією [на]шого серця, щоб [нас] було сповнено цією любов'ю"[8].

ГОЛОС ПЕТРА, ЯКОВА ТА ІВАНА, ХУДОЖНИКИ ЛІНДА КЕРЛІ КРІСТЕНСЕН І МАЙКЛ Т. МАЛМ

Як приклад цього, я використаю розповідь сестри Ланетт Хо Чинг, яка зараз служить зі своїм чоловіком, президентом Френсісом Хо Чингом, який головує над Самоанською Апійською місією. Сестра Хо Чинг розповідає:

"Багато років тому наша молода сім'я переїхала до малесенького будиночку в Лайє, Гаваї. Навіс біля нашого будинку було переобладнано в квартиру-студію, де жив чоловік на ім'я Джонатан. Джонатан був нашим сусідом і в іншому місці. Відчуваючи, що Господь звів нас не випадково, ми вирішили більш відкрито говорити про наше членство в Церкві та заходи. Джонатану подобалася наша дружба і йому подобалося проводити час із нашою сім'єю. Йому подобалося дізнаватися про євангелію, але він не хотів пов'язувати себе з Церквою зобов'язаннями.

З часом наші діти почали називати його "дядько Джонатан". По мірі розростання нашої сім'ї, зростала і цікавість Джонатана щодо того, що у нас відбувалося. Наші запрошення його на вечірки, дні народження, шкільні події і Церковні заходи поширилися на запрошення на сімейні вечори і хрищення дітей.

Якось Джонатан мені зателефонував. Йому була потрібна допомога. Він страждав на діабет, і у нього на нозі розвинулася серйозна інфекція, яка вимагала ампутації кінцівки. Наша сім'я і члени приходу, які жили по сусідству, підтримували його протягом цього випробування. Ми по черзі сиділи з ним в лікарні, йому дали кілька благословень священства. Поки Джонатан проходив реабілітацію, ми разом із сестрами з Товариства допомоги поприбирали у нього вдома. Брати, носії священства, змайстрували пандус до його дверей і поручні у ванній кімнаті. Коли Джонатан повернувся додому, все це його дуже схвилювало.

Джонатан знову почав проходити місіонерські бесіди. За тиждень до Нового року він зателефонував мені і запитав: "Що ви робите у вечір перед Новим роком?" Я нагадала йому про нашу щорічну вечірку. Але натомість він відповів: "Я хочу, щоб ви прийшли на моє хрищення! Я хочу почати цей новий рік правильно". Після 20 років запрошень "прийти і побачити", "прийти і допомогти" і "прийти і залишитися" ця дорогоцінна душа була готова охреститися.

У 2018 році, коли мого чоловіка покликали бути президентом місії, а мене його напарницею, здоров'я Джонатана погіршилося. Ми просили його залишатися сильним і дочекатися нашого повернення. Він протримався ще майже рік, але Господь готував Його до повернення додому. Він мирно помер у квітні 2019 року. Мої дочки відвідали похорон їхнього "дядька Джонатана" і співали ту саму пісню, яку ми співали на його хрищенні".

Я хочу почати розповідь про другу вимогу, необхідну для успішного поширення послання Відновлення, з такого запитання: "Що може зробити ваше запрошення привабливим для когось?" Хіба це не ви, не приклад вашого життя? Багатьох із тих, хто почув і прийняв послання Відновлення, на перших порах зацікавило те, якими вони бачили члена або членів Церкви Ісуса Христа. Це могло бути їхнє ставлення до інших, те, що вони казали або чого не казали, непохитність, яку вони виявляли у складних ситуаціях, або просто вираз їхнього обличчя[9].

Що б це не було, нам не уникнути необхідності розуміти принципи відновленої євангелії і якомога старанніше жити за ними, щоб наші запрошення хотілося прийняти. Це те, про що сьогодні часто говорять як про щирість. Якщо в нас перебуває любов Христа, інші знатимуть, що наша любов до них є щирою. Якщо в нас сяє світло Святого Духа, він запалить у них світло Христа[10]. Те, ким ви є, додає щирості вашому запрошенню прийти і відчути радість повноти євангелії Ісуса Христа.

Третя вимога—це активне застосування знаряддя для навернення, призначеного Богом для цього останнього розподілу євангелії—Книги Мормона. Це фізичне свідчення про те, що Джозеф Сміт був покликаний пророком, і переконливий доказ божественності і Воскресіння Ісуса Христа. У ній неперевершено розкрито план викуплення, наданий нашим Небесним Батьком. Коли ви ділитеся Книгою Мормона, ви ділитеся Відновленням.

Коли Джейсон Олсон був підлітком, члени сім'ї та інші часто застерігали його, щоб він не ставав християнином. Але у нього були двоє хороших друзів, членів Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, і вони часто говорили про релігію. Його друзі, Шеа та Дейв, з повагою знаходили контраргументи застереженням близьких Джейсона проти віри в Ісуса Христа. Зрештою, вони дали йому примірник Книги Мормона зі словами: "Ця книга відповість на твої запитання. Почитай її, будь ласка". Він неохоче прийняв книгу і поклав у свій рюкзак, де вона пролежала кілька місяців. Він не хотів залишати її вдома, де її могла побачити його сім'я, і не хотів розчарувати Шеа і Дейва, повернувши її. Зрештою, він вирішив спалити книгу.

Одного вечора із запальничкою в одній руці і Книгою Мормона в іншій він вже збирався підпалити її, як почув у своєму розумі голос, який сказав: "Не пали Мою книгу". Здивований він зупинився. Потім, вирішивши, що той голос він собі просто уявив, він знову зробив спробу запалити запальничку. У своєму розумі він знову почув голос, який промовив: "Іди у свою кімнату і почитай Мою книгу". Джейсон відклав запальничку, пішов у свою кімнату, відкрив Книгу Мормона і почав читати. Він продовжував робити це день за днем, часто до світанку. Коли Джейсон дочитав її і почав молитися, він відчув те, що потім записав наступними словами: "Дух наповнив мене від маківки до п'ят. … Я відчув, що сповнився світлом. … Це було найрадісніше відчуття, яке я будь-коли мав у своєму житті". Він захотів охреститися і пізніше сам став місіонером.

Мабуть і так зрозуміло, що попри справжню любов і щирість багато, якщо не більшість, наших запрошень поділитися посланням Відновлення будуть відкинуті. Але пам'ятайте наступне: усі люди є гідними такого запрошення—"всі є однаковими для Бога"[11], Господь задоволений докладеними нами зусиллями, яким би не був їх результат; неприйняте запрошення—це не причина припиняти дружбу; і незацікавленість сьогодні може з великою вірогідністю перерости у зацікавленість завтра. Попри все, наша любов залишається непохитною.

Давайте ніколи не забувати, що Відновлення здійснювалося у великих випробуваннях і великими жертвами. Але це тема для іншої нагоди. Сьогодні ми насолоджуємося

ПОГЛЯНЬТЕ НА РУКИ МОЇ ТА НА НОГИ МОЇ, ХУДОЖНИК ГАРРІ АНДЕРСОН

плодами Відновлення, одним із найважливіших з яких є повноваження знову запечатувати на небі і на землі[12]. Як багато років тому сказав Президент Гордон Б. Хінклі: "Якби з усього смутку, страждання і болю, які супроводжували відновлення, не прийшло б нічого іншого окрім повноваження запечатувати, отриманого священством для скріплення сімей навіки разом, усе одно це було б варте того"[13].

Головне обіцяння Відновлення—це викуплення через Ісуса Христа. Воскресіння Ісуса Христа—це доказ того, що Він дійсно має силу викупити всіх, хто прийде до Нього—викупити їх від суму, несправедливості, жалкувань, гріха і навіть смерті. Сьогодні Вербна неділя, через тиждень буде Великдень. Ми пам'ятаємо, ми завжди пам'ятаємо страждання і смерть Христа заради спокути наших гріхів, і ми святкуємо це у ту найкращу із неділь, Господній день, коли Він піднявся з мертвих. Завдяки Воскресінню Ісуса Христа Відновлення має сенс, наші смертні життя мають сенс, і, зрештою, все наше існування має сенс.

Джозеф Сміт, великий Пророк Відновлення, пропонує всеохоплююче свідчення для нашого часу про воскреслого Христа: "Що Він живе! Бо ми бачили Його, саме праворуч Бога"[14]. Я смиренно додаю своє свідчення до свідчення Джозефа і апостолів та пророків, які були перед ним, і пророків та апостолів після нього, що Ісус з Назарета—це обіцяний Месія, Єдинонароджений Син Бога і воскреслий Викупитель усього людства.

"Ми свідчимо, що ті, хто з молитвою вивчатимуть це послання про Відновлення і діятимуть з вірою, будуть благословенні отримати своє власне свідчення про його божественність і його мету—підготувати світ до обіцяного Другого пришестя нашого Господа і Спасителя, Ісуса Христа"[15]. Воскресіння Христа робить Його обіцяння дійсними. В ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Дії 3:21.
2. Ефесянам 1:10.
3. Якова 1:5.
4. 2 Нефій 2:8.
5. Лист Девіда О. Мак-Кея Сарі М. Хілтон від 3 червня 1921, Бібліотека історії Церкви, Солт-Лейк-Сіті.
6. Іван 1:46.
7. Див. 1 Івана 4:18.
8. Мороній 7:48.
9. Президент Девід О. Мак-Кей: "Кожна людина, що живе в цьому світі, має вплив—хороший чи поганий. Питання не тільки в тому, що вона каже або що робить. Головне—ким вона є. Кожна людина, кожна особистість випромінює те, що має в собі" (*Учення Президентів Церкви: Девід О. Мак-Кей* [2003], с. 235).
10. Див. Іван 1:9; Учення і Завіти 88:6–13; 93:2.
11. 2 Нефій 26:33.
12. Див. Матвій 16:19; 18:18; Учення і Завіти 110:14–16; 132:19, 46.
13. Gordon B. Hinckley, "As One Who Loves the Prophet", in Susan Easton Black and Charles D. Tate Jr., eds., *Joseph Smith: The Prophet, the Man* (1993), 6.
14. Див. Учення і Завіти 76:22–24.
15. "Відновлення повноти євангелії Ісуса Христа: Проголошення світові, присвячене двохсотій річниці цієї події", 5 квіт. 2020 р., узято з Рассел М. Нельсон, "Слухайте Його", *Ліягона,* трав. 2020, с. 91.

Сенді, шт. Юта, США

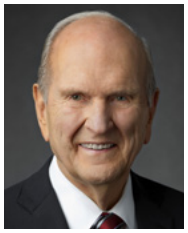

Президент Рассел М. Нельсон
Президент Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів

Вперед з вірою

Я благословляю вас миром і міцнішою вірою в Господа.

Мої улюблені брати і сестри, наближається до завершення ця історична конференція, і ми висловлюємо свою вдячність Господу. Музика була піднесеною, а послання надихаючими.

Протягом цієї конференції відбулося багато важливих подій. У цю двохсотлітню річницю ми представили наше проголошення світу, проголошуючи реальність Відновлення євангелії Ісуса Христа в її повноті.

Ми святкували Відновлення вигуком Осанни.

Ми оголосили про новий символ, що виявляє нашу віру в Господа Ісуса Христа і задля наочного упізнавання офіційної церковної інформації і матеріалів.

Ми закликали до всесвітнього дня посту і молитви, щоб теперішню пандемію можна було взяти під контроль; життя людей, які надають допомогу, були захищені; економіка зміцнилася, а життя нормалізувалося. Піст відбуватиметься у Страсну або Велику п'ятницю, 10 квітня. Якою ж величною буде ця п'ятниця!

Наступна неділя буде Великодньою неділею, коли ми знову відзначатимемо Спокуту і Воскресіння нашого Господа Ісуса Христа. Завдяки Його Спокуті, Його дар воскресіння прийде до всіх, хто будь-коли жив. А Його дар вічного життя матимуть всі, хто підготуються через вірність обрядам і завітам, укладеним в Його святих храмах.

Багато надихаючих складових цієї квітневої генеральної конференції 2020 року—та священного тижня, який зараз починається—можна підсумувати двома божественними словами, що вказували: "Слухайте Його"[1]. Ми молимося, щоб ваше зосередження на Небесному Батькові, Який промовив ці слова, і на Його Улюбленому Синові, Ісусі Христі, з усього іншого закарбувалося у вашій пам'яті найбільше. Ми молимося, щоб ви почали з новою рішучістю, *дійсно* слухати слова Спасителя, прислухатися до них і з увагою ставитися до них[2]. Я обіцяю,

що внаслідок цього страх зменшиться, а віра зміцніє.

Дякую за ваше бажання перетворити свої домівки на святилища віри, де може перебувати Дух Господа. Наш навчальний план щодо вивчення євангелії у посібнику *За Мною йдіть* продовжуватиме благословляти ваше життя. Ваші невпинні зусилля у цьому—навіть у ті моменти, коли ви відчуваєте, що ви не дуже успішні—змінять ваше життя, життя вашої сім'ї і світу. Нас буде зміцнено і ми станемо ще доблеснішими учнями Господа, захищаючи Його і промовляючи в Його ім'я, де б ми не були.

А тепер давайте поговоримо про храми. У нас є 168 освячених храмів по всьому світу. Інші храми перебувають на різних стадіях планування і будівництва. Коли ми оголошуємо про плани зведення нового храму, це стає частиною нашої священної історії.

Може здаватися дивним те, що ми оголошуємо про будівництво нових храмів, коли всі наші храми поки що закрито.

Більше століття тому Президент Уілфорд Вудрафф передбачав умови, подібні до наших сьогодні, як вони записані в його молитві освячення Солт-Лейкського храму, промовленій у 1893 році. Дехто з вас, можливо, недавно вже бачив у соціальних медіа уривки з цієї дивовижної молитви.

Послухайте ці благання могутнього пророка Бога: "Коли Твій народ *не* матиме можливості увійти в цей святий дім … і його буде утискувано, і він страждатиме, оточений труднощами, … і повернеться обличчями своїми до цього Твого дому, і проситиме Твого визволення, допомоги, щоб Ти

виявив силу Свою заради нього, ми благаємо Тебе зглянутися зі Свого святого мешкання з милістю … і почути його волання. Або, коли діти Твого народу у майбутні роки через будь-яку причину будуть відокремлені від цього місця, … і волатимуть до Тебе з глибин своїх скорбот і смутку, щоб Ти полегшив їхні страждання і визволив їх, ми смиренно благаємо Тебе … почути їхні волання і дарувати їм благословення, яких вони прагнуть"[3].

Брати і сестри, в часи *нашого* лиха, коли храми *зачинено*, ви все ще можете черпати силу зі своїх храмових завітів і ендаументу, шануючи свої завіти. Будь ласка, скористайтеся цим часом, коли храми закрито, щоб продовжувати вести життя, гідне відвідування храму, або стати гідними відвідування храму.

Говоріть про храми зі своєю сім'єю і друзями. Оскільки Ісус Христос є осередком всього, що ми робимо у храмі, більше розмірковуючи про храм, ви будете більше думати про Нього. Навчайтеся і моліться, щоб більше дізнатися про силу і знання, якими вас було обдаровано—або якими вас ще буде обдаровано.

Сьогодні нам приємно оголосити плани щодо будівництва восьми нових храмів у таких місцях: Баїя-Бланка, Аргентина; Таллахассі, Флорида; Лубумбаші, Демократична Республіка Конго; Піттсбург, Пенсильванія; Бенін-Сіті, Нігерія; Сіракузи, Юта; Дубай, Об'єднані Арабські Емірати; та Шанхай, Китайська Народна Республіка.

В усіх восьми місцевостях архітектори Церкви працюватимуть з місцевими посадовими особами, аби храм гармонізував з кожною громадою і був їхнім прекрасним доповненням.

СИЛИ СВІТЛА І ТЕМРЯВИ, ХУДОЖНИК УОРРЕН ЛУЧ, З ЛЮБ'ЯЗНОГО ДОЗВОЛУ МУЗЕЮ ІСТОРІЇ ЦЕРКВИ

Плани будівництва храму в Дубаї є відповіддю на їхнє люб'язне запрошення, за яке ми дуже вдячні.

Дуже важливим є контекст планів щодо Шанхаю. Протягом більше 20 років гідні відвідування храму члени Церкви в Китайській Народній Республіці відвідували Гонконзький храм в Китаї. Але в липні 2019 року той храм було зачинено для проведення ремонтних робіт, які вже давно були заплановані.

У Шанхаї, скромне, багатоцільове місце зборів надасть китайським членам Церкви можливість продовжувати брати участь у виконанні храмових обрядів—у Китайській Народній Республіці—для себе і для своїх предків.[4].

У кожній країні ця Церква навчає своїх членів Церкви шанувати, виконувати і підтримувати закон[5]. Ми навчаємо про важливість сім'ї, про важливість бути хорошими батьками і взірцевими громадянами. Оскільки ми поважаємо закони і правила Китайської Народної Республіки, Церква *не* посилає туди місіонерів, які проповідують; не робитимемо ми цього і зараз.

Зібрання громадян інших країн та китайські зібрання продовжуватимуть проводитися окремо. Правовий статус Церкви там залишається *незмінним*. На початковій стадії використання храмового приміщення вхід до нього буде лише за домовленістю. Дім Господа у Шанхаї не буде місцем для відвідування туристами з інших країн.

Ці вісім нових храмів благословлять життя багатьох людей по обидва боки завіси смерті. Храми є вінцевою частиною Відновлення повноти євангелії Ісуса Христа. Завдяки Своїй доброті і великодушності Бог несе благословення храму ближче до Своїх дітей *повсюди*.

Новий Тайбей, Тайвань

Відновлення триває, і я знаю, що Бог і надалі відкриватиме багато великого і важливого стосовно Його царства тут, на землі[6]. Це царство є Церквою Ісуса Христа Святих Останніх Днів.

Дорогі брати і сестри, я висловлюю вам свою любов. У ці часи переживань і непевності, застосовуючи надане мені повноваження, я хотів би дати вам апостольське благословення.

Я благословляю вас миром і міцнішою вірою в Господа[7].

Я благословляю вас бажанням каятися і кожного дня ставати трохи більше схожими на Нього[8].

Я благословляю вас знанням про те, що пророк Джозеф Сміт є пророком Відновлення євангелії Ісуса Христа в її повноті.

Якщо хтось із вас або ваших рідних хворіє, я залишаю благословення зцілення відповідно до волі Господа.

Я благословляю вас у такий спосіб, ще раз висловлюючи свою любов до кожного з вас, у священне ім'я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Джозеф Сміт—Історія 1:17; див. також Лука 9:35.
2. Див. Іван 10:27; Об'явлення 3:20; Мосія 26:21, 28; Учення і Завіти 29:7.
3. Уілфорд Вудрафф, молитва освячення Солт-Лейкського храму, 6 квіт. 1893 р., ChurchofJesusChrist.org; курсив додано.
4. Протягом тисяч років китайський народ вів історичні родові записи та генеалогічні записи. У традиційних китайських церемоніях виявляється повага до їхніх предків, наприклад, під час Фестивалю Цінмінг (清明节). Цього року Фестиваль Цінмінг (清明节) заплановано на 4–5 квітня.
5. Див. Уложення віри 1:12.
6. Див. Уложення віри 1:9.
7. Див. Іван 14:27.
8. Див. 3 Нефій 27:27.

Статистичний звіт за 2019 рік

Для повідомлення членів Церкви Перше Президентство подає цей статистичний звіт стосовно зростання і статусу Церкви станом на 31 грудня 2019 року.

КІЛЬКІСТЬ ЦЕРКОВНИХ ПІДРОЗДІЛІВ	
Колів	3 437
Місій	399
Округів	542
Приходів і філій	30 940
ЧЛЕНСТВО У ЦЕРКВІ	
Загальна кількість	16 565 036
Діти, на яких заведено запис	94 266
Охрищено новонавернених	248 835
МІСІОНЕРИ	
Місіонери повного дня	67 021
Місіонери церковного служіння	31 333
ХРАМИ	
Кількість храмів, освячених протягом 2019 року (Римський храм, Італія; храм у Кіншасі, Демократична Республіка Конго; храм у Форталезі, Бразилія; храм у Порт-о-Пренсі, Гаїті; Лісабонський храм, Португалія; і Арекіпський храм, Перу)	6
Кількість храмів, переосвячених протягом 2019 року (храм у Мемфісі, шт. Теннессі; храм в Оклахома-Сіті, шт. Оклахома; Оклендський храм, шт. Каліфорнія; храм у Ралі, шт. Північна Кароліна; Франкфуртський храм, Німеччина; Асунсьйонський храм, Парагвай; і храм у Батон-Ружі, шт. Луїзіана)	7
Кількість діючих храмів на кінець року	167

Старійшина Хорхе Т. Бесерра

Генеральний авторитет сімдесятник

Старійшина Хорхе Т. Бесерра зростав сором'язливим і тихим, але його президент місії надав йому можливість бути провідником. Хорхе повернувся додому з Каліфорнійської Аркадійської місії з бажанням брати участь в роботі Господа решту свого життя.

Додаткові можливості для провідництва з'явилися раніше, ніж він очікував. У 27 років його було покликано в єпископат. У 32 роки його було покликано єпископом. Спочатку він відчував себе неготовим, коли люди звертались до нього зі своїми проблемами.

"Я не знаю, що маю робити",—сказав він своєму батькові.

Відповідь його батька стала для нього могутнім уроком, нагадала йому про віру його президента місії в нього і допомогла йому підготуватися до майбутніх покликань провідництва, включаючи його покликання президентом колу у 37 років.

"Мій батько сказав: "Сину, скільки років Святому Духу?"— згадував старійшина Бесерра.— Той момент був дуже повчальним для мене, адже я знав, що зможу зробити все, що Господь мене попросив".

Старійшина Бесерра згадував цей урок протягом багатьох років відданого служіння в Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів.

Хорхе Едуардо Торрес Бесерра народився 18 грудня 1962 року у сім'ї Хуана С. Бесерри і Селії Т. Бесерри у Солт-Лейк-Сіті, шт. Юта, США, де він і зростав.

Відслуживши на місії повного дня, старійшина Бесерра одружився з Деббі Айлен Шнебергер у Солт-Лейкському храмі 10 серпня 1984 року. У них п'ятеро дітей.

Старійшина Бесерра здобув ступінь в галузі загальних досліджень в Університеті Юти і ступінь з бухгалтерського обліку в Солт-Лейкському Комьюніті коледжі. Він також вивчав бізнес в Університеті Фенікса. У 1998 році він став партнером у фінансовій консультаційній компанії Allegis Advisor Group. На час свого покликання генеральним авторитетом сімдесятником він працював інвестиційним радником у компанії Intermountain Financial Partners.

Старійшина Бесерра служив президентом Товариства молодих чоловіків приходу, радником у президентстві місії, радником у президентстві філії, вчителем семінарії, радником у єпископаті, єпископом, президентом колу і президентом Каліфорнійської Аркадійської місії. На час свого покликання він служив територіальним сімдесятником. ■

Старійшина Метью С. Холланд

Генеральний авторитет сімдесятник

Старійшина Метью С. Холланд добре знайомий з генеральними авторитетами та генеральними конференціями.

Багато святих останніх днів знають його як сина старійшини Джеффрі Р. Холланда, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів. Інші можуть пам'ятати його як 17-річного юнака, який виступав на сесії священства квітневої генеральної конференції 1983 року.

"Було чудовим благословенням усе моє життя спостерігати за життям моїх мами й тата, бачити чому вони були віддані і що їх просили робити",—сказав старійшина Холланд, який зараз головує над Північно-Каролінською місією в Ралі.

"Втім, саме через ці особисті спостереження, ми занадто багато знаємо про це покликання, щоб вважати, що добре до нього підготовлені,—додав він.— На щастя, ми також дізналися, що Господь готує тих, кого покликає, і ми дуже віримо в це і втішаємося цим".

Старійшина Холланд пам'ятає, як приголомшливо виступати на генеральній конференції. Підготовка послання, яке зрештою прийшло "рядок за рядком, приписання за приписанням" (2 Нефій 28:30), стала "своєчасним, запевняючим благословенням того, що якщо ви приймаєте завдання від Господа, то Він допоможе вам і пошле вам думки і враження про те, чим слід поділитися".

Метью Скотт Холланд народився 7 червня 1966 року в Прово, шт. Юта, США, у сім'ї Джеффрі Р. і Патриції Холланд. Він одружився з Пейдж Бейтмен 20 травня 1996 року в храмі у Сент-Джорджі, шт. Юта. У них четверо дітей.

Старійшина Холланд отримав три ступені в галузі політології—бакалавра мистецтв в Університеті Бригама Янга у 1991 році, магістра мистецтв і доктора філософії в Дюкському університеті у 1997 і 2001 роках відповідно.

Коли він працював ад'юнкт-професором політології в УБЯ (2001–2009), його призначили президентом Університету Юта Веллі у 2009 році, де він працював до 2018 року, коли його було покликано президентом місії.

Він служив єпископом, членом вищої ради, радником в єпископаті, порадником Товариства молодих чоловіків приходу, провідником місіонерської роботи приходу, вчителем Недільної школи і місіонером повного дня у Шотландській Единбурзькій місії. ■

Старійшина Уільям К. Джексон

Генеральний авторитет сімдесятник

Відслуживши 23 роки регіональним медичним працівником у Службі закордонних справ США, Уільяма К. Джексона попросили поділитися 20 найцікавішими випадками з життя, працюючи у найвіддаленіших місцях світу.

Розмірковуючи над цим проханням до церемонії виходу у відставку, він усвідомив, що "усі 20 з моїх найцікавіших 20 випадків стосуються Церкви або сім'ї",—сказав він.

Уільям Кінг Джексон народився 29 березня 1956 року у Вашингтоні, округа Колумбія, США, в сім'ї Е. Уільяма і Лоіс Ендрю Джексон. Він зростав в Охаї, шт. Каліфорнія, США, але, через волонтерську роботу його батьків, він також навчався у Гондурасі, Алжирі та Афганістані.

Відслуживши місію у Болівійській Ла-Паській місії, старійшина Джексон познайомився з Енн Кеслер влітку 1977 року.

"Для мене то була любов з першого погляду,—сказав він.— Я провів решту того літа, намагаючись переконати її, що саме я той, хто їй потрібен".

Вони одружилися 29 грудня 1977 року в Лос-Анджелеському храмі, шт. Каліфорнія. У них вісім дітей, трьох з яких вони усиновили з Індії, Непалу і Камбоджі.

Старійшина Джексон навчався в Університеті Бригама Янга, здобув ступінь бакалавра наук в Каліфорнійському університеті, Берклі, і отримав ступінь доктора медицини в Університеті Каліфорнії у Сан-Франциско у 1983 році.

Пройшовши клінічну ординатуру, вони працювали за кордоном протягом 26 років. Останнім часом він працював медичним директором Valley Family Health Care в Айдахо і Орегоні, США.

Коли вони жили за межами Сполучених Штатів, він з сестрою Джексон проводили більшість свого часу серед членів Церкви першого покоління.

"Однією з найбільших складових, завдяки якій я здобув своє свідчення про євангелію, було спостерігати за тим, що, завдяки євангелії, відбувається з людьми, яких ми так любимо,—сказав він.— Вони змінюються".

Старійшина Джексон служив територіальним сімдесятником, президентом Індійської Нью-Делійської місії, президентом Товариства молодих чоловіків філії, вчителем інституту і вчителем євангельського вчення. На час його покликання генеральним авторитетом сімдесятником він служив єпископом. ■

Старійшина Джеремі Р. Джеггі

Генеральний авторитет сімдесятник

Коли старійшина Джеремі Р. Джеггі був підлітком, його семирічна сестра заразилася бактерією, яка вразила її мозок. Лікарі сказали, що вона не виживе.

Юний Джеремі став на коліна біля свого ліжка у домі родини в Солт-Лейк-Сіті, шт. Юта, США, і запитав у Господа, чому вона повинна була вмерти в такому юному віці. Однак його сестра отримала благословення священства і вижила.

Цей момент став визначальним для 17-річного Джеремі, щоб "виправитися перед Богом", що змусило його вперше серйозно прочитати Книгу Мормона. Пізніше він служив місіонером повного дня в Клівлендській місії, шт. Огайо.

Джеремі знову став на коліна у щиросердній молитві багато років потому, коли у його дружини, Емі, настали передчасні пологи з їхньою третьою дитиною. "У ту мить я відчув надзвичайний спокій—спокій, який можна описати, лише як люблячі обійми Небесного Батька, Який огортає мене теплотою Святого Духа",—сказав він.

Той спокій допоміг йому пережити той недовгий час життя дитини і місяці горя після наступного викидню. "Кожного з нас перевіряють по-різному,—сказав він,—але ми все ще маємо "повну радість" [Якова 1:2], оскільки Спаситель приготував для нас спосіб мати спокій і щастя".

Джеремі Роберт Джеггі народився у Солт-Лейк-Сіті, шт. Юта, США, 23 березня 1973 року в сім'ї Роберта Стенлі Джеггі і Джуді Енн Рус. Він одружився з Емі Енн Стюарт у Солт-Лейкському храмі 12 червня 1995 року. У них п'ятеро дітей.

Старійшина Джеггі здобув ступінь бакалавра наук в галузі науки про поведінку і здоров'я в Університеті Юти та ступінь магістра з управління бізнесом в Університеті Пеппердін. На час свого покликання він очолював відділ регіональних продажів в компанії Alkermes та керував комерційною нерухомістю в компанії HCA Investments.

Старійшина Джеггі служив територіальним сімдесятником, президентом Огденської місії, шт. Юта, помічником виконавчого секретаря колу, єпископом, президентом кворуму старійшин, вчителем семінарії, радником у президентстві Товариства молодих чоловіків приходу, вчителем з підготовки місіонерів колу і провідником місіонерської роботи приходу. ■

Старійшина Келлі Р. Джонсон

Генеральний авторитет сімдесятник

Старійшина Келлі Р. Джонсон добре пам'ятає той день, коли його покликали єпископом у віці 31 рік. Того ж дня йому поставили діагноз—параліч Белла—стан, при якому м'язи однієї сторони обличчя стають паралізованими або ослабленими.

То були складні часи, не лише через незручності і почуття сорому, спричинені цим станом, але й через багато нових обов'язків. Але ті складні часи стали благословенням.

"Не знаючи, як довго все це триватиме, я розвинув співчуття до людей, які були зі мною протягом усього мого життя,—сказав він.— Я дійсно дізнався, що люди проходять через важкі і сумні речі, які вони не можуть контролювати і які впливають на їхні здібності, почуття і впевненість".

Часом служити в Церкві Господа незручно. Але, як і учні Спасителя, які "покинули сіті" (Матвій 4:20), аби піти за Ним, "щоб б нас не попросили, ми готові це зробити",—сказав старійшина Джонсон.

Немає значення, куди Господь покликає його або його сім'ю, вони йдуть з готовим серцем і розумом, намагаючись знайти хороше, незважаючи на їхні обставини.

Келлі Рей Джонсон народився в Плезант-В'ю, шт. Юта, 16 січня 1963 року, у сім'ї Гарольда Реймонда Джонсона молодшого та Хелен Крегон Джонсон. Він зростав в Огдені, шт. Юта, і одружився з Терессою Лін Бартрум у Солт-Лейкському храмі 27 березня 1986 року. У них п'ятеро дітей.

Старійшина Джонсон закінчив Державний університет Вебера у 1987 році, отримавши ступінь бакалавра з бухгалтерського обліку, а також отримав ступінь магістра з управління бізнесом в Університеті Бригама Янга у 1989 році. Він працював судовим бухгалтером в компанії KPMG International Cooperative, а знедавна—судовим бухгалтером і партнером в компанії Norman, Townsend, and Johnson.

Старійшина Джонсон, служачи територіальним сімдесятником на час свого покликання, служив президентом Таїландської Бангкокської місії, де він відслужив місію повного дня, і президентом колу, радником у президентстві колу, членом вищої ради, єпископом, президентом кворуму старійшин, провідником місіонерської роботи приходу і вчителем з підготовки місіонерів колу. ■

Старійшина Тіеррі К. Мутомбо

Генеральний авторитет сімдесятник

Старійшина Тіеррі К. Мутомбо мав сильне свідчення про євангелію, коли юнаком отримав своє покликання на місію. Охристившись разом зі своєю сім'єю в 10 років, він був свідком того, як сильно євангелія змінила його сім'ю.

Але навіть коли він готувався служити в Абіджанській Кот-д'Івуарській місії, він не мав міцного свідчення про Книгу Мормона. Він ніколи її не читав.

Натхненний єпископ Тіеррі дав йому завдання—читати Книгу Мормона кожного дня до того, як він поїде на місію. Він навіть дав Тіеррі ключ від місцевого дому зборів, щоб той міг спокійно вивчати її.

Тіеррі читав кожного дня протягом трьох місяців. Коли він приїхав на місце служіння, то не лише мав міцне свідчення про Книгу Мормона, але й набув навички навчання, які допомогли йому як місіонеру.

"Книга Мормона—це наше найвеличніше знаряддя, щоб привести людей до світла євангелії і зібрати розсіяний Ізраїль",—сказав він.

Тіеррі Касуангі Мутомбо народився в Кіншасі, Демократична Республіка Конго, 31 січня 1976 року, у сім'ї Антуана Касуангі Мутомбо і Мері Терези Мацанга Мутомбо. Він одружився з Тшеї Наталі Сінда в цивільній установі 29 листопада 2002 року. Пізніше вони запечаталися в Йоганнесбурзькому храмі, ПАР, 19 листопада 2004 року. У них шестеро дітей.

У 2010 році старійшина Мутомбо закінчив Університет Цепромада зі ступенем в галузі управління бізнесом, а у 2012 році—зі ступенем бакалавра в галузі управління персоналом. Він працював у Церкві в Демократичній Республіці Конго менеджером у Відділі сімейної історії і Відділі кадрів, а також супервайзером у Відділі управління майном.

На час свого покликання генеральним авторитетом сімдесятником старійшина Мутомбо служив президентом Мерілендської Балтиморської місії. До цього він служив президентом колу, радником в президентстві колу, провідником місіонерської роботи приходу, вчителем Недільної школи і виконавчим секретарем колу. ■

Старійшина Адейнка А. Оджедіран

Генеральний авторитет сімдесятник

Квітнева генеральна конференція 2020 року була "незабутніми вихідними" для старійшини Адейнка А. Оджедірана.

Навернений до Церкви був підтриманий генеральним авторитетом сімдесятником—першим серед нігерійських і західноафриканських святих останніх днів. Його неймовірна вдячність і радість стали навіть більшими, коли Президент Рассел М. Нельсон оголосив про те, що третій храм в Нігерії буде зведено в Бенін-Сіті.

"Я цього не очікував,—сказав старійшина Оджедіран, широко усміхаючись.— Було надзвичайно приємно почути слова нашого Пророка про те, що в Нігерії буде збудовано ще один храм. Для мене це підтвердження того, що робота Господа швидко просувається. Нам усім потрібно багато чого зробити, щоб підготувати Божих дітей до Другого пришестя Його Сина".

Адейнка Айоделжі Оджедіран народився в Ібадані, Нігерія, 5 квітня 1967 року, у сім'ї Амоса Аденії і Керолін Аніке Оджедіран. Він отримав ступінь бакалавра з ботаніки в Університеті Ілорина у 1991 році, а пізніше отримав ступінь магістра з управління бізнесом в Технологічному університеті Ладоке Акінтола. Він обрав кар'єру, пов'язану з фінансами і управлінням бізнесом,—професійного дипломованого бухгалтера вищої кваліфікації. До свого покликання генеральним авторитетом він працював менеджером з фінансування бізнесу в компанії Shell Nigeria.

Через три роки після свого хрищення він познайомився з Олуфунмілайо Омолола Акінбебідже під час дружньої зустрічі. Згодом вони почали ходити на побачення, але працевлаштування в різних містах означало, що "ми просто спілкувалися по телефону".

Пара нарешті одружилася у Нігерії у 1998 році і запечаталася в Йоганнесбурзькому храмі, ПАР, 14 листопада 2002 року. У Оджедіранів є одна дочка.

Старійшина Оджедіран вдячний за кожне церковне покликання, яке він отримав з моменту приєднання до Церкви у 1990 році у віці 23 років. Кожне церковне призначення допомагало йому зростати і надавало йому священні можливості допомагати іншим розвиватися в їхніх покликаннях і обов'язках.

Старійшина Оджедіран, служачи територіальним сімдесятником на час свого покликання, також служив радником в президентстві місії, президентом колу, радником в президентстві колу, єпископом, радником в єпископаті і президентом філії. ■

Старійшина Сіро Шмейл

Генеральний авторитет сімдесятник

Старійшина Сіро Шмейл завжди намагався бути послушним Господу, навіть коли не розумів мету якоїсь конкретної заповіді. "Коли ми послушні, коли ми виконуємо заповіді, —як дізнався він,—Господь завжди благословить нас".

Виконуючи свої покликання, він бачив благословення, які приходять завдяки послуху. Коли він служив єпископом і президентом колу, то мав багато цінних можливостей "бачити, як люди змінюють своє життя завдяки їхньому свідченню про Спасителя і про Книгу Мормона".

Старійшина Шмейл народився 16 квітня 1971 року в Понта-Гросі, шт. Парана, Бразилія, у сім'ї Бруно та Еріки Шмейл, навернених до Церкви. Він зростав у Курітібі, Бразилія, і приблизно в той самий час, як його батьків було покликано головувати над Бразильською Кампінаською місією, поїхав служити в Огденську місію, шт. Юта.

Навчаючись в Університеті Юти, старійшина Шмейл познайомився на духовному вечорі з Алессандрою Мачадо Лоузою, студенткою Університету Бригама Янга. "Коли ми вперше зустрілися на духовному вечорі, вона повністю мене проігнорувала",—сказав він. Але для нього то було кохання з першого погляду.

Вони одружилися у храмі в Сан-Паулу, Бразилія, в липні 1994 року і закінчили навчання у Сполучених Штатах. Вони повернулися до Бразилії, де прожили 20 років, а потім переїхали до Колорадо, США, а згодом до Флориди, США. У старійшини і сестри Шмейл двоє дітей.

Старійшина Шмейл здобув ступінь бакалавра мистецтв в галузі архітектури в Університеті Юти у 1995 році та ступінь магістра з управління бізнесом в Університеті Огайо у 2010 році. Він працював у компанії Walmart Brasil віце-президентом і директором з розвитку нерухомості, головним операційним директором в компанії Scopel, генеральним директором компанії Cia City, а знедавна— керівником відділу нерухомості компанії JBS S.A.

Старійшина Шмейл служив територіальним сімдесятником, президентом колу, радником в президентстві колу, єпископом, президентом кворуму старійшин і президентом філії. ■

Старійшина Моісес Віллануева

Генеральний авторитет сімдесятник

Йому тоді було лише 10 років, але старійшині Моісесу Віллануеві ніколи не забути, що він відчував, коли місіонери навчали його і його сім'ю євангелії в Оахаці, Мексика.

"Я пам'ятаю Духа, Який залишався після них, спокій, який я відчував у своєму серці",—сказав він.

Коли Моісес охристився разом з чотирма своїми братами і сестрами, його мати-одиначка, яка виховала Моісеса і сімох його братів і сестер у важких умовах, повернулася до активності в Церкві.

Пізніше, коли 18-річний Моісес підготувався служити на місії, в його сім'ї все ще були матеріальні випробування. Він сумнівався у своєму рішенні полишити сім'ю і сказав матері, що хотів залишитися вдома, аби допомагати їй.

"Якщо ти дійсно хочеш мені допомогти,—сказала вона йому,—йди і служи Господу".

Ставши на коліна біля свого ліжка по закінченні першого дня в Мексиканській місії в Ермосільйо, Моісес відчув, що Господь задоволений його рішенням. За зростання свого свідчення про відновлену євангелію від вдячний своїй місії.

"Цією Церквою керує наш Спаситель Ісус Христос,— сказав старійшина Віллануева.— Він знає кожного з нас поіменно. Він знає наші потреби, наші випробування і наші турботи. Він також знає наші сильні сторони і навіть бажання нашого серця".

Моісес Віллануева Лопес народився 13 грудня 1966 року в Оахаці, шт. Оахака, Мексика, у сім'ї Рубена Віллануеви Платаса і Делфіни Лопес Домінгес. Він одружився з Летисією Авалос Лозано в храмі у Мехіко, Мексика, 30 червня 1995 року. У них троє дітей.

Старійшина Віллануева здобув ступінь бакалавра в галузі управління бізнесом у Південно-східному регіональному університеті у 1997 році і ступінь магістра в галузі інновацій в розвитку бізнесу в Монтеррейському технологічному інституті у 2011 році. Останнім часом він працював головним виконавчим директором в транспортній компанії Sertexa.

На час свого покликання старійшина Віллануева служив територіальним сімдесятником у Мексиці. Він також служив президентом Каліфорнійської Аркадійської місії і членом вищої ради, радником у президентстві колу, єпископом і директором зі зв'язків з громадськістю. ■

Стівен Дж. Ланд

Генеральний президент Товариства молодих чоловіків

Як новопокликаний генеральний президент Товариства молодих чоловіків Стівен Дж. Ланд прийняв священний обов'язок допомагати скеровувати сотні тисяч молодих чоловіків, які досягли віку носіїв Ааронового священства, у всесвітній Церкві.

Якби було можливо зустрітися з кожним з них віч-на-віч, він точно знає, що сказав би: "Бути успішним членом царства Бога не складно. Небесний Батько любить вас. Вам просто потрібно любити Його у відповідь. І якщо ми це зробимо, то будемо в безпеці і щасливі. … Наше життя буде мати значення".

Сприймати Церкву серйозно потрібно не лише в неділю. Це повсякденна можливість, згідно зі словами адвоката, який став керівником підприємства.

"Читати Писання, ходити до Церкви, каятися щойно ми зійшли зі шляху, відкрити наші вуста і бути прикладом людини, яка живе за євангелією—ось план нашого Небесного Батька",—сказав він.

Брат Ланд народився 30 жовтня 1953 року у сім'ї Джея і Той Еллен Ланд, він зростав у Північній Каліфорнії (Санта-Роза) й Південній Каліфорнії (Лонг-Біч), США. Завдяки служінню в армії США він повернувся в Європу, частину світу, яку він полюбив під час свого служіння в Нідерландській Амстердамській місії.

Після служіння в армії він поступив в Університет Бригама Янга, де знову зустрівся з Келлін Кірк, молодою жінкою, з якою познайомився, коли перебував у Німеччині. Стівен і Келлін згодом одружилися в Солт-Лейкському храмі 8 серпня 1980 року. У них четверо дітей.

Отримавши ступінь юриста в УБЯ, брат Ланд працював адвокатом до того, як згодом став президентом і головним виконавчим директором компанії Nu Skin Enterprises. На даний час він займає посаду голови ради директорів. Він також є членом правління системи вищої освіти штату Юта.

Брат Ланд служив президентом місії в Атланті, шт. Джорджія, і координатором Комітету з освячення храму в центрі міста Прово. Він також служив членом Головного управління Товариства молодих чоловіків і територіальним сімдесятником. ■

Ахмед С. Корбітт

Перший радник у генеральному президентстві Товариства молодих чоловіків

Ахмед С. Корбітт (57 років) народився у серпні 1962 року у сім'ї Джеймса Ерла Корбітта і Амелії Корбітт. Сім'я була бідною і жила в багатоквартирному будинку для малозабезпечених у Філадельфії, шт. Пенсільванія, США, серед злочинності й бандитського насильства. Подорожувати тією місцевістю було небезпечно.

Але його матір, завдяки натхненню, скеровувала своїх 10 дітей і оберігала їх. Вона інтуїтивно знала, коли її дітям слід грати надворі, а коли їм слід залишатися вдома.

Саме завдяки цій духовній чутливості вона запросила місіонерів Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів у свою домівку. Протягом більшої частини дитинства і юності Ахмед і його сім'я поклонялися разом з Нацією Ісламу, а згодом він охристився у протестантській церкві. Але тепер від відчував любов місцевого громади святих останніх днів.

Його матір і кілька братів і сестер охристилися наступного місяця. 16 серпня 1980 року, на свій 18-й день народження, Ахмед також увійшов у води хрищення. Його вітчим, Генрі Брендфорд Кемпбелл, приєднався до Церкви наступного року.

"Справа була не в нас,—сказав він.— Справа була в Богові і в тому, що Він хотів, аби ми робили. Ми воліли бути смиренними і відкритими. Він вів нас".

Завершивши навчання у Рікс-коледжі і відслуживши в Пуерто-Риканській Сан-Хуанській місії з 1982 до 1984 рр., він зустрів Джейн Джослін під час поїздки до храму для неодруженої молоді. Пара одружилася 24 серпня 1985 року у Вашингтонському храмі, округа Колумбія, й має шестеро дітей.

Протягом наступних дев'яти років він працював вдень, а вечорами відвідував коледж, де отримав ступені в Коледжі Річарда Стоктона в Нью-Джерсі і на юридичному факультеті Ратґерського університету.

Він служив радником в президентстві колу, президентом колу, членом вищої ради і президентом Східної місії Санто-Домінго в Домініканській Республіці.

Брат Корбітт працював адвокатом у судових справах, у сфері зв'язків з громадськістю і директором Нью-Йоркського офісу Церкви зі зв'язків з громадськістю та міжнародних справ. Зараз він працює в Місіонерському відділі Церкви. ■

Бредлі Р. Вілкокс

Другий радник у генеральному президентстві Товариства молодих чоловіків

Беручи участь в молодіжній конференції в Каліфорнії, Бредлі (Бред) Р. Вілкокс познайомився з юнаком, який не хотів там бути. Він підійшов до підлітка під тінистим деревом і невдовзі вони вже обговорювали улюблену тему молоді—скейтбордінг.

Брат Вілкокс попросив підлітка показати йому кілька трюків скейтбордінгу. Вражений цим, він попросив юнака провести демонстрацію зі скейтбордінгу на конференції "Спеціально для молоді" того літа. Молодий чоловік відмовлявся, але, зрештою, погодився. На конференції СДМ він отримав досвід, який змінив його життя, і він здобув свідчення про євангелію.

"Він приїхав на конференцію СДМ на скейтборді, а поїхав звідти місіонером",—сказав брат Вілкокс.

"Я провів своє життя з дітьми і підлітками,—сказав брат Вілкокс,—і я люблю молодь".

Бредлі Рей Вілкокс народився у Прово, шт. Юта, США, 25 грудня 1959 року у сім'ї Рея Т. Вілкокса і Вел С. Вілкокс. Він зростав у Прово, за виключенням кількох років дитинства, які провів в Ефіопії.

Відслуживши місію повного дня у Чилійській Віньядель-Марській місії, брат Вілкокс одружився з Деборою Ганнелл в храмі у Прово, шт. Юта, 7 жовтня 1982 року. У них четверо дітей.

Брат Вілкокс отримав ступені бакалавра і магістра в Університеті Бригама Янга, а доктора з освіти—у Вайомінському університеті. Брат Вілкокс був вшанований кількома нагородами за свою роботу в галузі освіти, він присвятив більше 30 років програмі "Спеціально для молоді" в УБЯ та із задоволенням служив інструктором протягом "Тижня освіти" в студмістечку цього університету.

Брат Вілкокс і його сім'я жили в Новій Зеландії та Іспанії, де він керував програмами навчання за кордоном УБЯ. Він написав кілька книжок, а зараз працює професором у відділі стародавніх Писань в УБЯ.

Брат Вілкокс служив президентом Східної місії Сантьяго, Чилі, і членом Головного управління Недільної школи, радником у президентстві колу та єпископом приходу для неодруженої молоді. На час свого покликання він служив членом вищої ради і президентом Товариства молодих чоловіків колу. ■

Пам’ятні моменти з конференції

Як і обіцяв Президент Рассел М. Нельсон, ця генеральна конференція була незабутньою з багатьох причин[1]. Ось кілька пам’ятних моментів з конференції.

Новий символ

Президент Нельсон оголосив про новий символ Церкви (див. сторінку 73). Цей символ включає назву Церкви, обрамлену в прямокутник, який являє собою наріжний камінь. На ньому стоїть статуя Христа під аркою, нагадуючи нам про Спасителя і Його порожню гробницю.

Проголошення про двохсотріччя

Президент Нельсон зачитав документ “Відновлення повноти євангелії Ісуса Христа: Проголошення світові, присвячене двохсотій річниці цієї події”, в якому люди повсюди запрошуються дізнатися про те, що євангелія Ісуса Христа, про яку говориться в Новому Завіті, знову знаходиться на землі сьогодні. Офіційний переклад можна знайти на другій сторінці обкладинки цього випуску, перекладений 12 мовами. Члени Церкви, які все ще чекають на офіційний переклад, можуть знайти попередній переклад проголошення у виступі Президента Нельсона (див. сторінку 91).

Урочисте зібрання

У неділю вранці було проведене “урочисте зібрання” як частину святкування Церквою двохсотої річниці Першого видіння. Під час цих священних зборів Президент Нельсон скеровував святих під час Вигуку Осанни, спільному виявленні хвали, яке використовується під час таких особливих подій, як освячення храмів (див. сторінку 92).

Другий всесвітній піст

Вдруге за дев’ять днів Президент Нельсон запросив світ поститися і молитися про те, “щоб теперішню пандемію можна було взяти під контроль, життя людей, які надають допомогу, були захищені, економіка зміцнилася, а життя нормалізувалося” (сторінка 74). Цей другий всесвітній піст відбувся у Страсну п’ятницю, 10 квітня 2020 року.

Нові храми

Президент Нельсон оголосив про плани будівництва восьми нових храмів по всьому світу (див. сторінку 115). На даний час у всьому світі є 168 освячених храмів, 7 з яких знаходяться на реконструкції.

Виступи молоді

На суботній вечірній сесії виступали два підлітки, Лауді Рут Каоук та Ензо Сердж Петело, які говорили про те, як священство благословляє молодь (див. сторінки 56 і 58). Минулого разу молодь виступала на генеральній конференції понад 20 років тому.

Чудовий музичний супровід

Музичний супровід для конференції було записано заздалегідь. Святі з усього світу завершили конференцію співом гімну “Ми вдячні, о Боже Всевишній” з хорами з Гани, Нової Зеландії, Мексики, Південної Кореї, Німеччини і Бразилії (див. сторінку 2). ■

ПОСИЛАННЯ

1. Див. Рассел М. Нельсон, “Заключне слово”, *Ensign* або *Ліягона,* лист. 2019, с. 122.

COVID-19: Послання скерування, зцілення і надії

Члени Церкви свідчать про те, що бачать руку Господа навіть у цю пору змін, тривоги і втрат.

Примітка редакторів: Коли генеральна конференція почалася 4 квітня, зображення тихого Конференц-центру були нагадуванням про пандемію, що оточує нас, але послання наших провідників зосереджувалися на оптимізмі і надії. Протягом останніх тижнів ми отримували подібні історії віри від членів Церкви по всьому світу. На цих сторінках містяться уривки з кількох ваших історій, а також інформація про додаткові статті онлайн. Зі співчуттям, подібним до Христового, ми можемо продовжувати допомагати одне одному зцілюватися від впливу цієї пандемії.

Він був зі мною тоді; Він зі мною й зараз

Сидячи вдома і намагаючись заспокоїтися через те, що відбувалося у світі, я навмання відкрила свій щоденник і ось що я знайшла: “Кожного дня, прокидаючись у цьому світі, ми можемо стикатися з багатьма страхами, але з вірою у вчення євангелії ми можемо йти вперед крок за кроком. … Віра завжди перемагає страх”.

Я знала, що щойно отримала переконливе особисте одкровення і що Небесний Батько дав його мені через мої власні записи у щоденнику, зроблені кілька років тому. У ту мить я отримала благословення спокою і знання про те, що Небесний Батько був зі мною тоді і що Він тут зі мною й зараз.

Данетт Грей, шт. Юта, США

Святий Дух може працювати онлайн

Я відчула натхнення почати проводити уроки семінарії через групові відеочати. За два дні до того, як у нашому місті ввели карантин, у нашому класі відбувся перший онлайн урок.

Дехто з батьків також приєднався до нашого класу, включаючи тих, хто не були членами Церкви. Я ледь стримувала сльози, коли ми разом вивчали другий розділ Мосії. Усі ми відчували Духа, коли вивчали, що служачи іншим, ми також служимо й Богу. Я багато дізналась про те, як отримувати і розпізнавати особисте одкровення. Святий Дух являтиме істину євангелії багатьма різними способами. Незважаючи на те, що відбувається у світі, ніщо не може зупинити просування роботи Небесного Батька зі спасіння Його дітей.

Марітес Пінеда, Мінданао, Філіппіни

Ми не пропустили й дня в семінарії

Незважаючи на всі події, пов’язані з короновірусом, я рада повідомити, що ми не пропустили й дня в семінарії! У викладанні уроків через відеочат є свої труднощі, але я люблю спостерігати за тим, як батьки і молодші брати та сестри слухають наші розмови. Мені подобається те, що це надає певне почуття послідовності і розпорядку для наших сімей, а найбільше мені подобається те, що ми можемо продовжувати свідчити одне одному про Ісуса Христа і Його любов до нас.

Манді Кренделл, Їго, Гуам

Служити людям по обидва боки завіси

Я служила як літня сестра місіонерка у місії в Індепенденс, шт. Міссурі, коли церковні збори відмінили і ми почали самоізолюватися в наших квартирах. Ми використовували наші телефони і комп’ютери, щоб залишатися на зв’язку з членами Церкви і спілкуватися з людьми, з якими ми працювали і які нерегулярно відвідували церкву.

Щоб не сидіти без діла, я вирішила зайнятись сімейною історією, хоча вже певний час мені було важко знайти якісь нові імена. Коли я авторизувалася на сайті FamilySearch, то побачила повідомлення про те, що є запис, який

можна додати. За допомогою того одного запису я змогла знайти близько 70 людей з мого родоводу. Через п'ять днів потік імен зупинився. Пізніше того самого дня ми дізналися, що нас звільняють від покликання і відправляють додому. Мені сумно залишати це місце, але я також відчуваю себе благословенною за можливість служити сім'ї з іншого боку завіси у ці важкі часи.
Кім Нільсон, шт. Орегон, США

Виконувати нашу частину, щоб просувати роботу Господа

Коли місіонерам в нашій місцевості порадили залишатися в їхніх квартирах, ми спробували виконувати нашу частину і запросили друга дізнатися більше про Церкву. Місіонери проводять уроки з нашим другом по телефону. Ми відчуваємо силу Духа в нашій домівці завдяки доступним нам в наші дні технологіям. Дивовижно бачити, як робота Господа все ще просувається, навіть посеред усіх випробувань у світі.
Елейна Річ, шт. Вашингтон, США

Спаситель чує наш спів

Я служу місіонеркою церковного служіння за програмою PathwayConnect у Київському Українському колі. Провідники програми вирішили провести тренінг для тих з нас, хто проводить групові зібрання, щоб ми могли проводити їх віртуально. Наступного дня уряд оголосив про введення карантину в Києві.

Мені подобається збиратися разом за програмою PathwayConnect. І мені подобається можливість збиратися разом, щоб поклонятися і співати разом вдома по неділях. Я вдячна за запевнення в тому, що де двоє чи троє збираються у Його ім'я—Він також там. Ніхто не знає, як довго триватиме карантин в

Києві, але ми знаємо, що Спаситель почує наш спів.
Катерина Сердюк, Київ, Україна

"Час подбати про сім'ю"

Коли почали розходитися новини про COVID-19, мені здавалося, що все це надзвичайно перебільшують. Минали дні і я почала відчувати тривогу і навіть панікувати стосовно майбутнього нашого світу.

Одного ранку я не могла знову заснути і сиділа, розмірковуючи, чому все це відбувається. Потім прийшов спокій. Дух навчав мене про те, що Господь дав мені дар. "Час подбати про сім'ю",—сказав Він.

Життя стає таким клопітливим. Завдяки цій пандемії у нашої сім'ї є можливість зосередитися на тому, що є головним—євангелії Ісуса Христа. Я можу позбутися певного шкідливого впливу світу і зосередитися на тому, щоб навчати моїх дітей дивитися на Христа. Наш Небесний Батько завжди пам'ятає про нас. Я відчуваю це, як ніколи раніше.
Мері Остлер, шт. Небраска, США

Господь підготував нас до цього

Коли мені вперше сказали про те, що церковні збори були тимчасово призупинені, я трохи засмутилася. Але зараз я бачу, як Господь підготував нас до цього через Своїх пророків. Зосереджене на домівці вивчення євангелії може допомогти нам у ці важкі часи. Я вдячна за те, що все ще можу приймати причастя в неділю і мати доступ до слів пророків. Втішає знання про те, що до того, як ми знову зможемо зібратися разом, ми можемо відчувати того самого Духа.
Емма ван Ас, Гаутенг, Південно-Африканська Республіка

Нас навчили, як поклонятися

Коли ми з чоловіком вперше взяли участь в обряді причастя у себе вдома, я так сильно відчула Духа, що мені важко було співати вибраний нами гімн. Відвідуючи богослужіння більше 70-ти років, я не пам'ятаю, щоб так глибоко цінувала благословення, які ми отримали завдяки нашому членству і участі в Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів.

Нас навчили, як поклонятися і кому поклонятися. Так, ми сумуємо за спілкуванням з іншими святими і з радістю повернемося до "нормального життя" як тільки зможемо, але я вдячна за уроки, які ми отримуємо зараз, коли виконуємо пораду пророка у нашому "зосередженому на домівці, підтримуваному Церквою" поклонінні.
Сюзен Прітор, шт. Монтана, США

Знаходити спокій і єдність

Ми з сином з нетерпінням чекаємо на щотижневий домашній вечір. У нашому домі часто бували члени Церкви, друзі і місіонери. А потім все кардинально змінилося через пандемію. Зараз ми проводимо домашні вечори з друзями по телефону. Проводячи цей час разом, ми могли багато чого зробити, що зблизило нас.

Я дуже вдячна за нашого дорогого пророка, який запросив усіх нас поститися. Багато хто з нас зміг відчути силу єдності і спокій завдяки цьому досвіду. У такі часи нам потрібен спокій, що йде від Спасителя Ісуса Христа.

Рошен Мак-Кензі, Кінгстон, Ямайка

Бог усе контролює

Я почала служити на місії лише два з половиною місяці тому. Мене призначили служити в Ермосійо, Мексика. Кожного дня я мала нагоду зустрічатися з чудовими людьми, які були готові отримати відновлену євангелію. Я відчувала, що лише починаю виконувати свою мету, коли COVID-19 перервав мою місію.

Боляче було полишати тих людей, яких я так сильно полюбила, але я також відчувала великий спокій і безпеку, адже я знаю, що Господь усе контролює. Я вдячна, що у нас є пророк і апостоли, які скеровують нас у ці часи. Як і багато місіонерів у світі, я впевнена, що це не кінець моєї місії. Скоро я знову зможу допомагати просувати вперед роботу Господа і продовжувати бути знаряддям у Його руках, щоб привести більше душ до покаяння. ■

Кароліна Роман, Пуерто-Рико

Продовжуйте навчатися онлайн

Читайте більше історій про те, як члени Церкви реагують на вплив пандемії в їхньому житті з надією і вірою.

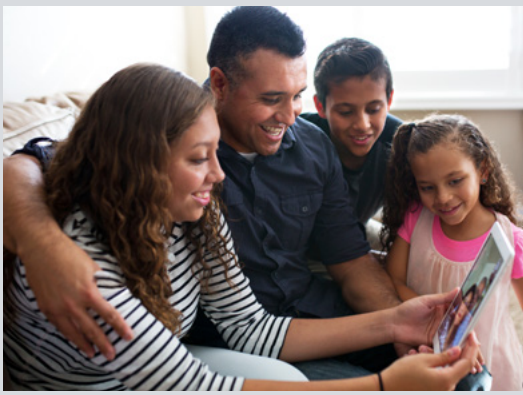

Потрібна надія?

- Дізнайтеся, як члени Церкви з усього світу отримали надію на те, що Бог наглядає за нами.
- Читайте про те, як члени Церкви просувалися вперед в інші часи в історії Церкви, коли причасні збори скасовувалися.

Потрібна допомога?

- Дізнайтеся, як розпізнати своє горе і як сумувати з тими, хто сумує.
- Дізнайтеся, як інші призвичаїлися поклонятися вдома.

Потрібні ідеї?

- Отримайте ідеї щодо того, як ви можете продовжувати служити у цих унікальних обставинах.
- Дізнайтеся, як інші місіонери повного дня пристосувалися до змін у їхніх призначеннях.

Щоб прочитати ці та інші історії, відкрийте особливий розділ журналу *Ліягона,* "COVID-19: Послання віри". Знайдіть цей розділ, відкривши "Журнали" в додатку "Євангельська бібліотека" або онлайн на сайті **ChurchofJesusChrist.org.**

Додаткові допоміжні джерела для батьків

- Травневе видання додатку *Друг* містить історії про те, як діти навчаються і служать.
- Відкрийте додаток "Євангельська бібліотека" і останні випуски журналу *New Era*, щоб знайти історії про те, як молодь просувається вперед з вірою і знаходить унікальні способи для служіння.
- Спільне ізолювання в невеликих приміщеннях може бути випробуванням. Щоб знайти ідеї стосовно того, як розвинути міцніші стосунки з вашим подружжям і сім'єю, перегляньте ці статті:
  - "Розлюбити … і завоювати любов знову", *Ліягона,* січ. 2005.
  - "Nurturing a Love That Lasts", *Liahona,* May 2000.
  - "Заради миру в домі", *Ліягона,* трав. 2013.
  - "Бути більш старанними і турботливими вдома", *Ліягона,* лист. 2009.
  - На жаль, деякі люди у ці напружені часи можуть погано поводитися з іншими. Якщо вам завдають болю, будь ласка, розгляньте джерела на сайті **abuse.ChurchofJesusChrist.org** і зверніться за допомогою. Ви заслуговуєте на безпеку й повагу.

Дізнайтеся більше

- Щоб отримати останні новини від Церкви стосовно впливу COVID-19, зайдіть на сайт **ChurchofJesusChrist.org**.

За Мною йдіть

Навчання з послань генеральної конференції

Вчення сучасних пророків та інших генеральних провідників Церкви служать для нас джерелом натхненного скерування у нашому прагненні брати участь у Господній роботі. У другу та четверту неділю кожного місяця президентства кворумів і Товариств допомоги вибирають для обговорення послання з генеральної конференції, орієнтуючись на потреби членів Церкви та підказки Духа. Іноді єпископ або президент колу також може запропонувати послання. В основному, провідникам слід робити наголос на посланнях членів Першого Президентства і Кворуму Дванадцятьох Апостолів. Але можна взяти для обговорення будь-який виступ з останньої конференції.

Провідники та вчителі мають знайти способи заохочувати членів Церкви читати вибрані виступи до зборів.

Щоб отримати додаткову інформацію щодо зборів кворуму старійшин і Товариства допомоги, будь ласка, звертайтеся до розділів *Довідника 2: Керування Церквою* (2019).

Планування навчання

Наступні запитання можуть допомогти вчителям під час планування навчання за матеріалами генеральної конференції.

1. Що промовець хоче, аби ми зрозуміли? Якого принципу євангелії він чи вона навчає? Як ці принципи стосуються нашого кворуму чи Товариства допомоги?

2. Які уривки з Писань використав промовець для підсилення свого послання? Чи можемо ми прочитати якісь інші уривки з Писань, які могли би поглибити наше розуміння? (Ви можете знайти деякі з них у розділі "Посилання" в кінці виступу або в "Тематичному покажчику").

3. Які запитання я можу поставити, щоб допомогти членам Церкви обміркувати це послання? Які запитання допоможуть їм побачити актуальність послання для їхнього життя, їхньої сім'ї і просування роботи Господа?

4. Що ще я можу зробити, щоб запросити Духа на наші збори? Що я можу зробити, аби поглибити обговорення, тобто, які можу використати історії, порівняння, музику чи зображення? Що використав промовець?

5. Чи запрошував нас промовець щось робити? Як я можу допомогти членам Церкви відчути бажання діяти згідно з тими запрошеннями?

Ідеї для занять

Є багато способів допомогти членам Церкви навчатися з послань генеральної конференції. Ось лише кілька прикладів. У вас можуть виникнути інші ідеї, які краще підійдуть для вашого кворуму чи Товариства допомоги.

- ***Обговорення в групах.***
Розділіть членів класу на маленькі групи і дайте кожній групі окремий уривок з послання конференції, щоб вони його прочитали й обговорили. Потім попросіть кожну групу розповісти, яку істину вони засвоїли. Або ви можете поєднати у групи людей, які вивчали різні розділи, і нехай вони поділяться одне з одним тим, про що дізналися.

- ***Відповіді на запитання.***
Запропонуйте членам класу відповісти на запитання стосовно послання конференції на кшталт наступних: які євангельські істини ми знаходимо у цьому посланні? Як ми можемо застосовувати ці істини? Які прозвучали запрошення і якими були обіцяні благословення? Чого це послання навчає нас про те, яку роботу Господь хоче, аби ми виконували?

- ***Обмін цитатами.***
Запропонуйте членам класу поділитися цитатами з послання конференції, які надихають їх виконувати свої обов'язки у роботі спасіння. Заохочуйте їх подумати, як вони можуть поділитися цими цитатами, аби благословити когось, включаючи близьких людей і тих, кому вони служать.

- ***Використання наочних матеріалів.***
Заздалегідь попросіть кількох членів класу принести з дому предмети, які вони можуть використати, аби навчати за матеріалами послання конференції. Під час зборів попросіть членів класу пояснити, яким чином ці предмети стосуються цього послання.

- ***Підготовка уроку, аби навчати йому вдома.***
Попросіть членів класу, працюючи в парах, спланувати на домашній сімейний вечір урок, оснований на певному посланні. Як ми можемо зробити це послання актуальним для наших сімей? Як ми можемо поділитися цим посланням з людьми, яким ми служимо?

- ***Розповіді про особистий досвід.***
Прочитайте разом кілька цитат з послання конференції. Попросіть членів класу поділитися прикладами з Писань та свого життя, які пояснюють або посилюють вчення, яких навчають ці цитати.

- ***Глибше вивчення певного уривку з Писань.***
Попросіть членів класу прочитати уривок з Писань, на який є посилання у виступі. Попросіть їх обговорити, як учення з цього виступу допомагають їм краще зрозуміти цей уривок з Писань.

- ***Пошук відповідей.***
Заздалегідь підготуйте кілька запитань, на які містяться відповіді у посланні конференції. Зосереджуйтеся на запитаннях, які спонукають глибоко замислюватися над євангельськими принципами або застосовувати їх (див. *Навчати, як навчав Спаситель,* сс. 31–32). Потім дозвольте членам класу вибрати запитання і знайти відповіді у виступі. Запропонуйте їм обговорити свої відповіді у маленьких групах.

- ***Пошук фраз.***
Запропонуйте членам класу переглянути виступ з конференції і пошукати фрази, які мають для них особливе значення. Попросіть їх поділитися знайденими фразами і пояснити, що вони з них засвоїли. Як ці вчення допомагають нам у виконанні Господньої роботи?

- ***Виготовлення чогось.***
Запросіть членів класу виготовити плакат або закладку з надихаючою цитатою з якогось виступу конференції. Дайте їм можливість продемонструвати те, що вони виготовили. ■

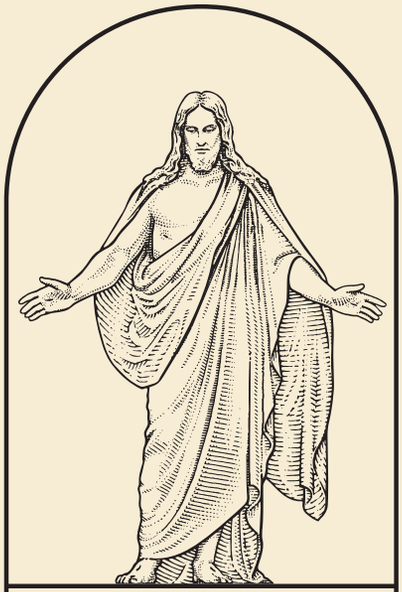

ЦЕРКВА
ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ
ОСТАННІХ ДНІВ

Центральне місце Спасителя

Президент Рассел М. Нельсон оголосив про новий символ для визначення Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів (див. сторінку 73). Ця емблема робить наголос на імені Ісуса Христа і Його центральній ролі в усьому, що робить Церква. Ім'я Христа міститься на прямокутнику, який символізує наріжний камінь---Ісус Христос є цим головним наріжним каменем, на якому збудовано Церкву (див. Ефесянам 2:19–21). У центрі символу зображено мармурову статую Торвальдсена Крістус. *Це зображення символізує воскреслого, живого Господа, Який стоїть під аркою як нагадування про те, що Він вийшов з гробниці на третій день після Своєї смерті.*

Щоб поважати священну природу символу Церкви і зберегти правовий захист, офіційний символ Церкви буде використовуватися лише зі схвалення Першого Президентства і Кворуму Дванадцятьох Апостолів.

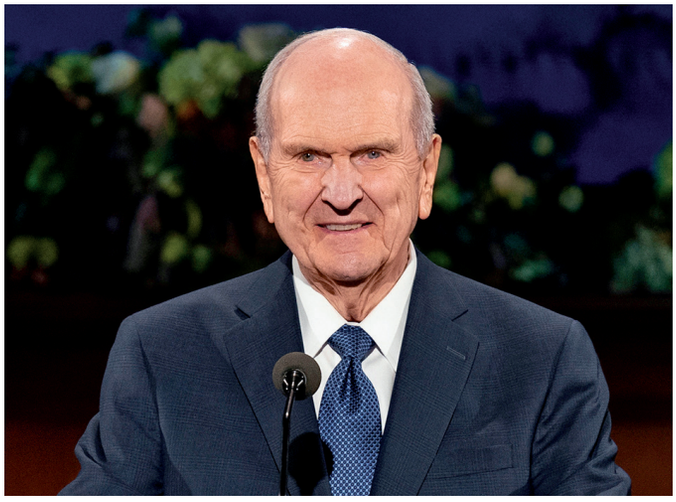

“Що для вас означає те, що євангелію Ісуса Христа було відновлено на землі?---запитав Президент Рассел М. Нельсон під час 190-ї річної генеральної конференції Церкви.—

Це означає, що ви та ваша сім’я можете бути запечатаними разом навіки! Це означає, що оскільки ви були охрищенні тим, хто має повноваження від Ісуса Христа, і були конфірмовані у члени Його Церкви, ви можете насолоджуватися постійним напарництвом Святого Духа. … Це означає, що ви ніколи не залишитеся без втішення або без доступу до Божої сили, що допомагатиме вам. Це означає, що завдяки силі священства ви можете бути благословенні, коли отримуєте необхідні обряди й укладаєте завіти з Богом та дотримуєтеся їх. Яким же якорем для наших душ є ці істини, особливо в ці часи, коли буря лютує”.

ЦЕРКВА
ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ
ОСТАННІХ ДНІВ

4 021672 01922 UKRAINIAN